

RMK. I.

726

ISTENI
DICSÉRETEK

Löcsén

1642

R.M.K.T. 726

726.

S.K.
744.

Teljes.
1. péld.

Bibl: Hung.: Gank..
L. öd. 10.

R. M. H. L. 726

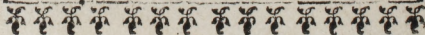
KERESTYENI
I S T E N I
DICSIRETEK,

Mellyekkel az Magyar.
Nemzetben reformáltatott Ec-
clésiákban Esztendő által szok-
tanak élni.

M O S T A N P E N I G L E N
nyjjonnan, de mértékletesen és hel-
lyessen meg-őregbítettven, és illen-
dőb rendben hogy nem mint ez előt
az, Kereszttyeneknek épületekre
haradszor ki-bocsáttattak.

Ezek mellé adattattanak szép
rendel az Halot Enekek-is.

L Ö C S Ö N,
Nyomtattatot Brevér Lőrincz
által, 1642. Esztendő:



Pfal: 147. & 149.

Dicsírjete az Urat, mert jó dicsíretet mondani az mi Istenünknek: mert gyönyörűséges és illendő dolog a dicsíret.

Énekellyetek az Urnak úy éneket: az ő dicsíreti zengjen az ő szentinek gyülekezetiben,

Örvendezzen az Jfraél az ő Teremtőjében: az Sionnak fiai örvendezzenek az ő Királyoknak.



I.

KRISTUS

URUNKNAK MEG-
Testesüléscről-való szép

Dicsíreiek

HYMNUS D. AMBROSII.

Veni redemptor gentium,
Ostende partum Virginis,

Miretur omne seculum,
Talis decet partus Deum.

Non ex virili semine,
Sed mystico spiramine,
Verbum Dei factum est caro,
Fructusq; ventris floruit
Albus tumescit Virginis,
Clastrum pudoris permancet,
Vexilla virtutum micant,
Versatur in templo Deum.

Procedit de thalamo suo
Pudoris aula regia,

A 2

Gemina

*Gemina gigas substantia
Alacris ut currat etiam.*

*Egressus ejus à Patre,
Regressus ejus ad Patrem,
Excursus usq; ad inferos,
Recurfus ad sedem Dei.*

*Aequalis aeternopatri,
Carnis trophaeo accingere,
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpetim.*

*Præsepe jam fulget tuum,
Lumenq; nox spirat noscum,
Quod nulla nox interpolet,
Fideq; jugi luceat.*

*Deo Patri sit gloria,
Ejusq; soli Filio,
Cum Spiritu Paracleto,
In sempiterna secula. Amen.*

Azon Magyarúl.

Iövel népeknek Meg-váltója, mutatd-meg Szűznek szülessét, kin ez Világ csudálkozik, hogy Szüztül Kristus születék.

De

De nem Ferfiut magból, hanem Sz-Lélek Istentül, az Ige testbe öltözék, Szűznek méhe meg-virágozék.

Szűznek méhe meg-nevekedék, Szűzessége meg-tartaték, tisztaságban ép-pülteték, Istent méhében visele.

Származék ágyas házából, az szép Szűznek szent méhéből, bizony Isten, bizony ember, útra mi hozzánk erede.

Szent Atyától Földre jöve, pokolra szálla meg-győze, szent Atyához emelteték, Isten székibe ülteték.

Atya Istennek szent Fia, ki fel-öltözél az testbe, mi testünknek gyarloságát, hatalmaddal erőfics-meg.

Az te jászolód immár fénlik, úy világ éyel tündöklík, kit setétség el-nem fedezhet, mert hittel örökké fénlik.

Dicsőffég néked Ur Isten, ki születtél az szép Szüztül, dicsőffég te szent Atyádnak, szent Lelkével egyetembe.

HYMNUS.

Conditur alme syderum,
Æterna lux credentium.

Christe Reemptor omnium
Exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu
Mortis perire seculum,
Salvasti mundum langvidum,
Donans reis remedium.

Vergente mundi vespere
Uti sponsus de thalamo,
Egressus honestissima
Virginis matris clausula.

Cujus forti potentia,
Genua curvantur omnia,
Cœlestia, terrestria,
Fatentur nunc subdita.

Occasum sol custodiens,
Luna pallorem retinens,
Candor in astris relucens,
Certos observat limites.

Te deprecamur hanc,
Venture iudex seculi,
Conserua nos in tempore,
Hostis à relo perfidi.

La

*Laus, honor, Virtus, gloria,
Deo patri cum filio,
Sancto simul paracletico.
In sempiterna secula, Amen.*

Canticum de Adventu

DOMINI.

Mittit ad Virginem, non quemvis An-
gelum, sed fortitudinem suam, Ar-
changelum, amator hominis.

Fortem expediat pro nobis nuntium, na-
ture faciat ut præjudicium, in partu Vir-
ginis.

Naturam superet, natus Rex gloria, re-
gnet, & imperet, & Zima scoria, tollat
de medio.

Superbientium terat vestigia, colla su-
blimum calcer & propria potens in prælio.

Foras ejiciat mundanum principem, se-
cumq, faciat massam participem, Patris
imperii.

Exi qui mitteris hæc dona dicere re&ela
Veteris velamen litera, Virtute nuntii.

Accede, nuncia, dic, Ave, cominus, dic

44

plena

plena gratia, dic, tecum Dominus, & dic, ne timeas.

Virgo suscipias, Dei depositum, in quo perficias casta ppositum, & votum teneas.

Audit, & suscipit Puella nuntium, credit & concipit, & parit Filium. sed admirabilem.

Consiliarium humani generis, Deum & hominem, & patrem posteris, in pace stabilem.

Cujus stabilitas nos reddat stabiles, ne nos labilitas humana labiles, secum precipiet.

Sed dator Venia, concessa Venia, reatus deleat, donet & patriam, in arce siderum.

CANTICUM

B. Mariæ Virginis.

Magnificat, anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus, in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancilla sua, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia.

Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progeniem, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, & exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, & diuites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordia sua.

Sicut locutus est ad Patres nostros, Abraham & semini ejus in secula.

Gloria Patri & Filio, & Spiritui S.

Sicut erat in principio & nunc & semper, & in secula seculorum, Amen.

Azon Magyarúl.

MAgasztallya az én Lelkem az Urat,
és örvendez az én lelkem az én.
Idvözítő Istenemben.

Mert meg. tekinté az ő szolgáló Léá-

A 5 nyá-

nyának alázatos voltát: Imé engemet,
ez időről fogva bődögnak mondanak
minden nemzetfőgek.

Mert az hatalmas Isten én vélem,
nagyfágos dolgokat cselekedék, és szét
az ő Neve.

Es az ő irgalmasfága nemzetsegről
nemzetsegre vagy on, azokon a kik őtet
félnek.

Hatalmas dolgot cselekedék karjá-
nak ereje által, és a kevélyeknek szívök-
nek gondolattyának esztét veszté.

Le-veté az hatalmasokat az ő székek-
ből, és az alázatosokat fel-magasztalá.

Az ehezöket bé-tölté jókkal, és az
gazdagokat üresen bocsáta.

Hozzá fogadá az Jfraëlt ő Szólgáját,
hogy meg-emlekeznék az ő irgalmas-
ságáról.

Mikép-

Miképpen szóllót az mi Atyainkról,
Abrahámnak, és az ő maradékinak mind
örökké.

Dicsőfősség, &c.

Canticum Zachariæ.

Luc: 1. Cap.

Benedictus Dominus Deus Israël, quia
visitavit & fecit redemptionem ple-
bis sue.

Et erexit cornu salutis nobis, in domo
David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui à
seculo sunt Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, & de manu
omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum pa-
tribus nostris, & memorare testamenti sui
sancti.

Jusjurandum quod jurauit ad Abra-
ham patrem nostrum, daturum se nobis.

Ut sine timore de manu inimicorum no-
strorum liberati, serviamus illi.

In

*In sanctitate & iustitia, coram ipso
omnibus diebus nostris.*

*Et tu puer Propheta altissimi vocaberis,
praebis enim ante faciem Domini parare
vias ejus.*

*Ad dandam scientiam salutis plebi ejus,
in remissionem peccatorum eorum.*

*Per viscera misericordiae Dei nostri, in
quibus sustinuit nos oriens ex alto.*

*Illuminare his qui in tenebris & in um-
bra mortis sedent, ad dirigendos pedes no-
stros in viam pacis.*

Gloria Patri & Filio, & Spiritui S.

*Sicut erat in principio & nunc & sem-
per, & in secula seculorum, Amen.*

Azon Magyarúl.

Aldot az Jfraëlnek Ura Istene, hogy
meg-látogatta és váltotta az ő né-
pét.

Es fel-emelte az idvösségnek szarvát
minékünk, az ő Szolgájának az Dávid-
nak házában,

Az

Az mint szólott az ő szent Prophéta-
inak általa, kik eleitől fogva voltak.

Hogy az mi ellenséginktől meg-sza-
badítaná, és azoknak kezekből, az kik
minket gyűlölnek.

Hogy irgalmasságot cselekednék az
mi Atyáinkkal, és meg-emlekeznék az
ő szent fogadásáról.

Es esküvéseiről, mellyel meg-esküt á
mi Atyánknak, Abrahámnak, hogy ő
meg-szabadulván, felelem-nélkül szól-
gallyunk ő néki.

Szentféggel és igazsággal ő előttte,
ami életünknek minden idejében.

Es te Gyermekek az felfegyvesnek Pro-
phétájának hivatvatol: mert az Urnak
előtte járjz, hogy az ő utait meg-ké-
szítsed.

Es az idvösségnek ismérétre meg-

ani-

tanicsad az ő népét, melly vagyon az ő bűnöknek bocsánattya által.

Az mi Istenünknek nagy irgalmasságért, mellyel meg-látogatot minket a magasságból-való Czemete.

Hogy meg-jelennyék azoknak az kik a Sötéttségben és az halálnak árnyékában ülnek, hogy az mi lábainkat igazgassa az békefűnek utára.

Dicsőfű, &c.

M A S.

V Igan énekellyünk Atya Isten dicsírjűk, ki az ő Sz: Fiát ez világra bocsátá, hogy az ő halálával minket meg-váltaná.

Az Istennek Fia négy-képpen jö mi hozzánk, először a Testben, másodszor az Lélekben, halálunkhoz harmadszor, Itéletre utólszor.

Miért

Miért testben ő el-jött, és Szűztől születtet, Sz: Irás ezt jelenti, poenitentiát hirdetni, korókat gyógyítani, vakoknak látást adni.

Es Krisztus azt mondgya: Ti-néktek példát adtam, az mint én cselekedtem, Törvényt be-teljesítettem, ti-is úgy az Istennek akarattját tegyétek.

Az Atya Istennek akarattját hirdeti, hogy bűnből ki-térőket ő idvőzítene, ő kénthalt szenyvede, az őrdögöt meg-győzte.

Mindenkor lélekben jö embernek szívében, az ő szent Igijében, úgy el-jár ő kegyelme, kegyelemnek aytaját zörgetének meg-nyitva,

Azt mondgya, hól ketten, őszve gyűlnek vagy hárman, az én szent Neveben, ő közzöttök vagyok, minden-nap vagyok vélek, mind világ végezetig.

El-jő

El-jő Ur harmadszor, embernek halálához, azért hadgya vigyázni, józan életűnek lenni, mert nem tudja ember, az halál mikor jő-el.

Magunkat meg-ójuk, hogy meg-ne nehezteljük tobzodással szívünket, részegséggel el-ménket, gondal az életre, az az Urnak intése.

Negyedszer az Urel jő, ez világot ítélni, rettenétes lesz ez nap, az halottak fel-támadnak, itt nem egy el-rey-teznék, ha az Urat el-kerülhernék.

Urval Ítéletre minden Angyalok jönnek rettenétes szavára, az égek meg-indulnak, és szántalan sok jegyek, utólsó időben lesznek.

Az nap leszén rövid, hertelenséggel esik, rettenétes nap támad, haragnak és boszszú-állásnak, mellyen Ur ítéli pokolra bűnösöket.

Azért

Azért jer készüljünk, gonoszságot el-hadgyunk, szent Keresztyénységben, igaz poenitentiában, és imádságokban, így várjuk mi Urunkat, Amen.

M A S.

Az Ave Hierarchia.

AZ Keresztyénységben, igaz vallás az hitben, hogy hidgyünk egy Istenben, Atya, Fiú, és Sz: Lélekben, Meny-nek, Földnek, Tengernek ő teremptő-jében.

Hiszünk az Kristusban Istennek edgy Fiában, mi kegyes szofszolónkban, Id-vőző Jესus Kristusban, kit Adamnak ígére az Paradicsomban.

Gabriel Archangyal Nazaretbe küldeté, a Szűz meg-gyümölcsözők, szent Lélekrül terében esék, jó hír nekünk mondaték, hogy Meg válónk születék.

Bethlemben születék, Angyalok meg

B

jelen-

jelentek, Pásztoroknak hirdetésk, hogy
 Ur Krisztus nekünk születék, nagy öröm
 hirdettették, idvősség meg-adaték.

Jászolban fekűvék, a Pásztorok meg
 lelék, az Angyalok dicsírék, dicsősséget
 ott meg-jelenték, békeffég, jó akarat,
 Földre hirdetterék.

Ez Krisztus ként vallá, az kereszt-fán-
 meg-hala, ő szent vére ki-omla, mi ha-
 lálunk ottan meg-romlá, harmad nap
 fel-támadá, minket meg-igazítá.

Menyegbe fel-méne, az örök dicső-
 ségbe, ott nekünk helyet szerzé, el-jő-
 vendő az Itéletre, ott meg-fizet min-
 dennek, ki mint érdemlette.

Hiszek Sz: Lélekben, vigasztaló Isten-
 ben, hiszem a Szenredgyházat, szentek-
 nek ő gyülekezetit, hiszem Krisztus ked-
 veért, bűnöm bocsánattyát.

Hiszem a holt testnek, testbe fel-tá-

madá,

madását, hiszem a dicsősséget, hiszem
 én az örök életet, ez hittel bátorídom
 minden életemet.

M A S.

MI Atyánk Atya Isten, vezérünk Fiá
 Isten, és Szent Lélek Ur Isten, vi-
 gasztalónk mindenben, kik vagyunk
 igaz hitben, Krisztusnak ő kezében, itt-
 dicsídjuk éneekben.

Jo Isten ez világot, hogy terempte
 Adámot, és az Paradicsomot, hagyá pa-
 rancsolatot, mellyet Adam el-hagyot,
 mikor ördöghöz haylott, Istentől el-
 szakadot.

Csudállatos nagy eset, vesze emberi
 nemzet, hogy seími jót nem tehet, csak
 bűnnel rakva lehet, kivél nem idvözül-
 het, menyországban sem mehet, csak az
 Pokolra mehet.

B 2

Harag-

Haragja az Istennek, vagyon fején, mindennek kik világra születnek, bűnös Adámtól lesznek, mert minnyájan vétkeznek, még hogy Anyyokban lesznek, rabjai az ördögnek.

Az irgalmas Ur Isten, miért hogy nem kegyetlen, ezt kiálttya szüntelen, nincsen senki büntelen, én vagyok igaz Isten, térjetek-meg hirtelen, lészek irgalmas ingyen.

Ezért küldé szent Fiát, ez világ Megváltoját, és meg-szabadítóját, ki meg-aláza magát, Adamnak ábrázattyát, felvövé ő állattyát, szenvedé bűnnek kényát.

Légyen örök dicsőffég, az Atyának ki fölffég, az Fiúnak tisztetffég, Szent Léleknek edgy hüffég, Háromság edgy Istenffég kérünk hogy légy segítffég, légyen köztünk békeffég.

*MAS.**MAS.*

AZ Atya Ur Isten, Adamot hogy terempté, ki beszédét meg-szegé, Sz: Fiát néki meg-igére, idő bé-tellyesed-vén bűnösökért ereszté.

Ezt nagy sok régiek, lám kívánták eljöni, ez vilagra jelelni, és ő érettök születetni, bűnösöket váltani, és meg-igazítani.

Mi Keresztyén népek, immár hidgyünk el-jötben érettünk születőben, meg hólt és fel támat Kristusban, menybe ment Istéffégben, uralkodó Istenben.

Várjuk immár vigan, mindnyájan, ez világra, kiki mind halálára és az Itéletnek napjára, mert csak ő lön mi-nékünk idvőffégünknek árra.

Ki el-jő itélni, jókat szabadítani, minker igazítani, és az menyegben el-

B 3

bén

bé-vinni, gonoszokat meg-térni, és el-kárhoztatni.

Rettenetes léfzen, à Krisztusnak szól-lása, erős sententiája, de az jóknak vi-gasságára, és minden gonoszoknak léfzen sirására.

Jövelek-el ugymond, Atyámnak ál-dottai, és ö kedves fiai, igaz hűtű sze-léd juhait, mert örök dicsőséggel aka-rok meg-fizetni.

Távozzátok-el ti, Atyámnak átkoz-tai, és hitetlen Szolgai, boszszu tévő ál-nok népei, az örök kárhozatnak, léfztek ti mind fiai.

Vége léfzen akkor mi Itéletnek nap-ján, jóknak nyavalyájoknak, és nagy ke-sferű sirásoknak, mert örökösí léfznek, az örök bódogásnak.

Dicsőség Atyának, dicsíret szent-Frának, légyen Jesus Krisztusnak, mi ke-gyel-

gyelmes édes Váltónknak, Szent Lélek Ur Istennek, az Szent Háromfágnak.

*Uy esztendőkorra-való szép
Isteni Dicsíret.*

*Nota : Dicsírem az Ur Istent
minden időben, &c.*

Dicsírd az Ur Istent Krisztus serege, Férfiu Leányzó és te kis Gyermecs-ke, mert tartozól véle, ki az ő Sz: Fiá-ban O esztendő folytában népét meg-örzötte.

Jutottál immáron esztendő végére, előtted isméglen jövendő eleire, ezt vedd jól eszedbe, az nap te hozzád for-dul, te is Krisztushoz térűly meg mostan éltedben.

Először gondold-meg irgalmassá-gát, és te-veled közlöt ő jó akarattját, Igéje vallását, tanító rendelt Scholát,

hiveknek társaságát, ezek meg-tartását.

Békeséget ada nyugodalmára, iffiunak és vénnek táplálására, bü markát, meg-nyitá, Országod és Városod pusztitástúl, rablástúl ő meg-szabaditá.

Természete hozzánk mint édes Atyánknak, bűneinket meg váltván, ha hiszünk Kristusban, hízkelés nélkül meg-bocsáttya bűnünket, könnyebiti terhünket mi érdemünk nélkül.

Atyai kegyelmét minékünk jelenté, mert mi bűneinkért ő meg-sem bünteté mi érdemünk szerént, noha Isten beszédét, minden jóra intéset mi meg nem bocsüllyük.

Azért jer dicsírjük mint mennyei Atyát, jó voltát bocsüllyük Kristust ő szét Fiát, és az úy esztendőn, hogy munkánkat meg-áldgya, marhánkat szaporicsa kérnie illendő, Amen.

Az

AZ UR KRISTUS Örvendetes Születéséről való szép Dicsíreték.

HYMNUS.

Cœli Sedulij Scoti Presbyteri.

A *Solis ortus cardine,
Ad usq; terra limitem.
Christum canamus principem,
Natum Maria Virgine.*

*Beatus autor seculi,
Servile corpus induit,
Ut carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.*

*Castis parentis viscera,
Cœlestis intrat gratia,
Venter puella bajulat,
Secreta quæ non noverat.*

*Domus pudici pectoris,
Templum repente fit Dei,
Intacta nesciens virum,
Verbo concepit Filium.*

B 5

Enix

*Enixa est puerpera,
Quem Gabriel praxierat,
Quem matris alio gestiens,
Clausus Joannes fenserat.
Feno jacere pertulit,
Praeepem abhorruit,
Parvog, lacte pastus est.
Per quem nec ales esurit.*

*Gaudet chorus caelestium,
Et Angeli canunt Deo,
Palamq, sit pastoribus,
Pastor creator omnium.*

*Summo Parenti gloria,
Natoq, laus quam maxima,
Cum sancto sit spiramine,
Nunc & per omne seculum, Amen.*

Azon Magyarúl.

Telleyes ez széles világon mind az
Földnek határaig, az Jésus Kristust
hirdecsük, szülöttet Szűz Mariától.

Ez világnak teremprője, emberi te-
stet von magára, hogy testet testel sza-
badi-

baditaná, ne vesztene kiket terempről
vala.

Az tiszta Szűznek méhébe, Isten ma-
jasztya bé-mene, és a Szűz Leány visele,
kit az előt nem ismére.

Szűznek tiszta méhe háza, gyorsan,
lön Isten hayléka, és széplőtelen foga-
dá, Isten igéjéből szent Fiát.

Imé szüle a Szűz Leány, kit Gabriel
meg-hirdete, kit az Anyának méhébe,
János örülvén isinére.

Szenan fekünni akará, és az Jászolt,
nem urálá, egy kicsiny teyel tartaték,
ki által az madarak élnek.

Örűly menybéli fokaság, és Angyalok
énekelnék, meg-jelenék Pásztoroknak,
mi pásztorunk és teremprőnk.

Dicsőffeg Urunk te-néked, ki Szűz
Anyától szülöttél, Atyával és Sz: Lélek-
kel, légyen örökkön örökké, Amen.

H Y M N U S,

De Nativitate Domini J. C.

Dies est letitia, in ortu regali, nam
processit hodie, de ventre Virginali:
Puer admirabilis, totus delectabilis, in hu-
manitate, qui inestimabilis, est & ines-
timabilis, in divinitate.

Orro Dei Filio, Virgine de pura, ut rosa
de lilio, stupefcit natura: Quem parit ju-
vencula, natum ante secula, creatorem re-
rum, quod ubi mundicia, dat lac pudici-
tie, antiquo dierum.

Ut Virum non leditur sole penetrante,
sic illa se creditur, post partum & ante:
Felix hac puerpera, cujus casta viscera,
Deum genuerunt, & beata ubera, in atate
tenera, Christum lactaverunt.

Angelus pastoribus, juxta suum gregem,
nocte vigilantibus, natum celi Regem:
Nunciat cum gaudio, jacentem in prese-
pio, infantem pannosum, Angelorum Do-
minum, & prænatus hominum, forma spe-
ciosum.

Azon.

Azon Magyarúl.

Thenai Lukács.

Dicséretes a Gyermekek, ki ez nap szü-
leték, edgy széplőtelen Szüztől
vigasztalásunkra, ha nem születőt vol-
na, mi mind el-vesztünk volna, ő mi id-
vösségünk, eggyetlen edgy Jესusunk ki
miértünk születél, óltalmaz pokoltól.

Esaías Prophéta ezt régen megírta,
születtetik edgy szüztől, ugymond az
Messias, kinek szent születésén az An-
gyalok örülnek, mely Idvözítőnek, szü-
letéséről való, örömtők jelentnek,
először pásztoroknak.

Vegyük azért eszünkben Angyalnak
mondását, ki ezt mondá Josséfnak ötett
vigasztalván: Im fogad Szűz Maria,
Szent Lélektől magzatot, kit Jესusnak

nevez,

nevez, az az Idvözítőnek, halálával ki minket, kárhozatról meg-ment.

Ezen mi mind örüllünk és Krisztust dicsírjük, mert mi érettünk születék, hogy mind el ne vesszünk, halát adgyunk ő néki, hitőt ő tőle kérjünk, hogy benne bizhassunk, mert kik Krisztusban hisznek, meg nem szégyenültenek, ítéletnek napján.

PROSA

Gregorii Magni.

Grates nunc omnes reddamus Domino Deo, qui suā Nativitate nos liberavit de Diabolica potestate.

Repetitur bis: Grates nunc, &c.

Huic oportet ut canamus cum Angelis semper: Gloria in excelsis.

Azon Magyarúl.

Halát adgyunk mindnyájan az Ur Istennek, ki minket születésével meg-

meg-szabadított, az ördögnek hatalmasságából.

Hálát adunk, &c.

Ennek illik, hogy énekellyünk az Angyalokkal: Dicsőfőg Ur Isten tenéked magasságban.

Canticum Puerile.

Puer natus in Bethlehem, Bethlehem, unde gaudet Hierusalem, unde gaudet Hierusalem.

Hic jacet in praesepe, praesepe, qui regnat sine termino, qui regnat. &c.

Cognovit bos & asinus, asinus, quod puer erat Dominus, quod puer:

Reges de Saba veniunt, veniunt, aurum thus, mirram offerunt, aurum:

De matre natus Virgine, Virgine, sine Virili semine, sine Virili semine.

Sine serpentis vulnere, vulnere, de nostro venit sanguine, de nostro:

In carne nobis similis, similis, peccato sed dissimilis, peccato:

ut

*Ut redderet nos homines, homines, Deo
Et sibi similes, Deo Et sibi:*

In hoc natali gaudio, gaudio, benedicamus Domino, benedicamus:

*Laudetur Sancta Trinitas, Trinitas,
Deo dicamus gratias, Deo dicamus gratias.*

Azon Magyarúl.

GYermek születék Bethlehemben,
kin örül az Jerusálem, kin örül az
Jerusálem.

Emberi testet fel-vővé, fel-vővé, az
Atya Istennek Igéje, az Atya Istennek
Igéje.

Gabrielről meg-izenék, izenék, Szűz
fogadá ő szent Fiát, Szűz fogadá ő szent
Fiat.

Szűz Mariától születék, születék,
Férfi mag nélkül adaték, Férfi mag nél-
kül adaték.

Az Kigyónak mérge nélkül, mérge-
nül, az mi vérünkből származék. :/:

Hozzánk testben hasonlatos, hason-
latos, csak hogy bűn nélkül ő vala, csak
hogy bűn nélkül, &c.

Minket bűnös embereket, embere-
ket, magához hasonlatossá tőn, magá-
hoz hasonlatossá tőn.

Meszeszönnen bölcsék jövőnek, jö-
vének, aranyat, temjént, myrrhát ho-
zának, aranyat temjént, &c.

Örömmel hozzá bé-menének, bé-
menének, köszönték ez úy birónak, kö-
szönték ez úy birónak.

Ezen való örömünkben, örömünk-
ben, halát adgyunk Ur Istennek, halát
adgyunk, &c.

Dicsőítéssel szent Háromság, Há-
romság, Atya Isten és szent Lélek, Atya
Isten és szent Lélek.



Cantio Angelica.

Angelus ad Pastores ait: *Annuncio vobis gaudium magnum, quia natus est, Salvator mundi de Maria Virgine in Bethlehem Juda. Venite adoremus nunc omnes, Jesum natum, Mariæ filium. Huic canamus cum Angelis, semper psallentes, jubilantes, sine fine laudantes eum. :/:* Huic canamus cum Angelis, semper psallentes, jubilantes, sine fine laudantes eum.

Azon Magyarúl.

Im az magas menyből jövök, és néktek úy hírt hirdeté, melly hír lézen, kedves néktek, a kíröl én most éneklek.

Oh melly szép Gyermekek adáték, néktek szüztől születteték, melly szép gyermekek hoz örömet, néktek felette jó kedvet.

Hogy az Krisztus ti Istentek, ő legyen ti meg-mentetők, csak ő ti Idvőzítő, az bűntől szabadítótok,

Az néktek hoz nagy örömet, Atyától ígértetett, hogy ti ő véle mennyegbe, éllyetek az nagy örömben.

Ne nézzetek egyéb jegyre csak az jászlóra s-polyákra, ott találtok edgy gyermeket, ki meg-mentie ez világot.

No azért immár örüllünk, az pástörökkel el-mennyünk, meg-látni Istent mit adot, ő Fiával ajándékozot.

En szívem vigyázz s-lás tová, mi fekszik ott az jászolban, kié ez szép kis gyermecske? ez az szép édes Jéfuska.

Szerelmes drága vendégem, idvőz legy ki el-vőtted bűnöm, értem jövé ez világra, adván magát nyavalyára.

Mint alázaad magad értem, oh én. Uram és teremptöm, hogy itt fekszel az jászolban, barmoknak Istálojában.

Itt ez világ mind gyöngyökkel, rakatnék drága kövekkel, még-is néked kicsiny

kicsiny vólna, csak hogy keskeny bölc-söd lenne.

Ha bársony s-bibor tenéked, gorombaszalma előtted, kin te mennyeknek Királya, nyugodnál mindennek Ura.

Azért már néked így tetszet, igasságod hogy jelencsed, hogy ez világ dicsősege, semmi nálad ő ereje.

Lás hozzám édes Jესusom, ne hágy engem én Krisztusom, téry hozzám édes Meg-valtóm, légy kegyelmes Idvőzítőm.

Készícs magadnak szép ágyat, szivembe kedves nyugodalmat, kin nyugodgyál én szivemben, és én örüllyek lelkemben.

Örüllyek én mindenkoron, és dicsírem neved gyakran, mondván néked dicsíretet, és szép háladásfokat.

Dicsírtesseél Atya Isten, mind örök-
ké

ké az mennyekben, az te nagy fok jó vóltodért, és hozzánk-való kedvedért.

Hogy nekünk te szent Fiadat, ingyen adád meg-váltónkat, kin örülnek az Angyalok, és mondnak szép dicsíretet, Amen.

Canticum Puerile.

Resonet in laudibus, cum jucūdis plausibus, Sion cum fidelibus, apparuit quem genuit Maria. Sunt impleta quae praedixit Gabriel.

Christus natus hodie, ex Maria Virgine, sine Virili semine, apparuit quem genuit Maria, Sunt impleta &c.

Pueri concinnite, nato Regi psallite, Goe pia dicite, apparuit quem genuit Maria. Sunt impleta, &c.

Sion lauda Dominum, Salvatorem hominum, purgatorem criminum, apparuit quem genuit Maria. Sunt impleta quae praedixit Gabriel, Eja, Eja, Virgo Deum genuit, quem diuina soluit clementia:

C

Hodie

Hodie apparuit, apparuit in Israel, ex Maria Virgine est natus Rex. Magnum nomen Domini, Emmanuel, quod annunciatum est per Gabriel.

Más azonrúl.

IEr minnyájan örüllünk, és szűvünkben vigadgyunk, mert született Úr.
Jesús nekünk.

Kit az Atya Úr Isten, könyörülvén emberen, el-bocsátá hatodik időben.

Mert meg-vala ígírvén, még az első időben, teremptsnek ő kezdetiben.

Az mi első Atyánknak, Adámnak Fiainak, és utánna maradékinak.

Az után Abrahamnak, Jakob Patriarchának, végezetre Dávid Királynak.

Kinek nemzettségéből, méhének gyümölcséből, születék szeplőtelen Szűztől.

Kinek neve Maria, Úr Jesusnak szent Anya, és ő néki szolgáló leánya.

Ez

Ez szép|szűztől születék, Atya Isten-től adaték, és minékünk ajándékozta-ték.

Angyali szép zengédek, és ékes ének-lések, jelenének mennyei seregek.

Hirdetvén pásztoroknak, juh mellet vigyázóknak, vigadnának az Úr Jesus-nak.

Mert csak ő Idvőzítő, mindennel jól tévő, senkit pedig hátra nem vető.

Hozzá hij mindeneket, gonosz bűnben élőket, meg-bocsáttya az ő bűnőket.

El-hagyá gazdagfágát, véghetetlen Országát, hogy érettünk adná ő magát.

Azért jöve hogy élénk, és meg-engeszteltetnénk, érdeméből kegyelmet nyernénk.

Nagy szeretet mindenekhez, hogy

C 2

Isten.

Isten emberekhez, jöve fertelmes bűnösökhöz.

Ő életnek adója, szívnek vigasztalója, lelkünknek világosítója.

Az kik benne nem biznak, sőt bizni sem akarnak, örök halállal ők mind meghalnak.

Mi azért ez fellegetnek, emberré lőttek Istennek, hidgyunk mi nagy reménységünknek.

Ki nekünk ígérteték, és érettünk születék, mondgyunk néki úy dicsíretet.

Ő Atyával egyetemben, szent Háromság mennyegben, dicsírteffék edgy igaz hitben.

M A S.

Az Modulemus nótájára:

Tit: 3.

IEr mi dicsírjük áldgyuk és felmagasztallyuk, mindeneknek teremptőjét

ptőjét az Atya Ur Istent, ki nem érdemünkből, de az ő jó-vóltából könyörülvén raytunk, az ő szerető Sz: Fiát ez világra küldé.

Phil: 2.

Szűz Mariától testet és emberi személyt, magát igen meg-alázván, reája fel-véve, hogy minket meg-váltaná, és meg-szabadítaná, mi ellenségekünktől, bűntől, haláltól, ördögtől, kárhozattól.

Gen: 3.

Adámtól fogva régi el-múlt nagy időben, meg-ígírte vala nekünk ezt az Atya Isten, Kigyónak mikor monda, Aszszonyi-állat magva meg-tőri fejedet, el-vészí birodalmodat, minden hatalmadat.

Gen: 26.

Abraham Patriarchának ugyan azt monda,

mondá, meg-fokasítom én néked te-
keves magodat, mint az égnek csillágit,
és tengernek fővényit, mert az te ma-
godban, meg-áldatnak minden népnek
hivő nemzetfégi.

Num: 24.

Már fel-támadot Balámnak fenyves
csillága, kit jövendő-keppen Sidó nép-
nek mondot vala, hogy Jakob nemze-
téből támadna fenyves csillag, és Sido-
ság közzül származnék az Jesus Krisztus
embersege szerént.

Deuter: 18.

Ez vala azért az hatalmas nagy Pro-
phéta, kit Moyfes Sidó népnek meg-je-
lentet vala, Istennek ígéretit mikor né-
kik meg-mondá, én ti közzületek tá-
masztok edgy nagy Prophétát néktek
váltáságotokra.

Psál: 131.

Psál: 131.

Dávid Királynak ezen végre meg-
esküvék hogy az ígért Jesus Krisztust né-
kie meg-adná, mikor ekképpen mondá
hogy meg-ne csalatkoznék, én az te-
székedre vetek Királyi méhednek drága
gyümölcsében.

Esa: 11.

Sz: Esaias erről így prophétált vala:
Veszsző származik Jessének nemes gyü-
keréből, kiből edgy ékes virág úyjoñan
nevekedik, kin Istennek lelke, bölcses-
sege és tanácsa igen meg-nyugoszik.

Luc: 8.

Simeon Prophétának jövendő mon-
dása, Mariának az mit mondá, im bé-
tellyesedék: ez gyermek veszedelmé-
re, és sokak idvősségére vettetet Sidók
közt, és jegy-keppen kinek sokan elle-
ne támadnak.

C 4

Gal: 4.

Galat: 4.

Sz: Pál ajánlja ez születésnek nagy voltát, meg-jelente ő minékünk használatosságát, idő bé-tellyesedvén, elküldé Atya Isten eggyeden edgy Fiát, hogy mi választott Fiai Krisztus által lennének.

Matth: 1.

Ez lőn az Fiú kitől az Angyál ezt mondá, mikor Joseph Szűz Mariát elhadni akará, Dávidnak fia Joseph vedd hozzád az Mariát, mert ez olly fiat szül, ki meg-szabadittya népét gonosz bűneitől.

Luc: 2.

Ez születésnek ő nagy drágalátos voltát meg-jelenték az Angyalok szegény pásztoroknak, mikor nékik mondanak, hirdetünk nagy örömet ki léfzen tinéktek, és az egész Földön való bűnös embereknek.

Ioh: 1.

Iohan: 1.

Ez vala az Atya Istennek Sz: Igéje, ki kezdettől fogva az Atya Istennél vala, mindenek ő általa és ő miatta vadnak, kit ez gyarló világ az ő okossága miatt meg-nem ismért vala.

Es tulaydoni közzé ez világra jöve, de őt ez világ fiak nem akarták venni, és az kik őtet vévék, hatalmat adá nékik, Isten Fiaiva lenni, valakik az ő nevében bizonynál hinnének.

Psal: 22.

Örüllyünk azért és mi lélekben vigadgyunk, nagy hálákat adván immár az Jesus Krisztusnak, ki születésével minket meg-vigasztalá, és meg-bátorítá, ki dicsőffséggével rakva Földnek kerek-sege.

Rom: 9.

Erről az Irás tanu-bizonyfágot té-

C 5

Ize,

szén, hogy valakik benne hisznek meg-
nem csalatkoznak, de az örök életet és
örök dicsőiséget ígérte azoknak, holot
velünk uralkodik örökkön örökké.

M A S.

Notája: *Keresztes szível, &c.*

Szent Efsaias így írt Krisztusnak Sz: Szű-
léteferől, hogy edgy veszfűző szál fel-
nevekedik Jefe gyökeréről.

Ennek gyökerén edgy virágocska ugy-
mond nevekedik, kin az Istennek ő szent
Atyának lelke meg-nyugoszik.

Győződelmesnek, nagy hatalmasnak,
igalmasnak vallyá, az kegyelemmel és
igallággal ő tellyesnek mondgya.

Ez által léfzen az Ur Istennél nekünk
békeffégünk, mert közben járónk szent
Atya előtt, ő léfzen minékünk.

Drága jószágot és örökseget szerez ő
minékünk, adoslláginkat nagy kazdaglág-
gal meg-fizeti értünk.

Igallágával mint ez világot itélnie fog-
á, mert Atya Isten az itéletet kezében
bocsáttya.

Nagy

Nagy békefféget lelki örömet hoz ő ez
világra, mert Királyságot nagy birodal-
mot véfzen fel vállára.

Ő miá léfzen hogy az Bárányok az far-
kassal laknak, semmi bántások Orofzlánok-
túl nem léfzen juhoknak.

Semmi felelmek Keresztyéneknek ör-
dőtül nem léfzen, kinek Krisztusba nagy
bizodalmok reménségek léfzen.

Nagy sok gyors Parducz az Bárányok-
kal mind együt nyugosznak, vad Orofz-
lányok szeléd ökrökkel együt esznek isz-
nak.

Kegyetleneket az szelidekkel egyef-
ségben hozza, őket előtte a kicsiny gyer-
mek befzédével hayttya.

Győződelmének hatalmaságát vala-
kik látandgyák, Christus Jესusnak Isteni
vóltát mindenek imádggyák.

Nagy bátorsággal szegény bűnősek ak-
kor könyörögnek, Krisztus nevében lelki
és testi ajándékot kérnek.

Az ő zászlóját fel-emelteti ő Szent-

egy-

egyházában, és szent Igijét prädikáltatya ez széles világban.

Az pogány népek nagy bátorsággal eleibe mennek, nagy bátorsággal ők ajándékon hitet tölle kérnek.

Meg-hal akkoron à Király Krisztus, à mi bűneinkért, de harmad napon-ismég feltámad igazulásunkért.

Világosságot az Atya Isten imé feltámasztá, kit ez világnak régen ígirt vólt, immár el-bocsátá.

Kik lakozának örök halálnak setét árnyékában, világosságot támasztá nekik az Ő Sz: Fiában,

Azért örüllünk mint az aratók à szép aratásban, úgy vigadozzunk mint az vitézek az el-nyert prädában.

Mert az Pallernak nehéz igáját nyakunkból ki-vonta, az bűnt és halált az törvény átkát az Krisztus el-rontá.

Meg-szabadítá mindnyájan minket Őrdög Országából, Sz: Országában béhoz minket irgalmasságából.

Nagy szabadsággal és nemességgel meg-

meg-ajándékozá, mind Fiaivá jegyeffévé ez Király választá.

Ez világi had nagy fok zörgéssel csatogással léfzen, és vérben kevert nagy fok öltözet ütközetkor léfzen.

De ez Királynak Krisztus Jესusnak lelki hada léfzen, Ő halálával az ellenfégen győzödelmet vészen.

A' mint Gedeon Madianokat űzé kűrtőléssel, úgy űzi Krisztus hitetleneket Ő Sz: Igijével.

Fút az Amalek az lámpásoknak zörgése előtt, így fút az Őrdög nagy rettegéssel Krisztus Jესus előtt.

A' kis Gyermek kezeket nynyták Őrdög barlangjában, az Ő Országát az Földre rontyák ők nagy bátorságban.

Nagy dicősséggel immár született ez Gyermek mi nekünk, à mi Királyunk Istenünk Fia adatot minékünk.

Fejedelemség nagy hatalmasság az Ő vállán vagyon, mint Atya Isten meg-jelentette ilyen neve vagyon.

Nagy csudálatos tanácsosa ez az Atya Isten.

Istennek, nagy erős Isten ő léfzen Atya jó-
vendő életnek.

Istennél való békelességünknek örök Fe-
jedelme, birodalmának országolásának so-
ha nincsen vége.

Dávid Királynak Királyi székit magá-
nak foglallya, igazán-való itéletivel igaf-
sággal bírja.

Ezt cselekedti az Seregeknek Ura és I-
stene, az Ur Istennek reánk áradot buzgo
nagy szerelme.

Születéséről Krisztus Jესusnak azért em-
lekezzünk, bizodalommal hála-adással
rayta örvendezzünk.

Nagy vigasságunk örvendezésünk lé-
gyen ez Gyermekben, mert idővősségünk
vayon minékünk szent születésében.

Dicsíret légyen Atya Istennek és Fiú
Istennek, az vigasztaló világosító Sz: Lé-
lek Istennek.

CANTIO PULCHRA.

Nobis est natus hodie, de pura Virgine,
Rex Victoria.

Cui

Cui Sol, Luna & Terra, omnia dydera
Gernant per tempora.

Ideo nos terrigena, laudemus hodie, Re-
gem potentia.

Ob hoc nunc pangamus ei, omnes & sin-
guli, cum voce choral.

Laudemus ergo Dominum, Mariae fili-
um, Regem Angelorum.

Ut dentur nobis pramia, magnaq; gau-
dia, in caelis curia

Laudetur sancta Trinitas, simplex &
unitas, agendo gratias.

A L I A.

Fle porta Christi perGia, fulget dies, re-
serta plena gratia, fulget dies ista,
Dies solennia celebret Ecclesia.

Genus superni luminis, fulget dies pro-
cessit aula Virginis, fulget dies ista, Dies
solennia celebret Ecclesia

Honor Virtus & gaudium, fulget dies,
immensa spes credentium, fulget dies ista:
Dies solennia.

Deo Patri sit gloria, fulget dies, ejusq;
soli

*solis Filio : fulger dies ista : Diei solennia
celebret Ecclesia.*

A L I A.

P *Arculus nobis nascitur, de Virgine pro-
greditur, cui latantur Angeli, gratu-
lemur nos serculi : Sit Trin:*

*Huic omnes infantulo, concinnite mel-
lificio, jacenti in praesepio, vili prostrato le-
ctulo Sit Trinitati gloria in sempiterna
secula.*

M A S.

Notája: *Jer minnyájan örülünk.*

C Hristus Jესus születék, Atya Isten-
től küldeték, ez világra nekünk a-
daték.

Két ember választaték, Adam első a-
daték, az Krisztus az után születék.

Mindnyájan az Adamban, eszünk ör-
ök halálban, Istenfégnék nagy harag-
jában.

Első

Első Atyánk minékünk, Adam nagy
veszedelmünk, lőn minékünk örök ha-
lálunk.

De az kegyelmes Isten, ki irgalmas
mindenben, ismét bé-vőn az ő kedvé-
ben.

Igire ez világra, Sz: Fiát az halálra,
mindennek nagy váltágára.

Kezdetben vala Ige, az Krisztus ő fel-
sége, Sz: Atyának edgyetlen edgye.

Le-szálla menyországból, Atya aka-
rattyából, Istenfégnék gazdagágából.

Isteni bölcseségből, Sz: Lélek illé-
ségből, születék az Szűznek méhéből.

Ez világra adaték, ez nap nekünk szü-
leték, emberi nem hogy meg váltatnék.

Atyáknak áldozások, Prophétáknak
írások, ezt bizonyittya ő mondások.

Ez az Istennek Fia, ki jött most ez vi-
lágra, mindeneknek Meg-váltására.

D

Mind

Mind Adamban kesergünk, az Krisztusban vigadgyunk, mert ő nekünk minden örömünk.

Mert Adamban meg-hálánk, de Ión Krisztus mi Atyánk, ki által ismét fel-támadánk.

Vigadgyunk és örvendgyünk, Istennek halát adgyunk, hogy halálból életre megyünk.

Dicsírteffel Ur Isten, Krisztusban te-igédben, Sz: Lélekkel edgy Isten-ségben; Amen.

M A S.

EZ nap nekünk dicsíretes nap, bizony vigasságnak napja, és idősségnek bizodalma, mert születék ez nap nekünk mi váltságunkra, az Krisztus Jesus Istennek Fia, Aronnak vefzszője meg-virágozék, tiszta Szűztől Gyermek születék, menyeyi Királyúl nekünk adaték, Krisztus Jesusnak nevezteték.

Ez

Ez Gyermek vólt az meg-ígirt mag, mi első Atyáinknak, Adam Atyánknek, Abrahamnak, kiben minden nemzetsegek meg-áldattanak, örök életre fel-támadnak, Aronnak vefzszője meg-virágozék tiszta Szűztől, &c.

Meg-töreték ez Gyermek miat az ördögnek hatalma, az halál az bűn ördög Orzága, meg-nyitatték Menyországnak erős Kapuja, Istenek kedve mi-reánk szálla, Aronnak vefzszője meg- &c.

Nincsen nekünk semmi felelmünk semmi nyomorúságtól, büntől, ördögtől, kárhózzattól, az Moyses törvényének ő nagy átkától, örök haláltól, kárhózzattól, Aronnak vefzszője meg- &c.

Meg-töretnek az Pogány népek, kik ez Gyermekben nem hisznek, az nagy Istennek nem kellenek, az ördögnek hatalmában örökké esnek, az kik az bűnnek végét nem vetnek, Aronnak vefzszője meg- &c.

Hálát adgyunk az Ur Istennek, Atya, Fiú, Sz: Léleknek, és mind örüllünk ez Gyermeknek, nagy örömet az Angyalok

D 2

nekünk

nékünk hirdetnek, dicsírven Istent énekelnek, Aronnak veszfője megvirágozék, tiszta Szűztől Gyermek születék, mennyei Királyul nekünk adaték, Krisztus Jესusnak nevezteték.

AZ KRISZTUSNAK TEST- szerint-való Születésnek histo- riája és haszna.

Batizi Andrásé.

IEr dicsírjük ez mai napon azmi Urunkat, bizony méltó dicsiretünkre nagy tiszteffégre, mert születék ez nap nekünk idvősségünkre.

Az Augustus Romai Császár uralkodik vala, Sidóságot ki bírja vala, és Galilæát parancsolá ez világot levélbe-
íratni.

Mennek vala minden felől ő városokból, eredet szerént nemzetiség szerént ő házajókból, hogy bé-íratnák ő magokat Császár levelében.

Ez

Ez hírt halván az szent Josoph Szűz Mariával, el-indulá Galilæából az Nazaretből, Dávid Királynak városában, az Bethlehembben.

Immár az sok vendég néppel mind à Szállások, az városban bé-tölték vala, azért szent Josphel bé-szálla jegyesfével edgy Istalóba.

Tiszta-ságban mi Urunkat à Szűz Maria, Szűzön szüle nekünk világra az Istalóban, bé-polalván helyezettete őt az jászolban.

Szent Pál írja bizony beszéd, mellyre hinnunk kell, Ur Kristus jöve ez világra ennek-okáért, hogy ő minket bűnös-öket idvőzítene.

Dé ha irgalmasságából, el-nem jött volna, mi mindnyájan el-vesztünk volna, kárhoztunk volna, mert mind fejünként Ur Istennek valánk haragjában.

D 3

Az

Az mi első Atyánk Adam mikor vétkezék, Úr Istenek Parancsolattját hogy ō meg-szegé, magát eyt és fiait Isten haragjába.

Minden Lelkek kik ō tölle származnak vala, esnek vala Isten átkába, ō haragjába, fogantatván születtetvén, eredendő bűnben.

Senki jó cselekedetiből, sem érdemből menyországba nem mehet vala, és Úr Istennek meg-nem engesztelheti vala ō nagy haragját.

Esaías szent Brophéta örömet monda, hogy minékünk gyermek születnék, Fiú adatnék, ki Istennek nagy haragját meg-engesztelné.

Angyál Pásztoroknak éyel hogy meg jelenék, ez szót monda hirderek néktek én nagy örömet, mert születék ez nap néktek Idvőzítőök.

Nagy

Nagy fereggel az Angyalok égbén éneklik, Úr Istenek dicsősség menyben, és itt ez Földön, békeffég és jó akarat az embereknek.

Az pásztorok mind fel kelvén el-bémenének, Bethlehemben, és meg-találák az szent Josephet, Szűz Mariával az gyermeket ott az Jászolban.

Dicsőíték és dicsírék Istent mindenben, melyeket ōk hallották vala, és látták vala, azért mi-is dicsíretet nékie mondgyunk.

Atya Úr Istennek Fia, emberré hogy lőn ō általa, hogy mi emberek az igaz hitben, fejenként lennénk Úr Istennek áldot fiai.

Vigasságnak és örömnnek az a nagy napja, kín örülnek mind az Angyalok, no azért mi-is adgyunk hálát az gyermeknek mint mi Urunknak.

D 4

Atya

Atya Ur Isten Ő Fiát nem azért küldé ez világot hogy meg-ítéllye, és el-ve-szeffe, de meg-tárcsa (zabadicsa és id-vőzicse.

Bizonyfággal ez világra azért szüle-ték, hogy valakik Ő benne biznak tel-lyes lélekkel örök életet várhasznanak, s. Istent láthassák.

Ez Gyermekek lőn Istennél mi Közben-járónk, és minékünk Ő ez szót mondá, szerető fiam, hidgy én be nem meg-bo-csátom minden bűneidet.

Azért hidgyen minden ember JESUS Kristusban, mert kik biznak Ő érdemé-ben, születésben, nem kárhoznak, de-vitetnek-bé menyországban.

Oh te áldot és szép Gyermekek Ur Je-sus Kristus, hálát adunk ez nap tenéked, és kérünk téged, tekincs reánk magas menyből mint faidra.

Adgyad

Adgyad nekünk ajándékul sz: Lélek Istent, hogy valhasunk téged örökké és dicsírhesünk, holtunk után menyor-szágban téged láthassunk.

Dicsírteffség Szent Háromság ez mai napon, Atya, Fiu és Sz: Lélek edgy bi-zony Istent, dicsíretet mind örökké néki mondhasunk.

CANTIO PULCHRA.

IN Natali Domini, casti gaudent Angeli,
lata cantant agmina, jam Deo sit glo-
ria, Deus homo natus est, Deus jam pla-
catus est, vobis peccatoribus.

Angeli vigilibus, nunciant pastoribus,
magna cum letitia, Christi natalitia, Deo
homo natus est, Deus jam placatus est, vo-
bis peccatoribus.

In solutum fasciis, Et parvis linteolis,
jussu quarunt puerum, creatura Dominum,
Deus homo natus est.

In obscuro stabulo, Et duro praesepe, in-
D 5 Gene-

*Generunt posium, formatorem syderum.
Deus homo natus est.*

*Lac sugit infantulus, matris ex uberibus,
cujus pascit largitas, Et viles a viculis,
Deus homo natus est.*

*Hanc immensam gratiam, Et miram
clementiam, mens agnoscat pavida, fidens
Et morigera. Deus homo natus est. Deus
jam placatus est, vobis peccatoribus.*

M A S.

Minnyájan örüllünk hiv Kreresz-
tyének,

Nagy halakat adván az Ur Istennek.

Örüllünk Krisztusnak szent Születésén,

Mert ő fel-öltözőt a mi testünkben,
Le-szállá az égből az szólló fiu.

Es meg-tesztésüle az Isten Fia.

Istennek ő Fia lön ember fia,

Edgy személy az ember és Isten Fia.

Végezése lön ez az nagy Istennek,

Hogy a fiu lenne váltófág az hiveknek.

Szent

Szent Lélek Istentől ő fogantaték,

Mert az ő Testét formálta Sz: Lélek.

Férfiu mag-nélkül ő fogantaték.

A' Szűznek méhéből tisztán születék,

Ebben az nagy Istennek ő szerelme.

Tetsték-meg Atyánknak hozzánk jó

Csudálatos szerelme az Atyának (kedve

Hogy foglal Sz: Fiában ő magának.

Istennel az ember meg-haraguvék,

Az ördög miat lön rabja törvének.

Tisztátalanná és bűnössé lönék,

Az Isten ellen mindenek vétének,

Isten mert hogy minket választot vala,

Magának ő minket teremtet vala,

Né hagyhatá minket bűnért elve sznunk

Jó kedvet akará mutatni raytunk.

De hogy minket Istentől a bűn s-ördög,

El-szakasztot vala engedetlenség.

Eggye sse Istennel az emberek,

Semmi teremtet-állat nem tehet.

D 6

Buzgo

Buzgo nagy szerelme indítá Istent,
 Váltfágra nekünk szent Fiát készíté.
 Reá az Fiu terhünket fel-vévé,
 Istennel ő minket meg-békélteté.
 Ezért fogantaték az szent Lélektől,
 Mert ő meg-tisztítá minket a bűntől
 Csuda-képpen Istenhez minket köté,
 Mint az emberiséget magához köté,
 Ez képpen velünk frigyét és kötést tön,
 Mert velünk lakozó Istene ő lön.
 Nem csak erejét ontá ő a testbe.
 De ugyan magát-is az testhöz köté.
 Mert nem lön elég egy természetiben,
 Hogy válttság lehessen csak emberiség-
 Istent és embert kellé öszve hozni, (bé.
 Hát két természetnek kellerék lenni,
 Szántalan és véghetetlen fizetést,
 Kellék Krisztusnak tenni az bűnért.
 Ezért lön ember és igaz Isten,
 Mert két természetet a válttság kíván

Rab-

Rabságunkból és a mi bűneinkből,
 Meg-szabadítá Krisztus az haláltúl.
 Az ő születése lön tisztaságunk,
 Isten jószágival gazdagulásunk.
 Ez lön az meg-ígért mag Abrahamnak,
 Ez lön az Messias fia Dávidnak.
 Bálámnak csillága és nagy Prophéta,
 Ez Krisztus lön az mi lelkünk válttsága,
 Cseréle a Krisztus az emberekkel,
 Meg-békélteti minket az Istennel.
 Örök dicsőséget s-örök életet,
 Igasságot szerze nekünk szentiséget:
 Törvény árkából ő minket ki-menté.
 Es emberré lévén mi lönk Istenné.
 Az ördögtől, pokoltól, kárhozattól,
 Szabadítá minket Úr haragjától,
 Örömet és nagy békeiséget szerzé,
 Mint fottig ellenséginket, el-veszté,
 Az mi O születésünket el-ronrá,
 Az ő születésével meg-gyógyítá.

Ezért

Ezért mi énekellyünk az Krisztusnak,

Dicsőretet mondgyunk ő sz: Atyának,
Es kérjük fohaszkodván ő szent felségét

Halgassa-meg a mi könyörgésünket,
Szentellyen magának Sz: Templomává,

Tarcson meg a hitben Sz: Országába
Az ő Fiából reánk ontott kedvet,

Tarcsa-meg mi beűnk az ő jószágát
Es szent igéjében tarcson-meg minket,

Sz: Lélekkel vigasztalja szivünket,
Dicsőrtessél örökké Atya Isten,

Fiúval Sz: Lélekkel egyetemben.

M A S.

Krisztus testben meg-jelenéseirs.

Telleyes szível örvendgyünk, és lélekben vigadgyunk, mert születet Krisztus nekünk, mi kegyes Idvözítők, Halleluja.

Kit ez Isten régenten, meg-igért vólt
Adam-

Adamnak, Abrahamnak, és Iáknak, Jakobnak és Dávidnak, Halleluja.

Hogy szerelmes szent Fia, ez világra el-jőne, és Szüztől testet fel-venne, nekünk valtságunk lenne, Halleluja.

Ebben Isten kegyelme emberekhez jelennék, haragja engeszteltetnék, vig kedve meg-tetszenék, Halleluja.

Mert mindnyájan Adamban, estünk vala halálban, az ördögnek fogtságában, törvénnék ő átkában, Halleluja.

Sem égben Angyalokban, sem Földön emberekben, kinek vólna ő nevében, idvösség érdemében, Halleluja.

Nem találtaték többen, hanem csak az Krisztusban, az Istennek edgy Fiában, Dávidnak ő magvában, Halleluja.

Esaías Prophéta erről jövendőt mó-dá, hogy Isai törsekéből és ennek gyökerekből, Halleluja.

Veszélő-szál nevekednék, és fiatal származnék az Dávid Király házából megtartó adattarnék, Halleluja.

Kin Isten Sz: Lelkének, meg nyugodnék vig kedve, bölcsesége és értelme, tanácsa és ereje, Halleluja.

Az Prophéták régenten, fel-hirdeték mindnyájan, hogy az Kristus jövendően el-jőne még a testben, Halleluja.

Attyának kebeléből, alá hozná menyegből, el-röyter nagy drága kincsét, az Evangéliomor, Halleluja.

Es hiveknek képekben, az törvének mindenben, szolgálna hogy elégséggel és engedelmefféggel, Halleluja.

Ő magát áldozatra, vinné az kereszfára hogy el vennie bűneinket, meggyözné halalunkat, Halleluja.

Fel-méne Menyországban, ajándékot hogy onnan sáfárlaná bővön nekünk, és el-jőne itélnünk, Halleluja.

Az Uy Testamentumban, történekbé Jesusban, lám mindenek-valóságban, Mariának Fiában, Halleluja.

Jól mondgya tehát szent Pál, hogy Kristus ez mai nap, tegnapon és mind örökké vólt, vagyon és meg-marad, Halleluja.

Erről az Apostalok és Evangélisták, mind bizonyfágot törttenek, kit ők csak hirdettének, Halleluja.

Azért hogy Atya Isten szent Fiát adta testben, meg-kegyelmezet mindenben, örüllünk mi szívünkben, Halleluja.

Kérjük hogy igaz hittel, bizhassunk a Kristusban, és részesüllünk az jókban, Istennek kegyelmében, Halleluja.

CANTIO PULCHRA.

Nunc Angelorum gloria, hominibus resplenduit in mundo: Novi partem gaudij

*gaudia Virgo mater produxit, Et sol Verus
in tenebris illuxit. Huic sit memoria.*

*Culpa datur hodiè remissio, lateatur ho-
moreus: Lux de luce claruit, pace jam re-
parata, Et genitrix permansit illibata.
Huic sit memoria.*

*Magnum nomen Domini Emmanuel,
quod est nobiscum Deus: Redemptori Do-
mino redempti jubilemus, hic est dies Et
annus jubilans: Huic sit memoria.*

*Pastores palam dicite in Bethlehem,
quem genuit Maria: Laus honor Et glo-
ria, sit Deo in excelsis, hominibus pax, bo-
na voluntatis: Huic sit memoria.*

Más Azonról.

EZ Nap mi mind örüllünk, Kristus
légyen mi reménységünk, néki kö-
nyörögjünk, mert ő nagy hatalmával,
váltá minket kényyával, dicsíretet né-
kie mondgyunk mi mind örökké.

Ez olly igen dicsíretes nap, hogy azt
senki

senki nem dicsírheti, sem tölkelheti, ha-
nem az Istennek Fia, ki az poklot meg-
töré, benne-való ördögöket benne
meg-köté.

Ez olly fényesség nap kiben pokol
meg-törteteté és meg-rontaték, hogy
Eva el-kárhozott vala, ördögnek csa-
lárd-sága miat, az nap Kristus meg je-
lenté nagy dücsőségét.

Téged kérünk Ur Isten, adgy hűtet a
mi szivünkben, hogy bizzunk nevedben,
és legyünk szerelmedben, mind örök-
kőn örökké téged kérünk Ur Jesus ir-
galmaz nekünk.

M A S.

Iesus születék idvőségünkre, az mint
régenten vala ígérve, Atya Istennek
nagy szerelme, emberi nemhöz tetézék,
ebben kegyessége.

Első szüleink vétkei miat, és az örö-
dög csalárdfág miat, nyerénk magunk-
nak örök halált, és kárhozatot, pokol
kénnyát, fok nyavalyát.

Senki olly nem lön ki meg-mentené,
de a te szent Atyád meg-könyörüle, té-
ged igire, és idő telvén, szabadítóul né-
künk menyből alá küldé.

Völ mi érettünk az szüztől testet, ki-
ben szenyvedél és től eleget, el-vöved
a mi bűneinket, nyerél minékünk örök
életet, dicsőséget.

Sies már hozzánk meg-váltó Urunk,
adgyad hogy végig benned, bizhaf-
sunk, és szent Atyáddal egygyüt láthaf-
sunk, menyben te-veled lakozhassunk,
vigadhassunk.

Legyen ríztesség te felfegyednek, te
Szent Atyádnak mi teremptonknek, és

egyge-

egyetemben szent Léleknek, dicsőffség
szent Háromfágnak, edgy ISTENNEK,
Amen.

M A S.

VR Istennek szent Fia, ez nap nekünk
születék, idvőffsége nekünk ada-
ték.

Atya Isten tanácsa, régtől fogván ez
vala, hogy szent Fiát érettünk adná.

Jöve alázatoffson, hogy minket meg-
válthasson, fiaiva mind választhasson.

Pásztoroknak jelenék, Angyaltól i-
zenterék, hogy mi értünk Gyermekek
születék.

Ez világra születék, Jászolban hely-
hezterék, mert ő néki helyly ott adaté.

Ő szent Fiát Maria, mihelt szüle vi-
lágra, térden álva ottan imádá.

Nékünk nagy példát adá, bálvánt el-
távoztatá, és ő magát követnünk adá.

E

Mi-is

Mi-is azért Urunkat, imádjúuk mint Atyánkat, és mi-nékünk szabadítóunkat.

Láthassuk menyországot, mint mi-nékünk házánkat, mennyei nagy boldogságunkat.

Dicsőfőg Ur Istennek, dicsíret szent Fiának, egyetemben az szent Léleknek.

M A S.

Davidnak ő városában születék Bethlehemben, mi váktségunk az jó Jé-sus, dicsírtefők az Ur Isten.

Szép szűz Anyától születék, mert meg-hirdetterék, hogy ő lenne az nagy váktség, dicsírtefők az Ur Isten.

Kigyónak fulákja ellen születék bűntelen, öltözék mi testünkben, hogy lenne áldozat bűnünk ellen.

Ez fekszik szoros jászolban, szénán,
kemény

kemény ágyon, de hatalma veghetetlen, mert ő Országol minden népeken.

Sidóság őtet meg-veré és végre meg-ölé, de az vala hatalmas Ur, ki Atyát nekünk meg-engesztelé.

Meszőnne bölcsék jövének, őt ajándékozá, arannyal drága kenettel, temjénne, vallással imádással.

Hogy kedvesse szent atyánál, minket ő fiait, és részesse menyországon, koronázná az nagy dicsőfőgben.

Ez Jésusnak születésen már most örüllünk, és dicsírjük szent Atyánkat, mert értünk adá áldot szent fiát.

Atya Isten te légy áldot most és mind örökké, szent fiadért mi könyörgünk bátorics minket a szent Lélekkel.

Atya Isten dicsírtefő most és mind örökké szent Fiadért, áldgy-meg minket, és végy-bé az te nagy örömedben.

M A S.

VR Iken veletek, keresztyének örüllöttek; igaz hittel ha ti fel-készültetek, bűneitökből ki-tértetek.

Istennek szent Fia, ez világnak megváltója, az örök kárhozatnak el-rontója, menyországnak megnyitója.

Nékünk születterék, bűn közzülünk ki-veretterék, igazság újjonnan megépitterék, az örök élet ígérterék.

Adamnak ő vétke, lön mindennek veszedelme, de az Úr Jesus Krisztusnak születése, mindennek lön hijedelme.

Ezen mi örüllünk, mert az Krisztus mi reménységünk, ha ő benne igazán mi hiendünk, nagy bűneinkből ki-térendünk.

Az hűt azt kívánnyá, hogy csak Krisztus legyen jutalma, jámborágban ne legyen

legyen bizodalma, jól-lehet soha azt el-hadgya.

Kik Krisztusban hisznek, minden jót ők meg-cselekesznek, de az által üdvözülni nem igyekeznek, kik csak Krisztusban lelhetnek.

Hidgyunk az Krisztusban, atya Istennek edgy Fiában, mi természetünknek újjétójában, bűnnek meg-rontójában.

De igazán hidgyünk, bűneinkből elki-felellyünk, jámborágban hamar el-fel-öltözzünk, menyországba bé-mehetsünk.

Dicsőffég atyának, egyetlen edgy szent fiának, mind ezeknek nemes ajándékának, tellyes Sz: Háromfágnak.

M A S.

Mikor ez széles világ kárhozatban esék volna, és minden nemzet az

Örök tüzre-való volna, és mind az pokolra szállana.

Az kegyetlen halál mindeneket megöl-va, mert az ő nagy szomorú árnyékában visel-va, avagy tüzre kényszerít-va.

Nagy örömet ada nekünk az menyeknek Királya, az aldot Atya Isten a menyből jó kedvet mutatá, ez Földet meg-világosítá.

Alá küldé nekünk az önnön igéjét, és az ő állattyának természet szerént való Fiát, az ő drágalatos nagy kénscét.

Ezt hogy el-bocsáta világ kezdetétől fogva, ígére és hirdeté az szent Atyáknak általa, az ő népét úgy vigasztalá.

Kinek jövetelét nagy ohaytással várták, és nagy fohaszkodással, ezért őt mindenkor imádták, csak hogy ez nagy Királyt láthatnák.

Mert

Mert ez által hitték ez világnak szabadulását, az bűnnek és halálnak örökké való meg-romlását, mindeneknek meg-ujulását.

Mikor ez világnak dölga ekképpen volna, edgy szeplőtelen Szűzet Istent Sidó nemből választá, abból von testét ő magára.

Az Romai Augustus Császár hogy uralkodnék, és mind ez széles világ ő birtokában számláltatnék, és levelében irattatnék.

Akkor Sidófágban Dávid Király városában, Micheás Prophétának mint-va az ő írásában, születék Jesus Bethlehemben:

Azon tartományban, mikoron pásztrok volnának, és az ő nyájok mellett éjjel vigyáznának, Angyali szózatott hallának.

E 4

No

Ne féljétek immár ti bűnös emberek, im örömet mondok az nagy Isten-től tinektek, ma születet Idvőzítőtok.

Az Angyallal lőnek azontúl mennyei feregek, kik nagy dicsíretet az Ur Istennek éneklének, ez úy Királynak örvendének.

Ki által emberekkel Isten meg-békéltet, és jó akaratot ő ellenségihez jeleret, mikor nekik meg-kegyelmezet.

Adgyunk hálát azért mi is nagy örömmel ennek, és tellyes lélekkel örvendezzünk, ez kis gyermeknek, mint mi kegyes Idvőzítőknak.

Hála légyen te-néked kegyes atya Isten, vegyed dicsíretünket Meg-váltó Fiu Ur Isten, áldgy-meg minket szent-Lélek Isten.



MAS.

MAS.

Minden embereknek mi örömet mondunk, az kik az Krisztusban igazán bizunk, befzedére figyelmeffen halgatunk, néki engedünk, az ő szent-segével igazán élünk, Sz: Lelkével taratunk, jámborúl élünk.

Jesus Krisztus ez világra nekünk születék, ki atyától öröktől születék, mindnyájunknak ígírteték, adaték, Prophétálaték, sok aldozatokkal az O törvényben szépen meg-példáztaték, értünk áldozék.

Krisztus Jesust vallyuk mi csak edgy személynek, Istennek és az igaz embernek, szent atyának ő egyetlen egyének, szüztől szülőtnék, mi közben-járónknak, mi Meg-váltónknak, és mi Idvőffegűknak, Szentnek szentének.

E 5

Hamis

Hamis életéből hogy minden meg-
térjen, az Krisztusnak lelkében örvend-
gyen, beszédének tiszta szível enged-
gyen, igazán éllyen, egész életében az
ördög ellen szüntelen vítézkedgyen, jó
hitben légyen.

Az ítélet napján ő semmit ne féljen,
meg-dücsöült testben és ő fel-kelgyen,
jobb kéz-felől Krisztus mellett ő légyen,
ő reája nézzen, ő szent Országában ő
véle mennyen, az Szentekkel örvend-
gyen, örökké éllyen.

Ennek sok szent Irás tanubizonysága,
nagy Istennek ő irgalmassága, de nem-
láttya ez világnak vakfága, nagy álnok-
sága, kiknek kell az ördög nagy hazug-
sága, világnak ő vakfága, sok gonosz-
sága.

Légyen nagy dicsőffég az Atya Isten-
nek, egyetemben, az Fiu Istennek. Szent
Lélek.

Léleknek edgy Istennek, és külön há-
rom személynek, kit az szent Angyalok
sok Szentekkel, mind örökké dicsírnek,
néki engednek.

M A S.

Semmiből terempté az Ur Isten az em-
bert. De meg-váltá tulaydon ő ma-
gával, kik hisznek az ő nevében.

Testet ő reá vön, ő magát meg-aláz-
ván, és ekképpen minket fel-magasztal-
ván, kik hiszünk az ő nevébe.

Ada olly hatalmat, hogy lehetnénk
Isten Fiai, kik az előt valánk ördög fiai,
csak hinnénk az ő nevében.

Rólla szól az Irás, hogy valaki ő benne
hiszen, nyilván tudgya örök életet vé-
szén, és pokolba nem megyen.

Jesus Krisztus, ugy-mond, csak a mi Köz-
ben-járónk, igazságunk, útunk és mi éle-
tünk, valakik ő benne hiszünk.

Ne bizunk emberben, érdemünkben,
téteményünkben, mert nem megyünk-bé
az örök életben, ha nem bizunk Istenben.
Vál-

Változo az ember, minden cselekedetiben. De változhatatlan az **U R I S T E N**, minden ő beszédében.

Semmit mi ne felyünk, kik tisztán ő benne bizunk, és ekképpen minden jót cselekedgyünk, mert örök életet véfzünk.

KIS KARACSONRA, avagy Krisztus környül- metékedése,

és az Esztendőnek első nap-
jára való szép Di-
csíretek.

CANTICUM PUERILE.

Natus est nobis Rex gloria, ab intacta
Virgine: In anno nostro jubilemus,
parvulum Jesum adoremus.

Et die octavo circumcissus, ac nominatus
Jesus Christus: In anno nostro.

Factus est legi obnoxius, nos ut à lege li-
beret: In anno nostro:

Annum

Annum hunc nobis der felicem, omnibus

et donis ornatum: In anno:

Gloria et laus Jesu Christo, cum Patre
et Sancto Spiritu: In anno nostro jubileum,
parvulum Jesum adoremus.

Azon Innepre.

NEkünk születék mennyei Király, kit
Idvőzítőnek mondá az Angyal: Uy
esztendőben mi vigadgyunk, születet Je-
sust mi imádgunk.

Régen meg-írták ezt az Prophéták,
hogy fiat szülné edgy nemes virág. Uy
esztendőben mi.

Szűz Mariától gyermek születék, de
szent Lélektől ő fogantaték. Uy eszt.

Es nyolczad napon környül meczeték,
az nagy Istennek törvénye szerént. Uy
esztendőben mi.

Nagy hatalmas lőn ez kisdéd gyermek,
meg-töretének sok ellenfegek. Uy eszt:

Győzödelmet vőn az kárhozaton, győ-
zödelmet vőn örök halálon. Uy esztendő-
ben mi vigadgyunk.

Nincen

Nincsen az bűnnek hatalma raytunk, kiknek ez gyermek léfzen óltalmok. Uy esztendőben mi.

Hálát adgyunk az UR Istennek, és Id-
vőzítő Jésus Krisztusnak. Uy esztend:

Dicsírtessék az szent Háromság, adgya
mi-nékünk szent ajándékát. Uy esztend:

Más: Azon notára.

MEg-rellyesíte az Atya ISTEN, szent
igireti bé-tölté szépen. Uy esztend-
dőben mi vigadgyunk, születet Jésum
mi imádgyuk.

Im hozzánk küldé szentféges Fiát,
Annyának választá az szűz Mariát. Uy
esztendőben mi.

Csuda-képpen értünk születék, az
Sz: Lélektől mert fogantaték. Uy eszt:

Hideg időben születéfe lön, az bar-
mok jászla ő bölcsője lön. Uy esztend-
dőben mi.

Azgyermek J E S U S fel-nevekedék,
ember-korba hogy nevekedék. Uy eszt-
tendőben mi.

Ellene mondá fok hatalmasság, az
halál, ördög hitetlen világ. Uy esztend-
dőben mi.

Látván őket értünk meg-veré, nagy
erejeket semmivé tévé. Uy esztend:

Támadgy mellénk most-is UR Isten,
uralkodgyál ellenfégyünkön. Uy eszt:

Verd-meg őket te vas veszfzöddel,
szádból származot drága igéddel. Uy
esztendőben mi.

Biztas minket te szent Fiaddal, kit-
értünk adtál Jésus Kristussal. Uy eszt:

Adgyunk hálát az jó ISTENNEK Aty-
ának, Fiúnak, és szent Léleknek. Uy
esztendőben mi vigadgyunk,
születet J E S U S t mi
imádgyuk.

VIZ-KERESZTRE- való Dicsíreték.

HYMNUS.

Hostis Herodes impie,
Christum venire quid times?
Non arripit mortalia,
Qui regna dat caelestia.

Ibant magi quam viderant,
Stellam sequentes praeviam,
Lumen requirunt lumine,
Deum fatentur munere,
Ladacra puri gurgitis,
Caelestis agnus attigit,
Peccata qua non detulit,
Nos ablundo sustulit.

Notum genus potentia,
Aqua rubescunt hydrae,
Vinumq; iussa fundere,
Mutavit unda originem.

Gloria tibi Domine,
Qui apparuisti hodie,
Cum Patre & Sancto Spiritu,
In sempiterna secula.

Azon

Azon Magyarúl.

Herodes dühös ellenfél, Krisztust el-jö-
ni mit féls, nem az el-mulandót kő-
vánnya, ki az menyországot adgya.

Mennek vala az Bölcsék, Csillágot lát-
ván előttök, világot világgal keresnek, I-
stent vallyák ajándékokkal.

Nagy fők keśerves Annyák sirnak, édes
magzattyok halálán, kiknek véőekkel He-
rodes, jelené Krisztus halálát.

Az tiszta viznek őrvényét, meñyei Bá-
rany illete, az bünt ki nem illette vólt,
minket meg-mosván el-törle.

Az ő fők csuda tételével, bizonyittya
Istenégét, kór-betegeket gyógyétá, és
hallottakat támasztá.

Uy hatalmaslagnak neme, az Sidók vé-
gre vezérlik, mert a Krisztus szavára az viz
változék magában.

Dicsősség legyen Krisztusnak, ki meg-
jelenék az Földnek, Atyának az Sz: Lé-
leknek, most mind őőökkön
őőökké.

F

MAS.

M A S.

NAgy hálát adgyunk az Atya Istennek, Menynek és Földnek szent teremptőjének, óltalmazónknak, kegyes életőnknek gond-viselőnknek.

Hála tenéked menybéli nagy Isten, hogy szent Igédet adtat mi elménkben, és hogy ez által visz isméretedben, te kegyelmedben.

Az romlás után nem kegyel bűnünkben, az te Fiadat ígéréd igédben, hogy bocsátanád őtet mi közünkben, az mi testünkben.

Meg-emlekezzél Isten beszédidről, és hozzánk-való kegyelmességedről, bizonyfágot től menyből sz: Fiadról, Krístus Jesusról.

Ez az Messias kit én meg-ígírtém, én beszédemet mostan bé-töltöttem, és

csak

csak ez által meg-engeszteltettem, és meg-békéltem.

Minden emberek őtet halgassátok az mit parancsol azt eselekedgyétek, ha nem halljátok mind el-tévelyedtek, és mind el-vesztek.

Felűeges Isten tenéked könyörgünk, hogy meg-mutassad sz: Fiadat nekünk hogy őtet látván mi benne bizhassunk, idvözülhesünk.

Adgyad hogy lássuk az világoffágot, te szent igédet az egy igaffágot, az Krístus Jesust örök vigaffágot, és bóldogfágot.

Es ne ismérjünk többet a Krístusnál, ne szerethessünk többet az Jesusnál, maradhassunk-meg az te szent Fiaddal, Krístus Urunkkal.

Adgy igaz hitet az te szent Fiadban, és jó életet minden utainkban, és végy

F 2

bé

bé az te Szent Lelkessel, ábóldogfágban.

Dicsőffég néked menyben örök Isten
ki dicsírtetél a te szent Igédben, Kristus
Jesusbán, mi idvözitőnkben, és szent
Lélekben.

VIRÁGVASARNAPRA ELEGIA

Theodulphi Episc: Aureliensis.

Gloria, laus, & honor, Rex sis tibi
Christe redemptor,

Cui puerile decus promisit Osanna pium.
Israëles tu Rex, Dauidis & inclita proles,
Nominis qui in Domini Rex benedicte
venis.

Cætus in excelsis te laudat calitus omnis
Et mortalis homo cuncta creata simul.
Cum plebs Hebræa tibi cum palmis obvia
venit:

Cum prece, Goto, hymnus adsumus ecce
tibi.

Hi

Hi tibi passuro sollebant munia laudis:
Nos tibi regnanti pangimus ecce melos.
Hi placuere tibi placeat de Goto nostra,
Rex pie, Rex clemens, cui bona cuncta
placent.

Azon Magyarúl.

Dicsőffég és dicsíret, te néked Meg-
váltó Királyunk, kinek gyermeki
szép sereg mondá ékes éneket.

Izraélnek te vagy Királyya, és Dávid
Királynak magzattya, ki Atya Istennek
nevében, áldot Király hozzánk töttél.

Menyországnaak szent serege, men-
nyegben dicsírtnek régedet, és ez Föld-
dön való emberek, és minden terem-
pet-állatid.

Sidósfágnak serege, Palmákkal jöve-
nek elődben, azért mi-is dicsíretekkel
jelen vagyunk most előtted.

Az Sidók néked ben vallónak adának

F 3

dicsí-

dicsíretnek jegyét, mi immár menyé-
béli Királyunknak mondunk néked dicsí-
ret.

Azok kedvesek jönnek te néked, kel-
lessék mi dicsírtünk-is, oh kegyelmes
Király Krisztus, kinek minden jót kelle-
nek, Amen.

AZ KRISTUSNAK Kénfzenvedéseről-való szép Dicsíretek.

DE PASSIONE CHRISTI.

Patris sapientia, Veritas divina,
Deus homo captus est hora matutina
A suis discipulis citò derelictus,
A Judæis venditus traditus & afflictus.
Hora prima ductus est Jesus ad Pilatū,
Falsis testimoniis multum accusatum,
In cōtum percutiunt manibus ligatum,
Vultum Dei conspuunt lumen cæli gratum.
Crucifixe clamitant hora tertiārum,

Illusus

Illusus induitur veste purpurarum,
Caput ejus pangitur corona spinarum,
Crucem portat humeris ad loca pœnarum.

Hora sexta Iesus est cruci conclusus,
Et est cum latronibus pendens deputatus,
Præ tormentis sitiens felle saturatus,
Agnus crimen diluit sed ludificatus.

Hora nona Dominus Iesus expiravit,
Eli clamans animam Patri commendavit,
Latus ejus lancea miles perforavit,
Terrâ tunc contremuit & Sol obscuravit.

De cruce deponitur hora vespertina,
Fortitudo latuit in mente divina.
Talem mortem subiit vita medicina,
Heu corona gloria jacuit sepina.

Hora completory datur sepultura,
Corpus Christi nobile, spes vite futura,
Conditur aromate, complentur scriptura,
Jugis sit memoria mors hac mihi cura.

Has horas canonicas cum devotione.
Tibi Christe recolo piâ ratione,
Ut qui pro me passus es, amoris ardere,
Mihi sit solatium in mortis agone.



Azon Magyarúl.

ATyának bölcsesége, bizony Istenfegye, Krisztus ember fogaték, vecsernyének idején, az ő tanítványitól hamar el-hagyattaték, Sidóknak arultaték, igé meg-kénzattaték.

Első orán Ur Jesus Pilátushoz vitérték, hamis tanúságokkal, igen bé-vadoltaték, arczul és nyakon verék, kötözve viselteték, szent orczáját pökdöfék, menynek világosságát.

Harmad orán Ur Jesust feszíteni kiálták, csufolván öltözteték ötet bársony ruhában, ő szent Fejét liggaták, tövisses koronával, keresztfáját viselé, az nagy kénnak helyére.

Hatod orán Ur Jesust keresztfára feszíték, kénnya miat szomjuzék, méreggel itattaték, fűgven az tolvajok közt.

közt, hozzájok hasonlittaték, egyik ötet káromlya, méltó az kárhozatta.

Kilencz orán Ur Jesus ez világból ki-mulék, ő szent Atyát kiáltá, lelkét néki-ajánlá, szent oldalát, edgy vitéz dardával meg-öklelé, Föld ottan meg-indula, az nap meg-homályosodék.

Kereszt-faról le-vövék, vecsernyének idején, és meg-erössítették Istenek malasztyával: ilyen halált szenyvede, életnek reménsege, dicsőségnek Királya, mert halva fekszikvala.

Kompletának idején, koporsóban téteték, ISTENNEK nemes teste, életnek reménsege, kenettel meg-keneték, irások bé-telének, légyen emlekezetre, Krisztus te szent halálod.

Ez szentséges igéket, nagy airatosfággal, néked Krisztus mi mondgyunk, kegyes ohaytásunkkal, mint ki értünk

Izenvedel igen nagy buzgósággal, légy
nékünk vigasztalónk halálunknak orá-
ján, Amen.

CANTIO PULCHRA.

Laus tibi Christe qui pateris, in cruce
pendens pro miseris, qui cum patre
regnas in caelis, nos reos salva in terris.
*Kirie eleyson, Christe eleyson, Kirie eley-
son, Christe eleyson, Domine miserere nobis.*

Azon notára.

Dicsőretet mondgyunk Atya ISTEN-
NEK, és Ő Fiának Krisztus Jესusnak,
ki mi bűneinkért meg-hala, szent véré-
vel meg-váltá Jესus irgalmaz nékünk,
kegyelmes légy minékünk, adgyad Sz:
Lelkedet, tancison-meg minket, hogy
csak te benned bizhassunk.

Az étszakának estvején, mellyen Kri-
stus Urunk el-árúltaték, vacsorára jőve

az

az Judás, ki vala Krisztusnak arultatója,
Jesus irgalmaz nékünk, kegyelmes légy
minékünk, &c.

Jesus jővendőt hirdete, vele vacso-
rázó tanítványinak, egy vagyon ti köz-
zületek, ki má engem el-arút Jესus ir-
galmaz.

Judás az álnok gonosz Sáfár, apolá-
fát kíványá Krisztus Urunknak, Krisztus
mint ártatlan Bárány, nem tagadá apo-
láfát Judástól, Jესus irgalmaz.

Harmincz ezüst pénzeken, adá Sidó
népnek ártatlan Krisztust, mellyeken Ju-
dás meg-ijede, viszfá veté az pénzt az
Papoknak, Jესus irgalmaz,

Pilatus nagy fel-szóval ezt kiáltá, én
Ő benne semmi bűnt nem találhatok,
kezét vízben meg-mosá, Krisztust Sidó
népnek ki-adá. Jესus irgalmaz.

Csalárd hitetlen Sidó nép, egyetem-

F 6

be

be kéri tolva életét, keményen Kristust vádolák, hogy méltó fészéréfse. Jესus irgalmaz.

Tolva Barrabás el-bocsáttaték, ki méltó vala az halálra, ez világnak Urá fel-feszítették, ki miat halottak támadának. Jესus irgalmaz nekünk.

Dicsőfleg Atya Isten tenéked, és egy Fiadnak Kristus Jესusnak, Szent Lélek Istennel egyetemben, mind örökkön-örökké. Jესus irgalmaz nekünk, kegyelmes légy minékünk, adgyad Szent Lelkedet tanácsom-meg minket, hogy csak te benned bizhassunk, Amen.

NAGY PENTEKRE- való Enek.

*Mellyben vagyon az Kristus
Kérszenvedésének Historiaja,
Neméből Magyarra fordítottat.*

Az

AZ mi URUNK Jესus Kristus mint-izenvede mi éretünk, és fel-támadánakünk: Jer ércsük-meg keresztyének, és Istennek nagy irgalmát, tekincsük-meg jó vóltát, ábűnnek ő undok-ságát, az őrdögnek-is hatalmát, pokolnak keserves kényyát, gondollyuk nehéz igáját, adgyunk hálát az Istenek, és meg-szabadítónknak.

Megírták Evangelisták, Mint Kristus az Judás által szembe szálla halállal, az Papi Fejedelmeknek, harminnz ezüst pénz kedvéért, mint el-adaték árért. Az fegyveres vitézekről vitérékköve-latroktól az Caiphashoz fő Paphoz, kinél valának bé-gyűlvén az törvény tudó fő népek, és az meg-aggot vénnek.

Ott ő ellene edgy szűből, hamis tanukat állatni akarának álnokul, ebben-
füg

fűg minden szándékok, hogy Krisztust meg-feszíthessék, és földről le-vezt-hessék. Nem találhatnak ellene semmi erős bizonyítást, azért dühöffen rugodnak, és kiáltják káromlónak, halál-ra méltó bűnösnek, fok ördöggel tel-lyesnek.

Artatlan Krisztus orczáját, némellyek undok nyálakkal, rutittyák pökdöfés-sel, némellyek csapdosásokkal, illetik csuf-beszédekkel, fanyargattyák veszőkkel. Látván a dologot sz: Péter, meg-győze-tik felelemtől, csak nem szakad-e Krisztustól, kit meg-tagadta háromszor, ke-serves firást bűnéről, az után tön vétké-ről.

Pilatus a Krisztust kérdi, mond-meg most nekem, ha te vagy az Sidóknak Ki-rállya; és semmi bünt a Krisztusban, ha-lálra valót nem lelven, meg-mosá kezét vizben

vizben, Artatlan vagyok ezt mondá, az igaz ember vérétől, ti lájátok mit mi-veltek, a kösség így kiált mondván, az ő vére légyen raytunk, és a mi fiainkon.

Meg ostorozván a Krisztust, adgya vi-tézek kezében, kik kénóznak testében: azok csufollyák Urunkat, verkeztetik ruhájából, fejét vetik nád szállal, Fel-feszíték keresz-t. fára, keserű mérget-terzettel adának nékie innya, ruhájával osztoznia, ezt írták feje felibe: Ez a Sidók Királlya.

Sok boszszuságos rút szókkal, szidal-mazzák káromlással, ezt mondgyák csuf-beszéddel: te vagy az ki el-töröd az Istennek nagy Templomát, és harmad nap fel-rakod? most segéld-meg te ma-gadat, ha Istennek egy Fia vagy, ha Isra-el Királlya vagy, szál-y-alá az keresz-t-fá-

ról.

ról, és mi-is hiszünk teneked, óltalmazd meg magadat.

De lám a Krisztus szenvedén nagy szerettség mind ez földön, rámadá minden helyen: hat órától fogva dellyest, mind egész kilentz óráig, éynek szerettsége lőn. Akkoron Jესus fel szóval kiáltá Atyához mondván: En Istenem, én Istenem, miért hagyál el engemet? hogy ez szókat így meg-mondá, sz: lelkét ki-bocsátá.

Az teremprő Krisztus kényát, terempter állatok látrák, mert im lőnek nagy csudák: a Templomnak szép enyésző tarka karpittya két részre, hirtelen elszakadá. Az föld reszkevéniindula, az kősziklák repedének, az koporsók megnyílnak és holt szentek rámadának, kik a szent Városban menvén, fokaknak jelenének.

Az Hadnagy-is szolgálival, és a több néppel

néppel egyemben igen rettené mondván: Bizony ez kit meg-feszíténk, az Istennek Fia vala, de mi nem hiszünk vala: Az Josoph Krisztusnak testét, szép gyólcspan bé takárgatá, és koporsóban fekteté, kit Pilátus pecsételni parancsolá harmad napig, vitézekkel őriztetni.

Hármad napon a Mariák, Krisztust keresik a kerben, koporsóhoz ki menvén: az Angyalról tanittatnak, hogy az előtte ne keressék, a több meg-hóltak között. Ezek oñan viszsza térvén, és Jernsalem-ben menvén, találák Krisztust jelenvén, kit imádának rettenvén, kiknek Krisztus, ne félnének, hagyá hogy meg-térnének.

Az Isten nagy irgalmából, szent Fiát küldé mennyégből, bűnösökért váltáságúl: oh melly nagy szerelme, innét hozzánk jelenék Istennek, mint mi kegyes Atyáknak. Ki az bűnben eset embert, vét.

vérkektől meg-döglőt bűnöst, ördög-
tól el-foglalt adóst, meg-száná rende-
lő orvost, ki által lenne gyógyulás, és bűn-
ből szabadulás.

Az Atya értünk szent Fiát, a Fiu. is
Önnön magát, adá mint váltság árrát :
sem égen sem pedig földön, nem vala-
mi bűneinkért, ki eleget tehesse, mert
a bűnek undoksága, mi esetünknek rut-
sága, véghetetlen nagy kinokra, minket
kötelezet vala, mivel hogy Istent harag-
ra, fel-indítottuk vala.

Ne azért mi Istenünknek, adgyunk
hálát Atyánknek, köszönnyük a Krisztus-
nak: hogy bűnünket el-törölte, és az
ördögöt meg-győzte, ő Atyát engesz-
telte, Sz: vérét értünk ontotta, igazsá-
gát ránk ruházta, Sz: Lelkét belénk ol-
totta, és magának örökségül, meg-
szentelt hogy életünkben, neki szolgál-
lyunk hitből.

Más

Más azonról.

CSudállatos nagy bölcseség, hogy
Isten az embereken, könyörül-
bűnösökön, Dicsíret Istennek.

Teremtés előtt jól látta, hogy tölle-
el-hasonlának, az ember ot el-kárhoz-
nék, Dicsíret Istennek.

Orvosságot azért szerze, kivel az em-
ber élhetne, és magában el-ne veszne,
Dicsíret Istennek.

Fiát az Isten választá, szerelméből
értünk adá, közénk ötet bocsátá, Dicsí-
ret Istennek.

Mennyei kéncsét bé zárta, és hatal-
mát néki adá, nekünk ötet úgy ajánlá,
Dicsíret Istennek.

Végez ézt az Ur Isten, Fiát hogy em-
beri testben, öltöztetné mint fegyver-
ben, Dicsíret Istennek.

Keres

Kezes lévén emberekért, ő tenne elég fizetést, embereknek váltságáért, Dicsíret Istennek.

Az fizetés im így lenne, hogy örök ként ő szenvedne bünt és halált el-vesztene, Dicsíret Istennek.

Ő mindent meg-ujjétaná, helyére és mindent hozna, kit Adam meg-rontot vala, Dicsíret Istennek.

Bayt vijna törvény átkával, bűnnel és kárhozattal, nagy Istennek haragjával, Dicsíret Istennek.

Meg-győzné és el-rontaná, az bünt, halált, le-tapodná, poklot, és el-károztatná, Dicsíret Istennek.

El-jöve azért a testben, Krisztus éretünk öltöztvén, és értünk meg-feszítetvén, Dicsíret Istennek.

Örök halált ként szenvedé, törvének átkát töré, haragtól minket meg-menté, Dicsíret Istennek, An-

Annyira testben kénzáték, ép semmi benne nem tetszék, éppen ő megtöretteték, Dicsíret Istennek.

Meg-taglák és meg-szaggaták, meg-pökdöftek és csufolák, szörnyen őt megostorozák, Dicsíret Istennek.

Ez világ bűnei földgya mint az vizeknek soksága, az ő fejére borula, Dicsíret Istennek.

Mint a cserép úgy el-szárad, haragnak tüze szent testét, el-száraztotta tagjait, Dicsíret Istennek.

Nincsen abrázat ő rayta, mint féreg raglásnak miatta, fetreng a sok nyavalyában, Dicsíret Istennek.

Az büntetésnek soksága, bűneink számtalan földgya, törvének nagy sok sulyága, Dicsíret Istennek.

Igy fizeté-meg érettünk, adosságin-

kat az Urnak, így adgya-meg váltás-gunkat, Dicsfret Istennek.

Kényával és hálálával, a bűnt, poklot, törvény átkát, el-rontá az kárhozatot, Dicsfret Istennek.

Hogy minékünk békefőget, Istennél gazdagh kegyelmet, és szerzene szépmesőget, Dicsfret Istennek.

Hatalma már az őrdögnek, nincsen mi raytunk a bűnnek, pokolnak és kárhozatnak, Dicsfret Istennek.

Az Istennel békefőgben, mi Atyánk-nak szerelmében, vagyunk immár jó kedvében, Dicsfret Istennek.

Nem félünk az kárhozattól, nem félünk mi az sok bűntől, és semmi ellenfőginktől, Dicsfret Istennek.

Diadalmát mert Krisztusban, vettünk immár mi ezekben, örűly mi lelkünk Istenben, Dicsfret Istennek.

Csu-

Csufollyuk mi is az halált, csufollyuk a bűnt a poklot, miénk el-hidgyük a Krisztus, Dicsfret Istennek.

Azért halála KRISTUSNAK, lőn el-rontása pokolnak, bűnnek az örök halálnak, Dicsfret Ist:

Kristussal egyyüt meg-hóltunk, egyyüt véle meg-fesűltünk, hogy egyyüt véle már éllyünk, Dicsfret Ist:

Az ő halála ereje, immár el-harot-lelkünkre, diadalmunk hogy így lenne, Dicsfret Ist:

Fel-támadása Krisztusnak, élesztése, lőn hóltaknak, es szabadság a hiveknek, Dicsfret Ist:

Mert meg-hozá életünket, meg-igazitá így minket, és fel-támasztá lelkünket, Dicsfret Ist:

Igazsága és élete, minden érdeme,

G 2

ereje,

ereje, el-hatott már mi lelkünkre, Dic-
siret Ist:

Boszonsuk az bünt csufollyuk, ha-
lálról már mi ne féllünk, mert nincs
fulákja jól tudgyuk, Dicsiret Istennek.

Bizonnyal immár Kristusban, fel-
támadtunk mi Urunkban, uralkodunk
országában, Dicsiret Istennek.

Lelkünk fel-támadt a bünből, bi-
zony testünk-is a porból, fel-támad
már a sok kénből, Dicsiret Istennek.

Örökké együtt Urunkkal, uralko-
dunk az Kristussal, és élünk nagy vigas-
ságban, Dicsiret Istennek.

Dicsiret Atya Istennek, ő egyyetlen
edgy Fiának, Dicsiret a Sz: Léleknek,
edgy bizony Istennek.



MAS

MAS.

Igen szép úy Enek, az ke-
reszt-fán függő Kristus Jesus URUNK
hét Szávaról.

Notája: *Aryának bölcsesége, &c.*

EMLEKEZZÜNK MI HIVEK URUNKNAK HA-
láláról, érettünk lőt kényárol, kén-
nya közt szavairól, az mi idősségünkről,
és az mi válttságunkról, és legyünk bizo-
nyosok, Kristus emberiségéről.

Mert ő testben igazán mi érettünk szen-
vedet, semmi tündéres testet értünk meg-
nem életet, az szép szűznek méhéből az
melly szent testet fel-vett, az szent Irások
szerént az test halált szenvedet.

Ennek bizonfágára ő szent testi szájá-
val, hét szép drága igéket szóla az kereszt
fáról, kikből minden hiveknek ő szent ál-
dozattyáról, lenne vigasztalások drága-
látos szavából.

Első szava Urunknak lön az ő hohéri-
köz, Papi fejedelmeknek meg-dühöt se-
regé-

G 3

regé-

regehez , es ezek után ilmet minden lok
bűnösökhöz , az kik igaz hit által folyam-
nának Urunkhoz.

Mondván: Bocskáld-meg Atyám min-
deneknek vétkeket , mert ha tudnák ki
volnék nem ölnének-meg engemet , ső
dicsőileg Királytát tisztelnének engemet,
de így kell ennek lenni , hogy meg-taresam
hivedet.

Másod szavában Urunk szolitá ő szent
Annyát, hogy mint fiát szeretné szent Já-
nos tanítványát, tanítvány-is szent An-
nyát, tartaná úgy mint Annyát, Anya-
szent-edgy-házáról mutatá nagy szép
példát.

Hogy mi hivek mindnyáján, ő szent
Anyaméhében, az Anyaszent-edgyházat
segítenénk mindenben , mert minket-is
mint Anyánk tartaná kebelében , hogy
így fel-nevékednénk U R U N K dicsőileg-
gében.

Harmad szava Urunknak, lőn az bűnös
Tolvayhoz , mondván : Paradicsomban
velem jősz má Atyádhoz, így lész dologok
minden-

mindennek kik futnak irgalmamhoz, mert
ez én áldozatom mindennek kegyelmet
hoz.

Negyed szavában U R U N K kegyessen
szomjuhózzá, meg-térését mindennek,
mert szent érdemé hozza emberi Nem
romlását , felette szanakozza , mond:
Szomjuhozom Atyám , mert akaratod
hozza.

ötöd szavával Urunk mentül nagyobb
kénnyában, kiáltá ő szent Atyát rettene-
tes szózatban, Istenem én Istenem, miért
hagyál-el kénomban, nekünk-is példát
hagyá, hogy hidgyunk szent Atyában.

Hatod szavában Urunk mondá: El-vé-
geztetet, Atyámnak Decretoma , a mint
el-rendeltetet, szent Irásban felőlem az
mint fel-jegyeztetet, emberi Nem válttsá-
ga töllem végben vitetet.

Hetet szavában Urunk szép csendes
elméjében, ő szent lelkét ajánlá sz: Atyá-
nak kezében, mondván: Atyám lelkemet,
le-tétfzem szent kezedben , mert tudom
hogy szent testem nem rothad-meg az
Földben.

Illyen szép hét igéket ez életnek Hercege, Kristus Urunk kénnya közt kereszt fáról beszéle, enged azért mi URUNK, hogy szent dicsőségedre, ez szentséges igéket hidgyük idvősségünkre.

CANTICUM, De Passione Christi.

Kyrieleyson, *Qui passurus advenisti propter nos. Domine miserere. Christus Dominus factus est obediens usque ad mortem.*

Christe eleysen, Qui prophetice promissisti: Ero mors tua o mors. Domine miserere.

Kyrie, eleysen. Qui expansis in cruce manibus traxisti omnia ad te secula, qui latroni serò penitenti paradisi januas aperuisti.

Vita in ligno moritur, infernus ex morsu despoliatur, Domine miserere.

H Y M N U S, Die Passionis Christi.

Venano

Venantij Fortunati.

Vexilla regis prodeunt,
Fulget crucis mysterium,
Quo carne carnis conditor
Sensus est patibulo.

Confixa clavis viscera,
Tendens manus vestigia,
Redemptionis gratia,
Hic immolatur hostia.

Qui vulneratus in super,
Mucrone diro lancea:
Ut nos lavaret crimine,
Mansit unda sanguine.

Impleta sunt qua concinit,
David fideli carmine,
Dicendo nationibus,
Regnabit à ligno Deus.

Arbor decora & fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stirpitem,
Tam sancta membra tangere.

Beata cujus brachiis
Precium perpendit seculi,

G 5

Sta

*Scatera est facta corporis,
Pradam tulitq; tartari.*

*O crux adespes unica,
Hoc passionis tempore,
Auge piis iustitiam,
Reusq; dona veniam.*

*Te summa Deus Trinitas,
Collaudat omnis spiritus,
Quos per crucis misterium,
Salvas regis per secula.*

A Z U R K R I S T U S
Dicsőfeges Fel-támadásá-
ról való tisztelet Dicsőretek
és Hála-adások.

E L E G I A.

*Excepta ex prolixo carmine Lactantij,
de Dominica die Resurrectionis*

C H R I S T I.

S*Alte festa dies, toto venerabilis ævo,
Qua Deus infernum vicit & astra*

tener.

Ecce

*Ecce renascentis testatur gratia mundi,
Omnia cum Domino dona redisse suo.
Namq; triumphans post tristia tartara
Christo.*

*Undiq; fronde nemus, gramina flore
fascient.*

*Legibus inferni oppressus, super astra me-
antem.*

*Laudant ritè Deus, lux, polus ævæ
fietum.*

*Qui crucifixus erat Deus, ecce per omnia
regnat,*

*Dantq; creatori cuncta creata precem.
Christe salus rerum bone conditor atq; re-
demptor,*

*Unica progenies ex Deitate Patris.
Solve catenatas inferni carceris umbras.
Et revoca sursum quicquid ad ima ruit.*

P R O S A.

*Templomban-való menéskor
Husvéibe.*

Ö*Rúly és örvendőz Keresztényeknek
gyüle.*

De irgalmas az Isten, bölcs hatalmas mindenben, okot lele ezekben, meg-szána el-vesztünkben. Kérünk téged.

Igireter akkor tőn, meg-menrené az Ördögtől, mely nekünk nagy jó hír lőn, mert reménységünk ott lőn. Kérünk.

Akkor ilyen szót szőlla, aszszonyi állat magva, kigyó fejét meg-ronntya, mert őt kigyó meg-csalta. Kérünk.

Sok esztendőbe telék, a magzat meg-adaték, szűztől gyermek születék, Je-susnak nevezterék. Kérünk téged.

Ez gyermek lőn hatalmas, Isten ember és igaz, mindenekehez irgalmas, sok gonosztól oltalmaz. Kérünk téged.

Testben értünk meg-hala, bűnteleni nagy ként valla, harmad nap fel-táma-da, minket meg-vigasztala. Kérünk.

Edgy embernek vétkeért, estünk va-

laha-

la haragban, az Krisztusnak kedveért, e-szünk nagy boldogságban. Kérünk.

Ellenségünk meg-romlá, Luciper-nek tábora, halál az bűnnek soldgya, az törvének haralma. Kérünk téged.

Immar nekünk tisztartonk, Isten előt szószólónk, egyedül Közbenjárónk, egyetlen egy oltalmunk. Kérünk.

Nincsen nekünk felelmünk, semmi nyomoruságtól, kárhozattól Ördögtől, és az testi haláltól, Kérünk.

Már mi is fel-támadgyunk, minden gonoszt el-hadgyunk, igasságnak szolgállyunk, és az bűnnek meg-hallyunk. Kérünk téged.

Hálát adgyunk Istennek, mi édes Mesterünknek, és Sz: Lélek Istennek, mind Örökkön Örökké. Kérünk réged mi

U R U N K Jesus Krisztus irgal-maz nekünk.

MAS

Mas. Azon notára.

Chrisztus fel-támadá, nekünk örömet ada, vére reánk árada, haszna raytunk marada. Nyery irgalmat Közben-járó Jესus Krisztus szent Atyád előt.

Krisztus meg-hólt bűnünkért, fel-támadot mi életünkért, mi vigasztalásunkért, és igazulásunkért. Nyery irgalmat.

Krisztus kénnya érdemünk, szent halála válttságunk, vére ártatlanságunk, és fel-költé vigasságunk. Nyery irgalmat.

Ez az Isten Báránya, válttságunknak a ránya, halálunknak halála, az kigyónak rontója. Nyery irgalmat.

Az ő fel-támadása, lőn pokolnak romlása, az ő öröm mondása, lelkünknek vidulása. Nyery irgalmat.

Ez lőn az öröm mondás, és az meg-vigasztalás, hogy az egy fel-támadás, lőn a meg-bóldogulás. Nyery irgalmat.

ő meg-menté bűnünktől, az törvénnel átkától, Istennek haragjától, az ördögötől, pokoltól. Nyery irgalmat.

Azért mi-is bűnünkből, fel-támadgyunk

gyunk vétkünkből, ez világi kénünkből, és mi nagy halálunkból. Nyery irgalmat.

Közben-járó Krisztusunk, Atya Istennek szent Fia, kérjed te szent Atyádat, hogy idvőzicsen minket. Nyery irgalmat Közben-járó Jესus Krisztus szent Atyád előt.

Mas: Azon notára.

Chrisztus fel-támadá, mi bűnünket el-mosá, ő szent vére hullása, lőn vétkünknél romlása. Csak ő nekünk az Atya Istennél kedves szószólónk.

Istennel bölcséssége, hozzánk való szerelme, jelenék dicsőssége, el-rey-tet nagy kegyelme. Csak ő nekünk.

Nagy lőn Adámnak vérke, mellyet halál követe, parancsolarnak szegése, mindeneknek sebhete. Csak ő nek,

Az kegyelmes Ur Isten, könyörülő emberen, hatalmat von ördögön, mi nagy elleneségünkön. Csak ő &c.

H

Lőn

Lön első öröm mondás, Adámnak nagy vidulás, el-esetnek rámadás, el-töretnek uyjulás. Csak ő &c.

Hűn az ember Istenben, ő nagy igi-retiben, hozzá való kedvében, bizik nagy szerelmében. Csak ő &c.

Kristus ártatlan Bárány, ki mi értünk áldozván, bűnünk ből szabadítván, és életre újjétván. Csak ő &c.

El-vővé hálálunkat, ő meg-töre po-klunkat, meg-szörzé országunkat, mi nagy bódogságunkat. Csak ő &c.

Ez a nagy irgalmasság, mondhatatlan vigasság, ki vala halhatatlanfág, lön értünk szidalmasság. Csak ő &c.

Csudálatos had vala, hól az élet meg hála, de nagyob csuda vala, hogy ő fel-támadt vala. Csak ő &c.

Szenvede mi bűnünkért, vérét on-

tá vértünkért, meg-hála mi érettünk, fel-támadt mi nekünk. Csak ő &c.

Hallyunk-meg bűneinknek, véget-vevünk vértünknek, éllünk mi új élet-nek, adgyunk hálát Istennek. Csak ő.

Méltó azért vigadnunk, mi szívünkben örülnünk, Kristus Jesust dicfirtünk, és őt fel-magasztalunk. Csak ő.

Dicfirtessék szívünkben, szent Há-romság mennyegben, vallyuk Istent éltünkben, maradgyunk-meg az hirben. Csak ő nekünk az Atya Istennél kedves szószólónk.

M A S.

Christus fel-támadt igazságunkra, utae szerze Menyországba, örök bódogságra.

Az első Atyánkban mind bűnben e-fünk, az Istennek jó kedvéből ottan el-ki-eleink.

De az Krisztus Jესus kedvében eyte, em-
berré lőn és az bűnnek ottan véget veté.

Mind ez világ terhét vállára véve, az
hatalmas Atya Istent értünk meg-követé.
őrdögnek hatalma vala mi raytúk, mert
mind az első emberrel az almában ettünk.

Mind az alma miat fogunk meg-vásek,
réánk szálla az nagy bűnért minden kecé-
rűség.

Gyűlölség, irigység, minden kevély-
ség, fáradtságos nagy fok munka, és min-
den betegség.

De lám ezt nem érti az háladatlanfág,
emberekre honnan szállot ennyi nyomo-
rúság.

Azért nem fogadgya I s r e n beszédét,
jóra intő szent Igijét, Krisztus idvősségét.

Krisztus fel-támada igen kiálttyuk, de az
bűnnek undoklágát mi meg-nem utál-
lyuk.

Tudván az bűnben élünk, semmit nem
felünk, azért az Krisztus halála nem halz-
nál minékünk.

Támádgunk-fel Istenben azért az
bűnt

bűnből, ki miat ki-rekelztettünk az nagy
dicsősségből.

Vegyük nagy jó kedvel Krisztus jó vól-
tát, Atya Isten előtt-való kedves áldozat-
tyát.

Dicsősség, mennyegben az U r Isten-
nek, Atya, Fiu, Szent-Léleknek mind ő-
rökké, Amen.

M A S.

Nota: Emlékezzünk ez napon.

Chrisztus fel-támada, ki értünk meg-
hólt vala, mindennek urat nyirta, az
őrdök bődolóságra, Irgalmaz nekünk.

Az halállal meg-vivá, diadalmat vőn
rayta, kigyó fejét meg-rontá, talpa alá
nyomodá, Irgalmaz nekünk.

Az törvének nagy átká, oly igenvá-
dol vala, de az Krisztus halála, minket
meg-igazirá, Irgalmaz.

Oh melly igen nagy vala, az Istennek

haragja, melly rettenetes vala, bűnnek számtalan vólta, Irgalmaz.

Kit Krisztus mikor látá, hogy imádkozik vala, retteg és reszket vala, vérrel veritezik vala, Irgalmaz.

Az Istennek jó vólta, ő nagy irgalmasága, veszedelmünket látta, Fiát érettünk ada, Irgalmaz.

Noha büntelen vala, de engedelmes vala, mint sz: Atya akarta, mene az álgozatra, Irgalmaz.

Ez áldozat oly drága, oly méltóságos vala, kivel Isten haragja, engeszteltetik vala, Irgalmaz.

Erre senki nem vala, sem találta vala, hogy ki elég lön vala, csak az Istennek Fiá, Irgalmaz.

Jó szemmel néz az Atya, 'ily kedves áldoztra, kiért irgalmasága, uyjonnan reánk szálla, Irgalmaz.

Szent

Szent testét koporsóban, mint a Prophéta mondgya, nem hagyá ő sz: Atya, hogy jusson rothadásra, Irgalmaz.

Harmad nap fel-támadá, mint megmondottá vala, kinek fel-támadása, nagy dicsőfféges vala, Irgalmaz.

Innep hogy el-múlt vala, Mariák mennek vala, reggel indultak vala, Krisztus testét látnia, Irgalmaz.

Még el-nem juttak vala, igen fietnek vala, az Nap már fel-költ vala, egy-másnak mondgyák vala, Irgalmaz.

Vallyon s-kicsoda vólna, ki az követ el-vonná, kit Sidók töttek vala, koporsó aytájára, Irgalmaz.

Nézvén a koporsóra, látták hogy nyitva vólna, követ el-vonták vólna, melly kö igen nagy vala, Irgalmaz.

Bé-menvén korposóban, egy iffiat

H 4

látták

látták vala, ki job-felől ül vala, fejér ruhában vala, Irgalmaz.

Nékik iffiu szóllala, ne félljete az mondá, kegyessen bátoritá, mert meg-ijedték vala, Irgalmaz.

Már fel-támadot vala, kit ot nem-lestek vala, Angyal kérdezi vala, hogy miért mentek volna, Irgalmaz.

Azonközben azt mondgya, mennye-tek-el azt hagyá, és őt Galiláában, meg-láttjátok azt mondgya, Irgalmaz.

Az Maria Magdolna, mint a sz: Já-nos írja, még a kertben meg-látá, az edgy kertész képében, Irgalmaz.

Tudakozik nagy sírván, ne talámtan ő volna, ki el-reyttette volna, Krisztus néki szóllala, Irgalmaz.

Hozzá fiet Maria, meg-ismére hogy űra, az Krisztus őt meg-tiltá, illetni ne akarná, Irgalmaz.

Igen

Igen írja az sz: Mark, fel-költét az Krisztusnak, az több Evangelisták, irását bizonyították, Irgalmaz.

Kérjük azért Atyánkat, vegye-el rólunk haragját, nézze Fia halálát, dicső fel-támadását, Irgalmaz.

Adgya sz: ajándékát, ismérhefsünk jó vóltát, érthefsük akarattyát, adgyúk néki nagy hálát, Irgalmaz nekünk.

M A S.

Chrisztust meg-feszíték, kegyetlen Sídó népek, ki mi értünk születék, menyből nekünk adaték. Kegyelmes Krisztus irgalmaz nekünk.

Halálának utánna, harmad nap fel-tá-mada, hogy mi értünk meg-hála, örök halált meg-rontá. Kegyelmes Krisztus &c.

Régen azt beszélletek, Prophéták azt hirdették, hogy az Krisztus születnék, értünk meg-feszítették. Kegyelmes.

Igallágunk meg-ölék, csalárd nével il-

H 5

leték,

ltek, ördögösnek nevezték, halálra öc itlék. Kegyelmes.

Szántalan fok kénokat, és nagy csápások, nagy fok káromlásokat, szenyvede boszúságokat. Kegyelmes.

Tanítottuk Istentől, ne röttegjünk pokoltól, és ne fellyünk ördögtől, meg-ron-
tatik Istentől. Kegyelmes.

Vagyon nagy bizodalmunk, mert mi-
is fel-támadunk, Krisztussal uralkodunk,
véle őszve vigadunk. Kegyelmes.

Szégyent nagyot vallottak, érdemek-
ben kik biztak, mert Krisztust meg-csufol-
tak, halálát meg-rutolták. Kegyelmes.

Sokan biznak magokban, kik nem biz-
nak Krisztusban, tévelyegnek utokban, ré-
szek nincs menyorságban. Kegyelmes.

Vigasztágok nagy vólna, ha Krisztust hit-
ték vólna, bűn bocsánattya vólna, Isten-
nél részek vólna. Kegyelmes.

Reménységünk nagy légyen, hitünk
gyűmölcsös légyen, más Istenünk ne lé-
gyen, melly poklokra ne vigyen. Kegyel-

Ez a szent Mathe meg-írta, hogy Kri-
stus

stus meg-fáradá, Fige-fát meg-átkoza,
mert gyűmölcsé nem vala. Kegyelmes.

Az Krisztus fel támadá, minket igen biz-
tatá, imádkozni tanítá, kiserget ne találta.
Kegyelmes.

Szálla-le az poklokra, fokaknak vált-
ságára, poklot hagyá bánatban, mert nin-
csen bizodalma. Kegyelmes.

Igazságot szeressünk, hamisságot ne te-
gyünk, szegényeket segéllyünk, Krisztus
nevét dicfírjük. Kegyelmes.

Téged kérünk Ur Isten, adgy hűtet mi
szívünkben, hogy bizzunk te nevedben,
és légyünk szerelmedben. Kegyelmes Kri-
stus irgalmaz nekünk.

M A S.

Chrisztus fel-támadá, mi bűnünk-
el-mosa, sz: vére hullásával, Atyát
meg engesztelé, Irgalmaz nekünk &c.

Haragnak vóltunk fia, Adamnak vét-
ke miat, de az irgalmas Isten Fiát igire
nekünk, Irgalmaz.

Ez ígíret lön első örömmondás mi-nékünk, kit az Isten Fiáról igire bűn-
sőknek, Irgalmaz.

Igaz Isten beszéde, igaz ő igirete,
hidgyünk az ígíretnek, mert ez az öröm
mondás, Irgalmaz.

Vigasságunk nagy vagyon, Krisztus
születésében, de nagyobuak kel lenni,
ő fel-támadásában, Irgalmaz.

Fel-támadot mi-nékünk, uralkodik
mennyegeben, azokért most könyörög,
kik csak ő benne biznak, Irgalmaz.

Hogy bűnünktől né fellyünk, Atya
közöt mi köztünk, halála érdemével,
békefféget ő szerze, Irgalmaz.

Szent Lélek ajándékát nekünk nyer-
te Atyától, ha igazán mi hiszszük, meg-
hóltát és fel. költet, Irgalmaz.

Mert meg-halá bűnünkben, mint á

sz: irás

sz: irás mondgya, az után fél támada,
mi igazulásunkért, Irgalmaz.

Támadgyunk-fel már mi-is most á
hitnek általa, hogy az utolsó napon-
egyemben támadhassunk, Irgalmaz.

Testestől és lelkestől az örök ból-
dagságra, kik Atya Isten nekünk ad csak
á Krisztus által, Irgalmaz.

Urunk Krisztus már nekünk, egyet-
len egy szószólónk, folyamjunk csak ő
hozzá, nincs kéttség idvösségben, Irgal.

Adgyunk halát mi mostan Krisztus ál-
tal az Atyának, mivel ő uralkodik, mind
örökkön örökké, Irgalmaz nekünk Ur
Jesus Krisztus.

M A S.

EMLEKEZZÜNK ez napon URUNKNAK
haláláról, és fel-támadásáról, néki
adván halákat, Irgalmaz nekünk &c.

Krisztus

Krisztus fel-támadá, nekünk üdvösségünkre, és fel-támadásával nekünk hozzá életet, Irgalmaz.

Ezen mi mind örüllünk, az Ur Istent dicfirjük, és adgyunk nagy halákat, és idvözítőknek, Irgalmaz.

Senki emberek között, nem találta-tik vala, ki meg-győzné az halált, és az örök nagy poklot, Irgalmaz.

Mert mind bűnösök valánk, melyekért a nagy halál raytunk el-hatalmazék, tömlöczben befoglalván, Irgal:

Közben-járó Krisztusunk, Atya Istennek sz: Fia, jüt vala ez világra, és bűnünket el-mosá, Irgalmaz.

Az ő sz: halálával, erős nagy hatalmával, meg-győzte az nagy halált, és az örök nagy poklot, Irgalmaz.

Szent Oseas Propheta, eztrégenten

meg,

meg-irta, hogy Krisztus meg-csufolná, ilyen módon az halált, Irgalmaz.

Oh te örök nagy halál, én léfzek te halálod, pokol léfzek te győződ, és kárhozat te rontod, Irgalmaz.

Csudállatos bay-vivas, két fel kötött ez vala, hogy élet meg-ütkezők az örök nagy halállal, Irgalmaz.

Krisztus nagy ként szenvedé, és elnyelé az halált, tisztes győződelmével, nekünk üdvösségünkre, Irgalmaz.

Hintik vala régenten, barány vérrel az aytot, hogy az meg-ölő Angyal őket meg-ne bánthatná, Irgalmaz.

Ö törvényben régenten, az barány-vér példazta, mi áldot edgy Urunknak drágalatos sz: vérét, Irgalmaz.

Krisztus nekünk adaték, igaz Hufvétí barány, ki el-mosá vérével ez világnak bűneit, Irgalmaz.

Az

Az kik ő benne biznak, nem árthat-
nak azoknak, sem a meg-ölő Angyal,
sem a kegyetlen ördög, Irgalmaz.

Azért jer mi tisztellyünk, szüvel és
nagy örömmel, ez jelesinnep napon,
kiértünk fel-támada, Irgalmaz.

Mert ő ingyen meg-váltá, minket sz:
halálával, ördögtől bűneinktől, és az
örök haláltól, Irgalmaz.

Néki adgyunk ezekért, nagy hálákat
örökké, egyetemben dicfírjük, mond-
ván ilyen szózáttal, Irgalmaz.

Hála legyen te-néked, mi édes Idvö-
zirünk, hogy minket meg-mentettél,
minden ellenséginktől, Irgalmaz.

Adgyad te szent Lelkedet, hogy eze-
ket hihefűk, es valhassuk örökké, min-
deneknek elötte, Irgalmaz.

Adgyad hogy fel-támadgyunk mi-
s minden bűnünkből, és járhasunk
előtted,

előtted, úgy életben örökké, Irgalmaz
nékünk.

M A S.

Chrisztus fel-támada, mi bűnünket
el-mosá, és kiker ő szerete, meny-
országban fel-véve, Ur Isten meg-váltá
mind ez világot szent halálával.

Mindenható Ur Isten, halottaiból
fel-támada, mi-is őtet dicfírjük, vigas-
zágos énekekkel, Ur Isten meg- &c.

Koporsóban feküvék, harmincz hat
óraiglan, az után fel-támada, kit fel-
költé szent Atya, Ur Isten meg.

Krisztus fel-támadá, nékünk példát-
ugy hagyá, hogy mi-is fel-támadgyúk,
véle őszve vigádgyunk, Ur Isten.

Oh jövőendő szent Biró, ki Atya-kép-
pen vagy ható, itéllyed ez világot, jó-
kat és gonoszokat, Ur Isten.

Kör.

Közben-járó Krisztusunk, Atya Istennek szent Fia, kérjed te szent Atyádot, hogy idvőzicsen minket, Ur Isten meg.

Már mi mind örüllünk, mert haragban kik voltunk, minket meg-békélteté, Krisztus edgy reménységünk, áldoz Atya Istennel.

M A S.

Nota: *Krisztus fel-támadá* &c.

HAla-adásokkal mi énekellyünk az Atya Istennek hozzánk ō nagy szerelméből.

Ki mikor tekinté bűnös voltunkat, az ō szerető sz: Fiát, az halálra ada.

Hogy az mi bűneinket el-vennéje, és sz: vérével vétkünket meg-mosogatnia.

Ki bűnt nem tött vala földön élteben, az Ur Isten mi érettünk, bűné tötte vala.

Hogy mi ō általa meg-igazulnánk, és Isteni igazságává ō általa lennénk.

Nem lőn itt ez földön olyan áldozat, ki az Istennek előtte oly kedves volt volna.

Mint

Mint az ō fiának egy áldozattya, mikor kereszt-fan óltárán orettünk áldoznék.

Akkor nagy bűneinket és halálunkat, pokolbéli ördögnek nagy hatalmosságát.

Magas kereszt-fára ō fel-feszíté, melyben ō az Ur Istennek akarattját tövé.

Khrisztus halál ellen már fel-támadá koporsóból dicsőféggel sz: teste ki-jöve.

Miképpen szent Dávid meg-írta vala, hogy az felféges Ur Isten sz: Fiának lelkét.

Pokol sötéttségében nem hadnája, sem ō drága sz: testének rothadást nem enged.

Régen O törvényben Jonás Prophetá ez dicső fel-támadásnak ō példája vala.

Mikor az Czeth haltól el-nyeletteték, csuda-képpen a szárazra ō neki adattaték.

Abraham Patriárcha áldozattya, lőn Atya Isten Fiának nemes példázattya.

Eggyetlen edgy Fiát mikor áldozna, fegyverét Angyal kezében erőssen megfogá.

Es Fia helyében Kossal áldozék, ki akoron nem oka nélkül cselekedteték.

Mert

Mert O törvénbéli fok áldozatok, csak a Kristus áldozattyát példájúl jedzették.

Hogy Kristus áldozék, mind meg-szü-nének, mind az O törvényben való nagy fok áldozatok.

Mert ő lőn az törvénynek végezetre, minden ő benne hívőknek igazulására.

Az ő edgyfzer való áldozattyával, meg-szentelé mind azokat kik idvözülendők.

Es a kik hijendik örök életet, a mikép-pen meg-igirte, örökké meg-adgya.

Azért edgyfzer áldozot bűneinkért, fel-támadot, szent Pál mondgya mi Id-vösségünkért.

Hogy im réa nézvén ő benne hinnénk, és mind fel-serkennénk immár gonosz bű-neinkből.

Es meg-erősítettnek az mi hitünk, melyel vallyuk mi testünknek ő fel-támadását.

ő példájul előttünk fel-támadot, és hál-lunknak idejen reményül adatot.

Illik azért nekünk hálákat adnunk, az fellegetes Ur Istennek kegyelmességérül.

Es ő

Es ő szent Fiának Kristus Jესusnak, ő szentlegetes haláláról, fel-rámadásáról.

Ki most menyországban Atya Istennél. engesztelők, esedezők, és csak edgy szoszólók.

Kérjük már mindnyájan bocsásfá né-künk, Szent Lélek Ur Istennek bőlegetes ajándékát.

Ki az mi lelkünket igazgathassá, és az örök életnek ő utára tanicsa.

Atya UR ISTENNEK ő szent fellegete, dicstetleget Menyországba az ő dicstetlegete.

Es az ő Fiának ő Istentlegete, hirdettetleget Sz: halála és fel-rámadása.

Szent Lélek Ur Istennel egyetemben, velünk légyen ő országa mind örökké, Amen.

CANTICUM PUERILE.

Surrexit Christus hodie, Alleluja.

Humano pro sēamine, Alleluja.

Mortem qui passus pridie, Allel.

Miserrimo pro homine, Allel.

apparens primò Maria, Allel.

Panirenti Magdalena, Allel.

Petro dehinc & ceteris, Allel.

Apparuit Apostolis, Allel.

Mulieres ad tumulum, Allel.

Portaerunt aromata, Allel.

Album cernentes Angelum, Allel.

Annunciantem gaudium, Allel.

Mulieres ó tremula, Allel.

In Galileam pergere, Allel.

Discipulis hoc dicite, Allel.

Quod surrexit Rex gloria, Allel.

In hoc Paschali gaudio, Allel.

Benedicamus Domino, Allel.

Laudetur Sancta Trinitas, Allel.

Deo dicamus gratias, Alleluja.

Azon Magyarúl.

Iesus Kristus fel-támadá, Alleluja.

Vévé Ördögnek hatalmát, Allel.

Ki szörnyű halált szenvedé, Allel.

Embereknek váltágáért, All.

Meg-jelenék Mariának, All.

Es az bűnös Mariának, All.

Annak-

Annakutánna Péternek, All.

Es az több Apostoloknak, All.

Látnak feje ruhában, All.

Öröm mondó szent Angyalt, All.

Ki mondá nekik ne fellyetek, All.

Meg-feszűit Jesust keressetek, All.

Ti felelmes szent Afíszonyok, All.

Galilæában mennyetek, All.

Tanítványoknak mondgyátok, All.

Hogy az Kristus fel-támadot, All.

Az után menybe fel-mene, All.

Küldé szent Lelkét malasztját, All.

Dicsírtessék szent Háromság, All.

Attya, Fiu, és szent Lélek, Alleluja.

M A S.

Iesus Kristus mi Meg-váltónk, halál-
tól meg-mentőnk, ki fel-támadál
minket meg-szabadítál, Irgalmaz mi-
nénkünk.

Ki az te szenvedéssiddel Aryád engesz-
teléd, engedelmeddel nekünk kegyel-
met nyertél, Irgalmaz.

I 2

Az

Az bűn, ördög, pokol az halál, vad-
nak hatalmadban, meg-szabadított a te-
benned bizókat, Irgalmaz.

Más: Azon notára.

OJESUS mi Idvőzítőnk, kibenva-
gyon hívünk, ki mi értünk szület-
tél, és nagy halált szenvedél, Irgalmaz
minekünk.

El-véved róllunk haragját, az te Sz-
Atyádnak, vérednek hullásával meg-
engeszteléd hozzánk, Irgalmaz.

Az ördögnek tömlőczéből, ki vévél
a bűnből, az halál kötelezből, meg-men-
tél az rabságból, Irgalmaz.

Te bűn nélkül születtervén, az szűz-
nek méhéből, értünk válladra fel-vőrt
az mi adósságinkat, Irgalmaz.

Bűnön poklon és halálon, birodal-
mad

mad vagyon, az élet és kegyel-m csak
te kezdedben vagyon, Irgalmaz.

Kérünk téged azért mostan, tekincs-
reánk menyből, kik hozzád esedeztünk
és legítseget várunk, Irgalmaz.

HYMNUS.

Vita Sanctorum, decus Angelorum,
Vita cunctorum, pariter piorum,
Christe qui mortis moriens ministrum
Exuperasti.

Tu tuos laetos famulos trophæo,
Nunc in his serena placidis diebus,
In quibus sanctum celebratur omnem
Pascha per orbem.

Pascha quo Victor rediens ab imo,
Atq; cum multis aliis resurgens,
Ipse susceptam super alta carnem,
Astra leuasti.

Nunc in excelsis Dominus resurgens
Et supra celos Deus elevatus,
Iude venturus homo iudicatus,
Denuò iudex.

*Corda tu sursum modo nostra tolle,
Qui Patri dexter resides in alto,
Nec resurgentes facias in ima,*

Præcipitari.

*Hoc Pater tecum, hoc idem sacratus
Præstet amborum pie Christe status,
Cum quibus regnas Deus unius omni
Jugiter ævo.*

A Z K R I S T U S Győzödelmes Meny- ben meneseről.

Christus menyben fel-mene, nekünk
helyet szerzeni, ül Atyának jobbjá-
ra, lőn mindeneknek U R A, Kristus ül
Atyának menyben jobbjára és uralkodik.

Kristus meg-hólt bűnünkért, fel-tá-
madot lelkünkért, meg-jelenék Péter-
nek és több tanítványinak, Kristus.

Negyvennapon lőn vélek; őket meg
vigasz-

vigasztalá, nagy sok bizonyfágokkal ma-
gát élni jelenté, Kristus.

Nékik meg-parancsolá hogy ők Je-
rusalemből addig el-ne mennének, míg
Sz: Lelket vennének, Kristus.

Fel-megyek én Atyámhoz, ti kegyes
Atyátokhoz, fel-megyek Istenemhez,
és az ti Istentekhez, Kristus.

Néktek küldők Menyegből vigasz-
taló Sz: Lelket és ti lesztek én-nékem-
bizonyfágim ez Földön, Kristus.

Sidó Országról fogva, Samaria Or-
szágig, és mint az széles Földnek utolsó
határaig, Kristus.

Azért ti el-mennyetek, mint a széles
világra, hirde ssetek mindeinek az Evan-
géliomot, Kristus.

Tanicsátok az népet, őket meg-ke-
resztelvén, Atyának és Fiúnak, és Szent
Lélek nevében, Kristus.

Az ki hijend én bennem, és megkeresztelkedik, nem kárhozik idvözül, menyországban vitetik, Krisztus.

Az ki pedig nem hijend, kárhozatra vitetik, örök tűzre küldetik, kinek vége nem leszen, Krisztus.

Vagyon nékem hatalmam, Mennyei Földön Pokolban, és én véletek vagyon mind világ végezetik, Krisztus.

Hogy ezeket megmondá, Jézus fel-emelkedék, és az fenyves köd ötet, szemek elől el-vőve, Krisztus.

Mikor néznék a Krisztust, menyben, el-fel mennie, két Angyalok fejrben, állapának előttök, Krisztus.

Mondának az Angyalok, ti Galilaeából fiúk mit állotok, nézvén az magas menyben, Krisztus.

Ez Jézus ki tölletek, fel-mene menyország-

országban, ezképpen jó itélni, mint fel-menni láttatok, Krisztus.

Uralkodik most menyben, rólunk visel nagy gondot, esedezik előttünk, az ő Sz: Atya előtt, Krisztus.

Ofztogartya mi-nékünk, az ő szent ajándékát, kivel minket igazgat, mind világ végezetik, Krisztus.

Közben-járó Krisztusunk, Atya Istennek szent Fia, kérjed te szent Atyádat, adgyon nekünk szent Lelket, Krisztus ül Atyátrak menyben, &c.

M A S.

AZ Krisztus Menyben fel-mene, nekünk helyet szerzenie, Atyával meg-békéltetne, életre bé vinne.

Mert Menyből szállot vala mi-nékünk szüketet vala, érettünk szenvedet vala, fel-támador vala.

Sokat szenvedé érettünk, sokat nyomorga közöttünk, hogy meg-váltana mi bennünk, kik ő benne hiszünk.

Mindennél szidalmasb vala, mindének szolgája vala, de ő lön mindennek Ura, hatalmas Királlya.

Mert menyben el-fel viteték, Atya méltó ültetteték, Meny és föld néki adaré, hogy ő uralkodnék.

Ördögön poklon halálon, mennyei hatalmasságon, Urakon és Császáron, hatalmasságokon.

Ne fellyünk immár Atyától, se törvénnel ő ákától, haláltól és kárhozattól meg-mentet ezektől.

De az ő Sz: Atyát kérjük, hogy irgalmazzon mi-nékünk, tegyen jól Fiáért velünk, hogy véle élhesünk.

Oh mi kegyelmes Mesterünk, emle-

kezzél-

kezzél-meg mi róllunk, ki-szenvedél mi érettünk, légy jelen mi-velünk.

Ki látod menyből életünket, és nagy keferűségünket, vigasztald a mielkűnket hogy hidgyunk tégedet.

Mert azt fogadád minékünk, hogy Iesz örökké mi velünk, adgyad sz: Lelked mi-nékünk, hogy téged hihefsünk.

Es óltalmaz-meg mindentől, szent Atyádnak, haragjától, ördögtől és kárhözattól, minden dühösségtől.

Mert meg-esküvél minékünk, hogy meg-adod az mit kérünk, sz: Nevedért most könnyörgünk, tégy jól it mi-velünk.

Tekincs nagy gyarlóságinkra, ez világ csalárdságára, vigy-bé az nagy bölökságra, te szent országodban.

Egyetemben Keresztyének, az Űr Krisztust dicfíjere, őnéki halát adgyátok, fel-magasztallyátok,

Dicf-

Dicsfiet legyen Atyának, és Ő Fiának
 Kristusnak, és az mi vigasztalónknak, az
 Sz: Háromságnak.

Cantio pulchra.

DIE ASCENSIONIS
CHRISTI.

Ascendit Christus hodie, *Alleluja.*
Supra caelos Rex gloria, Allel.
Galilaeis spectantibus, Allel.
Vehementer mirantibus, Allel.
Discipulis cernentibus, Allel.
Et Angelis dicentibus, Allel.
Viri quid admiramini, Allel.
Caelumq; intemplamini, Allel.
Hic qui ascendit in alta, Allel.
Saepe veniet per nubila, Allel.
In hoc sacro tripudio, Allel.
Benedicamus Domino, Allel.
Laudetur Sancta Trinitas, Allel.
Deo dicamus gratias, Allel.



ALIA

ALIA.

Ascendens Christus in altum, *Allel.*
Captivam duxit captivitatem.
Hac est dies victoria, Allel.
Qua ascendit Rex gloria, Allel.
Et benedixit omnibus, Allel.
Suscepius est a nubibus, Allel.
Galilaei aspiciite, Allel.
In Domino jam plaudite, Allel.
Laudetur Sancta Trinitas, Allel.
Deo dicamus gratias, Alleluja.

Azon Magyarúl.

Christus menybe ma fel-mene. *Hallel.*
 Az mennyei dicsőfégre, *Hall.*
 Látására Apostoloknak, *Hall.*
 Kiknek az Angyalok mondanak, *Hall.*
 Ti férfiak mit csudálkoztok, *Hall.*
 Az Kristus csuda hatalmán, *Hall.*
 Ez a mint menybe fel-mene, *Hall.*
 Így ísmég jó ítéletre, *Hall.*
 Fogságot fogva fel-vévé, *Hall.*
 Az mennyei dicsőfégre, *Hall.*

ő meg:

Ő meg-győz vén ellenfegűnket, Hall.
 Meg-adta szabadulásunkat, Hall.
 Nékünk menybe utat szörze, Hall.
 Mikor fel-mene dicsőffégre, Hall.
 Azért mi őt most dicsírjük, Hall.
 Es csak ő benne örvendezzünk, Hallel.

M.A.S.

MIndé népek örülvén, rapsollyának,
 Az Jakob Istennek vigadgyanak,
 Mert ő rettenétes Ur az egekben,
 Es felféges Király ez széles földön,
 Meg-haytot ő minékünk sok népeket,
 Es lábunk alá sok nemzetfégeket,
 Kiket sz: igéjével edgybe gyűrtő,
 Az Evangelium, alá meg-haytot,
 Es választá magának ő mind minket,
 Es örök fiaivá szerzé minket,
 Es szörzé ő minékünk örökfeget,
 Az Jákob áldomását és szépfegget,

Fel.

Fel-megyén az Ur Isten nagy örömben,
 Es nagy trombita zengésben,
 Az az Krisztus Urunk magasztaltatik,
 Mikoron az Irásban hirdettetik,
 Dicsírjétek az Isten-t dicsírjétek,
 Es a mi Királyunkat tisztellyétek,
 Mert ő nag' Király mind a széles földön
 Dicsírjétek azért őtet nagy bölcsen,
 Országol az Ur Isten sok népeken,
 Es regnál ő Királyi sz: székekben,
 Népeknek fejedelmi edgyben gyűltek,
 Abraham Istenéhez egyesülnek.
 Ezek ez világnak bölcs tanitói,
 Ez földnek nagy erős oltalmazoi,
 Oh melly igen az Isten dicsíretik.
 Mindeneknek felőtte fel-emeltreik,
 Dicsíret legyen az Atya Istennek,
 Kristussal egyetemben sz: Léleknek.

☞§)§(☞

M.A.S.

M A S.

AZ Krisztus menyben fel-mene, minden egeknek fölötté honnét az elött le-jöve, ismét oda mene.

Meg-rontra ellenségünket; ördögöt, poklot, bűnöket, meg-szerzé idvőségünket, örök életünket.

Az melly testet szűztől fel-vőn, Isté-
séggel eggyesülvén. azon testet fel-e-
melvén, fel-mene mennyegben.

No azért mi Kereszttyének, vészünk véget az bűnöknek, éllünk immár új életnek, tegyük jelét hitnek.

Hadgyunk-el minden hivatást, ördögi csalárdságokat, testünkbeli kivánságot, minden gonofságot,

Hogy mi-is Menyben mehessünk, Krisztussal együt lehessünk, örökké véle élhessünk, és örvendezhessünk.

Kérünk

Kérünk mi Krisztus tégedet, bocsásd-meg mi bűneinket, vigy-fel menyben véled minket, adgy örök életet.

Dicsőség legyen Atyának, és ő Fiának Krisztusnak, mi kegyes vigasztalónak, az Sz: Háromságnak.

HYMNUS.

Die Ascensionis Domini.

Estum nunc celebre, magnæ gaudia,
Compellunt animos carmina promere,
Cum Christus solam scandit ad arduum,
Cælum prius arbiter.

Conscendit jubilans latus ad æthera,
Sanctorum populus prædicat inclytum,
Concinit pariter angelicus chorus,
Victoris boni gloriam.

Qui scandens superos, Vincula sœxerat,
Donans terrigenis munera plurima,
Districtus rediens arbiter omnium,
Quis mitis modò transit.

K

Oramus

*Oramus Domine conditor inclyte,
Devotos famulos respice, protegens
Nemo liquor edax Demonis obruat,
Demergat nec ad infernos.*

*Ut cum flammis omnia nube reverteris
Occulta hominum pandere, judicans,
Ne nos suppliciis obrue tristibus,*

Sed complectere gratia.

*Præstat hoc genitor optime maxime,
Hoc tu Nare Dei, Es bone Spiritus,
Regnans perpetuo fulgida Trinitas,
Æternum Generabilis.*

PÜNKÖSTRE-

való szép Isteni

Dicsőretek.

AZ Pünkösdi Iñep napja Tanítványok
edgy házban bé-gyűltenek mind-
nyájan, egyenlő akarásban, Irgalmaz.

Azonban az mennyegből hirtelen az
Istentől, nagy zugás lőn az égből, mint
edgy

edgy nagy sebes szélből. Irgalmaz né-
künk.

Es bé-telé az házat, melyben gyűlte-
nek vala, az hól ott ülnek vala, és ők ezt
várják vala, Irgalmaz.

Láták hogy nagy sok nyelvek, kik
mind ugyan tűzefek, sok részre osztat-
tanak, fejeken mindeniknek, Irgalmaz.

Ottan a sz: Lélekkel, bé-telvén egye-
temben tanítványok az helyben, szól-
nak külön nyelveken, Irgalmaz.

Mint az Lélek tanította, szólni őket
oktattya, mindenik úgy kiáltya Isten
dolgait mondgya, Irgalmaz.

Valának Isten-félők, sokan városban
valók Jerusalemben lakók, minden
nemzetből valók, Irgalmaz.

Ez hir hogy ki-térjede, az nép ott
meg-zendüle, hallják hogy minden
nyelven, ezek szólnak sok-képpen, Irg:

Csudálkoznak a népek, és ezt mondgyák ő köztők, mind ezek kik beszélnek Galilababéliek, Irgalmaz.

Micsoda ennek oka, hogy mindenünk hallja az nyelveken szólnia, melyben szólottunk volna, Irgalmaz.

Kik lakozzák Afiát, Parthiát és Mediát, Mesopotamiát, Pontust, Capadociát, Irgalmaz.

Indiát és Phrigiát, Ægyptust, Pamphiliát, Libia tártományát, és Cyrene határát, Irgalmaz.

Jövevény Romájak, Sidók és Elamizák, kik Pogányok valának, de Istenhez haylának, Irgalmaz.

Kik lakoznak Crétában, és az Arabiában, széll az Országokban, és sok tartományokban, Irgalmaz.

Hallyák őket szólni, nyelveken beszélteni, az Istennek nagyságos, és sok csuda dolgait, Irgalmaz.

Al

Almélkodnak mindnyájan, csudálkoznak magokban, és ezt mondgyák azonban, mi léfzen ez dologban, Irgal.

De némellyek csufollyak nevetik és káromlyák, hogy beszédekert hallyák, részegeknek mind mondgyák, Irgalm.

Szent Péter hogy ezt hallá, köztők ottan fel szóval az sok népnek ezt monda, okát ennek mutatá, Irgalmaz.

Jerusalembe való firfiak kik itt vadatok, szómat meghalgassátok, mellyet most néktek mondok, Irgalmaz.

Nem részegségből vagyom, hogy fok-féle szó vagyom, mert három óravagyom, minden józanon vagyom, Irgalmaz.

De az Istennek szava, bé-töltő fogadása, mellyet Joél Prophéta, régen meg-mondot vala, Irgalmaz.

Hogy az kegyelmes Isten, az utólsó

K 3

idő

időben, Szent Lélekből részt télsen, az mi maradékinknak, Irgalmaz.

Ki miat Prophétáknak, irásokat jól tudnak, nyelveket magyaráznak, sok módon ők szólának, Irgalmaz.

Sok beszéddel szól vala, és bizonyítja vala, hogy az Istentől volna mit az nép ott hallana, Irgalmaz.

Dáviddal bizonyítja, Krisztusnak ő nagy kényát, halálát, támadását, Menyben el-fel-menését, Irgalmaz.

Hól Atyától nyert lelket, bővön mostan ki. Őntör, ki felől igiretet nagy sokszor ezeknek tött, Irgalmaz.

Ezt hogy hallják az népek, sokan meg-ijedének, meg-térének, hívének meg-keresztelkedének, Irgalmaz.

Ugyan az első napon, térenek-meg nagy sokan, úgy mint három ezeren, hők Krisztus hitiben, Irgalmaz.

Ad

Ad nekünk-is Ur Isten, Sz: Lelkedet élünkben, dicsőíthessünk tégedet, mind örökkön örökké, Irgalmaz.

M A S.

Pünkösöd napja bé-telven, Jerusalemben lévő Apostolok valának, egyenlő akarattal, Sz: Lélek Istentől-Krisztus igireti bé-telleyesedék.

Hogy várnák az Szent Lelket, ott nagy hirtelenséggel, zendülés lön az égből, mint sebes szél zugása. Szent Lélek.

Az zendülés tele lön, el-jövő Sz. Léleknek, ez bé-tőlre az házat hól vesztégülnek vala. Sz. Lélek.

Apostolok látának, sok részre oszlot nyelvet, kik tűzesek valának, és szálla mindenikre. Szent Lélek.

Bé-telének mindnyáján, Szent Lélek Ur Istennel, s-más nyelven szólának vala, mint szólniok ad vala. Szent Lélek.

Akkor Jerusalemben nagy sok Sidók valának, Isten-fele Férfiak, minden nemzetfegközzül. Szent Lélek.

K 4

Ez

Ez dolog ki-hirdetvén, az sok nép egyben gyüle, azonnal ezek vesze, halvaⁿ nyelveken szólni. Szent Lélek.

Mind álmélkodnak vala, csudálkozván mondanak, nem de ezek kik szólnak Galilzából valók? Szent Lélek.

Es miképpen vagyon ez hogy halljuk mindezeket, az mi nyelvünkön szólni, mellyben mi születettünk. Sz. Lélek.

Nagy sok Országbeliek valának közöttök akkor, kik Partiabeliek, és Mediabeliek. Szent Lélek.

Elam Országbeliek, és azok kik lakoznak Mesopotamiában, környül-való Sidófiában. Szent Lélek.

Es Cappadociában, Pontusban, Asziában, Phrigiában, és nagy Pamphilia Országában. Sz. Lélek.

Aegyptus Országában, Libia határábá, melly közel Cyrenéhez, Romai jövevények. Sz. Lélek.

Romában lakó Sidók, a Sidó hitre tértek, Creta szigetbeliek, Arabiabeliek. Szent Lélek.

Ez sok

Ez sok Országbeliek, ott ed egymásnak mondanak, halljuk ezeket szólni, mind a minnen nyelvünkön. Szent Lélek.

Nagy fel szóval kiáltják, bátorsággal hirdetvén, az felféges Istennek illy nagy cselekedetét. Szent Lélek.

Egyetemben mind ezek ott el-álmélkodának, csudálkozván egymásnak ezeket mondogyuk vala. Szent Lélek.

Mi akare ez lennie? és némelyek mondanak, mint meg-részegűltenek, azért bolondoskodnak. Szent Lélek.

Sz: Lélek jőy mi hozzánk, tedd eggyesfé szivünket világosics elménket, erőficsmeg az hitben. Szent Lélek Istentől Krisztus igireti bé-tellyesedék.

M A S.

Az Pünkösstnek jeles napján, Sz: Lélek Isten küldeték, erőficsmenni sziveket, az Apostoloknak.

Mellyet Krisztus ígirt vala, akkor az

K 5.

Ta.

Tanítványoknak, Menyortzagban mi-
kor mene, mindennek látára.

Tűzes nyelveknek szállások, ugy-
mint széleknek zugások, le- szálla az ő
fejekre, nagy hirtelenséggel.

Meg- telvén Sz: Lélek Istennél kezdé-
nek szállani nyelveken, mint ő nékik az
Szent Lélek ad vala szállani.

Örüllyünk azért ő néki, mondván,
ékes énekeket, fel- magasztalván ő ne-
vét, örökkön örökké.

Dicsírteffel Atya Isten, velle Meg-
váltó Fiu Isten, Sz: Lélekkel egyetem-
ben, mind örökké, Amen.

M A S.

REgi Pünkösztnek idején, jöve Sionból
az Törvény, az után Kristus idején,
öröm adaték ő helyén.

Atya Fiu ajándéka, hiveket menyből
meg- szálla, bátorítván vigasztalá, nyel-
vekkel ajándékozá.

Vala-

Valamit hirdetnek vala, csudák erőssí-
tik vala, világ gyaláztatik vala, idvőség
adatik vala.

Világ hallá szózattyokat, lárták Isten-
nek hatalmát, vevék az hivek Szent Lel-
két, és birják ő nagy jutalmát.

Szentely- meg most- is **U R** Isten, neve-
det terjezd igédben, roncs- meg a gonosz-
erődben, légyünk te- veled örömben.

Dicsőség Atya Istennek, velle Fiának
Kristusnak, ezeknek ajándékának, a szent
Háromságnek.

M A S.

Pünköszt nap a Szent Lélek **U R** Isten,
menyből alá küldeték, az imádkozo
Apostolokra, kiket ékesíté ajándékival,
nyelvek értelmével.

Kiknek Kristus ezt parancsolá, hogy
mennyének ez széles világra, hirderni
az Evangéliomot, mindenféle nemzet-
ségeknek, és minden népeknek.

K 6

Mond-

Mondván vegyétek a Sz: Lelket, bocsátsátok minden bűnöket, azoknak kik hiendnek én bennem, tartsátok-meg a hűtetleneknek, ő gonosz vétkeket.

Es mikor Királyok előtt állotok, és fejedelmek előtt untattok, ne legyetek szorgalmatosak, miképpen nékiek felhelhetek, és mint szólhattok,

Küldök ti-néktek én Sz: Lelket, és mennyei bölcséset, kiknek ellene ők nem mondhatnak, és ellene soha sem állhatnak ez világi Urak.

Dicsőíjük az menbéli Ur Istent, az ő nagy kegyelmességeért, adgya minékünk az ő Sz: Lelket, ékecsé-meg a mi szűveinket, hűtél, szeretettel,



Az

AZ SZ: LELEKRŐL- való szép ISTENI Dicsőíreték.

ANTIPHONA

Veni Sancte Spiritus, reple tuorum
corda fidelium, Et tui amoris in eis
ignem accende, qui per diversitatem lin-
guarum cunctarum gentes in unitate fidei
congregasti, Alleluja.

Azon Magyarúl.

Iövel Sz: Lélek Isten, tarts-meg minket
igédben, ne légyünk sötéttségben, ma-
radgyunk igaz hűtben.

Szenteld-meg mi szívünket, világosíts
elménket, hogy érthessük igédet, mi édes
Mesterünket.

Adgy Isteni felelmet, és bizonyos ér-
telmet, igéddel taníts minket, gerjezd-fel
mi szívünket.

Vigasztald-meg elménket, mindenben
segícs

segics minket, öregbicsed hitünket, távoztassad bűnünket.

Hogy téged az Atyával, és az Ősz: Fiával, dicshessünk mind nyájan, az épenyes Menyországban.

MAS.

Barizi Andrásé.

Jövel Sz: Lélek Ur Isten, lelkünknek vigassága, szűvünknek bátorsága, adgyad minden hiveidnek te sz: ajándékokat, jövel vigasztaló sz: Lélek Isten.

Jövel meg-nyomorultaknak nemes vigasztalója, árváknak édes Atya, bölcs-bé siralmas szűvünket lelki nagy örömmel, jövel mi lelkünknek édes vendége

Távoztassd el mi szűvünknek hűretlen sötétségét, világosics-meg minket, hogy az ISTENNEK igejét halhassuk és érthessük, jövel és tanics-meg az igaz hitre.

Jövel

Jövel gerjezd fel szívünkben, szent szerelmednek tüztét, roncs-el a gyűlölséget, hogy mi eggyessék lehessünk Istenni szerelmedbe, jövel mi lelkünknek nagy vigassága.

Te vagy bizony örök Isten, ki Atyától és Fiától mind örökké származol, te vagy mi Urunk Krisztusnak áldot sz: igirete, te vagy mi lelkünknek meg-szentelője.

Te vagy ki az Prophetáknak általa régen szóllal, Krisztust nekünk igiréd, te az sz: Apostoloknak szűvöket batoritád, te vagy erőssége minden szömeknek.

Te vagy az nagy Ur Istennek menyői ajándéka, igazságnak mestere, tanics minket a Krisztusnak igaz ismételre, te vagy mi lelkünknek bölcs tanítója.

Világosics-meg elménket, hogy hihessük a Krisztust, edgy idősségnek len-

nd

ni, és az aldot Atya Istét kegyes Atyánk-
nak lenni, téged ismérhesünk Vigasz-
talónknak.

Adgyad szent ajándéodat, bátorics-
meg lelkünket, hogy valhassuk a Kri-
stust, adgyad hogy mi meg-győzhesük
Ördögnek csalárdságát, te vagy mi biz-
tatónk, minden óltalmónk.

Biztasd felelmes szűvünket, hogy
kétségben ne esünk, halálunknak ide-
jén, de nagy bátorsággal vigan ez vi-
lágból ki-mullyunk, jövel vigasztaló sz:
Lélek Isten.

M A S.

Könyörögyünk az Istennek Sz: Lél-
kének, bocsássa ki magas menyből
az ő világát, vegye-el mi szivünknek
minden homályát, hogy érthesük Iste-
nünknek mindenben akarattját.

Oh

Oh szent Lélek árváknak kegyelmes
Atya, szegény gyarló bűnösöknek báto-
ritója, hűtőkben el-eseteknek erős gyá-
mola, és az ő gyenge hűtőknek csak te
vagy tapláloja.

Te vagy a mi lelkünknek édes vendé-
ge, az mi szomorú szivünknek igaz örö-
me, lelki háboruinknak csendesítője,
az örök életnek bennünk csak te vagy
el-kezdője.

Te tanítád régenten a Prophetákat,
igazgattad ő nyelveket és íráfokat, te
töltted bölcsé az sz: Apostolokat, hogy
meg-tericsék te hozzád, mind ez széles
világot.

Vöd-el a mi szűvünknek hűtetlen-
ségét, világofics. meg elménknek nagy
sötéttségét, roncs-el az gyűlölségnek
kegyetlenségét, engedgy az sz: hűtöd-
nek mindenűt egygyeséget,

Válasz

Válasz minket magadnak elő tem-
plomúl, vegyed mi könyörgésünket sz:
áldozattúl, ved. ki mind ez világot az
kárhozatból, engedgy igaz hitből való
ki-mulást ez világból.

Dicsrteffél felséges Atya Ur Isten,
légyen áldot a te Neved Fiu Ur Isten,
ezekkel egyetemben Sz: Lélek Isten,
maradgyon a te áldáfod a te bűnös né-
peden.

In Festo Pentecostes.

Spiritus Sancti gratia, Apostolorum pe-
ctora, replevit sua gratia, donans lin-
guarum genera.

Misit per mundi climata, fari Verbi po-
tentia, ut predicarent Vasis linguis omni
creatura.

Dicens eis: Accipite Spiritum Sanctum
hodie, qui vos docebit omnia, futura &
præterita.

Dicens eis: Dum steterit i coram Regi-
bus

bus & principibus, nolite cogitare, quomo-
do aut quid loquamini.

Dabitur vobis in illa hora honor, Virtus
& gloria, quæ replet desideria, Virtute
sua divina.

Laudem⁹ consolatorem, omniumq; crea-
torem, ipse amovet errorem, Verum indu-
cit ferorem.

Ergo nunc cum tripudio, benedicamus
Domino, laudetur Sancta Trinitas, Deo di-
camus gratias.

Azon Magyarúl.

AZ Sz. Léleknek kegyelme, Apосто-
loknak szűvöket, bé-tölté őkegyel-
mességével, adván nekik külömb külömb
nyelveket, külömb nyelveket,

Mert Krisztus néki azt meg-igirte, mi-
kormenyben ő el fel-mene, hogy nekik a
Vigafiztalót meg-adgya, az napok után
nem sok idő múlva, nem sok idő múlva.

Külde őket ez széles világra, az Isten-
nek nagy hatalmával, hogy ők az szent
Evangeliumot, hirdessék minden terem-
ptet állatnak, teremptet állatnak.

Monda

Monda nékiek: Imé veszitek, ez mai napon a Sz: Léket, az ki meg-jelenti tünéktek, az el-múlt dologokat, és el-jövendőket, és mindeneket.

Mondván nékik: midőn vitettetek, Királyokhoz avagy fejedelmekhez, ne legyetek szorgalmatosak, miképpen avagy mit kellyen szólnotok, mit kellyen.

Mert ugyan azon órában, az én mennyei sz: Atyám, ad néktek sz: Lélek bölcsességét, az kit meg nem győzhet emberi észesség, emberi észesség.

Dicsűrjük azért a Vigasztalót, az igazságra igaz tanítót, ki az Atya és Fiu Isten-nel, uralkodik mennyei dűcsőségben, most és mind örökké.

Azért nagy lelki örömmel, adgyunk hálát mi Istenünknek, dicsírtessék az dűcső Szent Háromság, kinél vagy on amaz örök boldogság, az örök boldogság.

M A S.

I Arullyunk mi az Istenek Sz: Fiához, a mi üdvözítő Urunk Jესus Krisztushoz,
 mint

mint kegyes és hatalmas Szabadítónkhoz, tessi lelki nyavalyánkban csak egy Vigasztalóukhoz.

Oh irgalmas Meg-váltó Fiu Ur Isten, ki országolsz szent Atyáddal Mennyen és Földön, te hozzád esedezünk könyörgésünkben, segítséggel legy minékünk mostani szükségünkben.

Sok szükségünk jöllehet vadnak minékünk, de most néked kiváltképpen, ezen könyörgünk, szent Lelked erőssége legyen mi vélünk, hogy az igaz tudományban eppületet véhecsünk.

Mielménknek homályát távoztassad el, ajándékoz engedelmes szível lélekkel, hogy az te szent ígédet vegyük jó kedvel, tanulhassuk és éltünkben kövessük nagy örömmel.

őregbicsed nevellyed bennünk az hűter, és adgy igaz szeretetet, adgy re-

L

mén-

ménseget, adgy minden jóra való igyekezetet, tiszta lelki isméreret, és szent-féges életet.

Szent nevedet engedgyed nyilvánvalhassuk, az ördögöt az világot megurálhassuk, és te szent Országodban kívánczohassunk, felségeddel egyetemben örökké vigadhassunk.

Légyen néked dicfirtet és nagy tisztesség, ki Atyával Szent Lélekkel vagy edgy Istenfég, felséges hatalmasság, örök fényesség, téged illet mind örökké, véghetetlen dicsőség.

M A S.

ADgy Ur Isten Sz: Lelket, szent igédben éppics-meg minket, adgyad megismérnünk természetünket, tekincs-meg szükségünket és mi könyörgésünket, adgy igaz hűtet.

Te vagy Atyánk örök Isten, kiben semmi

mi kétségünk nincs, nevelyed hűtünket te szent Igédben, Sz: Fiadnak Krisztus Jესusnak ismértiben, idvőségünkben.

Te vagy Krisztus Idvőzítőnk, Sz: Atyánál békefég szerzőnk, te vagy mi életünk lakozzál mi bennünk, hogy minden dől-gunkban csak téged mi dicsírhesünk, téged valhassunk.

Vigasztaló Sz: Lélek, bátoricsad à mi sziveinket, vigasztaly-meg minket és igazgass minket, hogy halván megért-hesük nyilván az szent Igéket, idvőségünket.

M A S.

HAlgass-meg minket nagy Ur Isten, ez mostani nagy szükségünkben, és tekincs-meg minket mi életünkben, hogy ne essünk ez Földön hűtetlenfégben, ördög kezében.

Mert csak te vagy az világosság, életünkben te vagy igazság, mi sötét szívünkben nagy világosság, szomorú szívünkben

vünkben, te vagy vigasság, örök bóldogság.

Távoztasd tőlünk az hamisságot, adgy szivünkben az igasságot, és az mi lelkünkben nagy bátorságot, hogy nyilván el-hihetsük az Bóldogságot, örök Országot.

Adgy Szent Lelket az Tanítóknak, egyetemben a halgatóknak, hogy mind engedhesünk akarotodnak, dicfirt, mondhasunk az te Fiadnak Jesus Kristusnak.

Hála te-néked menybéli Isten, ki vigasztalsz minket életünkben, és el-nem hadz minket nagy szűkségünkben, meg-erősíresz minket az igaz hűtben, igiretdben.

MAS.

K Eresztyének kik vagyunk Istent kérjük adgyon Szent Lelket, építse mi ben-

benünk az igaz hitet, valhasfuk csak Kristusban az idvösséget, adgyon Sz: Lelket.

Sz: Igéjét halhasfuk, halván érthetsük és hihetsük, hiven meg-tarhasfuk és öríz-hetsük, rólla mind ez világ előtt vallást tehetsük, benne bizkassunk.

Bizonyfágot szivünkben, az Sz: Lélek. Légyen lelkünkben, erősítsen minket Isten kedvében, tegye minket bizonyossá nagy kegyelmében, légyünk kedvében.

Hűtötlennek ő szívé, ha ycsa hozzá ne nézze bűneit, hogy meg-ismérhesse Idvözítőjét, és tehesse mindenekben az ő jó kedvet, adván Sz: Lelkét.

Ne nézze bűneinket, nézze Krisztust mi érdemünket, kinek ő szentlége minden vétünk, halálával el-rontá kárhozatunkat, nagy halálunkat.

Ennyi sok jó tétéről, hálát adgyunk minden időben, réztetsen minket minden javában, hogy láthassunk az Krisztust dicsőségében, az Menyor-szágban.

L 3 MAS.

M A S.

IEr mi kérjünk Sz: Lelket, véle őszve az igaz hitet, mikor ez világból kimulunk, áldot Isten őltalmaz minket minden gonosztól. Irgalmaz nekünk.

Te igaz világosság, tanics minket. **U**RUNK KRISTUSNAK, igaz ismételre, melly minket bizonytal, idvözit, és az örök haláltól meg-ment, Irgalmaz.

Nemz mi bennünk Krístusban-való hitet, mellyel hihefsük, Krístust bűnösökért meg-hóltak lenni, mert minden az ki ezt hijendi bizony idvözül. Irgalmaz.

Nyomoruságinkban légy, mi biztatónk és erőssítők, hogy halálunknak idején mi meg-győzhessük, az ördögöt és nagy örömmel ki-múllyunk. Irgalmaz.

Dietsírteffek az Atya Isten, Sz. Fiával
Jesús

Jesús Krístussal, ki Szent Lélek által az Sz: Irásból, meg-jelenté ő minékünk az igaz hitet. Irgalmaz nekünk.

M A S: Azon notára.

IEr mi kerjünk Sz: Lelket, véle őszve ez igaz hitet, mikor ez világból kimulunk, áldot Isten őltalmaz minket minden gonosztól, Jesús irgalmaz.

Oh igaz világosság, tanics minket. az igazságra, hitetlenségünket hadgyuk mind hátra, légyen az **U**R ISZIEKNEK szent akarattya, Jesús irgalmaz.

Nagy irgalmasságodból hozzánkvaló, nagy szerelmedből, Krístust alá küldéd a magas menyből, minket meg-szabadítál ellenséginktől, Jesús irgal:

No azért Keresztyének, hálat adgyunk az Ur Istennek, mondgyunk mind ellene mi bűneinknek, légyünk örö-

kös fia az UR ISTENNEK, Jesus irgalmaz.

Ne hadgy minket Ur Isten tevelgyenünk az Sötétségben, de tanics-meg minket az igaz hűtre, valhassuk idvőségünket már csak te benned, J E S U S. irgalmaz.

Hála te-néked Atya Ur Isten, és Fiadnak Jesus Krisztusnak, és az vigasztaló Szent Léleknek, kinek szenteléséből mi hivattatunk, fogytig szenteknek.

M A S.

MAgasztallyuk Keresztyének az UR Istent, ki nekünk meg-kegyelmezett nagy jó vóltáért, bűnünket meg-bocsátta ő Sz. Fiaért, és örök életet ígér, csak az Jesus Krisztusért.

Oh Istennek hozzánk-való kegyessége, az melly kegyelemnek soha nem leszén vége, mint ezt meg-bizonyította az szent Pá.

Pál könyve, hogy csak az UR Jesus Krisztus, legyen az törvény vége.

Bocsásd hozzánk kérünk mi vigasztalónkat, hadd indicsa könyörgésre az mi lelkünket, épitse és újjicsa gyarló szívünket, és elegiesse-meg bennünk az mi sok szűkségünket.

Az meg-ízeget nád szálát el-ne tördel-lye, de sőt a füstölő csepűt ő meg-élesz-sze, az mi könyörgésünket jó neven vegye, és az örök dicsőiségre lelkünket meg szentel-lye.

Igazgasson minden jóra szent áldása, ne távozzék-el mi tollunk vigasztalása, szálljon az mi lelkünkben bátoritása, hogy ne fogjon raytunk semmit, az őrdög csalárdtsága.

Dicsrteffel Atya Isten magasságban, Fiaddal és Sz: Lelkeddel edgy méltóságban, mi-is hozzád lehessünk hála-adásban, és láthassunk színről színre az örök boldogságban.



L S HYM-

HYMNUS.

Hymnus, D. Ambrosii.

Veni creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Qua tu creasti pectora.

Qui Paracletus diceris,
Donum Dei altissimi,
Fons vivus ignis, charitas,
Et spiritualis unctio.

Tu septiformis munere,
Dextra Dei tu digitus,
Tu rite promissum Patris,
Sermonem ditans guttura.

Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpetim.

Da gaudiorum premia,
Da gratiarum muncra,
Dissolve litis vincula,
Astringe pacis fœdera.

Hostem

Hostem repellas longius.
Pacemq; dones proximis.
Ductore sic te prœvio,
Vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atq; Filium,
Te utriusq; Spiritum,
Credamus omni tempore.
Sit laus Patri cum Filio,
Sancto simul Paracletio,
Nobisq; mittat Filius,
Charissima Sancti Spiritus.

AZ SZ: H A R O M- S A G R O L.

Az Edgy-három személyű
Istenül-való Vallás és
Könyörgés.

Notája: Légy irgalmas Ur Isten.
Szent Háromság, és csak edgy Isten-
ség, ki emberi elme meg-nem fog-
hat,

hat, csak hívőknek hitők téged valhat, edgy Istennek három személyűnek.

Téged vallyunk egy örök Istennek, kezdet nélkül való természetnek, Atya, Fiu, szent Lélek Istennek, állat szerént de edgy Istenfégnek.

Te teremtet a mennyet és földet, és ézekken való ökefféget, te sz: Fiad vére váltot minket, segítésgül kik hívunk tégedet.

Szivünkben bocsáttad Sz: Lelkedet, meg-szentelvén a mi életünket, bátoritvan szomoru szívünket, és meg-tartván mind végig bennünket.

Felleges Isten kérünk tégedet, adgy ismérnünk a te szent Fiadat, magasztalnunk te sz: Fellegedet, és vehetnünk az örök örömet.

Dicsírtessél tellyes Sz: Háromságh, Atya, Fiu, Sz: Lélek Ur Isten, ki magadat

dat nekünk meg-jelentéd, tarcs-meg minket mind végig az hűtben.

MAS. Azon notára.

I Mádunk mi téged Sz: Háromság, kiben semmi nem lehet hamiság, hanem csak az szent örök igazság, segítégre bizony nagy kazdagság.

Te vagy Atya, Fiu, és Sz: Lélek, három személy de edgy igaz Isten, fogatkozás semmi nálad nincsen, bizodalmunk ben-ned ha nagy léfzen.

Imádunk mi téged Atya Isten, Fiad által könyörgünk szüntelen, hogy Sz: Lelked szívünkben tellyes légyen, erőffekké minket hitben tegyen.

Hűtetlenfég nagy vagy on emberekben, fogatkozás szertelen erkölcsökben, ragalmazás szántalan nyelvekben, kik az hűtet üldözik életekben.

Téged vészünk Ur Isten tanuságul, igaz számot hogy te végy mind azoktól, kik nem félnek az örök kárhozattól, lelkek ellen ittoznak az igaztól.

Ha

Ha igazán akarnak itelni, és ezekben jobban ők ezt venni, meg-kellene ez hit-tel elégedni, tellyes szűvel Kristushoz rá-gaszkodni.

Nincsen nekünk hűt-nélkül idvőssé-günk; menyországban más által bizony utunk, azért semmi dologban nem bizha-tunk, az életből hogy ki ne vettefsünk.

Folyámjunk már mindnyájá Istenünk-höz, békésségre Kristusban vigyen min-ket, jámborságra fordítsa életünket, me-nyországra viselley mi utunkat.

M A S.

IEr dicírnjuk mindnyájan Urunkat, az Atya Ur Istent, néki adgyunk nagy há-lákat mint mi kegyes Atyáknak, mert ő minket személyére terempré ékefité, viseli nekünk nagy gondunkat mint fia-inak, azért mi tiszteljük, és fel-ma-gasztaljuk, mondván legyen nagy tisz-teffég néked áldot Ur Isten.

Jer-

Jer dicírnjuk az Ur Jesus Kristust, Atya Istennek Fiát, Mariának szép szü-löttet, a mi Idvőzítőnknek, mert ő ér-tőnk öltözék emberi ábrázarban, szere-té minket, és meg-mosá ő szent vére-vel, azért énekellyünk, őtet magasztal-ván, nagy hatalom és dűcsőffég a men-nyei Királynak.

Jer dicírnjuk a Szent Lélek Istent, ki Atyával, Fiával mindenkoron edgy Fel-ségben egyemben dicírtetik, biztat-minket és meg-szentel mennyei aján-dékkal, annakokaért kérjük őtet mint Istenünket, jövel Sz: Lélek Isten, vilá-gosíts szűvünket, hogy Urunknak szent Igéjét, halhassuk, és értheűsük.

Vigasztallya sz: Lélek szűvünket, és szomorú lelkünket, taníts minket a Kri-stusnak, igaz ismémentire uyécsad-meg lelkünket hűtben és szeretetben, miko-ron

ron kezdünk e világból el-haza menni, erősíts-meg minket minden gonosz ellen, hogy lelkünket meg-adhassuk, viggan a mi Urunknak.

M A S.

Idvöz légy örök Ur Isten, ki vagy foghatatlan felféggben, az mennyei nagy dicsőféggben, Angyaloknak nagy örö-mökben és dicsíretekben.

Idvöz légy szentfégges Atyánk, ki kegyessen tekintél reánk, örök halálra kik méltó valánk, hogy vérkezék mi első Atyánk, kitől mind származánk.

Tölled azért el-nem vetél, de minket olly igen szeretted, hogy sz: Fiadnak nem engedél, ez világra kit értünk küldél, kivel hozzád szörzél.

Könyörül kérünk mi raytunk, sz: ígédet adgyad értenünk, honnan téged meg-

meg-ismérhelsünk, örökké hogy veled élhessünk és örvendezhessünk.

Idvöz légy Ur Jesus Kristus, és mi egygyetlen edgy meg-váltónk, mi életünk és Közbenjárónk, sz: Atyád előtt edgy Szofzolónk, és edgy bizodalmunk,

Ki szent Atyádnak engedél, érettünk hogy tölle le-jövel, az nagy fogságból el ki-mentél, érettünk mert mindent el-szenvedél, végre meg-ölettél.

Tekincs-meg édes Mesterünk, ne hadgy bűnnek mi el-vesznünk, sz: hűtedet erősíts beűnk, hogy néked mindenben engedhessünk, és benned bizhassunk.

Mert mi csak te tölled függünk, azért csak te-néked könyörgünk, hogy életünkben légy mi-velünk, és csak te tölled viseltetsünk, el-ne téveledgyünk.

Adgy igaz Fejedelmeket és Keresz-

M

tyén

tyén bölcs Tanítókat, kik hirdeffék akaratodat és hozzánk-való nagy kedvedet, irgalmasságodat.

Idvöz légy szent Lélek Isten, ki Atya Fiúval vagy edgy Isten, egyetemben és dicfirtben, egy akaratban és szentfegben, és edgy dicsőfegben.

Idvöz légy árváknak Atyya, özvegyeknek kegyes Birája, tévelygőknek igazgatója, szomorú szíveknek bátorítója, és vigasztalója.

Bátorics minket hitünkben, adgy szeretetet mi szívünkben, tarcs-meg mind végiglen ezekben, hogy halálunk idejében, ne essünk, kérségben.

De mehefünk életre, hól Atya Istének Felfége; és az Fiúnak dicsőflege, dicfirtetik veled egyetemben,

örökkön örökké,



Hymn.

H Y M N U S,

O *Lux beatâ Trinitas,
Tres unum, trium unio,
Imperialis unitas,
In trium contubernio.*

*Opater innascibilis,
Natura semper pullulans,
Pondus rei vertibilis,
Verbo virtutis bajulans.*

Deo Patri sit gloria, Eca

A L I U S.

O *Lux beata Trinitas,
Et principalis unitas,
Jam Sol recedit igneus,
Infunde lumen cordibus.*

*Te manè laudum carmine,
Te deprecemur & spero,
Te nostra supplex gloria,
Per cuncta laudet secula.*

*Deo Patri sit gloria,
Ejusq. soli Filio,
Cum Spiritu Paracleto,
Es nunc & in perpetuum.*

M v

Azon

Azon Magyarúl.

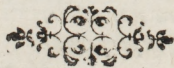
OH mi Sz: Atyánk kegyes és kegyel-
mes, Oh Jélus Kríztus tisztelendő
Fiu, és vigasztaló éltető, Oh draga szent
Lélek edgy örök Isten.

Te Szent Háromság és erős egyesség,
bizony Istenség és felséges jószág, Angya-
lok világa, árváknak idvőssége, minden-
nek reménye.

Néked ízolgálnak kiket teremptettél,
téged dicfirnek teremtet-állatid, mi-is
tenéked dicsfíretet mondunk, halgas-meg
minket.

Dicsősség néked mindenható Isten,
személyben három, állapotban csak edgy,
tégedet illet dicsfíret és tisztelőség, most és
örökké.

L*aus & perennis gloria, Deo Patri &
Filio, Sancto simul paraclete, in secu-
lorum secula, Amen.*



Követ.

Következnek

AZ CATECHESISBŐL-
való szép Isteni Dicsíretetek.

AZ TIZ PARAN-

CSOLATROL,

DECALOGUS SEU SUM-
ma Legis DEI moralis.

Exod: 20. Deut: 5.

JOANNIS SAUROMANI.

PRIMA TABULA.

Præceptum I. & II.

N*on aliena tuis Generabere Numina*
Gott's.

III.

Sume Deit, tui Sanos nec nomen in usus.

I V.

Septima sacra coles opa feriatuſ ab omni.

SECUNDA TABULA.

V.

I.

*Semper honore tuos merito reſerere pa-
rentes.*

M 3

VI.

VI.

II.

Non hominem quenquam crudeli morte

VII.

III. (*necabis.*

Alterius caueas lectum temerare jugalem.

VIII.

IV.

Non furtū facies, digitos cohibebis ab illo.

IX.

V.

Testis est accitus nihil attestabere falso.

X.

VI.

*Nullius affectes spaciosum tecta per orbem,
Alterius nuptam, seruum, famulos,
Et afellos.*

IDEM DECALOGUS,

JOANNIS STIGELII.

Præfatio.

Ista Dei Vox est de cælo & iſta Tonantis,
Quâ jubet agnoſci ſe Dominumq; cæli.
Ipſe ego, qui Pharaonem dux robuſt⁹ ab hoſte
Eripus, ipſe tuus ſum ſine fine Deus.

TABULA PRIMA.

Præceptum I.

*Me penes eſt unum diſcina & ſumma po-
teſtas, Me*

Me prater non eſt ullus ubiq; Deus.

II.

*Ne cole ſiſtitio fucatos nomine diſcos,
Sed mihi quâ par eſt te pietate proba.*

III.

*Nulla ſuperſtitio cæco te cogat abuſu,
Ferre tui falſo nomen in ore Dei.*

IV.

*Diſcino docilis tribuas ſua tempora Verbo,
Et peragas ſero debita ſacra Deo.*

TABULA SECUNDA.

V.

I.

*Suſpice maiores, dulces Venerare parentes,
Ut & videas ſita tempora longa tua.*

VI.

II.

*Ne te corripiat ſævi comes ira furoris,
Ut ſi ſas odi crimine, cade, nocens.*

VII.

III.

*Fædera legitimi noli temerare cubili,
Quâ licet arderem comprime lege tuum*

VIII.

IV.

*Mutua ne & ioles fædo commercia furto:
Detrahe nil alijs juſtitiãq; cole.*

M 4

IX.

IX.

V.

*Semper amans Veri ficto nil affere fuco,
Sit procul à turpi Vita severa dolo.*

X.

VI.

*Alterius reprimas cupidos à conjugè sensus
Tecum illi simili si Vere lege memor,
Nec Veneris opes ejus Vel fraude, Vel arte,
Nec rerum proprio sub lure quicquid
haber.*

Azon Magyarúl.

Szükség meg-tudnunk idvösségnek
dólgat, és az Istennek Tíz Parancso-
lattyát, hol meg-jelenté hozzánk aka-
rattyát bűn ellen haragját.

Hadgya az Isten hogy edgy Istent
hidgyünk, bálvány imádaft hogy mind
hátra hadgyunk, teremphet állatban,
femmit ne bizzunk, csak edgy Istent
hidgyünk.

Kéván mi töllünk engedelmefféget,
hűret szerelmet tökéletességet, és tisz-
ta

ta tüzvet, Isteni felelmet, minden tisz-
tefféget.

Isten haragja fejeken azoknak, kik
segítseget sok Istentől várnak, Istennek
kedve óltalma azoknak, kik egy Istent
valnak.

Isten nevével gonoszul ne éllünk,
mert az Istennek kedvében nem lészünk
ha sz: nevére hamissan esküszünk, nagy
káromlást tészünk.

Meg-tilt az Isten Isteni káromlást, az
igazságról kíván igaz vallást, hogy há-
tra hadgyunk minden hamis mondást,
és hamis tanítást.

Innepet szentely az Isten, azt mond-
gya, sz: életünket mi-nékünk kívánnya,
hogy sz: igéjét halgassuk azt mondgya,
és minden meg-tarcsa.

Atyánk, Anyánknak tisztefféget te-
gyünk, Fejedelmünknek Istenért en-

M 5

ged-

gedgyünk, és tanítónknak tisztességet tegyünk, minden jóval legyünk.

Embert ne öllyünk Isten parancsollya, az boszszu állást közöttünk megtilttya, harag, irigység távol legyen, hadgya, az szírkot meg-tilttya.

Fertelmes élet közöttünk ne legyen, sz. házasságban minden ember éllyen, éktelen bujaság töllünk távol legyen, minden tisztán éllyen.

Edgy-más marháját el-ne orozzuk, usuráfágtól magunkat őrizzük, se hatalommal másét el-ne vegyük, senkiét ne báncsuk.

Oyjuk magunkat hamis tanuságtól, hamis vallástól, hamis perpatvartól, hamis esküvéstől és ragalmazástól, minden csalárdségtől.

Meg-tilt az Isten minden gonofságot, testi indulást, gonosz-kévánfogót, kéván

kéván mi töllünk belső tisztaságot, minden jámborlágot.

Ne kévánd ugy-mond senki feleségét, senki marháját, senki tisztességét, ite meg-jelenti törvény nehézségét, és erőtlenséget.

Moyzes által Isten ezt ki-adá, két. Kő-táblára szent uyjával írta, rettenetességgel ezeket ki-adá, hasznát megmutatá.

Emberi erő ezt meg-nem tarthatya, senki igaznak magát nem mondhattya, mert bűnös voltát minden ember láttya az Istent boszonttya.

Haszna ereje azért az törvénynek, vádol mindenkor minket bűnösöknek természetünkben mind erőtleneknek hűterleneknek.

Mennyünk fejenként azért a Kriszushoz, Idvözítőnkhez az mi Szószólóknak,
M6 hoz,

hoz, közben-járónkhoz és igazságunkhoz, juthat szent Atyához.

Hála tenéked menybéli nagy Isten, hogy bűnösökön rayrunk könyörültél, Szent Fiad által meg-engeszteltettél, és mi hozzánk tértél.

M A S.

OH Izrael szerető népem, halgassd az én törvényem, te Szűved megnekeményüllyön, lelked ebben, gyönyörködgyön.

Aegyptumbéli nagy rabfágból, iszonyu vas kemenczéből, tégedet kiszabadítalak, és magamnak választalak.

Idegen Istenid kívüllem, ne legyenek én ellenem, szűkségedben megtalálsz engem, ne kételkedgyél én benem.

Az Menyhen Földön s-Vizben-való terem-

teremtet-állathoz hasonló, arany ezüst se drága köből, bálványt ne csinálj ezekből.

Előttök magad se ne horgasd, térded fejed meg-ne haycsad, szőmedet rájok se fordicsad, se tisztellyed se imadgyad.

Mert boszszu-álló Ur vagyok én, ki Atyák vétkét fiokon, harmad negyed unokájokon, megfeddem gyűlölőimen.

Vízontag nagy irgalmasságom, ezer izig unokákon, meg-marad engem szeretőkön, parancsolatim őrzőkön.

Uradnak Istenednek nevét, heában ne nevezd szent nevét, mert Ura ezt bűnretés nélkül nem szenvedí feddés nélkül.

Meg-emlekezzél a Szombatról, Istenednek nyugodalmáról, hat nap kedvedre munkálkodgyál, hetedikén megnyugodgyál.

Mert

Mert Mennyet Földet és a Tengert,
hat nap terempté ékesíté, heted nap az
Urmeg-nyugovék, és ő tölle meg-ál-
daték.

A' te Atyádat és Anyádat, tisztelljed
édes szüleidet, hogy te nyomos lehess
ez földön, mellyernéked ad az Isten.

Sefegyvereddel, se nyelveddel em-
bert ne ölly haragoddal, házasság törő
bujaságtól, ód magad paráznaságtól.

Orzástól és ragadozástól, hamis usz-
rás zálagtól, ód magad hamis tanuság-
tól, Atyafi ellenvalótól.

Fele-barátodnak ő házát, ne kívá-
nyad házastársát, szolgáját, szolgáló
leányát, sem barmát semmi marháját,

A' Sinai heginek tetejében nagyfűst
és keng közepiben, trombitáknak sok
zengésében, rőttenetes menjdörgés-
ben.

Kés

Két kő táblára szent ujjával, Urad
Istened fel-irá, Moyzes által ezt ki-adá,
meg-örizni parancsolá.

AZ KERESZTYENI HITRŐL.

Hisűnk mind egy Istenben, minden-
ható Atyában, menynek, földnek és
tengernek, és minden állatoknak terem-
ptőjében, ki reánk oly nagy gondot visel,
ugy mind szerelmes fiaira, bűnökben
hogy el-nevezfűzenek, edgy Fiának nem
kedveze, értünk adá őt nagy kénra, hogy
általa idvözűllyünk: ez a te hitet Keresz-
tyén ember, láld hogy hiven meg-örizzed.

Hisűnk és Jesus Kristusban, Atya Isté-
nek Szent Fiában, nekünk pedig edgy U-
runkban, ki fogantaték Sz: Lélektől, szű-
leték és szűz Mariától, kénzaték ő Pilá-
tustól, meg-hala, el-temetteték, fel-tá-
mada menyben mene, onnan léfzen el-jö-
vendő az utolsó ítéletre: akkor léfűzen
minden embernek hiti szerént fizetése.

hisz-

Híszünk és sz: Lélekben, nyomorultaknak vigasztalójában, ki Fiuval edgy és Atyával, ki szolt az Propheták által: híszünk edgy Keresztényi Sereget, Szenteknek és eggyeséget, bűnünknek meg-bocsánattját, Istentől csak Krisztus által, kit igire Abramnak, és az ő Fiának: Híszük testnek fel-támadását, és az örök bódóságot.

M A S.

Mi híszünk az edgy Istenben, melynek földnek és a benne valóknak teremőjében, ki fiaiva minket választot: ő testünkről és lelkünkről mindenkoron gondot visel mint édes atyafiáról, semmi azért nekünk nem árthat az ő akaratya nélkül, mert mindennek vannak az mi Istenünknek nagy hatalmában.

Mi híszünk Jesus Krisztusban, sz: Fiában és mi Urunkban, ki az Atya Istennel edgy Isten, és ki öröktől fogva volt: szűz Mariától születék, az keresztfán értünk áldozék, pokolra szálla szabadulásunkért, és

és halottaiból fel-támadá idvőségünkért, kit mi várunk jöni az itiletre.

Mi híszünk szent Lélek Istenben, ki az Atya és az Fiu Istennel egy Isten, nyomorultaknak vigasztalója ő minket visel igazgat, biztat, szeret és meg-szentel, vévén Krisztusnak sz: gyűlekezetiben, hól nekünk meg-bocsáttatnak minden bűneink: a Krisztusért, kivel az mostani testnek fel-támadása után örökké élünk.

SYMBOLUM

Episcoporum Ambrosij &
Augustini.

TE Deum laudamus, te Dominum confitemur.

Te aeternū Patrem omnis terra Generator.
Tibi omnes Angeli, tibi celi & universae
potestates.

Tibi Cherubin & Seraphin incessabili voce
proclamant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus
Zebaoth.

Pleni

Pleni sunt cali & terra Majestatis gloria
tua.

Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Prophetarum laudabilis numerus.

Te Martyrum candidat⁹ laudat exercit⁹.

Te per orbem terrarum Sancta confitetur
Ecclesia.

Patrem immersa majestatis.

Venerandum tuum Verum & unicum Fi-
lium.

Sanctum quoq; paracletum Spiritum.

Tu rex gloria Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti Virginis uterum.

Tu de victo mortis aculeo aperuisti creden-
tibus regna caelorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in gloria Pa-
tris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quesumus famulis tuis subveni,
quos precioso sanguine redemisti.

Aeterna fac cum sanctis tuis gloria mune-
rari.

Salvum

Salvum fac populum tuum Domine, & be-
nedic hereditati tuae.

Et rege eos, & exalta eos usq; in aeternum.
Per singulos dies benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculum, &
in seculum seculi.

Dignare Domine die isto, sine peccato nos
custodire.

Miserere nostri Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine super nos;
quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi, non confundar in a-
eternum.

A Z O N S Y M B O L U M

Magyaról.

Teged Isten dichirjünk, Téged Ur-
nak vallunk.

Téged örök Atya Isten minden Földi ál-
latok tisztelnek.

Néked mind az Angyalok, néked mind
mennyejek, és hatalmasságok.

Néked

Néked Cherubin és Seraphin minden-
koron énekelnek.

Szent Isten, Sz: Ur, Sz: Seregeknek Ura
Istene.

Mennyeknek országa és a föld felsé-
gednek dicsőségével.

Téged Apostoloknak dicsőféges kára.

Téged Prophetáknak dicshiretes száma.

Téged Martyromoknak serege dicfir.

Téged földnek szélességén Keresztyén
nép igazán val szivnek tisztaságában.

Atyát mérhetetlen felségnek.

Az te tisztelertes edgy igaz Fiadát.

Es a vigasztaló szent Lelket.

Te dicsőfégnék Királya Krisztus.

Te az Atyának örökkévaló Fia vagy.

Te az emberi nemzetnek szabadítására
testet fel-venni nem utalád a Szűz-
nek méhéből.

Te

Te meg-győzvén az halálnak erejét,
meg-nyitád befied hívőknek meny-
országoknak kapuját.

Te az Istennek jobján ülsz, Atya Isten-
nek dicsőségében.

Jövendő Birónak hiszünk tégedet leñi.

Téged azért kérünk, jöy segítségül a te
szolgaidnak, kiker dragalátos sz: vé-
reddel meg-váltottál.

Örök dicsőfégnben engedgyed az te
Szenriddel meg-ajándékoztatni.

Idvözicsed Uram a te népedet, és meg-
áldgyad a te örökségedet.

Es birjad őket és fel-magasztallyad
mind örökké.

Minden naponként áldunk mi tégedet,
és dicfirunk a te szent nevedet mind
örökkön örökké.

Méltoztatsál Uram Isten az mai napon
büntől minket meg-örizni.

N

Könyő.

Könyörül Ur Isten mi raytunk, és irgal-
maz minékünk.

Legyen Ur Isten a te irgalmaságod mi
raytunk, miképpen mi bizzunk te
benned.

Uram te benned én bizom, hogy én so-
ha meg-ne szégyenültefsem, mind
örökkön örökké. Amen.

SYMBOLUM NICENUM,

contra Arium, Imper: Const: Magno,

An: 327. à prima Syn: Constantin:

An: 387. approbatum &
auctum.

Credo in unum Deum, Patrem omni-
potentem, factorem cæli & terra,
visibilem omnium & invisibilem.

Et in unum Dominum Jesum Christum,
Filium Dei unigenitum, & ex Patre na-
tum ante omnia secula: Deum de Deo, lu-
men de lumine, Deum verum de Deo vero:
genitum non factum, consubstantialem Pa-
tri,

211, per quem omnia facta sunt. Qui pro-
pter nos homines, & propter nostram salu-
tem descendit de cælis. Et incarnatus est
de Spiritu Sancto, ex Maria Virgine, &
homo factus est, crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato, passus & sepultus est, &
resurrexit tertia die secundum scripturas,
& ascendit in cælum, sedet ad dextram
Dei Patris, & iterum venturus est cum
gloria judicare vivos & mortuos, cujus re-
gni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum, Dominum &
vivificantem, qui ex Patre Filioq; proce-
dit: qui cum Patre & Filio simul adora-
tur & conglorificatur, qui locutus est per
Prophetas Et unam Sanctam Catholicam
& Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum
Baptisma in remissionem peccatorum, &
expecto resurrectionem mortuorum, & vi-
tam venturi seculi, Amen.

Azon Magyarúl.

Hiszek edgy Istenben, mindenható
Atyában, menynek, földnek, és a té-
N 2 ger.

gernek, mind látható és láthatatlan állatoknak teremptojében.

Es edgy Urunkban Jesus Kristusban, Istenek egyyetlen egy Fiában, ki az Atyától születet örök időknél előtte, Isten az Istentől, világosság az világosságtól, bizony Isten bizony Istentől, ki születtett nem lőt, ki edgy állatu az Atyával, ki által mindenek lőttének, ki mi érettünk emberekért menyből alá szállot, és testet vőn-fel az Sz: Lélektől szűz Mariából, és emberré lőt. Meg-is fészült mi érettünk, Pontius Pilátusnak alatta szenvedet és el-temettetett. Es fel-támadot harmad napon az írások szerént, és menyben felment, űil az Atyának jobján. Es ísmegh el-jövendő nagy dicsősségben itélni eleveneket és holtakat, és az ő Országának nem leszén vége.

Es az Szent Lélekben, mi elevenítő Urunkban, ki az Atyától és Fiutól származik, ki az Atyával és Fiával egyenlőképpen imádtatik és dicsőítettik, ki szözlöt az Prophéták által. Es hiszek az Kereszt-

reisztyéni és Apostali Anyaszent-edgyházat. Vallom edgy Keresztiséget az bűnöknek bocsánattyára: Es reménlem az halottaknak fel-támadását. Es az örök életet, Amen.

SYMBOLUM ATHANASII

Episc: Alexand: urbis, quod creditur

esse scriptum circa An. Dom: 171.

in Synodo Alexandr: post

Apostolicum & Ni-

cenum.

Quicunq; vult salvus esse, ante omnia opus est ut teneat Catholicam fidem.

Quam nisi quisq; integram, inviolatamq; servaverit, absq; dubio in aeternum pibit.

Fides autem catholica haec est, ut unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in unitate veneremur.

Neq; confundentes personas, neq; substantias seperantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filij, alia Spiritus Sancti.

Sed Patris, & Filij, & Spiritus Sancti una est Divinitas, aequalis gloria, coaeterna maiestas.

Qualis Pater, talis Filius, talis Spiritus Sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, immensus Spiritus Sanctus.

Aeternus Pater, aeternus Filius, aeternus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres aeterni, sed unus aeternus.

Sicut non tres increati, nec tres immensi, sed unus increatus, & unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, omnipotens Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes, sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, sed unus Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres Domini, sed unus est Dominus.

Quia sicut sigillatim unam quamq; personam Deum aut Dominum confiteri, Christiana Veritate compellimur.

Ita tres Deos, aut tres Dominos dicere, Catholica religione prohibemur.

Pater à nullo factus est, nec creatus, nec genitus.

Filius à patre solo est non factus, non creatus, sed genitus.

Spiritus S. à Patre & Filio, non factus, non creatus nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres. unus Filius, non tres Filij, unus Spiritus Sanctus non tres Spiritus Sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus.

Sed tota tres persona coaeterna sibi sunt & coaequales.

Ita ut per omnia, sicut jam dictum est, & Trinitas in unitate, & unitas in Trinitate Generanda sit.

Qui vult salvus esse, ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad aeternam salu-

sem, ut incarnationem Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus & confiteamur, quia Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus & Homo est.

Deus ex substantia Patris ante secula genitus, & homo ex substantia matris in seculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo ex anima rationali, & humana carne subsistens.

Aequalis Patri secundum divinitatem, minor Patri secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit & homo, non duo tantum sed unus est Christus.

Unus autem non con versione divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino non confusione substantiae, sed unitate persona:

Nam sicut anima rationalis & caronius est homo, ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, tertia die resurrexit a mortuis.

Ascen-

Ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere debent cum corporibus suis.

Et reddituri sunt de factis propriis rationem: & qui bona egerunt ibunt in vitam aeternam, qui vero mala, in ignem aeternum.

Hæc est Fides Catholica, quam nisi quisquæ fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit. &c.

Azon Magyarúl.

AZ ki akar üdvözülni, mindeneknek elötte szükség hogy az Keresztyéni hitet vallyá.

Mellyet valaki egészen és igazán meg-nem tartandgya, kétség nélkül mind örökké el-vélz.

Az Keresztyéni hit penig ez, hogy edgy Isten három személyben, és há-

N s

rom

rom személyt egy Istétségbe ültetellyük.

Es a személyeket edgybe ne elegyicsük, sem az Istétségnek állattját megne oszszuk.

Mert más személy az Atya, más a Fiu, más a Szent Lélek.

De az Atyá és az Fiu, és az Sz: Lélek egygyetlen edy Isten, egyenlő az dicsőfégben, egyélő örökké-való felfégben.

Az minémű az Atya, ollyatén a, Fiu, ollyatén az szent Lélek.

Teremtetlen az Atya, teremtetlen az Fiu, teremtetlen a Sz: Lélek.

Mérhetetlen az Atya, mérhetetlen az Fiu, mérhetetlen az Sz: Lélek.

Örökké-való az Atya, örökké-való az Fiu, örökké-való az Sz: Lélek.

Es mind az-által nem három örökké-valók, hanem edgy az örökké-való.

Miképpen hogy nem három teremtetlenek, sem három mérhetetlenek,

hanem edgy teremtetlen, és edgy mérhetetlen.

Hasonlóképpen, Mindenható az Atya, mindenható az Fiu, mindenható az Sz: Lélek.

Es mindazáltal nem három mindenható, hanem edgy az mindenható.

Edgy Isten az Atya, Isten az Fiu, Isten az Sz: Lélek.

Es mindazáltal nem három Isten, hanem edgy az Isten.

Igy Ur az Atya, Ur az Fiu, Ur az szent Lélek.

Es mindazáltal nem három UR AKK, hanem edgy az Ur.

Mert mint szintén hogy nyilván mindenik személyt Istennek és URNAK kell vallanunk a Keresztyéni igazság szerént: A'képpen az Keresztyéni hitben három Istent avagy Urat nem mondhatunk.

Az Atya senkitől nem lőtt, sem teremtetet, sem születet.

Az Fiu csak az Atyától való nem lőtt, nem teremtetet, hanem születet.

Az Szent Lélek az Atyától és Fiutól való, nem lőtt sem születet, hanem származik.

Annakokáért edgy Atya, nem három Atyák, edgy Fiu, nem három Fiak, edgy Szent Lélek, nem három Szent Lelkek. Es ez három személy között, egykik sem eléb, egykik sem utólb, egykik sem nagyob, egykik sem kisebb. Hanem mind az három Személy egyenlőképpen örökkévalók és egyenlők.

Ugy hogy mindenben, az mint oda fel-meg-mondatot az edgy Istenfég három személyben, és az három személy edgy Istenfégben tiszteltessek.

Az ki immár akar idvőzölni, szükség hogy

hogy így az három személyben edgy Istent vallyon.

De ez is szükséges az örök üdvösségre, hogy hűven el-hidgyed, hogy az mi Urunk Jesus Krístus bizony ember is legyen.

Isten az ő Atyának természetiből születetvén ez világra.

Tellyes Isten, tellyes ember, értelmes lélekkel és emberi testvel.

Egyelő az Atyával Istenfége szerént, kisebb az Atyánál emberfége szerént.

Es noha Isten ő és ember, mindazáltal nem kettő hanem edgy Krístus.

Edgy, nem hogy az Istenfég az Emberfégbe változott legyen: de hogy az Istenfég az emberféget fel-vőtte.

Sőt edgy ő, nem hogy az két természet egybe egyedet volna, hanem hogy egyetlen edgy személy.

Mert

Mert mint színte test és lélek edgy ember. Azonképpen Isten és Ember edgy Krisztus.

Az ki szenyvedet az mi idvösségünkért, szállot Pokolra, harmad napon fel-támadot halottaiból, fel-ment mennyegbe, ül az mindenható Istennek jobbján: Onnét el-jő ítélni eleveneket és hóltakat. Es az ő el-jövetelire minden embernek kel-fel-támadni, az ő tulajdon testével, és számot adni minden ő cselekedetéről. Es kik jót cselekedtenek, az örök életbe mennek. Az kik penig gonoszt cselekedtenek, az örök tűzre mennek.

Ez az igaz Keresztyéni hűt. Ezt valaki álhatatosan és hüven el-nem hiszi, az nem üdvözülhet.

§§§

Más

Más azonról.

AZ ki akar üdvözülni, életét kell jobbitani, az szent hűtet meg-tanulni, és gyümölcsét meg-mutatni.

Kétseg-nélkül kárhoz tattya, ki életét nem jobbittya, és az hűtet meg-nem tarttya, ha gyümölcsét nem mutatttya.

Eletnek meg-jobbitása, szent ígédnek halgatása, és ő néki meg-tartása, szívünkben meg-maradása.

Az ki tanit igaz hűtre, és az bóldog reménsegre, és az lelki békefsegre, Isten-béli nagy öröme.

Hűttel bizunk edgy Istenben, kir hiszünk három személyben, Atya, Fiu, szent Lélekben, meg-foghatatlan felsegben.

Atya Istent bizony hiszük, lenni nekünk teremptonknek, mindenben segitsegünknek, irgalmas gondviselőnknek.

Jesus Krisztus mi Meg-váltónk, kárhóztattól szabadítónk, és kegyelmes óltalmazónk, Atya Istennel szófzólonk.

Az Sz: Lélek bölcs tanítónk, idvösség-

re igazgatónk, bánatinkban vigasztalónk, lelkünkben megvidámitónk.

Az ki akar idvőzűlni, kell Istentől így
érteni, őt állatban egynek hinni, három
személyben tisztelni.

Es hűt téfzen szépfegessé, UR I S T E N
előt kedvessé, lelkünkben békeffegessé,
menyországban örökkössé.

Es hit kiben uralkodik, az test ellen tu-
fakodik, minden jóra ügyekeznek, szent
dolgotat cselekeztik.

Kik bűnökben meg-maradnak, az szent hittől el-szakadnak, kétség nélkül el-kárhoznak, mert ők ördögnek szolgálnak.

Mindennek kell életében, meg-maradni igaz hitben, Atyafu szeretetben, hogy legyünk Isten kedvében.

Kinek legyen az tisztesség, mind örök-
ké az dicsőség, ő tölle nekünk békeség
és Atyai kegyelmesség.



AZ MI ATYANKRÓL,

MI Atyánk ki vagy Mennyegeben, te
fiaid szükségünkben, hozzád kiál-
tunk ez testben, hiszük megh-halgatz
kértünkben, mert Atyai kegyességben,
vagy hatalmas Istenességben.

Szenteltessék a te neved, az az ismér-
jünk-meg téged, adgy minékünk igaz
hűtet, hűtnek jelét jó életet, bennünk
lakozzék Sz: Lélek, tiszteltessék Isten-
séged.

Jöyjön hozzánk te országod, kedves Evangeliomod, Idvőzítő sz: Krisztusod, kiben örök boldogságod, adgyad te szent ajándékod, ördögtől ved-ei országod.

Legyen te szent akarod, carthassuk
parancsolatod, mint mennyei sz: udva-

O rod,

rod, tellyesíti akarátod, mi-is tehefsűk mondásod, el-szenvedhefsűk ostorod.

Minden napi kenyérünket, minden testi szükségünket, hű szolgát jó Fejedelmet, egészséget békeességet, jó házastársot bősséget, adgyad nekünk ma ezeket.

Es bocsásd-meg bűneinket, mint el-lenünk véteteknek, mi meg-bocsáttuk bűnőket, ki erőficsé hitünket, és bátoricsa lelkünket, hogy te-is meg-hadtad bűnünket.

Ne vigy minket kifizetbe, testnek Őrdögnek törébe, ez világ dühösségébe, kétségbe eretnekességbe, hűtetlenségnek bűnébe, ne hadgy el-vesznünk ezekbe.

Szabadics minket gonosztól, Őrdögnek csalárdfágától, kárhozattól hamisfágtól, drágafágtól dög-haláltól, korfágtól

fágtól haboruafágtól, mind lelki testi gonosztól.

Mert te vagy hatalmas Isten, uralkodó Örök Isten, kegyes és irgalmas Isten, ki minket könyörgésünkben, meghalgattál (szükségünkben, azért bizvást mondgyuk, Amen.

M A S.

MI Atyánk ki vagy mennyegben, kik vagyunk isméreredben, azt parácsolád mi-nékünk, hogy mi-is edgy-mást keresűk, Atyánknak tégedet valyunk, nagy bizván néked szólhassunk, szivünket bátorithassuk.

Meg-szenteltesűk te neved, és megtarts te szent Igédben, hogy szent életben élhefsűnk, tégedet Urnak valhassunk, benned mindnyájan bizhassunk, igazán hogy mi élhefsűnk, pokoltól szabadúlhassunk.

Már jöjjen te Sz: Országod, lakozék bennünk mondásod, az az, te hatalmasságod, mert az gonosz ördög mérge, mindnyájan kétségben vinne, megtörd bennünk az haragod, és adgyad te szent Országod.

Es legyen te akaratod, mint Menyben, Földön beszéded, adgy vigasságot minékünk, kik igen meg-nyomorodtunk ördögtől, gonosz embertől pokoltól hitetlenségtől, nagy fok eretneksegektől.

Adgyad nekünk Kenyerünket, mindennap életünket, lelki testi szükségünket, meg-öriz minden gonosztól, éhségtől és dög-haláltól, hadaktól és fősvényiségtől, nagy fok szorgalmatosságtól.

Bocsásd meg mi bűneinket, mert igen rettentnek minket, miképpen mi-

is

is bocsátunk, az kiktől mi meg-bántortunk, hogy egyenesebbek lehessünk, tégedet igen szeressünk, és edgy mást nem gyűlölhessük.

Ne vigy minket kifizetben, de megtarcs íméretedben, Isteni édesfégedben, mikoron ördög meg-kifizet, hamisra minket kényszerít, pokollal bűnnel háborít, te neved minket szabadít.

Szabadics minden gonosztól, meg-öriz veszedelemtől, mindnyájan örök haláltól, mi halálunknak idején minket akkoron vigasztaly, bódlogok között szamlály, te hozzád minket befogadgy.

Hald meg Atyánk vallásunkat, enged-meg Könyörgésünket, az hitben erősíts minket, hogy mi kétségben ne essünk, fogadásodban bizhassunk, nagy vigan énekelhessünk, Amen tenéked mondhassunk.

O 3

MAS.

M A S.

MI kegyes Atyánk, kit vallunk hitünkben, légy segítségvel ily nagy szükségünkben, éppics-meg minket, mi természetünkben, ki vagy Menyegben.

Az te szent Neved szenteltesselek közöttünk, ne uralkodgyék hamiság mi közöttünk, az te szent Igéd hirdetessék közöttünk, hogy el-ne vesszünk.

Jöjjön mi közzénk az te szent Országod, csak te biry minket bűnös fiaidat, ísmérhesűk-meg az te Sz: Fiadat, Krisztus Urunkat.

Ne legyen bennünk ördögnek Országga, ne birjon minket az bűnnek soklága, szálljon mi közzünk hitnek igazlága, meg-tisztulása.

Természetünknek ne hadgyad követünk, akaratodat épicsed mi bennünk, hogy mindenekbé, tenéked engedgyünk, ne hadgy el-esnünk.

Mi kenyerünket mindennapit adgyad, adgy jó Fejedelmet, marhánkat meg-áldgyad, és mindenekben testünket táplállyad, és óltalmazad.

Meg-

Meg-bocsásd nekünk gonosz bűneinket, álnokláginkat, hitetlenségünket, vigy ki közzülünk minden irigységet, és gyűlölséget.

Es ne vigy minket gonosz kísértetben, ne hadgy el-vesznünk az mi bűneinkben, óltalmaz minket ne esnünk kétségben ördög kezében.

Szabadics minket minden sok gonosztól, bűntől ördögről, minden álnoklágától, ellenséginktől, hirtelen haláltól, és kárhozattól.

Dicsőítség néked menyben örök Isten, ki mi hozzánk vagy engedelmességgel, halgas-meg minket itt ez könyörgésben, áldgy-meg hitünkben.

ORATIO DOMINICA,

Quam Dominus noster Jesus Christus,

Apostolos suos docuit,

Matt: 6.

JOANNIS SAUROMANI.

Petitio I.

CHare Pater summi residens super
athera cæli:

Clarescat sanctum numen ubiq₃ tuum.

II.

Adveniant magnū latè tua regna per orbem:

Nosq₃ regat Sanctus Spiritus ille tuus.

III.

Fiat & in terris iridem tua ritè voluntas,

Atq₃ solet fieri sedibus athereis.

IV.

Da nobis hodiè potumq₃ cibumq₃ salubrè:

Erudias verbo pectora nostra tuo.

V.

Da veniam nostra dimittens debita culpa:

Nos siquidem facim⁹ debita missa aliis.

VI.

Ne nos tam gra⁹ib⁹ feriat tentatio curis,

Cogat ut his nostram succubisse fidem.

VII.

Sed quacunq₃ solent nostra contingere Vita,

Omnibus eripias nos Pater, oro, malis.

E A-

E ADEM ORATIO,

Joannis Stigelij.

Author ò nostra Deus alma Vita,
Qui Pater gaudes hominum pbari.
Quem penes solum est nitidi potestas
Maxima cæli.

Sicut agnosti cupis, & Vocari:

Sic doce nostros animos, tuumq₃

Da colat Vero celebrans honore

Gloria numen.

Tu tuum in nobis, Vitæ remotis,

Inchoa regnum, fideiq₃ capta

Spiritu lætas renovaris mentes

Surgere Vires.

Da tibi parent Veluti beati

Cælites, nostra tibi tora Vita

Præstet in terris ratio timorem,

Præstet honorem.

Conserua miris bona qua creasti,

In dies quorum indiget usus, & qua

Optimè rebus, studiisq₃ nostris.

Commoda nosti.

O S

Pectori

*Pectori culpam Veniam dolenti
Da Pater: fractum siquidem dolore
Ut jubes, noxas alius remittens,
Crimina donat.*

*Ne sinas astu Veteris Draconis
Obruī nostras subigiq; mentes:
Arte qui nobis laqueos dolosa
Tendit ubiq;.*

*Sed memor cura potius paterna
Mitiga quicquid ferimus doloris
Omnibus praesens miseros periculis
Eripe Vindex.*

SACRI BAPTISMI institutio,

Matthæi & Marci ultimo
capite.

JOANNIS SAUROMANI.

Christus ad aethereas cum vellet scan-
dere sedes,

*Dixit discipulis talia Verba suis:
Ite per extremas ô vos mea viscera gentes
Cunctos doctrinam risè docere meam.*

Inq;

*Inq; Patris, Natiq; & Flaris nomine sanctis
Mortales undis sponit lavare sacris.
Nam qui credideris, loquq; eris omne
salubris.*

*Hunc bona perperuò Vita, saluq; beant.
Qui sine salvificâ fuerit pietate, fideq;
Hunc bona destruet Vita, saluq; simul.*

AZ UR VACSO- RAJARÓL.

Iesus KRISTUS egyedül Idvösségünk,
eggyetlen edgy Szószolónk, mi re-
ménységünk, Atya Istennek Sz: Fia mi öl-
talmazónk, ki miat minden gonosztól
meg-szabadúltunk.

Vallást tészünk hogy mi mind bün-
ben estünk, te szent halálodról nem
emlekeztünk, hozzánk-való jó vólto-
dól el-felekezünk, nagy hűtetlenség
miat meg-keseredtünk.

O 6

Testa.

Testamentomot től a te szent testedről, hogy bizonyosok lennénk idvösségünkéről, és meg-ne rőttennénk nagy bűneinkről, szent véreddel meg-gyógyítál sebeinkből.

Testamentum-szerént parancsolád nekünk, hogy te szent testedet vennők és ennők, drága szent véredet vennők és innók, hogy bűnünk bocsánattjáról jó hitben lennénk.

URUNK JESUS KRISTUS halálra mikor mene, hogy az mi bűneinkért áldozat lenne, Atya ISTENNEK haragját értünk fel-vévé, nagy irgalmasságát ebben hozzánk jelenté.

Vévé az Kenyeret, meg-áldá s. meg-szegé, és halálat adván akkoron ezt mondá: Vegyétek és egyétek, ez az én testem, melly test sok nemzetiségért el-araltaték.

Az

Az Vacsora után URUNK vévé az Pohárt, halát adván meg-áldá és imezt mondá: Igyatok ebből mindnyáján, ez az én vérem, melly ki-ontatik bűnöknek bocsánattjára.

Szükség azért ennünk Uruknak sz: testét, mi keresztyénységünknek bizonyos jegyét, szükség innunk mi Uruknak drága sz: vérét, bűnünk bocsánattjának igaz pecsetit.

Ez nem pusztá kenyér, de Urunk sz: teste, önnön magát az igikben bé re-kesztette, eggyesléget tőlünk kíván azt jelentette, hogy ételül önnön magánakunk engedte.

Ez nagy étel ital mennyei szent titkunk, kiben magát testét vérét sz: Lelket vennünk, illy nagy eggyesüléssel edgy test vér lennünk, minden jóban immár velle edgy társa lennünk.

Távoz

Tavozzék el innét az hűtlen ember, álnok ravasz kép-mutato és csalárd ember, ki mindenkor szántszándékkal a bűnben hever, itéletet mert magának vészen az ember.

Azért tellyes hűttel Urunkhoz járuljunk, egyszer való haláláról hogy emlekezzünk, abban való érdemünket el ne feleycsük, bűneinknek bocsánattyát csak abban hidgyük.

Ez hűtednek vegyed-el imár pecsétit, az mi Urunk Jესusnak sz: testét vétér, és mind azzal egyetemben az ő sz: Lelkét, mind ezekkel erősficsed gyenge hűtödet.

Azért járúly hűttel Urunk asztalához, bűnöd bocsánattyáról légy már bizonyos, örök örvendezésben légy foglalatos, hálát ádván dicfird Istent, mert vagy örökös.

Dicfir-

Dicfirtessék dicsőfféges sz: Haromság, ki edgy bizony Istén örök bódogság, kit soha meg nem foghat emberi okosság, kiről mi reánk szállot nagy irgalmafság.

M A S.

Notája: *Virgo Dei genitrix, &c.*

Gyakran nekünk kellene Istennek hálákat adnunk, sok jó téteményéről kellene emlekeznünk.

Régi jó szándékaról, hozzánk való szerelméről, ő buzgo nagy kedvéről, dicfirnünk nagy vóltáról.

Ennyi nagy esetünkről, hogy gondot visel dolgunkról, tirkait bűneinktől mozdította vétkünkről.

Gyorsan olayt hogy lele, sebünknek gyógyérésára, sz: Fiát el-ereszté az mi meg-váltásunkra,

Oh

Oh Istennek szerelme, és el titkolt nagy tanácsa, hozzánk honnan jó kedve, tetszik jó akarattya.

Reánk mert annyi gondgya, hogy nem nyughatik szerelme, melly kedvet meg-mutátá, hogy Fiát el-bocsátá.

Istennek és embernek kel vala éretünk jöni, Krisztus Jესusnak kellett közben-járónak lenni.

Ő hogy fizetést teñe, számtalan adósságunkért, és hogy meg-is halhatná az mi sok bűneinkért.

El-jöve s-meg-fizeté testben adósságunkat, és mindeneftől fogva le-köté bűneinket.

Szükségünknek elei ez lőn idvözülésünknek, elég meg-fizetése mi nagy adósságunknak.

Es lelkünknek kenyere, lőn nekünk

az 6

az 6 sz: Teste, lőn örök életünknek oka 6 Istenfége.

Ezt Atya magas menyből jól látván sz: országából, úgy engesztelteték-meg szent Fia halálából.

Győződelmet engedé az poklon és kárhozaton, nekünk hatalmat vennünk úgy adá az bűnökön.

Ezért Atya országát érdemlette dúcsőffségét, két-képpen örökfégét birta-nagy kazdagságát.

De magának egyiket, nekünk adta másikat, érdemével kereset hitnek szent igazságát.

Igy szerze ok levelet el-veszet örökfégünkhöz, mellyel jutnánk házáunkhoz, el-veszet jószágunkhoz.

No miért hogy jól tudá mi feledékenységünket, még ez földön léteben erről meg-inté minket.

6 te-

Ő testét hogy érettünk engede törvény kezében, azt akará hogy legyünk Örök emlékezetben.

Szörzé azért vacsorát testéről hogy emlékezzünk, ő ki-ontot véréről hogy el-ne felelkezzünk.

Félt vala hogy el-vesztyük, és hogy ugyan el-felelttyük, ez nagy kénscét, hogy végre feledékenységben veszszük.

Ezokáért akará meg-igirt irgalmaságát, ő bé-pecsételnie bűnünknek bocsánattját.

Csuda-képpen ezeket csak szörzé, hogy száná minket mert ő jól láttya valami örök elvesztünket.

Immáron ő ezekért és ő nagy fáradságaért, mi töllünk hála-adást kíván minden dolgáért.

Telleyes azért életünk, csak hála-adás

legyen

legyen dőlünk, le-fektünk és fel-költünk, járásunk és ülésünk.

Örök örvendezésben Isteni dicfiretben, foglallyuk már magunkat mi telleyes életünkben.

Mert nem miénk a bánat kik vagyunk Isten jegyesei, de azoké az kik az ördögnek közösi.

Dicfiret az Istennek, Atya, Fiu, szent Léleknek, kik dicfirnek az Szentek, az hatalmas Felfügnek.

M A S.

IEr dicfirjük az ISTENNEK Fiát, az szép Szűznek áldot szent magzattját, ez világnak édes Meg-váltóját, bűnösöknek kegyes Szószolóját.

Jesus Kristus kegyelmes Meg-váltónk, Úr Istentől adatot tanítónk, szent

Atyád-

Atyáddal felleget meg-tartónk, Szent Lélekkel minden igazgatónk.

Téged vallunk hatalmas ISTENNEK, kezdet nélkül való természetnek, Szent Atyáddal edgy örök Istennek, állatnyá-
ból születél Istennek.

Teremptésnek te előtte valál, kezdet nélkül az Istennel valál, Anya nélkül Istentől származál, örök Ige, szajából mondarál.

Te általad ez világ kezdeték és semmiből szépen teremteték, az csillagos szép Egh terjeszterék, Nappal az Hóldal meg-ékesíterék.

Ez széles Föld te tölled adaték, termő fákkal meg-gyümölcsözteték, szép zöldellő füvel tündökleték, virágokkal meg-csillagoztaték.

Te általad Adam teremteték, Földből teste szépen alkottaték, Menyből lelke

lelke az testben ihleték, Eva tarsúl meléje adaték.

Paradicsom kertében viteték, ördög miá ott meg-csalattaték, minden jótúl ottan meg-foztaték, az emberi nemzet kárhoztaték.

Mikor Adam ott magát el-veszté, és fiait halálban bé-eyté, Atya Isten magát ki-jelenté, te nevedet Adamnak hirdeté.

Abrahamnak az után fogadá, áldot magnak akkor téged monda, Szűz Maria méhében fogadá, te szent véred mi reánk aradá.

Fel-öltöztél az emberi testben, ez világra jövel mi közinkben, igaz hűret adál mi szívünkben, úy világot gerjesztél lelkünkben.

Szent véreddel te minket meg-váltál, bűneinkből szépen ki-tisztítál, Szé-
P Lélek-

Lélekkel meg-világosítal, és Atyádnak kedvében jutatal.

Az Kereszt-fán érettünk meg-halál, harmad napon ismét fel támadál, Melyországban fel-magasztaltatal, tisztességgel meg-koronáztatál.

Azért vallunk téged Királyunknak, és Örökké-való nagy Papunknak, Isten előtt minden gyámolyunknak, ez világon minden óltalmunknak.

Az Istennek nagy haragja ellen, az Ördögnek dühössége ellen, ez világnak kergetése ellen, az bűnöknek rettentése ellen.

Te vagy nekünk minden igazságunk, jámborságunk és ártatlanságunk, te vagy nekünk szentségünk valtságunk, Isten előtt örök boldogságunk.

Te vagy nekünk az mi reménységünk, ez világon mi nagy tisztességünk, Isten előtt

előt minden dicsőffségünk, Menyországban örök üdvösségünk.

Oh Istennek drága kénecs-tartója, Sz: Léleknek raytunk nyugotója, nyomorodot árváknak tartója, mi hűtünknek meg-koronázója.

Oh Istennek kedves áldozattya, ki jó szemmel meg-tekint az Atya, és megmarad az ő jó illattya, mind Örökké kedves foganattya.

Edes Jესus elődben járulunk, széked előtt arcza-leborúlunk, keservefen te hozzád ohaytunk, és nagy sirván Menyben fel-kiáltunk.

Mert az Ördög ellenünk támadot, nagy sok gonosz közöttünk áradot, az mi erőnk immár el-fáradot, jelencs azért mostan hatalmadat.

Emlekezzél gyarló esetünkről, emlékezzél erőtlenségünkről, emlékezzél

kegyelmességedről, emlekezzél szent-
igiretedről.

Lám te testben érettünk öltözél, az
szép szüztől világra szüldöttél, szent vé-
reddel te minket meg-jedzél, igaz hűt-
ben magadnak gyűrözél.

Oltalmaz-meg azért az ördögtről,
ez világi fok kegyertlenektől, szabadics-
meg az mi bűneinktől, testünkbeli fer-
telmességektől.

Távoztasd-el tőlünk az vér-ontást,
és sok-féle dühös hadakozást, szállicsad
le az sok nyuzást, fosztást, hogy az hűt-
ről tehesünk jó vallást.

Adgyad nekünk az te Sz: Lelkedet,
terjesztessed az te szent Igédet, ismér-
jünk-meg mindnyájan tégedet, dicfir-
hesünk az te szent nevedet.

Tekincs reánk most az magas Meny-
ből, látogas-meg Királyi székedből,
téggy.

téggy jó velünk kegyelmességedből,
mencs-meg minket keferűségünkől.

Vigasztald-meg az mi siralmunkat,
tellyesics-bé mi kívánságunkat, mi-is-
néked hála-adásunkat, bé-mutatgyuk
mi áldozatunkat.

Edes Jésus néked hálát adunk, jó-
vóltodért fel-magasztalunk, ajándékot
elődben mutatunk, dicfíretet tenéked
éneklünk.

Dicfírte ssék az Atya Úr Isten, dicfír-
te ssék az Fiu Úr Isten, dicfírte ssék az Sz:
Lélek Isten, Szent Háromság edgy bi-
zony Úr Isten.

M A S.

Nota: *Oh mint keseregnek. &c.*

V Alaki Krisztusnak Vacsoráját vészéd,
nem kell azt te-néked csak szájjaddal
venned, mert lelki ez étel és lelkünkkel
vészük.

Az köz vacsorától tud-meg választani, ne készítsed szádat fogaddal ezt megenni, lélekkel bőszéggel kell mindennek enni.

Tud-meg azért ember mit vészsz szent jegyben, és mi által vészsz gondolkodgál ebben, és a mivel vészsz vigy értelmében.

Vészsz az igiretben bűnöd bocsánatát, Istennek kegyelmét Krisztus igazságát, az örök életet, Istennek Országát.

Ezeket hirdeti Isten ez igékben, de hogy bizonyosan legyünk mind ezekben, ugyan ez éneket adgya ez szent jegyben.

De ezeket vészsz az Jესus Krisztusért, az ő halálának érdemes voltáért, és az ő vérének nagy hasznalattáért.

Nem vészsz ezeket az te érdemedért, sem igazságodért, nagy méltóságodért, de Jესus Krisztusnak vére hullásáért.

Es az igaz hittel vészsz mind ezeket, ezzel fogod hozzád Krisztusnak érdemét, és tiedd térsz az ő sok jó tétét.

Ne néz azért ember csak a külső jegy-

re. de

re, de emeld-fel leiket Krisztus érdemére az ő halálára, meg-romlot testére.

A' külső szent jegyek, vettettek előnkben, hogy innet elmédet fel-emeljed Menyben, hól Jესus Krisztus meg-latod hitetben.

Nem észszed itt száddal az Krisztusnak testét, mert az Menyországban fel-vitetek innét, de vészsz testének és vérének jegyét.

De az hittel vészsz Krisztusnak érdemét és lelkünkkel vészsz Krisztus testét, vérét, nem-az jelen voltát, de annak érdemét.

Lásd-meg azért mit vészsz te itt ez szent jegyben, ne ély csak szokásból mint némellyek ezzel, semmi kép-mutatással nem használsz te ezzel.

De mint sz: Pál tanít, meg-probáld magadat, jól meg-hányad vessd a te dolgodat, hittel jó étellel jelencsd magadat.

Mit szerzet a Krisztus gondolkodgál arról, mi végre szerzette légy bizonyos arról, el-ne felelkezzél Krisztus haláláról.

Ercsd-meg hogy a Krisztus meg-váltot

P 4

tégedet,

det, nincsen ítéletig több áldozat ennél, csak az ő halála melly kedves Istennél.

Igy próbáld-meg magad ha akarsz itt enni, és az vacsorával magad vigasztalni, ha nem akarsz innen méltatlanul élni.

Mert valaki magát jól meg-nem próbállyá, vagyone jó hűti és kegyes szándéka, ítéletet vészen azt bizonytal tudgya.

Távul légyen innen a hitetlen ember, ne járuljon ide kép-mutató ember, mert semmit nem tud az ítélni ezekről.

Dicsirteffel Atya mindenható Isten, és a te szent Fiad veled egyetemben, az Sz: Lélek Isten örökkön örökké.

KÖNYÖRGES,

*Az Lelki ételnek és italnak
meg-adásáért.*

EMLEKEZZÉL Ur Isten hivedről, kik kiáltunk te hozzád szűkségünkben, visely gondot nyomoruságinkról, örökkévaló Szent egyházadról.

Adgyad nekünk mindenkor életünkben, a kenyeret melly vagyon sz: igédben,
kiről

kiről szoltál Sz: János könyvében, mellyel élünk örökké életünkben.

Ne hadgy minket Ur Isten szomjuhozunk, az élő viz adassék most minékünk, melly viz után soha nem szomjuhozunk, mert te benned örökké örvendezünk.

Az kik hallják Ur Isten te nevedet, ott meg-értik mindenek te kedvedet, szent Fiadért kegyelmességedet, hogy csak közlöd velünk örökségedet.

Adgyad nekünk mostan sz: Lelkedet, ne halgassuk heába sz: igédet, de tiszteljük örökké sz: nevedet, és dicsrjük mindenkor felségedet.

Dicsirteffel az Atya Ur Isten, ő Igéje az Fiu Ur Isten, egyetemben Sz: Lélek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony örök Isten.

SACRÆ COENÆ INSTITUTIO,

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.

I. COR. II.

JOANNIS SAUROMANI.

P 5

Nelle

Nocte Sacramentum Domini qua tra-
ditus hosti.

Instituit firma fœdus amicitia.

Accepit panem, gratesq; ubi ritè peregit

Discipulis tribuit sic referendò suis:

*Hunc caro namq; mea est, credentes sumi-
te panem,*

Qua modo pro vobis mortis necâda datur
*Hunc quoties editis, memores benè clara
referte*

Ex aquo Vita facta, necisq; mea.

Sic ubi canâvit, Vinig; liquore repleta,

Apprendit manibus pocula deinde piis.

Utiq; Patri grates solitâ pietate peregit,

Porrexit sociis illa bibenda Viris.

*Atq; ait: Hoc jubeo, cuncti simul inde
bibatis,*

Munera sunt Veri sanguinis ista mei.

*Quem modo pro vobis crucifixo corpore
fundam,*

Quo sit peccati gratia cuiq; sui.

*Hunc quoties bibitis memores benè, clâ-
ra referte,*

Ex aquo Vita facta, necisq; mea.

VAL-

VALLASTETEL

AZ UR VACSORÁ-

JAKOL.

Mindenható Ur Isten, mi bűnös em-
berek, gyonáért és vallást tészünk
mint törődelmessék.

Mert mi igen vetkeztünk Istenféged el-
len, mint teremptő meg-váltó és szent,
Atyánk ellen.

Eletünknek rendiben igen meg-bán-
tottunk, és nagy sok bűneinkkel téged in-
gerlettünk.

Gonosz szóval szándékkal, láttással,
hallással, irigységgel, mordsággal, rágál-
mazásokkal.

Szitkos átkos vóltunkkal, harag-tar-
tásunkkal, hamissan mi hitünket gyakran
mondásunkkal.

Isteni káromlással és hűtetlenséggel,
mi nyomorúságinkban békétlenséggel.

Istennek szent igéjét noha gyakran hal-
lyuk, de mi bennünk gyűmölcsöt semmit
nem érezzük.

Az

Az Isten és Atyaívi ízeretet, nincsen bennünk, de vagy on éktelen ízeretet.

Bujaság és torkosság meg-foyt az kevélység, telhetetlen átkozot izgat az fővényesség.

Mint tengernek fővenye meg-számlálhatatlan, azonképpen mi bűnünk nállunk tudhatatlan.

Azért mi-is magunkat Istenseged előtt bűnösöknek vadoljuk mind è világ előtt.

Ne nézd mi bűneinket és gonoszságinkat, de tekincs kegyelmessen irgalmasságodat.

Es el-ne-felekezéssel te igiretedről, te bűnösökhöz-való kegyelmességedről.

Kit nekünk meg-igértél te Sz:Fiad által, és mondál Ezechiél Prophétának általa.

Hogy valamely orában szegény bűnös ember, te kozzád fohászkodik mint elvesztet ember.

Az ő gonoszságából ha ő-is ki-térend, és fajtalanóságának ha ő véget vetend.

Soha az ő bűnéről meg-nem emlekezzél, sőt ő idvősségére te-is igyekezzél.

Azért

Azért néked könyörgünk Felfegetes Úr Isten, ne ály bősztut szertelen mi gonosz bűnünkön.

De mi-nékünk meg-boesás te Sz:Fiad által, hogy mi idvőzlhesünk ő irgalma által.

Hiszünk hogy meg-halगतál mi könyörgésünkben, azért lelki örömmel mi ezt mondgyuk, Amen.

TE M P L O M B A N - való bé-menéskor.

Boldog az ollyan ember az Istenben, ki gonoszoknak nem ment tanácsokban, kegyetleneknek nem járt ő utokban, hamis ítélet nem forgot szájában.

De az Istennek Igéjét halgattya, erre főképpen vagy on minden gondgya, erre néz neki minden akarattya, ezt eyel nappal szívében forgattya.

Mint

Mint a folyó-víz mellett szép termő-fá, melynek levelét az hideg nem bánt-
tya, ő idejében gyümölcsét meg-ad-
gya, jó szerencséjén lészen minden-
dólga.

De nem úgy lészen mind azoknak
dolgok, kik az ígéről nem viselnek gon-
dot, mint az szél hinti széllel az apró
port, akképpen hánnya Isten el-azokat.

Minden emberek mikor fel-támad-
nak, és életekről ha ők számot adnak,
az hűvek közzül ezek ki-hányatnak, és
véghetetlen kárhozatra jutnak.

Mert az hűveknek utokat az Isten
bíra, forgattya kegyelmes kezében, az
kegyetlenek ő keménységekben, vész-
nek és esnek örök Sötétségben.

Mikor az Soltárt az Sz: Dávid írta,
ebben az ígét minékünk ajánlá, böl-
dognak mondgya az ki azt fogadgya,
böldogtalannak a ki meg-utállya,

M A S.

EL bé-megyünk nagy örömmel, fel-
sleges Isten, az te szentidnek gyü-
lekezeriben, a te templomodban, Felle-
ges Atya Isten.

Ott te meg-álunk te elörted, Felle-
ges Isten, igaz hitből áldozunk te elört-
ted, vallást tészünk rólad, Felleges A-
tya Isten.

Ugy kívánczik mi lelkünk, az te
Sz: Igédhez, mint a szomjuhozot Szár-
vas az vízhöz, az hideg kut-főhöz, Fel-
sleges Atya Isten.

Örvendezünk örömmünkben, Felleges
Isten, mert el-bé-jutottunk imár előd-
ben, az te Templomodban, Felleges
Atya Isten.

Csak ez nekünk vigasságunk, Felle-
ges Isten, hogy lakozik az te neved kö-
zött.

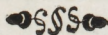
zöttünk, dicfirtetel töllünk, Felféges
Atya Isten.

Tarcs-meg azért békeffégen, Fel-
féges Isten, ez kicfiny seregecskét igaz
hitben, tiszteletedben, Felféges Atya
Isten.

Prædikáltasd szent Igédet, Felféges
Isten, ne had szomjuhozni az mi lelkün-
ket, áld-meg életünket, Felféges Atya
Isten.

Zengedeznek mi ajakink, Felféges
Isten, örvendeteres szókban dicfirtetek-
ben, ékes énekekben, Felféges Atya
Isten.

Aldot vagy te magas menyben, Fel-
féges Isten, kit illet dicfirtet az Sz: Tem-
plomban Anyaszent-edgyházban, Fel-
féges Atya Isten.



M A S.

M A S.

ÖRüly mi szivünk mikor azt hal-
lyuk, az templomban megyünk,
az Úr Istennek szent Igéjét halljuk.

Meg-álnak lábunk örök Úr Isten à te
Templomodban, és tiszta Szivel dicfí-
rünk tégedet.

Ald-meg Úr Isten az te népedet, kik
téged szeretnek, tarcs-meg-közöttünk
ez gyülekezetet.

Légyen békeffégen Felféges Isten az
Anyaszent-edgyházban, óltalmaz min-
ket minden nyavalyánkban.

Dicfirtet néked Atya Úr Isten az te
Sz: Fiaddal, és Sz: Lélekkel örökkön-
örökké.

M A S.

OH Mindenható Isten, ki az te ke-
gyességdből, az te Sz: Igédből,
Q maga-

magadat meg-jelentéd a te akaratodat
hivednek ki-jelentetted, hogy téged
ismerjük, és örökké dicsőídjük.

Könyörgünk mostan néked bocsásd-
meg mi bűneinket, óltalmaz-meg min-
ket minden-féle gonosztól, ördögtől és
a bűntől, az haláltól és kárhozattól, az
Jesús Krisztusért, mi meg-fszabadítónk-
ért.

Óltalmazd hivedet kik téged fel-
magasztalnak, és csak benned biznak
minden nyavalyájokban, hogy az hitet-
len népek meg-ismerték hatalmasságo-
dat, hogy az te hived, örökké tisztel-
lyenék.

Dicsőíret az ISTENNEK, Atyának és az
Fiúnak, és az Sz: Léleknek, az edgy bi-
zony Istennek, kik dicsőírnék mennyég-
ben, mindenkoron az szent Angyalok,
jer mi-is dicsőídjük, mert irgalmas mi-
nénkünk.

MAS.

MAS.

Mondgyátok dicsőíretet Keresztyének
az Ur Istennek, szentféges tisztel-
tet adgyátok ő nevének.

Örvendgyetek ő néki igaz Isteni fele-
lemmel, mert köztetek lakozik az Anya-
szent-edgyházban.

Es meg-elegíti lelketeket lelki kenyér-
rel, biztat ő igéjével, édes igiretivel.

Szent URAM a teneved, szent vagy te
az magas menyben, szent vagy és rette-
netes minden nemzetfégedben.

Tégedet illet URAM mi tisztelötünk
hála-adásunk, az mi gyűlekezetünk inne-
pi szentelésünk.

Hála legyen tenéked, hogy meg-jelen-
téd tennen magadat, hogy meg-értettünk
URAM az te akaratodat.

Dicsőíret és dicsőőség legyen te-néked
az magas menyben, dicsőíret és dicsőőség
legyen az szent Templompan.



Q

POL

POENITENTIAROL-
való szép Isteni Di-
csiretek.

PSALMUS VI.

Gregor Szeged.

SZent Dávid Király bűnei ellen így panaszolkodik, de az Istennek kegyességébe nagy erőssen bizik, és tellyes hitből könyörgésében igen imádkozik.

Hatalmas Isten nagy haragodban, kérlek ne fedgy engem, te haragodnak nagysága miatt ne ostoroz engem, mert haragodnak nagysága miatt kellett el-
vesznem.

De sőt **U**R Isten könyörűly raytam, mert csak alig vagyok, tudod **U**r Isten, melly beteg vagyok, mert nagy bűnös vagyok, gyógyics-meg engem ez fad-
dalomból mert gyógyulást várok.

Az

Az én testemben felesleges Isten semmi épseg nincsen, csontaim között annyira juték, hogy edgy helyen nincsen, erőmtől meg-fogyatkoztam, semmi jó bennem nincsen.

Háborúsága az én lelkemnek olly igen nagy vagyon, minémű szélvész és nagy háboru az tengeren vagyon, de míg reám néz hatalmas Isten ez csak eddig vagyon,

Téry hozzám **U**R A M és szabadics-meg el-busult lelkemet, jelencs-meg bennem te véghetetlen kegyelmességdet, tarcs-meg **U**r Isten irgalmasságodért az én életemet.

Vallyon s-vagyoné ki az halálban róllad emlekezzék, pokol fenekén kegyességdet nincsen ki-emlicsék, mert haragodnak borszszu állását akarod hog' ércsék.

Q3

Ne

Ne hagy Ur Isten esni lelkemet ördögnek torkában, kit te szerzettel tisztességedre ne hadgy káromlásban, vigy bé engemet örök életre te szent Országodban.

Mert nem dicširnek azok tégedet, kik vadnak pokolban, de sőt káromlyák te szent nevedet örök káromlásban, téged dicširlek ha bé-vijendesz örök Országodban.

Régulta immár csak veszedelem fohaszkodásimban, el-nedvesítem az én ágyamat könyhullatásimban, nyofolyám immár ugyan el-arat az én síralmimban.

En szemeimet homály fogta bé-keferűség miatt, imár ezentűl meg emésztetem fok bűneim miatt, de kérlek téged tekincs én reám fogadásod miatt.

Hatalmasságát te szent Igédnek adgyad.

gyad, hogy hiessém szabadulását az én lelkemnek, adgyad hogy várhasfiam igiretedet, te szent Fiadban adgyad hogy valhasfiam.

Örvendez lelkem, noha fok bűnöm te benned Ur Isten, mert meg-halगतod könyörgésemet hatalmas Ur Isten, bizzál jó fiam az én lelkemben, azt mondgya az Isten.

Távozzátok azért én töllem minden ellenségim, mert Isten előtt kellemetesekek az én imádságim, Örvendez lelkem mert sohúl nincsen nekem ellenségim.

Mihelt az Isteni imádságomat eleibe vévé, ottan lelkemet ördög markából hamar el-ki-menté, az én szívemet bizodalomra ottan fel-épírté.

Ellenségimemet meg-haborítá és el-szegyeníté, nagy hamarfággal szegyen

vallással mind vizsgál terité, bizodalomra az bűnőseket én általam inté.

Senki bűnéről meg ne ijedgyen csak Istenben hidgyen, el-bocsáttatik szent áldomással ha ő hozzá megyen, én rólam példát ez dicfirtben mind ez világ vegyen.

Szent Dávid írta Szóltár könyvének hatodik részében, az bűnőseket bizodalomra inti ez énekben, mindennek vallyá örök életet, ki hiszen Istenben.

PSALMUS III.

Notája: *Nagy bánarban Dávid.*

SZENT Dávid Király háboruságában, imádkozik vala nagy busultában, vigasztalván ő magát nagy buvában, ez éneket éneklé ő utában.

URAM melly fokban vadnak ellenem, fokban támadtak én háborgatoim, ellenem rohanván busítnak engem, nincs nyugalma fejemnek semmi helyen.

So-

Sokan mondgyák busítván én lelke-met, nincsen ugymond reménsege Föld fölöt, ő Istene rólla el-feletkezet, nem szabadittya-meg immáron ötet.

Te peniglen Isten én óltalmom vagy, én reménsegem és dicsőiségem vagy, életemnek te fel-emelője vagy, imádságomnak meg-halगतója vagy.

Nagy könyörgéssel Istenhöz kiálték, és az ő szent hegyéről néki szóllék, imádságom tölle meg-halगतatték, és én szívemnek vigasztág adaték.

En az én ágyamba bátran aluttam, az én testemet mély álomtól ódtam, és ísméglen álomból fel-serkentem, mert az Isten óltalmazot-meg engem.

Nem félek semmit ezer ellenségtől, kik meg-környékeztek engem fegyverrel, támadgy-fel URAM ISTEEN segítségül, és szabadics-meg én ellenségitől.

Mert te meg-rontottad ellenségit, kik ok nélkül háborgatták engemet, őszve rontottad ő nekik fogokat, és el-vetted ő nekik hatalmokat.

Qs

Mert

Mert tenállad vagyon U R A M idvő-
ség, és néked adatik minden dicsőség,
meg-szabodítónak vall Keresztyéniség,
népednek töléd áldomás adasflek.

Háboruságában minden Keresztyén,
így könyörög az Istennek szüntelen, mint
szent Dávid az ő Soltár könyvében, írva
hagyá az harmadik részében.

Dicsőíttetik Isten ő Felfegyében, Atya,
Fiú, Szent Lélek nevezetben, három sze-
mély de csak edgy állatnyában, ezt kérjük
tarcson-meg ez igaz hitben.

PSALMUS XII.

Azon notára: *Egy rythmussal róvidéb.*

EMLEKEZZÉL-meg Ur Isten az mi nagy
gyarloságinkról, tekincs reánk ke-
gyelmesen a te nagy bédogságodból,
a mennyeknek országából.

Halgasd-meg fohaszkodását, az te
kicsiny seregednek, ne utálljad kö-
nyörgését a te nyomorúlt népednek, kik
most néked esedeznek.

Mert

Mert el fogyatozot immár, min-
den igazság ez földön, mayd nincsen
senki oly ember, ki edgymáson könyö-
rüllyön, és igaz beszédű legyen.

Nincs helye az te Igédnek, és az te
jó intéfednek, nincs abban gyönyörű-
ségek, közöttük nagy fok embereknek,
tégedet mind el-kerülnek.

Az bűnben bé-merültenek, tégedet
társasvőrttenek, sőt inkább meg-is unta-
nak, és tölled semmit nem félnek, sem
jóban nem épülnek.

Hizelkedő beszéd vagyon, minden-
nek az ő szájában, ha szépen szól barát-
tyának, ételi nyajasságában, és az ő ré-
szeg korában.

Más felől ha el-távoznak, és egymás
elől el-mennek, kettőse lézen ő szí-
vők, meg-változik az ő nyelvek, mert
nincs tökéletesség.

De el-puflított Ur Isten, te mind az
hizelkedőket, noha nem félnek tége-
det, de te meg-rontod mind őket, el-
veszted az kérkedőket.

Mert ha meg-szolitod őket, az te-
igédnek nem hisznek, örök tűznek kén-
nyátúl, sem az ördögtől nem félnek,
hanem csak szabadon élnek.

Az igazságnak Istene, nem kedvez eb-
ben senkinek, meg-csufollya meg-ne-
veti, mind a kik csalárdul élnek, és ha-
mis kenyeret esznek.

Meg-mutatom én magamat, minde-
neken Urnak lenni, az hamis tudomán-
nak-is, végének kell akkor lenni, az Ur
Isten ezt beszéli.

Az én el-puflított napomért, és ő ke-
serűsegeért, az szegénynek sirásáért, és
nagy fohaszkodásáért, fel-támadok ez
árvákért.

Meg-

Meg-mentem az én népemet, és meg-
nyugotom én őket, tisztán fogom hir-
dettetni, közöttök az én ígémet, és igaz
ísméretemet.

Mint az eresztet aranyat, és hártszer
tisztult ezüstöt, mellyet tűzben éget-
tenek, és az Földből ki-vörtenek, így
vigasztalom meg-őket.

Tarcs-meg-közöttünk Ur Isten a te-
áldot szent ígédet, óltalmaz az világ
ellen mindenekben Uram minket, hogy
dicsírbesűnk tégedet.

Mert látod az hitetlenek, hogy min-
denőt uralkodnak, és az ő szerencséjek-
ben, minden napon nevednek, noha
tégedet nem félnek.

Ekképpen könyörge régen, Sz: Dá-
vid az Ur Istennek, mert látá vakmerő-
ségét, minden rendbéli népeknek, hogy
Istentől nem félnének.

PSAL-

PSALMUS LI.

VR Isten irgalmaz nékem, az te irgalmazagod szerént, mőd és törőld-el bűnőmet, mellyet én bánok szívem szerént, hogy te ellened vétkeztem, bánom és keserű énnékem, méltán engem megítélhetz, azért te igaz Isten lehetz.

En az bűnben fogantattam, bűnben Anyámtól származtam, te csak szeretz igazságot, és igazsz irgalmazságot, hincsmeg engemet Istóppal, hónál fejből léfzék előtted, vig léfzen lelkem te benned, teremim meg-vidulnak tőlled.

Né nézd URAM bűneimet, törőld-el minden vétkeimet, teremcs bennem tisztaszívűt, és adgy énnékem szent Lelket, ne vedd-el engem előled, és ne vedd-el tőllem Sz: Lelked, adgy énnékem idvősféget, és jóra viselő szent Lelket.

En miattam sok emberek, az te utadra térűlnek, kik ő bűnőket el-hadgyák, és életeket meg-jobbittják, szabads Uram engemet, vedd-el róllam ítéletedet, öldgyad-

gyad-meg az én nyelvemet, hogy magasztalhasson tégedet.

Aldozatot tennék néked, ha kedves volna előtted, de csak kívánod én tőllem, hogy légyen töredelmes szívem, tekincs Ur Isten lelkemet, és tégy kegyelmessen ő velle, tégy jó az te edgyházaddal, ki téged szolgál igazsággal.

Ugyan azonról.

Nota: *Aryának bölcsőffége, Ec.*

Mindenható Ur Isten, szívünk retteg szüntelen, légy irgalmas mi-nékünk, ne légy hozzánk kegyetlen, mert mi nagy bűneinkben, és bűntetlenségünkben, nem ismértünk tégedet, az te dicsőffégedben.

Bocsásd-meg bűneinket, batoricsádd szívűnket, értyűk álnokságinkat és bűntetlenségűnket, bűnnek szántalan volka

kesergeti lelkünket, és mi nagy bűn-
 inkkal csak ronttyuk hitünket.

Csak bünt és hamiságot te elődben
 vihetünk, mert fejenként Anyánkból mi
 bűnben fogantattunk, tudgyuk igazat
 szeret, ne ály bocsíztat mi raytunk, de
 igireted szerént légy irgalmas miné-
 künk.

Kristus Urunknak halála, bűneink-
 nek váltása, dragalatos sz: vére, idvős-
 ségünknek árja, minden fertelmesség-
 ről minket mosogató, vesztet nyomorul-
 taktól haláltól ő meg-váltá.

Kérünk azért Ur Isten illy nagy szük-
 ségünkben, légy segítség minékünk mi
 erőtlenségünkben, uyjécsad-meg szü-
 vünket Sz. Lélek Ur Istenben, a mi nagy
 bűneinkben, hogy ne esünk kétségben.

Vigasztallyad Ur Isten mi szomorú
 szívünket, ismérhesük meg nyilván az

mi

mi idvösségünket, ne támasztjuk előd-
 ben a mi sok érdemünket, bizhassunk a
 Kristusban, öregbicsed hitünket.

Mencs-meg minket Ur Isten, min-
 dő hűtetlenségről, szakadgyunk el-im-
 máron, szőm fény vesztő világtól, id-
 vösséget ne várjunk, ily nagy sok Iste-
 nektől, ismérhesük meg hogy csak hű-
 tet kívánsz mindentől.

Bátoricsad nyelvünket, hogy val-
 hassunk tégedet, támasz oly embereket
 kik hirdessék szent igédet, szentelte szők
 közöttünk a te dicsőféges neved, törő-
 delmes szűveken maradgyon-meg a te
 kedved.

Oh mennyei bódogság, és dücső sz:
 Háromság, kinek nem kel hamiság, és
 tettetet jámborságh, legyen közrünk
 igazság, vesztzen-el az hamiság, ismér-
 hesünk tégedet, ki vagy örök bódog-
 ság.

Psal-

PSALMUS XXVIII.

Notája: *Csak te benned, Etc.*

Mostan hozzád fel-kiáltok Felséges
UR Isten, mert kő-szálam és óltal-
mam vagy mindenek ellen, tekincs reám
ne hagy engem nagy veszedelmemben,
mert úgy vagyok mint temetni kit víz-
nek veremben.

Imádlágom kiáltrásom kérlek meg-hal-
gassád, két kezemet fel-emelvén irgal-
massan lássád, igaz hirtől a mit kérek én-
nékem meg-adgyad, igireted mostan az-
zal te meg-bizonyicsad.

Csudaképpen környül vőttek most az
hitetlenek, kik hamissan cselekefznek, át-
kozot emberek, szömben nékem szépet
szólnak de alnok ő szűvők, kérlek nehad
hogy én legyek egyik ő közöttük.

Hamárlaggal inkább kérlek hogy öket
meg-roncsad, az mit járnak ő Söldgyokat
akképpen meg-adgyad, gonoszlágban el-
merültek azt te-is jól láttad, azért néki
nagy fok-képpen kérlek meg-torollyad.

Am

Am jól látod hogy nem nézik a te dol-
gaidat, meg-utálták hátra hatták, paran-
csolatidat, semmi bölcsben mert nem tar-
tyák az te szolgaidat, hiszem azért hogy
meg-rontod mint te tolvayidat.

Ezért néked nagy hálákat adok mint
Uramnak, mert te nállad helye vagy az
én imádlágomnak, mondlak téged én e-
rőmnek és én paísomnak, én szivemnek
csak edgyetlen edgy bizodalmának.

Lám te vóltál csak egyedül nékem se-
gitfeggel, az te benned örvendőzöt szí-
vem nagy böléggel, mert téged én dicsír-
lek az én énekemmel, tarcs-meg engem
kérlek Uram az te hiveddel.

Ez igéket a Sz: Dávid bé-írta könyvé-
ben, énekének huszon-nyolczad jó nemes
rendiben, ellenségit ki meg-győzé mind
egész életében, mert ő bizék az Istennek
nagy ségedelmében.

PSALMUS XXXIV.

Notája: *Meg-halgassád az én, Etc.*

Min.

Mindenkoron áldom az én Uramat, kitől várom én minden óltalmamat, benne vetem mindé bizodalomomat, mindenkoron dicfirem mint Uramat.

Igen vigad és örvend az én lelkem, az Istennek segedelmét hogy kérem, nyomorultak meg-hallják azt örvendem, vigadgyanak Istenben arra intem.

Csak egyedül őtet magasztalljátok, mint én töllem láttjátok és halljátok, velem őszve neki halát adgyátok, egyetemben mind ő nevét áldgyátok.

Havalaminyavalyában én estem, az Ur Istent kiáltván meg-kereستم, feleletet azontól tölle vettem, és mindenből meg-szabadult én fejem.

Az Istenhez azért fel-tekincsenek, nyomorultak ő hozzá siessenek, nyilván hidgyék hogy meg-nem szégyenülnek, csak én állam erre példát vegyenek.

En

En mikoron Istenhez kiáltottam, az Istentől ottan meg-halgattattam, ő általa hamar meg-szabadultam, háborúságimban én meg-tartattam.

Lám Istennek Angyala mind Táborát jár, Isten-felő emberek körül ő jár, Istentől azért ki óltalmat vár, utáiban mindenüt ő nagy jól jár.

Segítségül azért Istent híjatok, ő jó voltát kostoljátok lassátok, igen nagy jó, azt bizonynyal tudgyátok, benne bízó emberek mind bóldogok.

Tüle azért mindenkoron fűgjetek, az kik szentek vadtok őtet fellyetek, szűkségtekben ti meg-nem szűkölködtek, Istennek javaival bővölködtek.

Az gazdagok nagyon szűkölködtenek, hitetlenfűgben nagyon meg-éheztenek, de kik hitből az Istentől fűltenek, minden jóval azok bővölködtenek

R

Reám

Reám kérlek én fiam nézzetek, és én hozzám ti mindnyájan jöjjetek, szómat halván hozzám figyelmezzetek, az Istennek felelmét mondom néktek.

Jöj előmben az ki olly ember vólnál, hogy éltedben te jól élni akarnál, jó napokat Földön látni kívánnál. Menyországban is lakozni akarnál.

Nagyon kérlek leg-elsőször tégedet, meg-tartoztasd gonosztúl te nyelvedet, csalárdágtúl óltalmazd ajakidat, meg ne csallyad te felebaratodat.

Valamiglen élsz ez árnyék világban, szántszándékal ne ély az gonosságbán, sőt életed foglallyad minden jóban, hogy lakoznál Istennek óltalmában.

Sok jó között békefféget szereffed, és éltedben mindenkor azt kereffed, ez világnak békeffégét ne nézzed, mert jól tudod ördöggel vagyon ügyed.

Fel

Felleges Istenek szömei vadnak, igazakon a kik ő benne biznak, és valakik tölle óltalmazd várnak, kérésekben tüle meg-halgattatnak.

Az Istennek haragos tekinteti, szörnyűképpen gonosz tévőket nézi, és azokat nagy szörnyen meg-bünteti, hi-reket is ez Földről ő el-veszti.

Csak Istenhez az igazak kiáltnak, és ő tölle hamar meg-halgattatnak, és minden nagy inégből mellyben vadnak, Isten által azok meg-szabadúlnak.

Igen közel az Ur Isten azoknak, tördelmes szível a kik ohaytnak, alázatos lélekkel földön járnak, sok nyomorúságokból szabadúlnak.

Ezeknek ő örzi minden csontyokat, és nem hadgya meg-töretni azokat, meg-öleti veszti gonoszokat, kik gyűlölik az jámbor igazakat.

R 2

Béke

Békeséggel igazak meg-tartatnak, kik Isten szolgáinak hivattatnak, soha azok nem pusztulnak rontatnak, kik Istennek az ő nevében biznak.

Az gonoszok pedig mind el-rontatnak, kik az UR Isten ellen rugodoznak, és az ördögnek mind éltig szolgálnak, mind restestül lelkestül el-kárhoznak.

Tanúságra ezt rendelé versekben, Enekének harmincz negyed részében, mikor volna Dávid nagy örömében, szíve lelke örvende Istenben.

PSALMUS CXXX.

Notája : *Kőveti Sála nép, Cc.*

Felsegés Isten hozzád kiáltunk nagy keferűséggel, könyörgünk néked, hogy légy segitséggel.

Tekéncs mi reánk kérünk UR ISTEN
illy

illy nagy szűkségünkben, és segély minket erőtlenségünkben.

Miként a foglyok tömlőcz fenekén, erőssen kiáltnak, senki sem hallja sem, könyörűly raytok.

Pokolnak kénnya bűnnek fogfága, dühösködik raytunk, légy segitséggel, hogy mind el-ne veszfűnk.

Ha bűneinket te meg-tartándod fel-segés UR Isten, vallyon ki léfszen előtted büntelen.

Nincsen ártatlan nincsen bűn-nélkül senki te előtted, azért könyörgünk utunkat vezérlyed.

Mert csak te nálad vagy on kedvesfűg és nagy irgalmasság, Krisztus Jესusért, bűnűnkűl szabadfűg.

Örvendez szivűnk fel-segés Isten te, igiretedben, és hozzánk-való nagy kegyessűgedben.

Oh méltóságos nagy irgalmasság,
kedvesfég mi raytunk, bűnnek ördög-
nek nincs hatalma raytunk.

Meg-szabadultunk az Krisztus által
örök kárhozattól, nincsen felelmünk
immár az haláltól.

Oh edgy reménység menybéli Isten
bizony és segítseg, te ízolgaidnak adgy
örök életet.

Dicsíret néked Atya Ūr Isten az te,
Sz: Fiaddal, és mind örökké Sz: Lélek-
Istennel.

Azon Psalmus.

Nota: *Keresztényeknek Istenre, &c.*

Bűnösök hozzád kiáltunk, Ūr Isten.
könyörűly raytunk, nyisd meg a te
füleidet, halgasd meg könyörgésün-
ket, mert ha mind meg-ítélend, a mit
vértkeztünk ellened, mind el-kárhozók
előtted.

Nagy

Nagy az te irgalmasságod, az bűnt
te meg bocsáthatod, nincs nekünk seíri
érdemünk, nincs semmi ártatlanságuk,
nincs ki dicsekedgyék előtted, felünk
mindnyájan tégedet, és könyörgünk
tenéked.

Azért bizzunk az Istenben, és nem az
mi érdemünkben, nyugodgyék ő ben-
ne lelkünk, ő legyen mi reménységünk.
Isten nekünk nyilván igéri, hogy akar-
óltalmunk lenni, azért hidgyünk ő néki.

Legyünk erőssék hitünkben, bizzunk
csak az Ūr Istenben, ne esünk benne
kétségben, ne szomorkodgyunk lel-
künkben, legyen erős minden Kereszt-
tyén, ki meg-újjúlt, Sz: Lélekben, és
bizzék az Istenben.

Ha nekünk sok bűnünk vagyon Isten-
nek több kegyelme vagyon, nincs ő ir-
galmának vége, noha embernek sok bű-
ne,

R 4

ne,

ne, ő minékünk kegyes Pásztorunk, ki
öriz minket pokoltól és meg-ment kár-
hozattól.

M A S.

Az Jusse Judex norajára.

Buzgo szűből te fiaid kegyes Atyánk
könyörgünk, adgy minékünk igaz hi-
tet, hogy téged imádgunk, tellyes hit-
ből, szeretetből hogy téged mi mint áld-
gyunk.

Látod Atyánk felséges jó, lelki resti
szűksegünk, gerjezd köztünk sz: igédet,
ismerhetünk tegedet, ismerjük meg sz:
Fiadat, a mi idvősfégünket.

Az fok bálvány imádaftúl, rettenetes
kárhozattól, szabadics-meg sz: nevedért
minden eretnekégtől, Antichristus szer-
zetiről, ő fok tévelyégtől.

Sirván hozzád mi ohaytunk, és fel-
szóval kiáltunk, kik sz: igédnek általa az
hűtben plántáltatunk, embereket az vak-
ságból végy ki hogy téged dicfirjünk.

Jól ismerjük bűneinket, mindé tévely-
gésün-

gésünket, kikért reánk ereftettél min-
den veszedelmeket, pogányoknak dühös-
ségét, Fejedelmek keménységét.

Veszedelmet a pogányok országunk-
ban tövének, fokát bennünk meg-ölének,
és számtalant el-vévének, országunkból
ki-űzének, nyomoruságot raytunk tőnek.

Senkit nekünk oltalmunkra hatalmas
Ur nem támasztál, hogy ki venne győző-
delmet, pogányokon hatalmat, kemény-
séges nagy inféget minden felől reánk tá-
masztál.

Rettenetes bűneinkért mind ezeket
szenvedgyük, tészünk vallást felségednek,
bűneinket nem fedezzük, kérünk terjezd
sz: igédet, sz: nevedet dicfirjünk.

Az te neved kegyes Atyánk bizonnal
ott szenteltetik, a hól a te drága igéd iga-
zán hirdetterik, mellyel emberekben az
hit szépen be-plántáltatik.

De Ur Isten emlékezzél a te fogadá-
sodról, mellyben töttél bizonyágot ir-
galmasságodról, hogy soha nem emleke-
zel a mi álnokságinkról.

R 5

Azért

Azért hitből valamikor te hozzád ki-
áltandunk, és a Krisztusnak általa minde-
neket kérendünk, meg-adod és el nem for-
dultál semmi-képpen mi tőlünk.

No azért fellegetes Isten terjezd-el ki
igédet, hogy mindnyájan dicshetsünk a
te Istenségedet, kinek légyen a tiszteleg,
mind örökkön örökké, Amen.

CANTIO

Pro mitigatione iræ DEI.

Aufer immensam DEUS aufer iram,
Et cruentatum cohibe flagellum,
Nec scelus nostrum properes ad aquam
pendere lancem.

Si luant justam mala nostra pœnam,
Quis potest sceleris tolerare plagas?
Cum nec ultericem spaciola ferret
Machina virgæ.

Cur super Vermes luteos furorem
Sumis ó magni fabricator orbis?
Quid sumus quam sex putris, umbræ,
pulvis,

Glebaq, terra.

Nat

Nos parentales maculant reatus,
Et caro mentem trahit imbecillem,
Ergo tam sortem fragilem benigno
Respice Vultu.

Da crucem, clavos, scuticam, coronam.
Lanceam, funes, rigidamq, mortem,
Inter iratam mediare dextram,
Et mala nostra.

Non opus summi pereat Magistri,
Nec sinas cassam fore passionem,
Corde sed manans laetet omne crimen
Sanguis Unda.

Hoc Pater, Natus, sacra Flamma praestet.
Unicum Numen, residens Olympo,
Qui sua nunc Deus univèrsam
Temperat orbem.

Azon Magyarúl.

VEdd-el Ur Isten róllunk haragodat,
és a te kemény véres ostorodat, nagy-
büneinkért mi-reánk ne oncsad, bocsízu-
állásodat.

Ha bűnünk szerént kezdünk mi fizet-
ni, vereségedet nem alhattya senki, mint

cz

ez világnak első veszedelme, nekünk meg jelenti.

Mire mi reánk gerjedsz haragod, oh mi szent Atyánk raytunk nagy csapásod, kik nem különbek vagyunk mint árnyékok, rothadando porok.

Meg-feresztettünk Atyánknak vétkével, gyarló mi lelkünk testünknek sebével, mi romlásunkat nagy veszedelmünket, nézd kegyelmes szemmel.

Adgyad minékünk az te Sz: Lelkedet, ísmérhesük-meg mi közben járónkat, mert meg-ísmértünk mi gonoszságinkat, vedd-el haragodat.

Nehadgy el-veszni ilyen nagy munkáját, ne hadd héában az ő szent halálát, az mi Urunknak keserves nagy kényyát, az ő aldozátyát.

Vegye-el róllunk az mi bűneinket, és mosogassa vérével vétkünket, ki az Atyával és a Sz: Lélekkel, bizony örök Isten.

✠§§✠

M A S.

M A S.

KEgyelmez-megh nekünk nagy Ur Isten, ne hadgy nekünk el-vesznünk bűnünkben, kik mindenkor bizunk sz: nevedben, bűnünk szerént ne büntes tömlöczben.

Hitünk erősedik dőlgaiból, mert meg-hozád népedet fogságból, Sidó népet Babiloniából, el-nem hágyád irgalmasságodból.

Az te népeidnek vétkét vedd-el, és fedezd-el bűnünket érdemedből, mert Sz: Fiad meg-váltá vérével, nem akara el-vesznünk bűneinkben.

Távoztasd-el róllunk haragodat, térics hozzánk irgalmasságodat, szabads-meg az szegény foglyokat, kik nevedért hordoznak vasakat.

Idvőzitő Isten kérünk tégedet, jelen-

lenyeg-meg raytunk kegyesféged, tá-
vozzék el róllunk gyűlölféged, legyen
velünk a te Sz. Felféged.

Nem de örökké haragszolé fiuról fiu-
ra, nemzetről nemzetre, az te nagy ha-
ragodat nyuitodé, és mi reánk harag-
gal tekinteszé.

Vallyon egyéb náladnál ki volna,
hogy fogságból ki-szabadítaná, hanem
csak te Isteniek Sz: Fia, ki magadat adád
nagy fogságra.

Csak te magad vagy felféges Isten,
örök élet az hív emberekben, mel-
lyet kinek ha te adoz éltében, gyönyör-
ködik te Istenfégedben.

Mutasd már te irgalmasságodat, ke-
gyes Isten és te jó voltodat, add ismér-
nünk az te Sz. Fiadat, ki kedvejért mu-
tasd-meg magadat.

Halgathassuk az te szent Igédet, és
hihe,

hihefűk te igiretedet, adgyad nekünk
te békeffégedet, szabadics-ki fogság-
ból népedet.

Közel vagyon Isten az hivekhez, mert
nem mulóképpen jőy közinkben, de
örökké lakozik szívünkben, ne hadgy
esnünk az hitetlenfégedben.

Ha mi hisztűk hogy Isten irgalmas,
és mit igirt meg-adni hatalmas, hogy
szent Fia előtte jutalmas, ellenfégünk
nem léfz diadalmas.

Menyből nekünk szent Fiu adaték,
tisztá szűztől földön és születék, idvős-
fégnék, váltságna mondáték, ki által
Isten velünk meg-békéllék.

Hidgyünk azért az Jesus Kristusban,
ne maradgyunk bálvány imádásban,
nem hágy minket Űr Isten fogságban, és
nem adgya népét nagy rabságban.

Kérünk téged kegyelmes Űr Isten,
térics

térics hozzád erőtlenségünkben, ne néz minket az mi bűneinkben, csak tekincs. meg szent Fiád érdemében.

Atya Isten, váltó Fiu Isten, vigasztaló Szent Lélek Ur Isten, néked örök dicsőfőleg Mennyegeben, mert mit kértünk meg. adtál lelkünkben.

M A S.

Notája: *Mindenkeron áldom, &c.*

F Ohazskodom hozzád URAM Istenem, és nagy kegyelmessen halgas meg engem, mert te benned soha nem volt kétségem, azért még-is te hozzád esedezem.

Látod Uram igen meg-nyomorodtam, előtted nagy nyavalyára jutottam, de még te sz: Istenfégedbe bízottam, soha semmiben el-nem hagyattattam.

Reménységem még meg nem fogyatkozott,

kozott, az te ígérated nállam nyilván volt, hogy énnékem ezeket meg-adod, mellyet tőled nagy szívem szerént várok.

Kiben nem volt nem lészen-is kétségem, hogy te elődbe mégyen könyörgésem, azért Uram te hozzád esedezem, mert nincs többöz senkihöz reménység.

Tudom hogy meg-adod nékem ezeket, meg-halgtván nékem könyörgésemet, tudod Uram mindenben én szívemet, az mellékévánod igaz hitemet.

Mert én csak téged hylak segítségül. és magamat nem bízottam senkitől, én lelkemet vigyed nagy vidamságra, és szívemet vigyed nagy vigasságra.

Kiért dicsíretedet én éneklek, jóvóltodat soha el-nem felejttem, mind ezekért Uram halgas-meg engem, meg tartassék tőled Uram én lelkem,

S

Irgal-

Irgalmaffágodat az mikor hallom,
akkor el-feleytem minden bánatom,
akkor vagyon nékem nagy vigaságom,
bűneimnek bocsánattyát hogy várom.

Jelencs nékem az te akaratodat, for-
dács hozzám szent irgalmaffágodat, ad
nékem most az mit én tőled várok, kiért
dicsíretet tenéked mondok.

Dicsíret menyben az Atya Istennek,
egyetemben a szofzolója I S T E N N E K,
magas menyországban és Sz: Léleknek,
edgy állatba három személyű Istennek.

M A S.

Notája: *Mi kegyes Atyánk, &c.*

HAycs-meg Ur Isten kegyes fűleidet,
Kereszttyéneknek ő imádságokra, fo-
gadgyad kérünk nagy könyörgésünket,
te szolgaidnak.

Az Menyországból nézz alá U R Isten,
te Sz: Igédnek az világosságot, és távoz-

tasd.

tasd-el az misziveinkből, tévelygésün-
ket.

Kegyességedből bocsásd-meg bűnün-
ket, oldozz-meg minket bűnnek kötelé-
ből, könyörűly raytűk és helyheztes min-
ket, óltalmad alá.

Tenálad nélkül pokol az mi helyűnk,
tenálad nélkül kárhozatra megyűnk, ké-
rűnk légy velűnk, hogy mi viseltetésűnk
az Menyországra.

Te Jesus Krisztus igaz világosság, élet és
öröm, jó és nagy kegyesség, ki az halálból
az te szent véreddel, minket meg-váltál.

Olcs-bé elménkben kérűnk szerelme-
det, az miszivűnkben te adgy igaz hitet,
őregbics'bennűnk az Atyafűi szent sze-
retetet.

Az szent Léleknek adgyad ajándékát,
az igaz vallásra adgy bátorfágot, a mite-
stűnknek vedd-el undokságát, te szent
Igéddele.

Az család őrdög légyen távul tőlűnk,
kinek erejet te mind el-rontottad, de
Menyországból légyen mi mellettűnk, te
segítéged.

S 2

Dicsőf.

Dicsőfő legyen az Őrök Atyának, dicsőfő legyen néked Ő Fiának, Sz: Lélek, kel uralkodól mostán és mind örökké.

PSALMUS LXIV.

Nota: *Mindenkoron áldom, &c.*

MEg-halgassad az én imádságomat nagy UR ISTEN én fohaszkodáso-mat, mert csak rád bízom önnön magamat, tölled várom én minden óltalmamat.

Im retteget az ellenség engemet, tarcs-meg tölle kérlek én életemet, lám te attad mind testemet, lelkemet, kérlek azért óltalmaz-meg engemet.

Csalárdkodnak Ő titok tanácsokkal, tanácskoznak álnok gondolattyokkal, roncs-el és óltalmaz engem azoktól, és azoknak az Ő álnokságoktól.

Hamisságával élősitik nyelvöket, úgy mint az Ő két élő fegyvereket és meg-

vonták

vonták szájokat mint ijokat, lövöldöznek keferű beszédeket.

Az ártatlan Ők tirkon lövöldözik, álnokságra és halálra keresik, nagy hirtelen az szegént által lövik, mert az ifent csak egy szálonyé sem felik.

Ezek azok kik szemben szépet szólnak, de szivekben álnokságot forgatnak, szegényeknek Ők tirkon mind tört hánnak, Ő szivekben ekképpen gondolkodnak.

Lám ezekben ezek semmit nem tudnak, dolgainkban és Ők semmit nem látnak, azért tudgyuk hogy mind kezünkben vadnak, mert el-reyteret töreinkben akadnak.

Sőkkel inkább azért Ők gonoszkodnak, álnokságban nagyobb gyorskodnak, az szegények után, Ők olalkodnak, mindenkoron nagy álnok szivel járnak.

S 2

Te

Te Úr Isten de által lövöd őket, nagy hirtelen és meg-bünteted őket, rájok eytesz nagy halálos sebeket, meg-emészted mind testeket lelkeket.

Az ő nyelvek léssen ő rontójok, és halálok az ő álnek tanácsok, kiért méltán meg-szakad az ő nyakok, mind éltiglen mert vóltanak álnokok.

Rájok nézván olly igen csudálkoznak az emberek és mind el-álmélkodnak, ő szivekben reszketnek fohaszkodnak, mert Istentől illy boszszu-állást látnak.

Istennek ő nagy hatalmát hirdetik, réteményét és ekképpen meg-értik, az Úr Istent az után ők-is félik, gonosságokban magokat el-nem hiszik.

Nagy örömmel az igazak vigadnak, igaz szível a kik ez Földön vadnak, az Istenben és annál inkább biznak, és ő nékimindenkor halát adnak.

Vé-

Végét látták úgy az hitetleneknek, szivekben örvendnek, dicsekednek, igazságban és inkább terénkednek, kiből élven minden jót cselekednek.

Sok ének közt az Sz: Dávid Prophéta, hatvan négyed részében azt bé-írta, az Istenhez mikor ő fel-kiálta, Isten néki nagy segítséget nyuyta.

Más szép Enk.

Szegény fejem Uramhoz ohayt, tö-rődelmes szível néki hayt, oh Istenem melly sok vétkem, mutás nékem újjulást, hogy pokolban-ne kiálcsam, véghetetlen jayt.

Bus szivemet fogta sok véték, mint étekben fel-forrot méreg, bűneimtől félten felek csak rettegek s-keferegek, úgy tetfzik hogy rám szakadnak az magas hegyek.

S 4

Könyv

Könyhullásban szemeim estek, éget
Földet véreimmel festek, ellenfeleim,
romlásomra fogyásomra mit lestek, oh
halandók Földből valók ti-is el-estek.

Anyám mikor szült volt világra, az
bűnnel tölt árnyék házamra, kik ko-
romban az órában hogy nem töttél az
firban, bűnnek halma nem jött volna
apro csontomra.

Az szép nap-is homályban jö-fel,
gyarló testem hogy rakva bűnnel, ke-
gyelmeddel szerelmeddel kegyes Isten
töröld-el, bűneimből had kellyek-fel
hogy ne vészszek-el.

Oh keserves meg-törődöt szű, ol-
lyan vagyok mint el-szárat Fű, Istenem-
ről ilestő szél hozzám vallyon s-mikor
jű, reménységem segítségem mert bi-
zony csak ő.

Emlekezzél az te Fiadrúl, vétkeim-
nek

nek szép váltágáról, melly nagy kinnal
firalommal értem jövel halálra, bűne-
imért öntözöt vért az keresztfára.

Mély szegekkel teste virágzott, két-
szép szeme sirástúl ázott, mérget ivot,
hogy bayt vivot, értem mikor szomju-
zott, bűneimért szép alut vért sebérol
rázott.

Nám nem küldéd az igazakért az fik
mezőn járó juhokért, de az pusztán kik
el-vesztek s-el tévedtek azokért, vált-
ságunk volt lám meg-is holt szabadsá-
gunkért.

Emlekezzél az te Fiadrúl, ne rekesz-
ki kegyelmed mellől, én Űramot szent
Fiadat, hiveld közt vigy elől, hogy
bé-mennyeik én-is vétek
jobb kezed felől,

AMEN.

S 5

PSAL-

PSALMUS LXXIV.

Notája: *Felleges Isten néked, &c.*

Sok in^osg^ounkben hozzád kiáltunk fel-
leges Ur Is ^{TEN}, mert parancsoltad
hogy meg-keressünk a mi Izu^okg^ounkb^e.
Tudgyuk hogy méltán mi bűneinkért
te meg-vertél minket, mert nem tisztel-
tük, sőt ingerlettük te szent Fellegedet.

A' mi Atyáink mi velünk öszve ellened
vétkeztek, azért hogy téged ők nem is-
mérték, téged nem tisztelték.

Reád maradtunk mert mindenektől mi
el-hagyattattunk, az ellen^osg^otól ostrom-
lattattunk, naponként rontattunk.

Igéretedből te Sz: Igéd^oból téged meg-
ismertünk, Sz: Fiad által néked könyör-
günk, légy kegyelmes nekünk.

Ne had tekéncs-meg ígéretedet és a te
népedet, kik tiszta sziből mostan dicsírík a
te szent Nevedet.

Végy-ki immáron ez nagy in^osg^oból ez
idegen kézből, hogy te szent Neved ma-
gasztaltassék mi nemzet^og^oinktól.

Sok

Sok hálát adunk mint Isten^ounknek és
mi terem^otönknek, te Sz: Fiadnak és vi-
gasztaló Sz: Lélek Istennek.

M.A.S.

Könyörgünk néked Istennek szent-
Fia, nyomorúltaknak bizony ól-
talma, ki most uralkodól Menyország-
ban, tekéncs reánk Krisztus Jesus meg-
nyomorúltakra.

Szertelen meg-rontot minket az po-
gányfág, el-hagyot minket minden ha-
talma^osság, vagyunk imár sokaknak bosz-
szufág, légy minékünk Krist' Jesus min-
denben bátorfág.

Istállókat te szent Templomodban,
csináltak te boszszufágodra, kiben-
kélzek minden gonoszágra, tekéncs mo-
stan Sz: Atyáddal meg-nyomorúltakra.

Óltalmazza Kereszt^oyén népedet,
rons-meg immár az pogány népeket,

S 6

kik

kik foglalnak bűnben sok időket, tilcs-
meg immár Krisztus Jéhus szertelensé-
geket.

Légy minékünk kegyelmes Királyúk,
ne birassék pogánytól Országunk, és ne
nézzed a mi bűnös voltunk, Sz: Atyád-
dal Krisztus Jéhus emlekezzél róllunk.

Te hived te hozzád kiáltunk igaz
hittel te hozzád folyamunk, pogány-
ságban élni nem akarunk, Menyország-
ban uralkodni te miattad bizunk.

Vigasságos időket adgy érni szőlga-
idnak, kik tudnak tisztelni, szent Atyád-
nak mondásában járni, bátorságot adgy
ő nekik ellenséget győzni.

Segedelem te tölled adassék hogy
dicsírjen tégedet az kösség, hozzád il-
lik az bizony Istenség, és te-néked ese-
dezik egész Keresztység.

Te népednek légy őltalmazója, ré-
ged

ged kérünk Istennek Szent Fia, énekel-
lyünk néked vigasságban, Sz: Atyáddal,
Sz: Lélekkel, ki vagy Menyországban.

M A S.

Hatalmas I S T E N könyörgünk, szent
Felségedhez kiáltunk, mert igen
meg-nyomorottunk, fejünket nincs már
kihez haytanunk.

Kegyelmes Isten halgas-meg bűnünket
nékünk bocsásd-meg, a te hitedet éppics-
meg, és Sz: Lelkeddél kérünk vigasztaly-
meg.

Régenten Paradicsomban Fiaid ígéréd
mondásodban, nekünk adnák jó voltod-
ban, hogy ne maraduánk örök kárhozat-
ban.

Ezt hitték az Patriarchák, bizonynak
mondrák az Prophéták, az Krisztus Jéhus
vallották, idvősségekre igen kiáltották.

Ebben hűn a régi Adam, ebben hűn
jámibor Noe, Abraham, Isák és Jakob,
Samuel, Jilyes, az szent Efsaias.

Erőf.

Erősekké voltak az hitben, nem bízták soha senkiben, hanem csak az edgy Istenben, ki meg-jelenté magát jó kedvében.

Ebből ismérjűk jó voltodat, véghetetlen irgalmadat, hogy nekünk adád szent Fiadat, és meg-öletéd éretűnk ő magát.

Akaratodát jelétéd, kívánságodat hirdetéd, hogy bűneinket el-vennéd, szent Országodban lelkeinket be-vinnéd.

Csak híneink Jესus Krisztusban, maradnánk-meg mondásában, szent Evangéliomában, nem vetné minket örök kárhozatban.

Nagy jó volt mindenkor az Isten, szeretet minket mint Isten, hozzá híy minket mint Isten, kegyes beszéddel szól nekünk az Isten.

Jertek én hozzám bűnösök, fiaim, nékem légyetek, mert én-is Atyátok lésezek, ha bűnösökből ti én hozzám tértek.

Azért ércsűk meg-mondását, ismérjűk meg bűneinket, kövessűk-meg már Istennűnk, ekképpen mentyűk ördögtől lelkűnk.

Had-

Hadgyuk-el az nagy vakfágot, vegyűk elő az igasságot, mert gyűlöli az hamisságot, és csak szereti az edgy igasságot.

Igasság ő maga az Krisztus, igasság az ő beszéde, maradgyunk azért ezekben, ne kételkedgyűnk Isten beszédében.

Meg-hidgyűk valamit mondot, az mit szentivel iratot, idővségűnkre ki adot, Apostolival kit prädikáltatott.

Dicsirűk az Atya Istent, magasztal-lyuk Fiu Istent, egyetemben Szent Lélek Istent, ki állattyában csak edgy bizony Isten.

M A S.

Dög halálának meg-szüntetéseért,

2. Sami: 24.

MI Urunk Jესus Krisztusnak szerelmes Atya UR ISTEN, kérűnk szűnnyek-meg imáron ez világon nagy haragod, mint sz: Dávid idejében.

Ki szent ígéreted ellen elküldé Joab Herczegét, hogy meg-számlálná orszagát,

gat, számát venne az Sidosáknak, ki ezt mondá Dávidnak.

Az felfejes nagy Úr Isten, meg-foka-
fita-népedet, miért akarod ezt U R A M?
bizony meg-bűntet az Isten, de Dávid
ezt nem gondolá.

El-mene azért a Herczeg nagy buval
bánattal, kezdé az népet számlálni,
meg-haraguvék az Isten meg-veré az
Sidosákat.

Mondá az sz: Dávid Király, bizony én
igen vétkeztem, bocsásd-meg nagy Úr
Isten szegény szolgádnak bűneit, mert
én vétkeztem ellened.

Imé az felfejes Isten hozzá bocsátá
Prophétát, azt mondgya néked az Isten,
ez háromban tégy választást, valamé-
lyiket kívánod.

Az hét egész esztendeigh akarodé
hogy bűntessék országod a nagy éhség-
gel.

gel, avagy hogy három hólnapig ellen-
seged kezében légy.

Avagy hogy három napiglan, dög-
halál legyen földedben, és az Istennek
Angyala csapdossa az te népedet, lássad
azért mit akarsz most?

Mondá az sz: Dávid Király, minden
felől raytam halál, de jobb énékem hogy
essem a nagy Istennek kezében, hogy
nem mint ember kezében.

Mert ő természeti szerént igen irgal-
mas kegyelmes, hogy ez mondást el-vé-
gezé az Isten a Sidoságban, mindgyá-
rást dög-halált szörzé,

Es csak edgy nemzetiség közzül het-
ven ezeren halának, el-bosátaték az
Angyal Jerusalemb városába, hogy ott-
is halált szerzene.

De mihelt a haragos Angyal őket ül-
döznie kezdé, könyörüle az nagy Isten.

es ezt mondá az Angyalnak, elég hadgy békét ő nekiek.

Sz: Dávid látá az Angyalt az ég alatt és föld fölött, ő kezében edgy éles tört, mondá David az Istennek én vagyok az ki vétkeztem.

Forduljóm reám haragod és az én házam népére, módá ő néki az Angyal, meg-kegyelmezet az Isten, semmit ne fély Dávid Király.

Kérünk mi is nagy Ur Isten, szent, erős irgalmas Isten, halhatatlan Idvőtő, és nagy türhető Ur Isten, szűnyék meg az te haragod.

Azért mi most emlekezünk, régen-tört kegyességéről, mert most is ugyan azon vagy nem kissebb az te hatalmad, halgasd-meg könyörgésünket.

Ur Isten ki meg-hosszszabítád Ezechiásnak életét, hosszszabics meg kérünk téged

téged minékünk-is életünket, hogy bűnünk-ből meg-térhesünk.

Halálos bűnben ne esünk, bűneinket sirathassuk, hogy te-veled uralkodgyunk Kristus Jéfussal örüllünk mind örökkön örökké.

PSALMUS CXLIII.

Halgasd-meg Atya Isten az mi szűk-ségünket bocsássad füleidbe nagy könyörgésünket, az te fogadásodban és szent igazságodban, halgas-meg Kristusban.

Szolgaid téged kérünk, meg ne ítéltesünk, kegyelmes légy minékünk, hogy mind el-ne veszfűnk, nincs élő ember Földön elődben ki meheffen, és igaz leheffen.

Mert ellenség szivünket, mi természetünket, háborgattya lelkünket birja életün

életünket, jóktól minket meg-fosztot
Krisztustól el-szakasztot, kárhozatra
haytot.

Mint a kik örök tűzre, nagy veszed-
lemre, ekképpen sötétségre, szántalan
fok bűnre, vit minket elléségünk, kiben
meg-rettét szivünk, keseredet lelkünk.

Régi üdöt említünk, dolgaid ismér-
jük, irgalmaságod hiszük, igazságod
értjük, gonoszokat meg-rontasz, jókat
kezedben tartasz, és meg-boldogítasz.

Azért hozzád kiáltunk, nekünk legy
óltalmunk, mint a föld meg-szárat-
tunk, jókról el távoztunk, lelkünk vi-
gasság nélkül, vagyon igazság nélkül,
Krisztus Jesus nélkül.

Sies halgas-meg minket, tölcs-bé
kérésünket, bátorics mi szivünket, áld-
meg életünket, meg-fogyarkozot lel-
künk, Krisztus rávól ment tőlünk, nem
lakik mi bennünk,

Hara-

Haragod vedd-el róllunk, könyörűly
mi raytunk, szent színed had-meg lát-
nunk, légy immár mi velünk, mert may-
dan el-kell vesznünk, kell kárhozatra-
mennünk, kit pokolnak értünk.

De te engedgyed nekünk, idején-
meg-látnunk, irgalmaságod raytunk,
ki maradgyon nállunk, mert te vagy mi
óltalmunk, minden hatalmaságunk,
csak te benned bizunk.

Mutas jó útat nekünk, hogy ne téve-
ledgyünk, mert te vagy segedelmünk,
dolguunkban vezérünk, azért hozzád ki-
áltunk, tölled óltalmat várunk, nincs
hová folyamunk.

Mencs-meg az ellenségtől, az hű-
retlenségtől, ördögtől és az büntől,
minden tévelygéstől, tanács téged kö-
vernünk, akaratodat tennünk, te vagy
idvősségünk.

T

Szent

Szent Lelked minket tarcson, hűben bátoricsón, utunkban igazgasson, Krisztusban biztasson, szent neved igazságuk legyen vigasztalásunk, örök boldogságunk.

Mencs-ki szomorúságból, minden háborúból, roncs-meg igazságodból irgalmasságodból, az mi ellenségeinket, kik haborgatnak minket, kergetik lelkünket.

Mind el-veszeffed őket, mint gonosz tévőket kik akarják lelkünket, bírni éltetnünk, mert szolgálid mi löttünk, tölled óltalmat kérünk, már ne hadgy el-vesznünk.

Szent Dávid így könyörge keferűségében, eset vala bűnökben, olly nagy felelőmében írta meg Soltár könyvében, száz negyven harmad részben, hogy tanuljuk ebben.

Való

Vallás és Könyörgés.

MEg-bántunk Isten szüntelen tégedet, mert nem őrizzük a te szent Igédet, sok bűneinkkel ingerlünk tégedet, de kegyelmes vagy ne hadgy azért minket.

Mert mi emberek Földből teremtetünk, a gonoszságra és haylandók vagyunk, Mennyejekre nem igyekezhettünk, mint fel-vetet kö az Földre fittünk.

Halgas-meg azért kegyelmes Ur Isten, tekincs mi reánk ki vagy erős Isten, te Sz: Lelkeddel vigasztaly Ur Isten, hogy te szent igéd legyen bűcsületben.

Dicsíret legyen néked örök Isten, ki mostan reánk néz nagy kegyelmeffen, és nem hadcz minket szent ígéretedben, de meg-látogat Sz: Szent Lélek Istenben.

PSALMUS LI.

Notája: *Dicsírlek tégedet menybéli.*

HAborúsága Dávid Királynak egykoron nagy vala, mikor bűnéről

T 2

Nathan

Nathán Prophéta, meg-feddette vala, keşerves szível sirván, Istennek így könyörög vala.

Atya Ur Isten könyörűly raytam te nagy jó voltodért, sok bűneimet bocsásd meg nekem irgalmasságodért, ne hadgy Ur Isten kérlek el-vesznem az te szent nevedért.

Rút vagyok Uram sok bűneimmel mind ez világ előtt, de még ennél-is rútab vagyok Istenféged előtt, mert fellyűl haladt én álnokságom az én fejem fölött.

Templomodat én meg-szeplősitém és meg-ferteztettem, paráznaágban és gyilkosságban én magamat ctyém, szemeid előtt soha Ur Isten el-nem-rezhetem.

Imé Ur Isten mind talpig vagyok a bűnben előtted, mind tiszta vérben bé-feddeztetvén úgy állok előtted,
mint

mint az nyár level en úgy refzkerek feltemben előtted.

Anyám mikoron az ő mehében engemet fogadsz, nagy siralommal és faydalommal ez világra hozád, bűnben fogadád rólla reám-is az bűn el-áradá.

Nincs hová lennem nincs hová fognom el-veszet fejemet, fele, rettegi elbusult lelkem az én Istenemet, vallyon s. mikoron mossa-el róllam az én bűneimet.

Imeleiben rámosztom néki az én bűneimet, lássa ő maga az én sz: Atyám halálos sebemet, kösse-bé nekem orvoságával keşerves szívemet.

Indicson erre téged Ur Isten igaz fogadádod, Jákob Atyánkra szállot Isteni örök áldomásod, hogy dicfirteşşék most és örökké sz: irgalmasságod.

Melly igen tiszta lennék Ur Isten ha
T 3 meg-

meg-mosogatnál, bizony az Napnál, Hódnál, csillagnál, szebb lennék a hó-nál, senki nálamnál fejbem nem lenne ha meg-tisztítanál.

Rólad Úr Isten ily feledéken többé én nem lennék, kegyelmes Atyám ha te kedvedben ez után lehernék, jó példa adó a bűnösöknek kedves szolgáló lennék.

Örömet nékem mikor mondanál, és vigasztalnál, és kegyelmedben hogy ha mind végig engem meg-tartanál, olly nag' fel szóval szép dicfíretet én töllem hallanál,

Hogy ha kívánod áldozatomat minden jószágomat, meg nem tartanám, sem kemélleném tölled én marhámat, de tudom URAM hogy csak kívánod igaz vallásomat.

Halgasd-meg azért foházkodását a te híveidnek, kik mostan velem sírván
ohay

ohaytván, együt könyörögnek, hatalmat venni ne hadgy mi raytunk a mi bűneinknek.

Végezd-el Úram magas kö-falát a te edyházadnak, adgyad kezekhez már az országot áldot fíaidnak, bizodalommal nagy reménységgel kit régulta várnak.

Szent Dávid Király az ő lelkében így könyörög vala, az Isten előtt mikor bűnéről vallást tész vala, ötven egyedik dicfíretiben ezt bé-irta vala.

Könyörgés.

Halgasd-meg UR Isten mi beszédünket, szent Fiadért mi könyörgésünket, hogy csak te vezérlyed az mi lelkünket, meg-jobbicsad a mi életünket, hogy vehessük az te szent ígédet, és valhassuk szent Istenfégedet.

Siralmaison most te hozzád kiáltunk, mindenkoron tenéked könyörgünk, veddel haragodat immár mi róllunk, ne bírass

fék pogánytúl Országunk, csendesedgyék vér-ontás közöttünk, távoztassék fertelmesség tőlünk.

Ha irgalmazál lelkünkben mi-nékünk, ne hadgy testünkben-is, hogy el-veszszünk, szent Igédet adtad mostan minékünk, nagy vakfágot ki-vővel közzülünk, ezzel kedvedet mutattad nekünk, hogy nagy gondod volna-is mi-rólunk.

Emlekezzél azért Szentedgy-házadról, szent Fiadnak vére-hullásáról, régi atyáinknak igiretedről, vélek-való kegyelmességéről, örökké való fogadásodról, Szentedgy-házadnak meg-maradásáról.

Ne nézzed azért mi gyarlóságinkat, vedd-el róllunk most az pogányokat, fordítsd rájok te haragodat, hogy ne ronsák te Szentedgy-házadat, hogy láthassuk az te hatalmadat, örökké-való irgalmasságodat.

Igaz vagy Űr Is TEN igiretedben, mit ígértél te szent Igédben, hogy meg-hal-gatz minket kérésünkben, és el nem hadsz az mi

az mi szükségünkben, csak mi hidgyünk az te szent Igédben, és dicsírjünk az mi életünkben.

Azért fel-serkennyünk mi életünkben, és csak kérjük Istent szükségünkben, és meg-jobbulyunk az mi életünkben, akaratyát halgassuk életünkben, és dicsírjük Is TEN T felfegében, így halgat-meg minket kérésünkben.

M A S.

Pénitentiára való dicsíret.

Dicsírd az Istent te hű Keresztyén., mert nagy sok jót tőt veled az Isten hogy te meg-ismérted őtet kilégyen.

Ne tégy magadnak holtszu életet, ne rágd egymásra az sok vérkeket, mert el-visszened nehéz te terhedet.

Serkeny-fel immár te nagy álmodból, fies ki-térni nagybűneidből, az álnokságot rekezd-ki szivedből.

Az atyafiui jó szeretetett, mutásd.

T 5

meg

megimmár jámbor életed, hogy ne látsassék te kegyertlenféged.

Mert a halálnak olyan ő dólga, mint a lopónak nagy álnoksága, hirtelen eljő te ki-mulásodra.

Mikor a haláltéged meg-kifirt, a te lelkedben ugyan meg-busít, meg sem gyónhatól akkor szived szerént.

Örömeft tovább a határt vernéd, ha az halalt róllad el-vethernéd, de az halál továbbra nem vár téged.

Pœnitentiát fies tartani, az idvősfégre gondot viselni, az igaz hitben végig meg-maradni.

Mert az Ur Isten nékünk azt mond-gya, hogy az idvősfég csak azé vólna, ki igaz hűben végig meg-maradna.

Szent Marknál nékünk Krisztus azt mond-gya, minden gazdagság hogy el-muland-

mulandna, csak a menyország nékünk meg-maradna.

Adgya minékünk Szent Lélek Isten, halálunk után ő sz: Országát, láthassuk mi-is örök boldogságát.

M A S.

Notája : *Felleges Isten néked, &c.*

MOstán UR ISTEN hozzád kiáltunk keferűségünkben, halgas-meg minket könyörgésünkben, illy nagy szűkségünkben.

Te vagy IS TENŰNK, téged tisztelünk mint édes Atyánkat, Menynek és Földnek hatalmas Urát, népeknek Királyját.

Az te kezedben minden erőfég és hatalom vagyon, senki nem álbat néked el-lened, mint ez nyilván vagyon.

Te parancsoltad felleges IS TEN, hogy hozzád folyamjunk, mi szűkségünkben téged keresünk, néked könyörgjünk.

Avagy fegyverrel, avagy éhféggel,
avagy

avagy dög-halállal, nyomorgattatunk, ígérted nekünk hogy meg-mentesz attúl.

Azért Ur Isten mostan mi reánk sok felől támadtak, dúlnak pusztitnak, ölnek, fogdosznak, mindenképpen rontnak.

Nincsen mi bennünk annyi erősség, hogy ellene álljűk, illy sokaságnak melly reánk támadt, fel-zendült ellenünk.

De hól ne légyen semmi gyamolunk illy sokaság ellen, azért csak rejad vettyűk szemünket Felfegyver Ur Isten.

Igyen könyörge Josaphat Király ellened, seggi ellen, mikoron volna keserűségben, az Jerusalemben.

Dicsíret légyen Atya Istennek, és Fiu Istennek, az vigasztaló és meg-szentelő Sz: Lélek Istennek.

M. A. S. Iffiak éneke.

BOcsásd-meg Ur Isten iffiuságomnak vétkét, sok hitetlenséget undok fertelmességét, töröld-el ruságát minden álnokságát, könnyebics lelkem terhére.

Az

Az én busult lelkem ez nyavalyás re-
stemben, tétová budosfik mint madár,
nagy szélvészben, tölled oly igen fel-re-
ád nézni sem mér, akar esni kétségben.

Látván magam való szántalan javai-
dat, kiért vizont téged halgat mint jól
tört Urát, háladarlansággal látván ha-
misságát, ugyan szégyenli magát.

Akarna gyakorta ismét hozzád meg-
térni, de bűnei miat nem mér elődben
menni, tölled el-ijedet tudván hogy
vétkezet, színed igen rettegi.

Sok kísértet erre mindenképpen ijesz-
ti, tölled rettegteri kétségre fietteri,
tölled el-ijedet tudván hogy vétkezet,
színed igen rettegi.

Semmi nincs penig mivel elődben
menne, kivel jó voltodért vizont téged
tisztelne, vagy alázatosan méltó hara-
godban, téged meg-engesztelleyen.

Jay

Jaygatva nagy sokszor említi sz: nevedet, mondván vaj ha az Úr meg-hal-garná engemet, bizony nem vétkezném csak ötet követném, mint édes Istene-met.

Bátoricsad azért Úram biztató szódá-dal, mit használt szegénnek örök kár-hozattyaival, had inkább dicsőjen è Földön élteben, nagy sok haladással.

Az te szódat tudom mihellyen meg-halhattya, ottan szent nevedet mint. Attyát úgy kiáltta, ki-terjesztet kézzel sűrű könyves szömmel magad réad bocsátta.

Le-gördülvén könyve orcáján úgy kesereg, magad is szánád látván mint keseredet, nagy zokogásokkal siralmas szép szókkal kér fejének kegyelmet.

Inkább tekincs ÚRAM irgalmasságos voltát, én sok bűneimnek ingyen meg-bocsá

bocsánattya, mit engednél meg ha nem vétkeznének te ellened az hivek.

No tudom haragját tovább raytam, nem tartta, mert a békeségre ő jobb kezét ki-nyitva, de csak olyanokra kik utánna járnak, mert vagy minden-nek Úra.

Téry azért én lelkem kegyelmes Istenedhöz, szép könyörgésekkel békély ily Sz: Kezéhez, mert im hozzá fogad csak reá had magad, igen kegyelmes Úr ez.

Hidgyünk mind örökké egyedül csak ő benne, bűntől őrizkedgyünk ne távozzunk ő tőlle, áldot az ő neve örökké mennyegben, ki ma meg-kegyelmez.

Ez éneket szerzem keseredet szívemből, várván Úr kegyelmét fejemre szép Lelkével, térová buydosván vétke-

met siratván, rufakodván
ördöggel.

AZ MEG-IGAZU- LÁS RÓL.

PSALMUS XXXII.

Nota: *Zugodik, dal sul magában.*

Boldog az olyan ember ez világon, a kinek bűne bocsánattya vagyon, igazulása Isten előtt vagyon, annak rúttsága béfedezve vagyon.

Mert az embernek semmi nagy ereje, az Isten előtt nincs semmi érdeme, léssen mindennek elég segedelme, kik csak egyedül fegél ő Fellege.

Azért vádollyuk ezek bűneinket, mert csak ő láttya az mi sebecinket, ő bocsáttya meg a mi bűneinket, ha benne vettyűk mi reménységünket.

Ezért Istenhez minden Szent könyörög, és fenki tőle héába el-nem ment, lelkének talált nála csendességet, mert neki adta az örök életet.

Ne vess el azért tölled én Istenem,

mert

mert te előtted nincsen hová futnom, Földön, Mennyen hatalmadat vallom, te hozzád Uram azért én folyamom.

Mind ez világnak én vagyok csufsága, noha jól tudom hogy bűnömnek Söldgya, de emlekezzél régi fogadásodra, hogy én ne juszak ördög fogfágába.

Kegyességedből halgass-meg engemet, te Szent Lelkeddél vigasztald szívemet, hogy követhessem te szent Felleget, mutasd-meg nekem az te ösvényidet.

Noha ostorod vagyon bal-kezedben, hiszem kegyelem vagyon jobb kezedben, azért ostorozz engemet testemben, hogy én ne juszak örök Sötétségben.

Örvendezzetek minnyájan az Uban, és örüllyetek örök vigasságban, kész idősségtök az ő szent Fiában, kit meg-igire az Paradisusban.

Szent Dávid írta ezt a Soltár könyvben, dicsíretinek harmincz-két részében, kivel biztatá lelkét felelmébe, mikor az Isten próbálta lelkében.

V

MAS.

M A S.

Az Istennek Szeretetről.

Az melly embernek jó hiti vagyon,
annak Sz: Lélek szívében vagyon, a
Kristusnak-is lakása ott vagyon.

Csudálok rayrad te hiv Keresztyén,
melly nagy kegyessen hozzá hyi Isten,
Sz: Fiát adgya tenéked az Isten.

Ember drága vagy te az Istennél,
Kristus meg-mosá téged vérével, bizzál
ő hozzá immár te sziveddel.

De mit kívánnál többet Istentől,
nem kémellé-meg Fiát emberről, ke-
gyelmességét nem tilttya senkitül.

Bizd a Kristusra tenned magadat, te
veled közli irgalmasságát, és meg-mu-
tattya néked ő szent Atyát.

Ki az Kristusnak Zászlóját tarttya,

gagy

nagy háboruság gyakorta bántya, mert
ez világnak mindenkor azt mondgya.

Örvendezzetek és vigadgyatok, kik a
Kristusért haborgattatok, csak az Isten-
hez ti fohászkodgyatok.

Senki igaznak magát ne velle, mert
bűnből lötrünk minden meg-érse, bű-
nösnek magát hát minden ítéllye.

Dicsíret légyen az Ur ISTENNEK, az
Atya, Fiu és Sz: Léleknek, kit minden
Szentek örökké dicsírnek.

Más azonról.

Notája: *Kegyelmez-meg, Éte.*

TAnúly-meg te az úton elméni, mel-
lyen kell bé-Menyországban menni
mert nem egyéb úton kell bé-menni, ha-
nem Kristus által kell bé-menni.

Bizonylággalett Sz: Mathe írja, hogy
az Kristus tévolygőknek uta, kik akarják
ez utat nyomnia, és Istennek beszédét
hallania.

V z

Es

En vagyok út azt mondgya az Krístus, idvősségre való bizony Isten, Sz: Atyámmal bizony örök Isten, egyetemben az Sz: Lélek Isten.

En általam valaki bé-mégyen, dicsőségnék nyomdokára megyen, de valaki más úton bé-mégyen, kárhozatnak borkában bé-megyen.

Ez bé-menést tanullyuk az Irásban, az kik bizunk csak az edgy Krístusban, Istennek egyetlen edgy Fiában, nem valami egyéb bálványokban.

Bálványt imád ki bizik emberben, reménységét helyhezreti érdemében, idvősséget cselekedetiben, és mind azok kik biznak az Szentekben.

Önnön-magát igitte igéjében, hol azt mondgya Sz: Dávid könyvében, hű engemet minden szűkségedben, meghalगतlak te igaz hitedben.

Tudgyad hogy én igaz Isten vagyok, embereknek reménysége vagyok, bankodóknak vigasztalója vagyok, seregeknek igaz zászlója vagyok.

Ne

Ne nézzed ember te bűnös vóltod, csak te nézzed Krístus Jeshuódat, és az te fel-támasztot Zászlódat, ki viseli tenéked útadat.

Reménységben ne fűgjünk senkitől, hanem csak az edgy Jeshu Krístustól, ki megmenter minket a bűnöktől, pokolbéli ördögnek törétől.

Járullyunk mi azért az Krístushoz, Atya Istennek egyetlen edgy Fiához, tévelygőknek bizonyos útához, kefergőknek vigasztalójához.

Engesztellye minékünk Atyánkat, hogy minékünk adgya ő Sz: Lelkét, igazgassa életre utunkat, és nyissa-meg nekünk Menyországot.

Dicsírtessék az Atya Ur Isten, dicsírtessék az Fiu Ur Isten, dicsírtessék szent Lélek Ur Isten, szent Háromság edgy bizony örök Isten.

K Ö N Y Ö R G E S.

OH Menyeci nagy Bóldogság, te vagy
V 3 fénlő

fénlő nagy világosság, Menyországban edgy Uraság.

Téged vallunk és dicsírjük, te vagy Örök idvősségünk, te vagy Isten edgy érdemünk.

Nincsen nekünk több Istenünk, csak te tölled viseltetünk, téged imár megismértünk.

Uralkodó Szent Háromság, te vagy élő hatalmasság, Földön, ményen edgy Uraság.

Adgy minékünk igaz hitet, szeretetet, eggyeséget, Országunkban békeséget.

Dicsírhefsük szent nevedet, tanulhaszunk szent Igédet, nyerhefsük Örök-ségedet.

Tarcs-meg köztünk a bölcseket, látod Isten szűkségünket, öreg bicsed mi hűtünket.

Ben-

Bened légyen bizodalunk, róllad légyen tanuságunk, igaz legyen tudományunk.

Légy minékünk edgy érdemünk, ujjétrassék mi szentségünk, ne ártasson ellenségünk.

Bátoricsad mi lelkünket, birjad jóra mi szivünket, jövel tarcs-meg életünket.

Dicsírtessek Isten-séged, meg-adassék tisztességed, maradgyon-meg dicsőséged.

MAS.

Nota: Jer dicsírjék az Istennek.

LEgy ergalmas Ur Isten mi-nékünk, mert ellened álnokul vétkeztünk, de te benned vagyon reménységünk, kit haragra bűnnel ingerlettünk.

Vedd-el róllunk méltó haragodat, mutasd hozzánk irgalmas vóltodat, hogy ismérjünk ebből jó vóltodat, vedd-el róllunk ekképpen átkodat.

V 4 De,

Derék-képpen te meg-tisztíts minket, mosd-el róllunk fertelmességünket, az elvesztet szép öltözetünket, reánk adván vedd hozzád lelkünket.

Undokfágát faytalanfágunknak, mind jól láttyuk fok álnokságinkat, gonoszságim előtte forognak, kik előtted szüntelen vádolnak.

Voltaképpen ellened vétkeztünk, lábasodra gonoszt cselekedtünk, igaz vagy te, nem kell ketelkednünk, győzedelmes vagy mikor ítéltetünk.

Igassági te ítéletidnek, ebből tetsznek hogy bé-telleyesednek, azért a kik tégedet ítélnék, kegyetlenek tőled meg-győzetnek.

Csak bűn a mi gyarló természetünk, álnokságban mert mi születtettünk, veszedelmes itt a mi életünk, el-kárhozunk ha meg nem térendünk.

Vétkeinkről fordics-el szinedet, és törd-el az mi bűneinket, ne akarjad látni mind ezeket, kikkel sokszor meg-bántunk tégedet.

Sies

Sies belénk úy szivet adnia, Sz: Lelkessel meg-úyjétania, tiszta hittel aján-dékoznia, add örökké szinedet látnia.

PSALMUS VIII.

Notája: *Oh én két szemem.*

Regen O Törvényben Moysesnek könyvében, dicfirték az Istent szép lelki énekekben, hálát adtak néki az ő jó vóltáról, minden nemzetfégekben.

Ezt eszünkben vegyük és erőssen hirdessük, hogy mi Kristus által idvőfességünket nyértük, igasságnak útat immár meg-ismértük, kérlek el-ne feleyesük.

Immár az Úr Isten az ő nagy dicsőséget el ki jeléttette és az ő szent ígését, hogy az hitetlenek Isten széki előtt magokat ne menthernék.

Oh felséges Isten melly igen csudálatos te Isteni neved, mind ez földön-

V s

halla-

hallatos, meg-dicsőítetett fel. tama-
dás után, nekünk melly használatos.

Mert fel-emeltetett te nagy hatal-
masságod, Egeknek felette te nagy ir-
galmasságod, mert nekünk engerted te
sz: igéd által a lelki ajándékot.

Az kisdedek által dicfirtetni akarál,
te ellensegidért vélek prädikáltatál,
hogy hitetleneket téged bocszszontókat
ekképpen meg-rontanál.

Kristus sz: Mathénál Sz: Atyának ezt
mondgya, én szentféges Atyám légyen
néked nagy hála, idvősségnek útát hogy
az kisdedeknek te adtad meg-tudnia.

Azért imár láttjuk a hiv Keresztyé-
neket, minket fejünk felet az igen szép
egeket. Isten hatalmával égen teremp-
terött, Hóldot és csillagokat.

Az mennyei Isten lakozik a hivekben,
szollik és villamik mint az szép Náp az
Egben,

Egben, igasságnak napja ő nekik fel-tá-
mát, a szent igiretekben.

Dávid csudálkozik az emberi álla-
ron, kiről az Istennek ilyen nagy gond-
gya vagyon, embernek fiáról hogy kit
az Ur ISTEEN fok jóval látogasson.

Ugy-mond Uram Isten micsoda az
emberi állat, kiről te szivedben ilyen-
szorgalmatos vágy, hogy minden üdö-
bé te gondviselésed ő reá oly igé nagy.

Ötet Angyaloknál úgy teszük edgy
ideig, meg-alaztad volna földnek nagy
mélysegeig, de az Angyaloknál minden
dicsősséggel fellyeb dicsőítetik.

Mert ötet mindeñek Királyává szen-
telted, és mindennél ötet méltóságos-
bá tötted, meg-koronáztattad és min-
denálatnál ötet fellyeb szörzötted:

Ez ember a Kristus ki ilyen csudál-
latos, ez világiaknál ő igen utállatos,
V 6 many-

menyben az Istennel igen dragalatos és igen szerelmestes.

Az Atya Istentől menyből alá küldeték, itt meg fogattaték értünk meg-ö-
lerteték, és el-temetteték, Sidók ezt művelék, de meg elevenedék.

Azért halát adgyunk mi édes bay ví-
vónknak, sok elléfégintről mi meg-sza-
badítóknak, büntől és ördögtől halál-
tól pokéltól mi édes meg-váltóknak.

Ki mi fogságunkat ő nagy dicsőffé-
gével, menyben fogva vővé hatalmas
nyerességgel, kik ő benne biznak meg-
ajándékozá ötet nagy dicsőfféggel.

Immár mi örüllünk, kik az Istenben
hiszünk, mert mi az hűt által Isten fia
löttünk, minden örökseggben az Krisztus
Jesussal köz örökköské löttünk.

Dicsíret dicsőffég légyen Atya Isten-
nek, véle egyetemben az ő edgy szülöt-
tének,

tének, az Krisztus Jesusnak, örökkön-
örökké az Sz: Lélek Istennek.

PSALMUS LIV.

Nota: *Vedd el Ur Isten rólunk. Etc.*

VR ISTE^N kérünk a te Sz: nevedért,
hogy ne kárhoztass minket bűneink-
ért, szabadíts minket a te Szent Fiadért,
Krisztus Urunkért.

Halgasd-meg Isten az mi kérésünket,
haycs ide hozzánk a te Füleidet, kegyel-
mes szemmel tekíncsed népedet, ne utály
minket.

Mert raytunk vadnak a mi ellenfégin-
k, és fel-támadtak hatalmas rontóink, él-
nünk nem hadnak kegyetlen szomszé-
dink, színnel barátink.

De bizodalunk vagy on csak Isten-
ben, meg-segit minket minden mi igyünk-
ben, és nem hagy minket elnünk mi ele-
tünkben, kegyetlen kézben.

Végre meg-fizet mi ellenfégin-
knek, fejökön tölti az kegyetleneknek a törben
eyti kik nekünk véttenek, hogy el-vefz-
szenek.

Aldo-

Aldozunk néked azért igaz hitből: tiszteljük a te szent nevedet (szívből), mert irgalmas vagy te és jó mindenestül, véghetetlenül.

Megszabadítasz minden ellenségtől, kegyetlenség nyomorúságinktól, szűnnék láttára haborgatóinktól, és az ördögtől.

Dicsőítség néked mennyben örök Isten, ki Sz: Fiadat küldédértünk testben, hogy meg-szentelne szent Lélek Istenben, mi életünkben.

M A S.

Magasztallak én Istenem, mert megarrattal Uram engem, nem kívánod veszedelmem, de akarod inkább éltetnem.

Magam Uram ha gondolom, vétkeimet ha számlálom, méltób' vólnék el-kárhoznom, hogy nem tölled meg-tartatnom.

Mert én az te jó voltodért, hozzá-m-
való

való szerelmedért, bocszuzalaggal jó tédért, illettelek mind ezekért.

El-felelytven hogy teremptél, ez világra ékesítél, okossággal és szeretté, mindenekben meg-szentelél.

Ez világra fel-nevelél, szent szemeddel rám tekintél, tisztességre engem, vövé mindenekben ékesítél.

Ki még nagyobb mind ezeknél, mert ezzel nem elegendél, ennél nagyobb szeretettél, mindenekbe meg-szentelél.

El-küldéd igiretedet, egy szép Szűzben Sz: Lelkedet, jelentvén Istenfegyedet, hozzánk-való szerelmedet.

Es születék ez világra, te szent Fiád állatnyára, Isten lévén vön magára, emberit testet váltságunkra.

Minden bűnöm réá vövé, csak felfegy magát nézvén, sok kénokat el-szentvedvén, végre értünk meg-öletvén.

Mind

Mind ezeket hátra hagyván, és mint mondám meg-utálám, fok bűnökre magam adám, Isten ellen viaskodám.

Rejám jöve nagy haragja, lelkemben meg-nyomorítá, egészségemben meg-rontá, nagy fok képpen ostromozzá.

Ugy annyira el-merülék, vétke-miá el-merülék, hogy lelkemben el-ajédék, az ördögtől kifizettem.

Mikor immár gyöttröttem, vétke-miá veszekedném, és hogy szintén már el-esném, mert haragját jól isméré-m.

Edgy kis szikra bennem vala, melly Sz: Lélektől jött vala, lelkemben meg-vidamítá, könyörgésre fel-indítá.

Az nagy Isten meg-halगतá, szent. Fiáért nem utálá, bűneimért el-hagyá, kegyességeért irgalmazá.

Meg-újjjobban ez világra, szent Fel-

sege

sege engemet adá, lelkemben meg-vidamítá, idősségre fel-támasztá.

Bűneimből meg-tisztítá, az ördögtől szabadítá, betegségtől meg-gyógytá, minden jóval és meg-lára.

Kiért néki hálát adok, ez világban, mig maradok, csak Fel-segének szolgállok, mert minden jót tőle várok.

Ezt halljátok Keresztyének, magatokat őrizzétek a nagy Istent szeressétek, és haragjától feljyetek.

Ezt nem azért irtam néktek, hogy az bűnben merüllyetek, vagy biztarnálak titeket, hogy az bűnért ne veszfizetek.

Mert jobb volna nem születni, hogy nem Istent nem tisztelni, jó voltáról fel-terkezni, sz: igéjét meg-utálni.

Nem jó Istent kefergetni, és a dologot meg-köszölni, még meg-térhet az gondolni, vagy kicsoda itéleti.

Nem

Nem lehet őt el-halगतnom, kegyes-
ségét el-titkolnom, jó voltáról hálát-
adnom, készerittem kiáltanom.

Kik csak téged Uram valnak, és Fel-
ségedhöz folyamnak, kik csak tégedet
kiáltnak, légy halगतója azoknak.

Az kik tudatlanságokból, vétkeznek
gyaroltságokból, ne vessd-el jó vol-
todból, térjenek-meg irgalmadból.

Sz: igédet adgyad nekik, sz: Fiadért
meg-érteni, támazd-fel az ő lelkeket,
menyországot adgyad nekik.

Az kik pedig meg-utállyák, szán szán-
dékkal és káromlyák, tisztességed ellen
szólnak, és tenéked nem szólnak.

Roncs-meg Isten sz: Fiadért, neved-
nek tisztességeért, sz: Igéd hirdetéseért,
szolgáidnak szidalmokért.

Dicsrteffél Arya Isten, véle őszve Fiu

Isten,

Isten, és te Sz: Lélek Ur Isten, Sz: Há-
romság edgy Isten-ség.

Az ki szörzé ezt versekben, lelke va-
gyon nagy örömben, nincsen semmi röt-
tegesben, Kristust vallya csak hűtben.

Irnak vala az üdöben, ezer ött-száz
ötven kilentzben, KisKarácsonnak hé-
tében, dicsrteffél Isten, Amen.

M A S.

Nota: Jer emlekezzünk, &c.

Mennek és földnek kegyes Istene, bé-
ned bizóknak te vagy erőssége, se-
gitsegül jó lelkünk reménye, és szabadics-
meg szenteknek vezére.

Imé most minket a pogány népek, kik
ellenfégi az te sz: igédnek, mint orofzlá-
nok környül vötenek, te Szent-edgy-há-
zad ők meg környékeztek.

Csak te vagy nekünk mi reménységünk,
nagy bánatinkban te vagy vigasztalónk,
szomorúságban meg-vidamítónk, te vagy
minékünk a mi igazgatónk,

Ha

Ha velünk nem lesz segedelmünkre, minden mi dolgunk jút veszedelemre, de ha jövendéz segedelmünkre, ellenség ellen lesz győzedelmünkre.

Azért mi mostan néked könyörgünk, Felfejes Isten néked esedezünk, te sz: Fiadért hozzád ohaytunk, az ellenségtől hogy meg-fizabaduljunk.

Es hogy kegyelmes légy sz: Nevedért, hald meg mi szónkat irgalmasságodért, mert te ígérted tennen magadért, hogy te meg-halgaiz a te sz: Fiadért.

Lám meg-halgattad Samuel annyát, szüntelen való hozzád kiáltását, Egyptumbéli fanyaruságát, lakó népednek hozzád kiáltását.

Sok szent Királyok és Fejedelmek, te meg-segitvén, hadát meg-vertenek, ellenségeken erőt vörtenek, Szentedgyházadnak daykái löttének.

Ugy mint régenten Jerusalemet, hitetlenfégéért meg-veréd népedet, szörnyű rabságot és nagy inféged, reájok hozzád Babilon tömlöczét.

Csak

Csak Balványoknak imádásáért, te szent igédnek meg-utálásaért, büntetéd őket hűtetlenfégért, ostromozz minket a mi bűneinkért.

Láflad Ur Isten te szent Fiadért, ne büntetis minket az Kristus Jfusért, te jó vóltodért kegyességedért, ne ály bofszút már irgalmasságodért.

Jöllehet bűnünk számtalan nekünk, mert bizony romlot az mi természetünk, de kérünk téged kegyes Istenünk, hogy el-feleycsed mit ellened törtünk.

Oh Atya Isten kérünk tégedet, az magas menyből hogy te meg-lásis minket, ne tarcs mi raytunk ellenségünket, kevelységekért roncs-meg már mind őket.

Segély-meg minket te Sz: Nevedért, tégy jól mi-velünk nagy dicsőffégedért, mind el-kell vesznünk mi bűneinkért, ha nem könyörül sz raytunk Sz: Fiadért.

Isten segítség azért minékünk, ha benne bizunk, ő az mi Hadnagyunk, minden dolgunkban ha benne bizunk, ő léfszen nekünk nagy erős báyvivónk.

X

Dicsi-

Dicsőret légyen Atya Istennek, és Ő Fiának mi Idvőzítőnknek, Vigasztalónak az Szent Léleknek, most és örökké edgy bizony Istennek.

PSALMUS CXVI.

Notája: *Fohászkodom, &c.*

NAgy öröme adaték én lelkemnek, vigassága jöve az én szívemnek, mert kegyelmes lőn Isten kerésemnek, és lőn meg-tartója én lelkemnek.

Immár lelkem el-keseredet vala, ki pokoltúl nem igen megszöve vala, tellyes életem háborodot vala, az halakra immár menendő vala.

Akkor az URAT segítségül hívám, fel-kiáltván Ő nékie azt mondám, fies kérlek Uram immár én hozzám, ne hadgy lelkem el-vesznie kiáltám.

Kegyelmessen az Isten meg-halगतá,
Atyai-

Atyai-képpen hamar hozzá hayla, Szent Lelkével engem meg-látogatá, bánatomban engem meg-vigasztalá.

Melly kegyelmességet mindennek adgya, nagy kegyessen emberekre ki-nyuittya, a kik benne biznak meg-vigasztallya, minden háborutól meg-szabadittya.

Bizzál azért én Lelkem az Istenben, végy nyugalmat Ő szent igiretiben, bizzál az Ő erős segítségében, veled léfzen örökké igyeidben.

Te Ur Isten engem ki-szabadítál, az halálnak nagy kényyából ki-váltál, keserű siramimból vigasztalál, minden háborumban meg-óltalmazál.

Nagy örömben vagyok azért én lelkem, Ő Szentivel vigan lakik életem, Isten segítségébe nincs két-segem, és ebben vagyok nékem tellyes hitem.

Jól-lehet én meg-keferedtem vala,
fok háborutól meg-ijedtem vala, de I-
stenben nagy bizodalmam vala, segít-
séget csak ő tőlle várok vala.

Mert csoda kénokban győrtöttem
vala, melly miat mayd szintén el-veszek
vala, mindazáltal ezt meg-ismértem
vala, hogy ember hamis, házug látom
vala.

Mert az ember már kétségben eyt-
vala, az Istentől el-voñi akar vala, hogy
ő benne ne bizzam kiált vala, de Istenék
Sz: Lelke vigasztalá.

Azért mit fizettek ő jó voltáért, tőlle
el-vött szép szent ajándékaért, mit ad-
hatnék néki ő óltalmaért, hozzám-való
nagy kegyelmességeért.

Nagy örömmel dicsíretet éneklek,
ő jó-térét mindeneknek hirdetem, szét

gyüle-

gyülekezet közt ezt én beszéllem, lel-
kemnek ezzel nagy óltalmat vészem.

Fogadást óltalmaért néki részek, mel-
lyet erős hűttel meg-telleyesítek, min-
deneknek ebből én példa leszek, kétség
nélkül meg-látrják minden népek.

Az Istennek az ő népe nagy kedves,
és szentinek vére igen szerelmes, mind
életek halálok kellemetes, életében ki-
lát hogy nem fertelmes.

En penig te szolgálád vagyok Istenem,
kérek ad-meg-énnékem ezt kegyessen,
hogy örök szolgálád lehessen életem,
szolgáló leányod legyen én lelkem.

Az Istennek sz: nevét én dicsírem,
mindeneknek fölötte magasztalom, az
mit fogartam én bé-telleyesítem, mindé
népek között ezt én hirdetem.

Hála-adást á hivek előtt részek, mely-
ből minden népnek jó példa leszek, én

X₃

Iste-

Istenem csak tégedet tisztellek, örök-
kőn örökké téged dicsírlék.

M A S.

VR Isten áldgy-meg minket irgalmas-
ságodból, világosíts elménket az te
szent színedből, ismérhefsűk ez Földön
teszent utaidat, mutasd emberek előtt ke-
gyelmességedet.

Dicsírijenek tégedet minden nemzet-
ségek, és innét ő üllyenek a hivek te ben-
ned, mikor te hivedet szeretedben tartod,
vigyázván, hogy bal-felől ne tévedel-
gyenek.

Dicsírijétek az Istent, dicsírijétek őtet
mert láttyátok, hogy az Föld meg-adgya,
ő írját, áldgy-meg minket Ur Isten, hogy
az te szent neved minden nemzetlégek-
ben bővön hirdettefűk.



ISTE-

ISTENES

IGAZ HITBELI
bizodalomról.

PSALMUS XXXI.

TE benned bizom URAM Istenem,
igasságod szerént ne hadgy veszi-
nem, szégyent vallanom ne hadgy né-
kem én Istenem.

En vagyok jay nagy bűnös ember,
ellened bűnöm számtalan ezer, előtted
szüntelen bé.kever, és úgy gyötör.

Sies haytani Fűleidet, gyorsan hal-
gasd-meg könyörgésemet, te benned
hogy meg-tarcs engemet, életemet.

Istenem Uram légy szabadítóm, te
hozzád Uramhoz én folyamom, meg-
szabadítasz jól tudom, benned bizom.

Igen nagy öröömöm te vagy nékem,

X 4

nagy

nagy bátorságom én Istenem, szent nevedért vagy mentségem, nagy öröömöm.

Nem hadcz engem Uram az törben bé-esnem, kit titkon én előmben, útamban verették a lesben, életemben.

Istenem URAM kérlek téged, vedd hozzád immár én lelkemet, mert megváltottál engemet, életemet.

Szégyenség orczákon nagy légyen, szidalom minket bé-kennyen, dicsőség URAM tiéd légyen, Amen légyen.

Más azonról.

Benned biztam Uram ISTEEN, soha ne gyaláztassam, az te szent igazságodért kérlek szabadítsassam, éjjel nappal én könyörgök, hadd meg én kérésemet.

Nincs énnékem segítségem URAM te légy óltalmam, bátorságom vagy énnékem és örök bizodalomam, haycs én hozzád Füleidet, sies tarts-meg engemet.

Erősségem

Erősségem ördög ellen vagy te nagy reménységem, mert nincs nékem érdemem, éjjel nappal én könyörgök.

De sietnek ellenségim titkon törben eyteni, Uram te vagy reménységem, néki ne hadgy el-vesztetni, haycs én hozzád Füleidet.

Im ajánlom kezeidben én szomorú lelkemet, igaz mondó örök Isten óltalmaz-meg engemet. Eyel nappal.

Csak hívő fogot követőknek rőtója vagy Ur Isten, benned erősen hívőknek irgalmas vagy szűntelen. Haycs én hoz.

Te jó vóltodért örvendek, mert látod szegénységem, mindennémű szükségemben vagy te nagy reménységem. Eyel nap.

Uram hozzád én kiáltok légy irgalmas énnékem, keferőség hatot engem olly nagy búban én lelkem. Haycs én hozám.

Sies hozzád mert el-fogytak életemnek napjai, bánat miat el-szenyvettek tetteimnek erei. Eyel nappal én könyörgök hadd.

Tartnak engem szidalomnak minden

X 3

ellen.

ellenfégim, futnak töllem en barátim,
utálnak nemzetfégim. Haycs én.

Hóltról mint nem emlekeznek róllam
így feletkeznek, mint meg-vefzet hitván
edént engem el-vetettenek. Eyel nappal
én.

Oh melly sokan kik gyűlölnék környűl
vöttek engemet, szídalmafván azt vé-
gezték hogy el-vegyék lelkemet. Haycs
én hozzám.

Raytam minden keferűség te vagy né-
kem segítseg, benned biztam mert énné-
kem vagy kegyelmes Istenfég. Eyel nap-
pal.

Dűhősködén ellenfégim háborgatnak
szertelen, URAM minden szűkfégemben
te vagy velem szűntelen. Haycs én.

Ercsem immár hozzám-való kedves
akarodat, benned biztam mutatd ímár
nagy irlalmaflágodat. Eyel nappal.

Ne hadgy engem szídalomban, benned
biztam Uram Isten, az kik téged nem kö-
vetnek veszfizenek-el hirtelen. Haycs.

Sokan szólnak hamisfágot, kik mind
meg-

meg-némullyanak, az igazra kik támad-
nak hamar el-tontafálnak. Eyel nappal.

ISTEN melly nagy dicsőfféget tartasz
szeretőidnek, hól őrökké gyönyörködnek
és veled őrvendeznek. Haycs.

Soha nékik már nem léizen szűkfégek,
szegényfégék tartod őket titkos házban
hól nincs semmi felelmek. Eyel.

Vallást réfzek halát adván kegyes Iste-
nem, minden-nemű szűkfégemben jelen
völtál énnékem. Haycs én.

Estem vala nagy kétfégben hogy el-
hadtál engemet, de mennyiför én kö-
nyörgék meg-hallád kéréfemet. Eyel.

Raytok Úrnak nagy haragia kik élnek
kevelysfégben, a kik pedig őtet félük lefz-
nek jóreménfégben. Haycs.

Ti mindnyájan ki csak tudtok edgy I-
stenben biznia, bátorfágban szíveteket
hidgyétek nyugodnia. Eyel nappal.

Igy könyörge az Sz: Dávid edgy erős
szűkfégében, mikor őtet háborgatnák I-
steni felelmében, tudnunk adta Soltár
könyvnek harmincz edgyik réfzében.

M A S.

Segítsegül hívjuk az menybéli Istent, hogy minket ne hagyjon nyomorúságinkban, bátoricsón minket az ő szent Lelkével, tavúl járjon tollünk a nagy hitetlenség.

Parancsollya Isten nyomorúságinkban, hogy csak őtet hívjuk hűtből segítségre, irván hadta nekünk szent Dávid könyvében, senkinek nem illik rólla kétkedni.

De az hűörtlen szív mindenkor gondollya, hogy el-felelkezzer rólla az Úr Isten, és hogy tőle igen megszűze el-távozt, nem várhat ő tőlle menyből segítséget.

Szükség azért hinni minden nyomorultnak, hogy Isten szemei menyből reá néznek, és ki-méri őtet minden nyavalyá-

valyából, de határt ne vessen ő segítségének.

Joseph Patriarchát Ægyptus országban, két esztendeiglen tarták az fogságban, onnan Isten őtet el-ki szabadítá, Ægyptus országban Fejedelmé tévé.

Dávid pásztor vala de nagy csudaképpen, őtet el-választa Királyi felfügge, és mind hőltáiglan lőn néki őltalma, mert Istenben vala néki bizodalma.

Minket-is nem hagy-el az felfügges Isten, mert igiretivel magát kötelezte, csak vessük ő benne mi reménységünket, ez világon léfzen mi kegyelmes Aryánk.

Jusson jól eszedbe sz: Péter mondása, holot ő azt mondgya egyik levelében, Istenben vessétek szorgalmatosságot, mert ő néki vagyon mi röllunk nagy gondgya.

Kristus-is azt mondgya Evangeliomban, hogy étünk itunkról és ruházatunkról, minékünk ne legyen szorgalmatosságunk, hanem kiváltképpen Isten orszagáról.

Azért adgyon-nékünk Isten igaz hűtet, szűvünkől ki-vegyen nagy hitet, lenséget, szomorúságinkban vigasztalminket, halálunk oráján legyen mi mellettünk.

PSALMUS VII.

Gregor: Szeged.

Számkiverésre Dávid megyen vala, Se-meimikor szidalmazza vala, kövel és Földel haigállya vala, Dávid szolgainak ezt mondgya vala:

Ezt én reám az Ur Isten bocsátta, hogy szidalmazzon néki parancsolta, hiszem bűneimért reám bocsáta, azért senki közületek ne báncsa.

Gondolkodván Dávid Király magabá,
bizik

bizik Istennek irgalmasságában, semmit nem fél bátor igazságában, ezért ilyen könyörgést tőn magában.

En Istenem mindenkor beíned biztam, mint erős Kő-falhoz úgy támaszkodtam, mindenkor sírván hozzád fohászkodtam, mikor ellenség miá nyomorgottam.

Dúl fül ellenségem irigységekben, mint eh Oroszlány kegyetleniségében láttya elő-menetemet mindenben, azért gyűlöl ilyen igen szívében.

Isten te tudod hogy álnok nem voltam, az Saulnak vérét én nem szomjuhoztam, ellenségi ellen én hadakoztam, mint fejedelmemet én hiven szolgáltam.

Légyen Isten bizonyfagom énnékem, hogy-ha én néki marháját el-vettem, vagy rízfességekben őt meg-fertőttem, tölled Ur Isten bár meg-íríttessem.

Ellenségemet-is ha meg-fertőttem, valakinek edgyfer én meg-esküttem, hogy-ha méltatlan jószágát el-vöttem, bátor az Istentől meg-büntettettem.

Raytam élek ellenségem fegyvere, életemet

temet ám üldözze kergesse, minden tisztelességgemet el-vesztelle, orczámat bátor az Sárban keverje.

Igasságomban támadgy-fel mellettem, igaz Isten te ály bocsfzut érettem, mert nem tudom mit ellene vétettem, azt tudom hogy sokszor velle jól tettem.

Nám ajánlod igaz ítéletedet, hogy meg rontasz minden kegyetleneket, óltalmazd meg nyomorodot fejemet, hogy dicsírem mindenkor fellegeted.

Csak te ítélherz-meg igasság-szerént, te szivemet jól lárod volta-szerént, itly meg engem igasságod szerént, nem vétőttem nekik tudásom-szerént.

Jól látod Uram ō álnok sziveket, kiért minden nap fenyegetőd ōket, mikor hallod kívül szép beszédek, más felől jól látod álnok szívōket.

Sünyel-meg immár ennyi gonosságtól, én ellenséggem az kegyetlenségtől, hogy nem rőttenfz-meg az igaz Birótól, a ki maydan számat véfzen mindentől.

Ha meg nem térendefz nagy hamarfággal

gal, Istennek fenyegető ostorával, bizony meg-ō az ō mérges nyilával, fegyverrel, élfséggel és dög-halállal.

Fiát fogattál vólt az teméhedben, hamisságot vóttél vólt beszédedben, mayd szűlsz bánatot nagy keserűségben, kit az útzán karon hordasz ōledben.

En ellenem tanácsot végeztetek, hogy Uram haragját rám ingerletők, hogy csak ti magatok uralkodgyatok, de gondolatokban meg-csalatkoztok.

Híszem azt én hogy ha Isten akarja, az előbbi tisztemet meg-adhattya, ha peniglen ō Fellege azt mondgya, nem kellefz ám légyen-úgy mint akarja.

A' melly vermet ti énnékem állátok, az árokba ti magatok bé-estek, mert az ki más embernek áfá-árkot, ōnnön magafelék belé tudgyátok.

Hálát adok Ur Isten jó tétédért, hozzá-m-való nagy kegyelmességedért, velem jól tótt igaz ítéletidért, ellenségtől-való fza baduláfért.

Szent Dávid írta ezt dicsíretiben, az

8 könyvének hetedik részében, ki méltatlan szenvet bocszút élteben, azt vigasztallja Dávid ez énekben.

PSALMUS XCI.

AZ ki veri segedelmét az Istenek hatalmában, az oly ember bátorságos az mennyei óltalomban.

Vallást tézen az hű ember, te vagy nékem én Istenem, te vagy nékem bátorságom, benned bizom én Istenem.

Mert engemet te megmentél, ellenfeleimnek törétől, az keménységes igéktől, törvének rettegésétől.

Vifel téged az Úr Isten, ő szent vállán árnyékában, hogy mindenkor te bizhassál, Istennek szárnyai alatt.

Jesus Kristus edgy igazság, környékez téged paisúl, semmit ne fély az éyjeli hirtelen rettegésektől.

Sem-

Semmit ne fély nyilvánvaló, habórúnak nyilaitúl, titkon való kesértettől, déli ördöktől, vakságtúl.

Te mellőled bal kéz felől, ezereken mind el-hullanak. job kéz felől tiz ezereken, tenéked nem árthatnak.

De maga te szemeiddel, ott meglátod, megisméred, hogy az Isten az bűnökért, bocszút ál, embert meg büntet.

Mert te bizol a mennyei nagy Istenek hatalmában, bátorságod helyhez-tetted, igen nagy hatalmas Urban.

Nem járúlhat néked soha semmi gonosz romlásodra, és házadhoz nem közelget veszedelemnek ostroma.

Mert parancsolt te felőled, szolgáló szent Angyalinak, hogy minden te utaidban, őrizzenek ne hadgyanak.

Az Istennek sz: Angyali, vifelnek té-

Y 2

ged

ged kezekben, hogy meg-ne üsd lábaidat, történet szerént az köben,

Aspis kigyón, és az mérges Basiliscus kigyón te jársz, mert a törvényi és a bűnök, te raytad nem uralkodnak.

Talpad alatt megh-nyomodod, az Oroslánt és ördögöt, és a Sárkánt az nagy halált, az poklot, az kárhozatot.

Szól az Isten az emberről, mert az én be nem reménlet, meg-szabadítom meg mentem, mert meg-ismérte nevemet.

Ha én hozzam fel-kiáltand, meghalgarom és meg-mentem, véle vagyok banattyában, és ötet meg-dicsőitem,

Néki adok hoszfau napot és az örök boldogságot, és meg-mutatom ő néki idvőzítő Krisztusomat.

Ezt meg írta az szent Dávid Soltár könyvock közepiben, kilentzven egyyik részében, hogy minden bizzek Istenben.

PSAL-

PSALMUS XXXIV.

Nota: Nagy bánatban Dávid, &c.

Mikoron Dávid Saul előt futna, Achis Királyhoz bé-szaladot vólna, Király szolgálai meg-ismérték vólna, mondák Királynak, hogy Dávid vólna.

Akkor Dávid meg-ijede szívében, el-változtatá orczáját féltében, Isten hatalma nem juta eszében, gyarlóságát mutatá ijetében.

Gyermek módra bolondoskodik vala, kezével ő az falra kapdos vala, nyála szakálán mind alá fut vala, hogy bolondlággal magát el-titkollya.

Olly igen Király ezt látván haragvék, hogy az bolondot eleibe vévék, Király hagyá hogy előle el-űznék, mert ő bolond nélkül nem szűkölködnék.

Csudakeppen Is TEN meg-szabadirá, noha edgy kevesse magának hagyá, erejében meg-probálni akará, illyen háladáfra ötet indítá.

Irgalmas Is TEN örökké dicsírlek, soha eszem.

Y 3

elzemből téged ki nem vetlek, könyör-
gésűl hála-adásúl tisztellek, óltalmazó
Istenemnek ismérlek.

Gyakorta sok gondom volt éltemben,
szüntelen forgattam nagy sok ügyökben,
de olly igen bízam segítségemben, soha te
benned nem estem kétségben.

Az én hitemet akkoron próbáltad, az
fogságot mikor reám bocsáttad, a fogyat-
kozást bennem meg-mutattad, hogy kö-
nyörgésre lelkemet indicsad.

Soha kétségben nem estem magamban,
noha féltem rettegtem én magamban, el-
hittem hogy velem vagy fogságomban,
kit most látok meg-szabadulásomban.

Parancsolj ottan az te Angyalidnak
hiveid körül hogy táborot járjanak, el-
lenségtről hogy meg-óltalmazzanak, sza-
badulásra útát mutassanak.

Az Oroszlányok hamaréb éhöznek,
sok kegyetlen fejedelmek el-vesznek, az
mig az hivek meg-szűkölködnének vagy
csak mig igen-is meg-éheznének.

Reménfegy kinek Istenben léfzen, semí

gette

rettegése annak nem léfzen, csak edgy
csontya híjával-is nem léfzen, Istennek
reá olly nagy gondgya léfzen.

Vayha intéfemet meg-fogadnátok, fa-
im ha engemet halgatnátok, Fülteket
én hozzám haytanátok, az üdvösség útát
meg-találnátok.

Valaki kíván Istentől jó napot, egéssé-
get avagy hosszú életet, hítről tegyen
ilyen bizonyfágot, mindenkor gyűlölye
az gonoszlágot:

Ne gondollyon szívében álnokfágot,
ne bezzélye nyelvél hazugságot, ne
hordozza szívében az haragot, szerezse
mindenkor az békeféget.

Ne cselekedgyék ő kegyetlenféget,
meg ne nyomoricsa az szegényféget, az
törvényben ne vegyen ajándékot, hogy
el ne fordicsa az igazfágot.

Szándéka mindenkoron jóra légyen,
az Istennek tisztellegére élyen, Istenhöz
hála-adatlan ne légyen, hogy hamar ve-
szedelmene légyen.

Az igazakat az Isten meg-áldgya, kö-

Y 4

nyör-

nyörgéseket igen meg-halgattya, vizont az kegyetleneket utállya, minden hireket neveket el-ronttya.

Az Ur Isten szegények mellet vagyon, kiknek meg-keseredet szívek vagyon, se-reg Angyalival mellettek vagyon, még csak az csontyokra-is gondgya vagyon.

Az hitertlent haragjában meg-öli, minden erejét hatalmát el-veszi, az nevét-is mind örökké el-veszti, az bűn ellen haragját így jelenti.

Szent Dávid írta ezt a Soltár könyvben, harmincz negyedik szép dicsíretibé, vigasztalásért szerzék ezt versékbé, hogy ne efsűnk háborumban kétfégben.

PSALMUS CXXV.

AZ kik biznak az Istenben, el nem vesznek életekben, Idvözülnek hitből.

Az Istennek beszédében, kik maradnak szerzésében, Idvözülnek hitből.

Ezek

Ezek lélnék erősségben, mint edgy kö-szál keménységben, Idvözülnek.

Sokszor csnek kifizetben, de ők el nem vesznek abban, Idvözülnek.

Mostan a sok felelemben, tartatnak és fenyítékben, Idvözülnek hitből.

Tégy ezekkel jól Ur Isten, a kik biznak sz: igédben, Idvözülnek.

Az kik pedig hitertlenségben, élnek és nagy kevélységben, mind el-vesznek ebben.

De az hivek békeffégben, lélnék örök dicsőffégben, Idvözülnek hitből.

Ezt Szent Dávid a Soltár könyvben, száz és huszon-öt részében, írta dicsíretiben.

M A S.

VRAM beűed még az én reménységem, mi nem tellyességgel él-fogyor hűtem,

Y 5

tem,

tem, noha most-is ostorodat szenvedem, ugyan te vagy azért az én Istenem.

Panaszolkodásom semmi nincs nékem, mert ellened vétkeztem én Istenem, azért mit felseged bocsát reám el-kell tőrnöm, mert tőled érdemlettem.

A' te jó vőltodat hozzám sok-képpen, meg-jelented ez Földön életemben, de nem tudom tőled venni jó neven, azért adtál büntetni pogány kezében.

Látván Uram hozzám nagy jó vőltodat, noha reám bocsáttad ostorodat, meg akarsz tartani engem szolgádat, had kezdigyem-el immár imádságomat.

Alkot légy Ur Isten ki velem ezt tőd, bennem az bünt hogy ugyan itt meg-vered, te magadat velem meg-ismérteted, ezzel szegény lelkemet te meg-mented.

Te előtted én meg-nyitom szívemet, nézd-bé Uram lásd-meg betegségemet, tapogasd meg mindenűt sebeimet, töröld-el orcámról könyhullásimat.

Imé hozzád nagy biztomban kiáltok, fogadásod szerént minden jót várok, noha

haminden kénra nagy méltó vagyok, alázatos szívet hozzád mutatok.

Csak tégedet én hilak segítségre, noha haraguttál szegény fejemre, életemet te adtad büntetésre, térjen Uram haragod kegyelemre.

Híszem te vagy az könyörülő Isten, ki nek szive esik az bűnösökön, ha te el-hadzi ki velem? Senki nincsen, ki fogfágból engem meg-szabadíson.

Gyakor fohászlokásim mert lelkemnek nagy kőszervét fel-indíták szívemnek közepiben erőt büntetésednek helyt adgy Uram nagy kegyelmességednek.

Őrök Isten te meg-őlsz az kit akarasz, az hőldből-is te elevent támaszthatz, rabbá tehetz ísmég meg-szabadíthatz, mind-addig gyötrefsz míg te hozzád haytasz.

Ráytam igaz bocszszodat meg ne álljad, ostorodat főkká ráytam se tarcsad, tagaimat kémélve süytogassad, mert haragod ellen lelkem meg-hervad.

Gondold-meg kérlek kegyelmességedet, tekíncsed-meg nagy kegyelmességedet.

szabadics-meg foglágból én fejemet, kft.
ért dicsírhellem szent fellegedet.

Igaz és igen irgalmas Ur Isten, ki mind
haragodat az te népeden, mind irgalmas-
ságodat hűveiden, szoktad meg-mutatni
az bűnösökön.

Szívem meg-hervadot nagy bánatim-
ban, hogy nincs részem az Napnak vilá-
gában, én tagaim vadoznak nagy fájdalom-
ban, nehéz valnak alig hordozásában.

Halgas-meg U R A M ez kis könyörgés-
ben, mert nem csak magamért könyörgök
ebben, azokért-is kik velem egyetemben
részeseülni kívánnak jó tétedben.

Ezer öt-száz és hétven efsztendőben
csonka toronnak erős tömlőczében, az ki
szörzé igen bizik Istenben, hogy nem
hadgya soha az büntetésben.



H A L A

H A L A - A D O

Dicsíretek.

PSALMUS XXX.

Notája: *Irgalmaz Ur Isten, Ege.*

David Prophetának imádkozásáról,
magasztallyuk Istent irgalmas-
ságáról, el ne felelkezzünk jó tereménýé-
ről, vegyünk tanuságot szent Dávid
Királyról.

Erre tanítani akar à Prophéta, mi-
csoda szívünket Istenhez indic-
sa, az mint harminczadik részében meg-írta,
jó tétét Istennek igen magasztallya.

Szama nincsen U R A M irgalmas-
ságodnak, végé hofszá nincsen kegyel-
mességednek, azért magasztallak felöt-
te mindenek, mert hiszen én lelkem te
igiretednek.

Kialcá-

Kiáltalom Uram tőled el nem veted,
az én nyavalyámat csak te magad ér-
zed, Attyai vőltodat raytam meg-tö-
kélled, irgalmaságodat mikor meg-je-
lented.

Az pokol torkából te ki szabadítál,
hogy az én lelkemben mikor meg-nyu-
gotál, te igiretedben mikoron biztatal,
ottan én szívemben bizodalmat adtál.

En eyjel és nappal hálát adok néked,
dicfíretetmódok örökké renéked, mind
ez világ előtt vallást tészek néked, irgal-
maságodért mert te azt érdemled.

Entőlem haragod Ur Isten meg-vo-
nád, imádkozásomat mihelt meg-hal-
gatád, lelkem csendességet azonnal
meg-adád, én könyörgésemet mihelt
bé-fogadád.

Szántalan bűnőmet mikoron meg-
látád, mindgyart szemeidet rólam el-
fordi-

fordítád, érzem bűneimet mint fővény
fokságát, de szent felségednek hivem,
fogadását.

El ne idegémüllyön felséged én töl-
lem, tekincs fogadásod noha nagy sok
bűnöm, mert ha az Pokolban veted az
én lelkem, nem léssen ugy nékem soha
vigaságom.

Nem ördög rabjai térsz nekrolad val-
lást, mert sz: Felségedről szólnak csak
káromlást, nem várnak te tőled többé
szabadulást, de én csak te-tőled várok
igazulást.

En imadságomat hiszem meg-ha-
gatád, mert én siralmimat örömré for-
ditád, irgalmaságodat raytam bizo-
nyítád, mikor én lelkemet te meg-vi-
gasztalád.

Kész mindenkor lelkem néked éne-
kelni, mind ez világ előtt rólad vallást
tenni,

tenni, sok jó tétele dről néked hálát ad-
ni, örökkön örökké téged kell dicsírni.

PSALMUS LXXVII.

Nota: Magasztalok én Istenem, &c.

AZ Ur Istent magasztalom, jó voltáról
emlekezem, mindenkor hozzá fo-
lyamom, mert meg-halगत azt jól tudom.

Szántalan kénomban valék, bűneim-
ért kit érdemlek, de ísmét meg-könny-
bűlék, mihelt vigasztalást hallék.

Nagy háborúfág lelkemben, sok rőtte-
gés volt szivemben, nyomorúlt valék te-
stemben, tellyes minden életem.

El-terjesztvén kezeimet, kiáltottam
Istenemet, csak bé sem huntam szemei-
meit, sem leltem sohol helyemet.

Magamban én dőlgaímról, előbbeni
életemről, nagy kedvet nyajasságomról,
gondolkodtam enekemről.

Ennél inkább büntottam magamat szo-
morítottam, lelkembe csak háborgattam,
tufakodván ezt mondtam.

Tölle

Tölle Isten mind örökké hiveit el-vet-
hetié, kegyelmet meg-vonhattyaé, val-
lyon el-tagadhattyae?

Istennek nagy esküvése, Fia által tött
kötése, egyfzer-való végezése, el-múlha-
tiké beszéde?

Főképpen lelkem magában, azt for-
gattya busúltában, irgalmasságát magá-
ban, tarthattyae haragjában?

Ez lőn az én betegségem, szivemben
nagy győtrődésem, de más felől bátorsá-
gom, vagy on nagy vigasságom.

Régi nagy irgalmasságát hiszem Isten-
nek hatalmát, hozzám nagy jó akarat-
tyát, melly el-fordította haragját.

En bűnőmet látom vala, szivem azért
rőtteg vala, mikor magára néz vala, bá-
torzkodni nem mér vala.

Nagy erőssén igaz hittel, magam Isten
beszédével, kegyelmes igiretivel, bátori-
tám szent Lelkével.

Csuda irgalmasságodat, hiszem Uram
hatalmadat, onnat vészem bizodalmat,
én lelkem minden óltalmat.

Erő

Erős Pharaho erejét, Izraelnek ellenségét mind elvesztéd nagy seregét, mutatván karod erejét.

Néked Uram, felelemel mind szolgáltnak nagy örömmel az vizek-is sietéssel, utat adnak rőtteggéssel.

Erős hegyek indulának, trombita szót hallattának, az hegy által kik valának, mindnyájan meg-futamának.

Kezeidben és markodban, élet halál birtokodban, meg-mutatád hogy markodban vagy minden őtalmokban.

Erős vitéz mint népeit, az ember ő két szemeit, mint jó pásztor ő juhait, ugy őltalmazza hiveit.

Az hiveknek számok vagyon, nevek nála írva vagyon, hajok szál számán vagyon, rájuk olly nagy gondgya vagyon.

Ne fély azért háborudban, oh én lelkem nyavalyádban, erős légy bizodalmodban, mert Istennek vagy kedveben.

Meg-számláltá futásodat, fel-jedzette firlmadat, mind fel-írta nyavalyádat, ugy viselte nagy gondodat.

Ha

Ha kevéssé ostromozt, azzál tölle el-nem űz őt, inkább kezéhez tanítot, mint jó Atya ugy oktatot.

Az Sz: Dávid Sóltár könyvében, het-ven hetedik részében, hiveket keferűségben, így vigasztallya ez igékben.

M A S.

Dicsírem az Istent az én életemben, mert ő meg-halगतá én könyör-gésfembben, bűnöm meg-boasátá nagy kegyességében, kit miveltem vala én gyarló testemben.

Sokszor én szívemet hozzája fordítom, mikor szükségemet valamikor látom, ottan halgat engem az én szabadtóm, semmiben nem kékik én édes táplálom.

Ne bizzatok ezért a fejedelmekben, vagy ha bűnbe estek ti ez gyarló testbén, mert nincsen maradás hidgyétek ezekben:

ben: de csak reménységtek legyen az Istenben.

Oh melly bódog ember az önnön magában, kinek segítője nagy nyavalyájában. Jacobnak Istene, ki lakik mennyországban, ki minden teremtet hatalmosságában.

Az Úr meg őrizi az jövevényeket, életi táplállya mind az özvegyeket, Angyali őrizik apró gyermekeket, értek meg-bünteri az kegyetleneket.

Olly nagy gondgya vagyón az elő Istennek, éledelt szolgáltatót mindenkor azoknak, kik minden oltalmat csak őtőlle várják, el-veszti az Isten kik őtet utallják.

Sz: Dávid Prophéta így könyörögh vala, el-eset testében imádkozik vala, szüből az Úr Istent magasztallja vala, Izzá negyven-ötödik dicsőretben írta.

P S A L

PSALMUS XCII.

Nóta: Nagy bánatban Dávid, &c.

Melly igen jó az ÚR Istent dicsírni, felfegyednek én Ú R A M énekelni, szent Nevedet dicsírván magasztalni, és mindenűt ez világon hirdetni.

Igen reggel irtalmadat hirdetni, igazságot és csel kiáltani, hegedűvel orgonával zengetni, minden éneklő szerzőszámmal tisztelni.

Csudaképpen meg-vigasztal engemet, mindennémű te nagy cselekedeted, kezidnek munkájával örvendek, teremtmények meg-váltonnak örvendek.

Ha szívemben lelkemben meg-gondolom, melly nagyoknak dolgaikat én látom, mélységesnek jó-tétedet itilem, Úram azon olly igen csudálkozom.

Az efsztelen ember ezt nem isméri: az hitetlen bolond ember nem érti, kinek rólad nincs igaz ísméreti, Szent Fiadban mert nincs ő néki hiti.

Ez világon gonoszok gyökereznek, kik minden-

Z

mindenkor hamisán cselekedeznek, mint a Fűvek virágoznak, terjednek, hogy örökkül örökké el-vefszenek.

Lám ezeket felfüggés Uram Isten, megbüntetésért mert te vagy örök Isten, kik támadnak az te szent Igéd ellen, viaskodnak az tehiveid ellen.

Sokan vadnak kik ritkán emlegetnek, kik soha nem engednek beszélednek, imé Uram melly nagy hamar el-vefszenek, és nagy hamar tölled meg-büntettetnek.

Te vagy azért kegyes éltetőm nékem, ki nem örülsz bűnösnek el-vefszésén, de inkább örvendész ő meg-térésén, és mind örökké-való ő életén.

Az én birodalmom olly erős leszén, Unikornishoz hogy hasonló leszén, ellenfégimen győzödelmet véssen, gonoszoknak el-vefsztöket én nézem.

Rólad Uram az kik meg-emlekeznek, az igazak kik igaz hitben lesznek, mint a palma szintén úgy meg-zöldülnek, mint Cedrus fák ugyan meg-gyökereznek.

ISTENNEK ő házában plantáltatnak,
Anyaz-

Anyaszent-edgyházban meg-virágoznak, mindenkoron néki gyümölcsöt hoznak, igaz hittel jámbor életet valnak.

Nagy vénségben ők-is meg-gyökereznek, nagy szép zöldék és igen nyersékek lesznek, igaz hitben mert erősségek ők lesznek, életökben tökéletesékek lesznek.

Vallást részen minden emberek előtt, hogy az Isten igaz mindenek előtt, hamiságot soha nem cselekedet, mint köszik-lán ad ő nagy erősséget.

Sóltár könyvnek kilenczven-két részében, ezt meg-írta szent Dávid énekében, az ő népet inti ez dicsíretben, Ur Istenben ne essének kétségben.

PSALMUS XCV.

Nota: *Jer emlekezzünk, Éc.*

IEr örvendezzünk az Ur Istennek, és énekellyünk az ő sz: nevének, idvösség felől edgy reményűknek, mi óltalmunknak kegyes éltetőnknek.

Siefsünk hozzá dicshiretekkel, háladással és könyörgésünkkel, éneklésünknek szép zengésével, szent Angyaloknak nagy fok feregével.

Mert az Jehova mi nagy Istenünk, ő nagy Királyunk erős Fejedelmünk, minden Istenek fölött mi-velünk, igaz óltalmunk és mi segedelünk.

Csak egyedül ő bir mindeneket, az mélységet és nagy hegyeket, minden hatalmas erősségeket, az ördögöket és az embereket.

Ő teremptette az széles tengert és benne való nagy szép szigeteket, csak ő formálta az száraz földet, ez azon való drága szépségeket.

Jer haycsunk fejét térdet nékie, és borullyunk le arczal ő elötte, az Őr Istennek nagy tisztessége, forogjon szánkban ő szép dicshirete,

Mere

Mert csak ő az mi kegyes teremptők, minden dólunkban bizot gondviselők, mint ő népének ő védelmezők, és juhainak csak ő meg-örizők.

Az ő szózatyát mikor halljátok, ti sziveteket nékie adgyátok, úgy halgassátok és fogadgyátok, hogy kifirtetben soha ne jussátok.

Mert jól tudgyátok régen mint jártak, az kikellene igen rugodoztak, az igirt földre bé nem juthattak, mert szót fogadni ők nem akartanak.

Dicshiret néked Atya Őr Isten, legyen dicsősség néked Fiu Isten, tisztesség néked Sz: Lélek Isten, három személyben edgy örök Őr Isten.

PSALMUS CIII.

Azon notára.

A Z ki az Istent meg-ismérheti, jó tétéményét eszében veheti, annak Szent

Z 3

Lélek

Lelek ízívet gerjeszti, hála-adásra öre-
ferkengeti.

Bizonyfág nekünk erről Sz: Dávid, ki
meg-ismeré az ő teremptőjét, teremptő-
jének jó teteményét, im ilyen módon el-
kez dé énekét.

Dicsírd én lelkem minden erőddel, az
nagy Ur Istent az ő Sz: Nevével, áldgyad
az Istent mind éltedben, el-se feleycsed
jó teteményében.

ő boesáttya-megh minden bűnödöt,
gyogyittya-meg te betegségedet, es kár-
hozattól meg-ment tégedet, meg-koro-
názza tenéked fejedet.

Tenéked fejed az ő Sz: Fia, bűnnek ha-
lálnak erős bay-vivója, és az ördögnek ő
meg-rontója, és mind Istennek szentir-
galmasfága.

Ki minden jóval téged meg-látot,
imádságodban téged meg-halgator, mint
az keselyűt ki már meg-aggot, nagy bű-
neidből ugyan meg-iffitot.

Jöllehet noha meg-fanyargatot, sok ki-
firtetet te reád bocsátot, mint kegyes At-
tya

tya meg-ostorozot, de ezzel téged kezé-
hez tanitot.

Más felől ismét hozzája fogot, ellen-
fégi den értet bősíszút állot, hogy ezt hi-
heffed sok példát adot, az Sidó nép közt
kik meg-izabaditot.

Bizzál én lelkem az Ur Istenben, igen
irgalmas ő természetiben, és késedelmes a
büntetésben, csak hogy meg-jobbuly az
te életedben.

Ha edgy kevesfé haragot mutat, az ő
haragja mi nem végig marad, fenyegetése
nem örökké tart, irgalmasfága ismét té-
ged meg-lát.

Nem bűnünk szerént téfzen mi-ve-
lünk, nem bűnünk szerént fizet ő mi-né-
künk, melly igen magas az ég mi tollunk
olyan igen nagy irgalmas minékünk.

Olly igen mezsze verte bűnünket, az
Nap nyugathoz mely mezsze Nap kelet,
hogy immár a bűn hátra nem térhet im-
máron minket pokolra nem vethet.

Miként az Atya-fiat szánnya, akkép-
pen Isten hiveit nem hadgya, mert nem

Angyalok azt is jól tudgya, ő teremtetet-
temelly gyarlók jól láttya.

Földből teremté Földé kell lenni, mi-
ként a Fűnek ugyan meg kell ászni, mint
az virágnak el kell hullani, Adam fiainak
ugyan meg kell halni.

A' mi testünkben lelkünk ki-műlik, o-
tán ez Földre nem emlekezhetik, Sz: Dá-
vid módgya hínie illik, azért edgy Szent-
is nem imádtathatik.

Az Ur Istennek irgalmasága, Isten-fé-
lőkön mind öröktől fogva, fiuról fiura mi-
reánk szálla Krisztus Jესusnak meg-igazi-
tása.

Kik őtet félyűk mondasát tegyűk, pa-
rancsolarttyát néki meg-örizzűk, néki en-
gedgyűk ezt emlegetűk, ennyi jó vóltád
hogy el-ne feleycűk.

Vigaflág nekűk háboruflágban, mert
vayon Urunk magas Menyorizágban,
mindenekkel bír Királyflágában, örökké-
való hatalmasflágában.

Azért mindentől meg-óltalmazhat, az
bűn az ördög az halál nem árthat, az tűz
és

és az víz meg nem gyalázhat, tőmlőcz és
fegyver minket el-nem ronthat.

Mint ezt meg-írta Sz: Pál minékűnk,
kinek irását mindnyájan kell hinnűnk, ha
Isten velűnk Krisztus mellettűnk, akarnám
látni ki vólna ellenűnk.

Ha Krisztus Jესus minékűnk adta, ki ő
nékienagy kéncs lődájja, semmi nincs ná-
la olly igen drága, kit az Krisztussal miné-
kűnk nem adna.

Ti szent Angyalok Istent áldgyátok,
mert ő általa vadtok hatalmasok, minden-
kor néki szavát hallgyátok, meg-fogad-
gyátok ő néki szolgátok.

Ti Fejedelmek ti meg-halgassátok, Isten
Uratok néki szolgályatok, akarattýában
ti el-járjatok, mert tisztetekről számot
kell adnotok.

Edgyházi népek ti is kik vadtok, Istent
áldgyátok mert pásztori vadtok, ugy ki-
álcsatok predikályatok, mint edgy trom-
bita ugy hangicsallyatok.

Te ízegény köllög te igen gyors légy,
gyakran halgassad Istennek igéjét, tőled-

is Isten úgy dicsírtesflek, hogy aláb-való mindennél te fé légy.

Minden állatok Istent áldgyátok, ő te. remptörök mindnyájan vallyátok, ez egész Földön valahol vadatok, teremptörököt örökké áldgyátok.

De kívált-képpen oh te én lelkem, áldgyad az Istent te minden időben, mert téged adot az szegény testben, Sz: Eia által ísmég hozzá vészén.

Ebben Sz: Dávid Istent dicsíre, sok jó vóltában őtet meg-ísmére, keresztyén népét ezekre inté, száz és harmadik énekében szótízé.

PSALMUS CXXI.

Azon notára,

IEr emlekezzünk Keresztyén népek az nagy ISTENNEK az ő jó vóltáról, mert csak ő nekünk minden jó révönk, mennyen és földön csak ő igazgatónk.

En fel-emelem én szömeimet a nagy hegyek-

hegyekre és az nagy völgyekre, hogy segedelmet honnét kel várnom, de nem találék többet az Istennél.

Csak ő énnékem ő segítségem bűntől haláltól rettenetes kintől, és kárhózzattól meg-ment engemet, ki teremptette mennyet és az földet.

Nem hágy tégedet az kifsírtetbe, az te lábodat gonoszra nem viszi, mert az Úr Isten vigyáz te reád, mert meg-ísmérted ő áldot szent nevét.

Imé Keresztyén mely nagy örömnök, vagyon mi-nékünk az nagy Úr Istenben, mert nem aluszik csak reánk vigyáz, és csak ő minket őriznie akar.

Aldot Úr Jesus meg-őriz téged, és bé-födöz az ő szent kezével, minden terhedet ő el-viseli, és el-födözi az te bűneidet.

Az nap a napon téged el-nem ront, és az

és az éyczakán a hód nem emész, mert az Úr Isten téged meg-öröz, minden gonoszól lelkedet meg-menti.

Örizzen téged az nagy Úr Isten, minden dől-godban tégedet meg-aidgyon, valahol te jársz az ő nevében, meg-ol-talmazzon most és mind örökké.

Sz: Dávid írta az Soltár könyvben, ő levelének száz huzzon-edgy ré:ében, mikor az Istent ő meg-ismére, sok jó vóltáról nagy hálakat-adá.

PSALMUS CXLV.

Nota : örök Atya Isten, Ésc.

NAgy hála-adással magasztallak téged én Istenem, kegyelmeffégedtől valamikor én meg-emlekezem örökkön örökké minden napon téged kell dicsírnem.

Olly nagy tiszteletre dicsíretre töllem méltó vólnál, ha hozzá illendő tisztelged

ged én nálam találál, de nincsen mit adnom többet Uram az hála-adálnál.

Időről időre én hirdetem hatalmaffégodat, az idvözítésben teremptsben való jó vóltodat, mert nagy szerelmedből nem kémelled rólem Sz: Fiadat.

Meg-jelentéd nekem öröktől fogva való titkaidat, a te vigasztaló bátorító öröm mondásodat, te Sz: Leelked által onnan értem jó akaratodat.

Örök dicsőffégre tisztelreffégre hogy engem hivatal, az én bűneimnek nagylágából mikor ki-tisztítál, akkoron mutatád hogy magadnak engem választottál.

Pecséres gyűrődde Sz: Leelkeddel magadnak foglalál, erős reménfféggel igaz hittel szépen fel-ruházál, örökös tárfává mert Krisztus engemet választál.

Vala Uram nekem te előttd nagy sok adóffágom, kiért te Sz: Fiad Jésus Krisztus lón értem váltffágom, azért vagyon mostan én szívemben ilyen bátorffágom.

Sokszor emlekeztem jó vóltodról én nagy szűkffégemben, kit meg-is köszönni én

én nem tudok, tellyes életemben, azért kiált hozzád az én lelkem **ő** nagy örömben.

Főlötte irgalmas mert kegyelmes kegyes Istenem vagy, az megbüntetére vereségre haragra késő vagy, hoszizu ideiglen szenvedhető irgalmas Isten vagy.

Reám szive szerént mint fiára Atyám nem haragszik, erőtlenségemért mikor ver-is kedve ellen esik, ha fanyaru kézzel nyul-is hozzám még-is jómra esik.

Az **ő** nagy jó voltát az **Ur Isten** nem csak rám terjeszté, jókra gonoszokra napot hódort el-ki szélesíté, Földet és az Mennyei életünkre minékünk terempre.

Nincs nagyobb jó-téted soha velem irgalmasságodnál, nagy kegyelmességed fellyeb árad te igazságodnál, Sz: Fiaédeme nagyobb Uram én álnokságomnál.

Csuda jó voltodból meg-támasztod az kik el-esnének, kegyelmességedből fel-emeld kik immár el-esetek erőtlenségekből, el-nem üződ az kik vétkeztenek.

Im minden állatnak sok szemei csak te
reád

reád néznek, **ő** nagy szükségekben éhsegekben tégedet keresnek, teremptő életet **ő** Isteneknek tégedet jelentnek.

Segéllyed étellel itallal minden szükségben, az holló fiaknak eledelet adcz az önnön fészkekben, mikoron anyoktól el-hagyatnak **ő** nagy éhsegekben.

Csak meg-vonfod Uram az szükségben erős hatalmat, ísmég ha akarod az bőfögre ki nyutod karodat, kegyelmességedet így mutatod hozzánk-való jó voltodar.

Igen igaz mondó vagy **Ur Isten** minden dólgaiddban, kit edgyízer meg-mondasz soha senki nem ér téged másban, ez nagy vigassága én lelkemnek minden bánatyában.

Nagy közel vagy hozzám én Istenem mint atyafiához, az én kiáltásom fel indícsen az meg-halgatáshoz, mert tisztá lélekből megyek hozzád mint édes Atyámhoz.

En akaratomat cselekedted jó akaratodból, igaz törvént töttél én felőlem

URAM

URAM mindenekből, sokszor le-vetettél meg-fel-vőttél kegyelmességedből.

Meg-őrizted URAM mind azokat kik téged szerették, hála légyen néked eleven veszték kik benned hittének, kiért mind örökké minden Szentek téged dicsírtenek.

Erős óltalma vagy és gyamolya a szegény árváknak, az nyomorúltaknak hivattatól egyedül Atyoknak, légy meg-szabadítónk Uram most-is minékünk foglyoknak.

Tenéked Ur Isten mind ezektől adok nagy hálákat, kérlek hogy mind végig te meg tarcsad ebben a fiakat, kik téged tisztelnek mind örökké mint édes Atyyokat.

Illyen hála-adást Dávid Király tőn az Soltár könyvben, ő dicsíretinek íráz négyven és ötödik részében, hogy hálákat adgyunk az ISTENNEK mindenkor szívünkben.



PSAL-

PSALMUS CXLVI.

Dicsírd az Istent mostan oh én lelkem, dicsírem őtet míg léssen életem, fejedelmekben reménységem, nem léssen ember én idvösségem.

Mert ők meg-halnak és mind földé léssnek, ez földiekről meg-fem emlékeznek, azért boldogok azok léssnek, az kik Istenben erőssen biznak.

Ennek nagy gondgya vagyon mindenekre, mind menyre földre és az nagy tengerre, ezekben való fok rendekre, ez földön való fok szegénekre.

Az igazaknak ő megh-őrizője, kegyetleneknek erős büntetője, az szegényeknek segítője, az éhezőknek ő életetője.

Meg-szabadítja Isten a foglyokat, világosítja az szegény vakokat, fel-

emeli

emeli tántorottakat, igen szereti az igazakat.

Es meg-örizi az jövevényeket, szé-
gény árvákat és az özvegyeket, de meg-
bünteti bűnösöket, földről el-törli ő
űvényeket.

Uralkodól te azért Uram Isten te sz:
Fiaddal örökké mennyekben, az Sz: Lé-
lekkel egyetemben, dicsűrünk téged di-
csősségben.

Sz: Dávid írta ezt az Soltár könyv-
ben, száz negyven és ötödik énekében,
hálákát ez dicsíretben, mi-is dicsírjük
Istent lelkünkben.

PSALMUS CXLVII.

DRága dolog az Istent dicsírni, színe
előt kegyesen énekelni, ékes dolog
szent nevét magasztalni, az hiveknek ő
előtte szolgálni.

Az Jerusalemet lám ő szereti, Anya-
szent

szentegyházat szépen éppíti, törvé-
nyével bódogúl ékesíti, az Izrael fiait
egyben gyűti.

ő gyógyít-meg szomorodot sziveket,
vigasztallya az meg-alut lelkeket, ő eny-
hit-meg sok keferűsegeket, mind testi és
lelki betegsegeket.

Nagy számot tart ő választot népére
mert tuttára csillagoknak-is neve, gon-
dot visel ennyi szántalan rendre, azért
hogy ne tekintene népére.

Felféges UR az mi mennyei URUNK,
olly nagy erős és hatalmas Királyunk, ki-
nek bölcsősségéből távul álunk, értelmé-
ben mert véget nem találunk.

Ez ő néki csudálatos tanácsa, hogy az
szelideket magasztallya, de az kevély go-
noszokat utállja, és őket mind az Földig
le-gyalázza.

Enekellyünk néki hála-adással, vigas-
fágot hangicsaló szerzfámal, beizélgef-
sünk az mi kegyes Urunkkal, magasztal-
ván őret imádságunkkal.

ő vonza-bé az egeket felyhőkkel, és a

ködöt meg-terheli elsővel, melyet le-
származtat ez Földre széllel, hogy gyü-
mölcsöt fűvet hozzon bőfeggel.

Az hegyeken völgyeken telekeken, ő
ád az barmoknak eledelüket, az holló fi-
aknak-is éhfégeket, ő tölti-bé meg-adgya
kéréseket.

Semmi ő magában akar mi erő, az ló-
nak ereje néki nem kellő, sem emberi se-
vényesgre nem néz ő, mert egyedülelé-
feges segítő.

Kedve vagyon csak az őtet félőkben,
gyönyörködik az igaz emberekben, ha-
talmatlan azoknál minden kicsinyben, ulti-
lom ez világi erő ellen.

Dicsírt azért Jerusalelem Uradat, ma-
gasztald Keresztýenség meg-váltodat,
áldgyad Sion mennyei Királyodat, hi-
vőknek serege te Sz: Atyádat.

Ő tenéked bátorságod mindenben, ka-
puid zárjaid bírja erőssen, pólgaridat meg
áldgya mind egyiglen, részeseit vén sok jó
teteményében.

Határídat szereti békességgel, meg-ál-
dotta

dotta Földeidet bőfeggel, meg-nem fo-
gyatkoztat semmi szűkséggel, táplál té-
ged semlye czipó kenyérrel.

Hamarfágos az ő parancsolattya, min-
denható bölcseséges tanácsa, az Földre-is
alá származik szava, és leg-ottan meg-lé-
fzen akarattya.

Mint a fejér és szalangozó gyapjat, ő
méltattya szép gyengedén az havat, és
miképpen edgy polyvályozó hamvat,
szép aprónként zuzmarázokat szórhat.

Miként ismét az darabos jegeket, ide
alá hánnya az kő-elsőket, egyetembe hor-
doz nagy hidegeket, kiket lám soha senki
el-nem tűrhet.

Vízont mikor parancsolattját adgya,
léfzen azoknak mind el-tágulása, ha
elefzű szélit fel-támasztja, az jegeket
folyó vízzé olvasztja.

Jákobnak ki-mutattya szent szerzését,
fiuval közli áldot igéjét, ő felfüge az
Izraelnek népét, igazgattya néki adván
törvényét.

Nem cselekedet így semmi nem tettél.

meg-nem ékesítet ennyi szentféggel, miként reánk tekint nagy jó kedvel, kiért áldgyuk örökké dicsőféggel.

Ez éneket az Szent Dávid Prophéta, száz negyven-heted énekében írta, tanúságul és ki-nyilatkoztatta, mert az Urnak szerelme arra vonta.

M A S.

Dicsírlék tégedet én édes Istenem, nagy kegyelmességedért, és én hozzám való az te sz: Fiadnak nagy irgalmaságaért.

Oh melly édesféges és mely örvendetes Uram a te szent Lelked, bocsásd én reám. is had vigasztaljon. megh te nagy kegyelmességed.

Csak te benned Uram mind örökké biztam, soha meg nem csalattam, most is én Istenem mint erős kö-falhoz te reád támaszkodtam.

Ha-

Ha pedig Uram te-is el-hagynad az én nagy szükségemben, igen mayd el-fogyok és semmié lések nagy keferűségemben.

Im hól ez mai nap az én életemet sz: kezedben ajánlom, mint édes Atyámtól minden szükségemet szent Fiadért én várom.

Jusson jól eszedben kegyelmes Istenem régen mi Atyáinkkal, mely kegyelmességet sokszor cselekedtél szegény nyomorúttakkal.

Légy meg-halगतója én könyörgésemnek édes Uram Istenem, vigasztaly meg engem az te szent Lelkeddel, had örülljön én lelkem.

Oh melly keferedet és melly nyomorodot Istenem az én szívem, mert elfogyatkozot töllem el-távozo: jay már az én életem.

A a 4

Nézze-

Nézzenek én reám a te szent szöme-
id és ne hadgy-el engemet, ennyi fok
bánatot végy ki én szivemből vigasztaly
meg engemet.

Az te jó voltodért és én hozzám való
nagy kegyelmeffégedért, végheterlen
hálát adok én tenéked nagy irgalmas-
ságodért.

Az ki ez éneket rendelé versekben,
gondolkodik magában, mert nincs bi-
zodalma fenkihoz ez földön fok nyo-
moruságában.

Azezer öt-százban és az hetven-hét-
ben Pünkösztnek el-múltában, az kegyes
Istenhöz ő gondolattyában vagyon há-
la-adásban.

M A S.

PSALMUS CXVII.

O Nézől minket Dávid Prophéta az
Sól-

Sóltár könyvben, ilyen módon száz ti-
zen-hét el-öszlot rendiben.

Dicsírjete az Ur Istent ti pogány né-
pek, dicsírjetez őtet minden népek nem-
zetsegek.

Mert mi raytunk bizonyittatik irgal-
massága, és meg-marad mind örökké Ur-
nak igazsága.

Igaz és hű az Ur Isten ő beszédében,
tökélletes álhatatos ő igiretiben.

Azért bizzunk Istenünknek fogadásá-
ban, nem vesztünk-el ha hiendünk irgal-
masságában.

Fellyül mullya minden dólgaiz irgal-
massága, minden bűnöket fellyül halad
kegyes gazdagtsága.

Innért érttyük végheterlen kegyelmef-
ségét, KRISTUS Jelusért hozzánk-
való Atyai szerelmet.

Mert ő minket ingyen-
való ajándéká-
ból, el-választá fiai irgalmasságából.

Es meg-váltá minket veszet nyomor-
rúttakat, az vakfágból Pogányokat bál-
vány imádókat.

A a 5

Fel-

Fel-támasztá szent igéjének örömi zárlóját, Krisztus Jézusért kiáltattya bűnünk bocsánatját.

Hogy valakik Krisztus Jézusban tisztán hinnének, örök életet birhatnának és elne vesznének.

Vagyon nekünk szabadságunk büntől haláltól, Krisztus Jézusért az törvénytől örök kárhozattól.

Jer dicsírjük azért Őtet mi-is örömmel, magasztallyuk örvendezvén hűtbéli örömmel.

Aldot légy te Atya Isten édes teremptünk, igazgassad életünket kegyelmes Istenünk.

Dicsírteffél JÉsus Krisztus. édes Megváltó, engesztellyed Sz: Atyánkot mi edgy Közben-járonk,

Oh Sz: Lélek dicsírteffél mind egyetemben, vigasztallyad bátorics-meg szívünket lelkünket.



M A S.

M A S.

Dicsírdjed áldgyad én lelkem, az Ő Isten mindenekben, szép ének szóval szád zengyen, valamigh élhet ez földön, reménységed emberekben semminéműrendben, ne legyen bölcsben erősbén, sem fejedelmekben, mert nincs időösség ezekben, hanem csak Istenben, azért bizzal felfügében, hogy élhetz mennyegben.

Lelkünk ki-múlik testünkéből, ki adatot vólt mennyegből, testünk vetetet a földből, az hová tér erőtlenül gondoltattya-is ezekről el-vész mindenestől, de bódogság csak Istentől következik menyből, az Jakobnak Istenétől mire-ménységünkől, mert meny föld tenger és minden, teremtetet attól.

Az igazságot meg-örzi és örökké örögi.

A 3 6.

reg.

regbiti, boszszu-állókat meg törí, az
szegényeket segiti, az éhezőket élteti,
foglyokat meg-menti, vakok szemét
meg-éppíti, az bénát fel-emeli, az iga-
zokat szereti, az jövővént őrzi, árvát
özvegyci fel-vezzi, az bűnöst téríti.

Uralkodik az Ur Isten mind örökké
felségeiben, hatalmas cselekedetiben,
Sionon kegyelmességben, mindé rend-
béli népekben és nemzetsegekben, az-
ért mi dicírójuk szépen őtet énekünk-
ben, légy áldot Atya Ur Isten és Fiu Ur
Isten, tarcs-meg Szent Lélek Ur Isten
mind végig ezekben.

Oh Sz:Háromság edgy Isten, hálát-
adunk néked ezen, hogy törtél ismére-
tedben, bé számlálról feregvedben, bé-
irtál élő könyvedben, hived köziben,
ne hagy kételkednünk ebbé, tarcs-meg
reményseggben, nagy bátran az ítéletben,
álhass

álhassunk elődben, hogy az jövőendő é-
letben, dicírhessünk menyben.

PSALMUS CXLIV.

Notája: *Irgalmaz Ur ísen, &c.*

Minden állat dicíró Ur Isten tégedet,
féli és rettegi fenyegetétedet, és
fel-magasztaltja te Sz: Felségeidet, az ért
én-is áldom az te Sz: Nevedet.

Mert te igazgatod minden dolgaimat,
viseled az hadban igyemet, gondomat,
forgatod kezemben az harczon szablyá-
mat, te tanítot vinni az én újjaimat.

Csak te benned vagyok minden bizo-
dalmam, te vagy én Istenem az én diadal-
mam, te vagy bátorságom én erős kö-vá-
rom, csak te vagy pálfom bizonyos óital-
mam.

Kezemben adod még én ellenfegimet,
ki mostan el-hordgya édes nemzetemet,
szertelen pusztitaja szép firos Földemet,
gyakorta lé-vágja erős vitézimet.

Mennyi fok jót törtél Uram már én-
velem,

velem, te szent Feltégedtől honnan érdemlettem, én hálandó bűnös tőled tiszteltettem, fok ajándékidat mert náponként vészem.

Jóllehet meg-bántot az én Atyám téged és nagy fok bűnökkel káromlot tégedet, minden nemzetéged vétkezet elled, és fok bűnökei bántottalak téged.

De ha teremtetted ő bűnös vérekből, ez világra hozál te nagy jó kedvedből, meg mentetted engem ördögnek kezéből, mikor ki-tisztítál az én bűneimből.

Nem szégyenlem Uram rólad emlekezni, mind ez világ előtt benned dicsekednem, minden állatokkal tégedet dicsáinom, lelki telti jókat csak te tőled kérnem.

Tudom mint az árnyék el-múlik életem, minden tehetőségemet cselekedetem, mint a szép folyó víz el-múlik én töllem, de még-is könyörgést haly Uram én töllem.

Ha te minket tartasz örökségednek, az Kristus Jébusban választot népednek, ne
adgy

adgy martalek: a az idegeneknek kik mind azon vadnak hogy meg-emészlenek.

Noha meg-érdemlyük az ostrom te tőled, mindazáltal minket ha el-vetz előled, és a te népedet ha meg nem kémelled, ha nem fogytig őket mind az Földhöz vered.

Mit fognak mondani az Pogányok rólad, az nagy fok káromlást Uram osztan halljad, oltalmazni az te népedet nem tudtad, az ő eh torkokban azért tisztítottad.

Nem mondgyaké Uramezt a hitetlen népek, de vallyon s-hová lőtt mostan az ő Istenök? mi reménységünkért csúfolnak bennünket, és a mi hitünkért meg-pőkdősnek minket.

Kegyelméz-meg azért a te sereggednek, kit fok nemzetiségek most környül vettenek, mint a tenger vize minket mayd elnyelnek, ha szent Feltégedtől meg nem tettetnek.

Tekincs reánk immár a magas mennyegből, mutasd-meg magadat irgalmaslágodból, a te hiveidet menes-ki az rablágból, az Pogány népeknek ő vas igájokból.

Te adcz diadalmat az te Királyidnak,
te adcz bölcsességet az ő tanácsinak, légy
vezére azért az mi Királyunknak, légy
bátorítója az ő hadnagyinak.

Vedd-el bátorfagát mi ellenfegűnknek,
roncs-meg erejeket az pogány népeknek,
mutassad magad mi Fejedelműnknek, erős
Hadnagyunknak és mi vezérűnknek.

Hogy meg-menekedvén az nagy ellen-
segtől léged dicsírhefsűnk mi tellyes szí-
vűnkből, néked hálát adgyunk lelki nagy
örömből, mint kiket ki-vöttél ennyi fok
inségből.

Es az mi magzatink tenéked éllyenek
szent ismerettedben fel-nevedgyenek,
te Szentedgyházaddá mind épülhesfennek
az örök életben hogy veled légyenek.

Enged éppíteni romlot házainkat, for-
dicsad örömré mi fok siralminkat, szapo-
ricsad Uram minden jószágunkat, és úy-
jécs meg immár az mi nápjainkat.

Ez világ fiai azt mondgyák bódognak,
az melly népnek ezek test szerént meg-
vadnak, de mi keresztyének azt tartryuk
bódog-

bódognak, à kik az hatalmas UR Istenben
biznak.

Az Sz: David Kírály így könyörög va-
la, kik ellen óltalma csak az Isten vala,
hogy ellenfegével szömbé megyen vala,
Száz negyven-negyedik énekében hadta.

M A S.

ALdot az UR Isten örökké menyegbé,
ki minket vezérlet ő dicfirtiben,
meg halgatot minket mi könyörgésűnk
bé, neve dicfirtessék örökké menyegbé.

Erőtlenek vagyunk mi természetűnk-
ben, minden romlandóság mi ember-
ségűnkben, à nagy ellensegtől való rőt-
tegsben, csak te tőled várunk oltalmat
életűnkben.

Vezérly URAM minket az te jó ked-
vedben, és igazgas minket az te Szent-
Lelkeddel, életűnknek rendi legyen szí-
gédben, hogy ne tévedgyűnk ez ár-
nyék világban.

Di-

Dicsőretek Uram irgalmaságodért,
ki minket kedvelél a te Szent Fiadért,
dicsőség tenéked Atyai voltodért, a te
szent Fiadnak vigasztalásáért.

M A S.

HAla-adásunkbárólad emlekezünk,
kegyelmes Istenünk, régedet tisztelünk,
te nagy jó voltodért el-fel-magasztalunk,
haszontalan szolgálak mert ezzel tartozunk.

Haycs-le füleidet, ércs-meg kérésünket,
mi édes Istenünk ne nézd bűnünket,
tiszt szível kérünk mikönyörgésünket,
vedd hozzád Ur Isten e-fedezésünket.

Gerjezd-fel Igédnek szerelmét lelkünkben,
Szent Lélek Istennek szentségét szívünkben,
adgy igaz értelmet bőfeggel elménkben,
téged szolgálhassuk ez Földön éltünkben.

Ta-

Tanúságra erőt csak te tölled kérünk,
kire mi most gyűlünk, mindnyájan ké-szülünk,
hogy te Isten-séged dicsőretek tölünk,
engedd Sz: Fiadért ezeket mi-nékünk.

Igasságnak Atya ki lakol menyegben,
magad kötelezted szent igiretedben,
Sz: Mathé könyvének hatodik részében,
tudgyuk hogy meg-marad-sz örökké ezekben.

Ha ki szent Országod el-őször kerekfi,
az te beszédedet mindenben böcsüllí,
vagy testit vagy lelkít tud tölled kívánni,
semmiben nem léssen fogyatkozás néki.

Azért gyorsaságot el-kezdet dol-gunkban,
végig meg-maradást mi hívá-calunkban,
szorgalmatos-ságot hívseget tisztünkben,
edgy más szeretetet plá-ná-sály itt életünkben.

Enged-

Enged-meg ezeket Sz: Atyánk Krisztusért, mi Idvöztöknéért, kegyes táplálónkéért, ki edgy hatalomban Sz: Lélek Istennel, élz és uralkodól, örökkön örökké.

M A S.

Emlkezzél-meg te gyarló ember az te Istenedről, hála-adatlan te soha ne légy az ő jó voltáról.

Lám az madarak melly igen reggel énekelni kezdenek, miként az Isten őket terempté el-nem feletkeznek.

Te penig ember úgy teremptettél az ő szent képére, te benned vagy az ő szájából ki eresztet Lélek.

Meg-ékesítet téged az Isten az szent képére, ajánkékozot téged az Krisztus lelki szöllásával.

Ne tégy tünnyá az te elmédet di-

csúrd

csúrd Istenedet, az imádságtól meg ne kémélyed soha te elmédet.

Az Fülemlé lám meg nem farad soha szöllésában, mint Isten hadta igazán el-jár mindenkor dölglában.

Még éy-fél korban hozzája serkeny az szép énekléshöz, keresztyén ember magadat szabjad te-is csak ezekhez.

Szüntelen vigyáz a te házában adgy hálát Istennek, mind este reggel hogy te példa légy az te gyermekidnek.

Tekincs-meg ember az te hazadat, légyen igazságban, meg-halga Istentéged mindenkor te imádságodban.

Te gyermekidet és házad népét az Isten nevére, incsed nevellyed mindenkor őket ő tisztességre.

Az Isten adgyon nekünk Sz: Lelket az ő Sz: Fiáért, hogy dicsírhessük mi magzatinkkal ő áldot szent nevet.

B b

Ezer

Ezer öt százban és hatvan négyben,
mikor on írnának, Szeremi Jilyes mi-
kor ezt szörzé imátkozik vala.

M A S.

Notája: *Felfeges Isten menynek. E. c.*

A Tya Ur Isten menybéli teremprönk,
a Krisztus által jó akaró Urunk lelki
és testi gonosztól vedelmünk, és óltal-
mázónk.

Kinek jó kedve mi reánk áradot, az
Fiu által meg-nyilatkoztatot, kir most
minékünk igazán hirdetnek, ő Igijéből.

Gerjezd-fel azért a te Szi Lelkeddel,
a mi szívünket raplállyad igédde, ól-
talmazhassuk dicsőfféged ezzel, min-
den időben.

Es vedd-el róllunk a mi bűneinket,
és könnyebicsed szörnyű ostorodat, ne
tekincs

tekincs nekünk nagy bűnös vóltunkat,
álnokságinkat.

Mert mi fejenként mi kicsínyfegünk-
ben, bűnben fogontunk annyánknak
mehében, a kik nyomorgunk az kefer-
ves völgyben, Adam testében.

Ha meg-tekinted a mi bűneinket, és
szetiz nekünk álnokságink-szerént, ki
viselheti ennek el-súlyfágát, iszfzonyu
vóltát?

Igaz vagy azért Abrahamnak Ura,
Keresztényéneknek kegyelmes óltalma,
ne büntes minket az te haragodban,
igasságodban.

Hála tenéked kegyes Atya Isten, di-
csíret néked áldot Fiu Isten, tisztettség
néked Szent Lélek Ur Isten, most és ör-
ökké.

☞ S) S) S)

B b 2

M A S.

MAS.

HAlát adunk tenéked örök Isten, ki mennyegben vagy örök dicsőségben, meg-éppítesz minket te szent igédben, hogy ne esünk kétségben-szükségünkben.

Kérünk téged minden imádságinkban, ne hadgy minket el-vesznünk vak-ságinkban, tarcs-meg minket az hűt-nek ágaiban, Sz: Fiadnak Jესusnak val-lásában.

Ez világnak ne nézzed nagy vak-ságát, szent Igédhez nagy háláadatlan-ságát, minden bűnben tölled el-távo-zását, szent nevednek ilyen nagy károm-lását.

De tekíncs-meg Krístusnak méltó-ságát, Sz: Fiadnak kereszt-fán kén-vallását, drágalatos szent vére ki-ontását, az hiveknek bűnökért áldozását.

Tarcs

Tarcs-meg köztünk meg-értet szent Igédet, vigasztallya Sz: Lelked mi szí-vünket, éppicsed meg-romlot termé-szerünket, dicsírhefsük örökké fellege-det.

PSALMUS XXIII.

Nota: Sok emberek Vadnak, &c.

Szent Dávid Prophéta éneklő könyvének huszon harmad részében, bizván az Istennek az ő reá-való nagy gond-vifelélében, és hálákat adván ő Sz: Felle-gének mind egész életében, igen dicsekedik lelkében minden hű keresztyének ké-pében.

Tudom hogy páfztorom vezérem én-nékem az én Uram Istenem, kinek gond-gya vagy on testemre lelkemre, mert ő teremtet engem, és ő juha vagyok, ő hoz-zá halgatok, mert ő meg-váltot engem, azért benne bizom tudom élet nélkül én nem szűkölködöm.

Az ő mezejének szép síros Fűvével szé-

B b 3

pen

pen legeltet engem, Szent igiretinek edes
beszédével mikor vigasztal engem, Anya-
szent-edgyházban és az ő áklában szépen
meg-nyugot engem, lopótól farkastól,
hamis tanítótól ott meg őltalmaz engem.

Reggel hogy ki viszen én előttem me-
gyen igaz tudományával, minden napon
kétzer engemet meg-itatt ő lelki italá-
val, lelki folyó viznek és élő kút-főnek
szép gyenge folyásával, Evangeliumnak
Anyaszét-edgyházban ő prädikállásával.

Azzál én lelkemet ugyan meg-újjét-
tya és újjonnan meg-áldgya, Menyor-
zágnak úrát és az igaz hűtet énnékem
meg-mutattya, az ő Sz: Fiában szomorú
lelkemet csak egyedül biztattya, méltat-
lanfágomban az ő Sz: Fiáért irgalmaslá-
gát nyuittya.

Illy nagy reménfeggel és bizodalommal
azért te benned bizom én Uram Istenem,
testemet lelkemet én tenéked ajánlom, ha
szintén az halál völgye árnyékában az én
fejemet látom, mert te vagy én vélem,
szabadulásomat azért te tölled varom.

Meg-

Meg-vigasztalt engem te páztori vez-
szőt és te páztori botod, az sok nyomo-
ruság mellyel hivedet meg-suytod sa-
nyargatod, mellyel beszédedhöz illy
nagy szépen ötet szoktatod és tanítod,
hogy el-ne vesztzenek sőt veled legyenek
mind örökké meg tartod.

Illy nagy készülettel ellenségem elő-
asztalt szörzész énnékem, az te Sz: Fiad-
nak áldozattyával táplálad, az én lelkem,
meg-vigasztalt sz engem mindenkor meg-
adod bőfeggel én életem én ellenségem-
nek nagy bofízusfágára meg-tartod az én
lelkem.

Hálandó testemnek ő gyarlóságától
meg-szabadítasz engem, ez világ sem árt-
hat sem álnokfágával sem bofízusjával
nékem, mert én te általad fő ellenségemet
az ördögöt meg-győzőm, az én életemet
csak te benned bizván mindenkor hely-
heztetem.

Az te jó vóltodból kegyelmességedből
mindezeket én várom, mert ezekre-való
nagy méltóságomat én bennem nem talá-

B b 4

lom,

lom, azért minden-napon az én életemet én csak te reád bizom, és tudom bizony, hogy te benned soha én meg-nem csatlakozom.

Lészek mind Örökké az Istenemnek és Uramnak házában, az én Krisztusomnak páfztorfága alatt az Anyaszent-edgyházban az ő juhainak igaz hűveinek az ő társaságokban, kikkel egyetemben Örökké vigadok az örök boldogságban.

Más azonról.

AZ ŰR Isten nekem édes táplálom, minden dologaimban csak ő az én igazgatom, nem hágy engemet tellyesféggel meg-nyomorodnom, életembe nem hágy engem meg-romlánom.

Sokszor történt nekem háborúságom, az hamissák miat sokszor eset budosásom, de mindenkor jó helyen lőtt én megh-nyugovásom, jámboroktúl meg-vőlt az én táplálásom.

Csak

Csak az Isten én lelkemnek vezére, az gonoszról, én életemnek el-térítője, és ő áldot szent nevének nagy dicsíretire, az igasságnak ősvényén viselője.

Nem rőtögők semmi veszedelemtől, még az halálnak-is ő nagy kegyetlenységétől, mert őltalmaz az én Uram engem mindenektől, velem vagyok meg ment minden ellenségtől.

Ő énnékem meg-öriző páfztorom, noha tölle bűnömért néha ostoroztatom, de visszontag kegyes képpen meg-vigasztaltatom, mint Atyámtól soha el-nem hagyattatom.

Drága szép ajándékokkal meg-látál, tisztettséggel én Istenem meg-ajándékoztál, noha boszontod ellenségitet te azokkal, de tartod az én lelkemet vigassággal.

Azon kérlek én Istenem tégedet, kör-

B b. 5.

nyé-

nyékezd meg re kedveddel az én életemet, á te irgalomságod biztassa én szívemet, te jó vóltod birja az én életemet.

Hogy csak néked élhessek è világon, vigy engemer örökre Uram az más világon, mert nincs tökéletes bódogság itt ez világon, csak te vagy Ur ISTEN az én vigaságom.

Ez dicsőretek a szent Dávid éneklé, mikor Isten ötter háboruiból ki menté, és az Sólár könyvbe versekben így helyhezteré, békeségeért az Ur Isten dicsíré.



KÜLSŐ

KÜLSŐ
HABORUSAGBAN-
való Dicsőretek.

PSALMUS LXXI.

Notája: *Sies most hozzánk, Esz.*
Greg: Szeged.

VR ISTEN légy most mi velünk, merés foka rámadtanak ellenünk, nincsen kihöz az mi fejünket szükségünkben haytanunk.

Reménységünk bizodalunk, mindenkor csak te vóltad óltalmunk, azért most-is felfegyednek bátorsággal könnyörgünk.

Az te szent Fiadért kérünk hogy nekünk paysunk legy óltalmunk, felel-münkben szárnyaidd alatt, hogy tudgyuk meg-máradnunk.

Mera

Mert meg-indult ellenségünk, végezést végezet mi ellenünk, hogy még hárunk se maradjon-meg ez földön soha nekünk.

Nagy káromlást szól ellenünk, paratértést támadást mond felőlünk, bőszsűságból minden ránk kiált, a mit nem hallot-is tollunk.

Az mi fel-nevelt fiainak, kebelünkben fel-tartot magzatink, vénségünkre szolgálataunkat, im lásd mivel fizetik.

Kémellést nem tesznek raytunk, mind tűzzel fegyverrel vadnak raytunk, elvesztetni igyekeznének, hogy nevethef-senek raytunk.

Nagy erős Fejedelmeket reánk támasztottanak nagy Urakat, hogy mi rajtunk minden ok nélkül ki-tölcsék bőszsűjokat.

El-végezték edgy tanácsból, hogy

ki-

ki-kergeffenek országunkból, de azt hiszem hogy nem értették, felfeged tanácsából.

Meg-gyűlölt az Isten minket, azt mondgyák nem szezert Uram minket, bűneinkért nagy haragodból meg-akar sz verni minket.

Ezeket mi mind érdemlyük, vétkeinket ha elő számlállyuk, az bűn ellen nagy haragodat akarod hogy ismérjük.

Tudgyuk a kik velünk voltak, most reánk ugyan támadtak, de még eddig akaratom ellen, uékünk semmit nem ártottak.

Im Uram mire jutottunk, vénségünk idején kel budosnunk, mikor minden-édes erőnktől, immár meg-fogyatkoz-tunk.

Ne hadgy azért vénségünkben, nám soka nem hadtál szükségünkben, hogy meg-

meg-resszek hatalmasságod, nagy erőtlenségünkben.

El-fárattunk nem futhatunk, tenéked szükségünkben könyörgünk, bűnünknek érdeme szerint, hogy mi ne veretessünk.

Könyörűly immár mi raytunk lelkünkben kik reád támaszkodtunk, szabadics-meg ellenségünknek kezében, hogy ne essünk,

Ellenségünk el-térjenek tőlled olly igen meg-röttennyenek, kik lelkünknek gonoszt kívánnak, mind meg-szégyenüllyenek.

Nagy hatalmadat hirdettyük, azért jó vóltodat magasztallyuk, szent nevedet mindenek előtt, nagy fel-szóval dicfírjük.

Ennyi nagy időtül fogva, nem hadtál Anyánk méhétől fogva, most sem hadz-

hadz-el Uram el hitük, örök időtől fogva.

Kéméletlen sokszor vertél, de hamar ismétlen hozzánk tértél, hogy lelkünkben inkább tiszteljük, tűzben azért vetettél.

Örökké Uram el nem hadtál, te szent Lelkeddél vigasztaltál, most se hadgy-el kegyelmes Atyánk, ha fiadda fogadtál.

Mikoron meg-szabadulunk kit immár bizonynyal mi reméllünk, dicfíretet nagy hála-adást, mi tenéked éneklünk.

Sz: Dávid a Sólár könyvben, Absolon fia előtt futtábá, így könyörge mint irván vagon, herven eggyik részében.

PSALMUS VI.

AZ Sz: Dávid ötödik énekében, Saul Király előtt budostában, nagy felel-mében, ekképpen szól könyörgésében.

Meg-

Meg-halgassád Uram én bészédemet,
és meg-érszed én gondolatimat, ohayta-
simat, meg-tekincsed kiáltásimat.

Mert Királyom Istenem vagy énnékem,
azért hozzád vagyon kiáltálom, és kö-
nyörgésem, róllad vagyon minden éne-
kem.

Igen reggel fel-kelek hozzád mégyek,
még jó reggel te hozzád indulok, és val-
lást tészek, ségedelmet te tölled vélszék.

Mert csak te vagy ki az gonoszt meg-
tiltod, gonosz embert melletted nem tar-
tod tölled tásztod, szemed előtt meg nem
marasztod.

Hirtlenségben kik maradnak gyűlölöd,
végre őket és el-nem szenveded, de meg-
büntetöd, hazugokat te mind el-veztöd.

Az gyilkost és az álnokot utálod, a vér-
szopót szomjuhozot tőled nagy megszé-
veted, nagy keményen ötet büntetted.

En peniglen bizván sok jó vóltodban,
bé-mégyek tégedet imádásban, Sz: Tem-
plomodban, téged felvén a te szovadban.

Vezérly engem a te igazságodban, hogy
én

én ellenségimnek ne essém az ő szájok-
ban, és igazgass az te utadban.

Nincs azoknak szájokban az igazság, ő
szívekben mindenkor csak forog, az nagy
hamisság, kell ő nekik minden gonoszság.

Torkok szájok mint az meg-nyílt ko-
porfó, mert mindenik csak Isten károm-
ló, ellened szóló, hizelkedő hazugság
szóló.

El-veszeffed őket hamisságokban, meg-
essenek az ő tanácsokban, gondolattyok-
ban, te ellened támadásokban.

Vigadgyanak minden hű Keresztyének,
kik te befed bíznak örvendeznek, te vagy
örömök, és csak te vagy ő reménységök.

Mert te Uram az igazat meg-áldod, jó
vóltoddal mint erős paissal, meg-óltal-
mazod, környül vélszed épen meg-tartod.

PSALMUS LXX.

Notája: *Bened biztam Uram.*

ÖRök Isten figyelmezzél az én segít-
segemre, Uram Isten siess hamar

Cc

nékem

nékem segédemre, áldot Isten óltalmaz-meg szent Fiadnak nevében.

Mind megh-szégyenültesse nek, és meg-gyalaztassanak, kik keresik én lel-kemet elveszteni akarnak, áldot Isten.

Hátat adni viszsza futni mind kén-szerítessenek, kik akarnak nekem gon-noszt meg-szégyenültesse nek, áldot.

Es leg-ottan pírónsággal viszsza ve-zette ssenek, kik én raytam bősztút té sz-nek nyavalyámon örülnek, áldot.

Örüllyenek mind te benned, kik té-gedet keresnek, kik szeretik sz: Fiadat magasztalván dicshrik, áldot.

En peniglen szűkölködő nyomorúlt szegény vagyok, te Ur Isten segély en-gem, mert csak egyedül vagyok, áldot.

Te vagy nekem nagy segítőm, te vag-meg-szabadítom, de te fies Uram Isten te vagy én óltalmazom, áldot.

Igy könyörge az szent Dávid Kristus Urunk képében, most könyörög keresz-tyénség ő nagy veszedelmében, áldot Isten óltalmaz-meg szent Fiadnak ne-vében.

PSALMUS LXXIX.

Nota: Urnak szolgai no dicsíreték.

F Elsegess Isten néked jelenttyük mi nagy nyavalyánkat, panaszkodván előtted mondgyuk mi bősztuláginkat.

Mert el-béjöttek az pogány népek te öröksegedben, meg-förtöztettek szent templomodat a te hivedben.

Mind el-pusztiták Jerusalemet az Ke-resztyénséget, más-felől bennünk Kristust kergetik az edgy üdvösséget.

Te szolgaidnak veték testeket égi ma-daraknak, és te szentidnek tagait adák ke-gyetlen vadaknak.

Ki-onták széllel mint az bő vizet ezek-nek véreket, nem találtaték ki el-temetné az ő holt testeket.

Vagyunk immáran csak nagy szidalom mi szomszédjainknak, és meg-csufolás minden népek közt kik környülünk vadenak.

Meddig haragzol felféges Isten végetlen ellenünk, bősztu-állásod mint az sebes tűz fel-gerjed ellenünk.

Fordicsad immár az te haragodat az Pogány népekre, kik nem ísmérnek téged Ur Isten ő idvősejékre.

Az Országokra kik segítségül nevedet nem hiják, mert ők meg évék keresztyén-seget helyét el-pusztiták.

Ne emlekezzél régi bűnünkről dehamarlag minket, elől vegyenek irgalmaságid mert meg-nyomorodtunk.

Oh Idvőzítő édes Istenünk segély-meg már minket, az te nevednek dicsőségére szabadíts-meg minket.

Es légy kegyelmes te szent nevedért az mi bűneinknek, hogy ne mondhasák az pogány népek hól vagyon Istenünk.

Jelentessék ki minden népek közt mi főzömeink előtt, bősztu állásod tesztölga-idnak vérek hullásáért.

Jussón elődben fohaszkodások az szé-gény foglyoknak, te hatalmaddal ments-meg mint a ki halálra tartatnak.

Büntesd meg az mi ellenteginket hét-képpen Ur Isten, az szidalomért kit raytad térsznek felféges Ur Isten.

Mi pedig Földön kik te népeid és juhaid vagyunk, kiket legeltetz, te Sz: Igédde néked hálát adunk.

Es nemzetségirol nemzetségre tégedet hirdetünk, tisztességedet dicsősségedet mind örökké vallyuk.

Igen könyörög Anyaszent-edgyház ellenfégi ellen, mint irván vagyon az Soltár könyvnek hetven kilencz részében.

Más szep ének.

BAtor érted Uram Isten kárt vallának, te hiredért ennél inkább nyomorganék, csak tenéked én kedvedben lehetnék.

Az sz: Jóbot kefervesen meddig veréd, törrel döggel öröket mind el-vé-

véd, és ő magát főkélekkel meg-seb-hetéd.

Támasztál te ellenséget ő réája, tű-zet veszfűt ő néki házájára, az Sántát-is bocsátád romlására.

Határt vetél te magad veszedelmé-nek, meg-kifirted mint állana keferűsé-gében, de Ura lön az szent Job töké-letinek.

Azt úgy mondgya nagy fel szóval ezt kiálttya, testel bűnel az én Anyám szült ez világra, ki kell múltnom énnékem az más világra.

Nem tűrheté az Isten rayta könyö-rüle, fok jószággal irván vadnak ötet-szerete, marhájaért ő néki őtt annyit adá.

Irgalmas vagy te azért Uram Isten, csak te hozzád folyamjuk tiszta szívbé, és mi bizzunk te benned tiszta szível.

Uram

Uram légy te kegyelmes veszedel-memben, nám jól tudod mint voltunk mi Földünkben, mi Atyánktól maradot örökségben.

Reánk szállot ez világon a budofás, eggyik helyről másik helyre nagy futo-sát, barátinktól éktelen hurogatás.

Bátrán mondgyák az Isten hogy o-lstoroz, jószáginkat Törököknek el-ol-szotta, ő magokat testová budofattya.

Azt jól tudgyuk örök Isten hogy mi bűnünk, mind ezeket szenvedgyük mert érdemlyük, azért mi-is békével el-szen-vedgyük.

Ne nézzed te bűneidnek számtalan vóltát, érdemünknek te előtted semmi vóltát, csak tekíncsed az Krístust mert fogadtad.

Ez éneket szerzették Gyula-fejér-várban, Battyáni Urbán fekvék kór-á-

C c 4

gyá-

gyában, mikor irnak vala ezer öt-száz negyven hétben.

PSALMUS XII.

Nota: *Mindenkoron áldom, Cc.*

Szabadics-meg és tarcs-meg **U R A M**
Isten, mert ez Földön imár szent ember nincsen, igaz beszéd az embereknél nincsen, mert többire minden ember hitetlen.

Tudván mert olly nagy hívfágokat szólnak, edgy-más környül mindenkor csalárdkodnak, mind hazudnak ő felebarátynak, szívek szerént és csak abban forgódnak.

Az Ur ő nyelvöket és ajakokat, el-szaggassa és töröllye azokat, ajakokkal valakik csalárdkodnak, és nyelvekkel csak nagy kevélyen szólnak.

Ravaszágban bizván a kik azt mondgyák, hól nyelvöket nagyon fel-magasztallyák, ajakokat hazugságra tanittyák, az Ur Istent nem felik nem urállják.

Az

Az Ur Isten ezek ellen azt mondgya: Mayd fel-kelek minden ember meg-láttya, mert én szemem az szegényeket láttya, hieimnek fohász kodását szánja.

Idvözítő szabadító mert vagyok, szegényeket árvákat óltalmazok, beszédemben nagy hüvféggel meg-állok, gonoszokon ezentül bősíszut álok.

Meg-hidgyétek az Istennek beszédét, kik várjátok csak az ő segitféget, mert olly tisztak az Istennek beszédi, kiket híznak az Istennek hiei.

Igazak és szintén olly igen tiszták, mint az ezüst kit Földből el-választanak, az ötvösök kohokban olvasztották, és hétszer meg-erész tvén tisztították.

Hatalmaddal tarcs-meg minket **U R**
Isten, őriz minket kegyetlen nemzet ellen, hogy őökké kik lészünk igaz hitben, meg-maradgyunk a te ísméretedben.

Az hitetlen és kegyetlen Pogányok, mi környülünk járnak mint Oroszlánok, az Edgyházi fejedelmek gonoszok, azért győznek az hitetlen Pogányok.

C c s

Lám

Lám ezeket Dávid írta versekben, énekének tizenkettő részében, mikor volna nyavalyában, inességben, Saul Király miatt szám-kivetésben.

PSALMUS XIII.

Nota: *Vedd-ei Ur Isten rólunk, &c.*

Szent Dávid Király háboruságában, panaszkodik Istennek buvában, és im ezt mondgya ő nagy firalmában, széllel budoftában.

Meddig Ur Isten kefergetz engemet, meddig reyted-ei előlem szinedet, talám örökké így gyötresz engemet, nyomorúlt fejemet,

Meddig szivemed hagyod gondolkodni, és ide s-tova elmémet hanyodni, az én szivemet sirván velekedni, míg hadz keferegni.

Ebrefsz-fel Uram mert talám el-es-ném,

ném, nyomoruságban talám megh-is hálnék, ha az én szivem nem vigasztaltatnék, tülled nem tartatnék.

Ne késsél Uram én hozzám látnia, mert ellenségem kezdi mondanía, meggyözttem ötöt nincs óltalmazója, el-kel pusztúlnia.

Tekincs most reám hatalmas Ur Isten, és könyörgésem vegyed Füleidbe, firalmas szóim jusznak elődbe mostani ügyemben.

En mindenkoron csak te beñed biztam, irgalmafságot csak te töléd vártam, ellenségimmel ha szemben szállottam, hozzád fohaszkodtam.

Igen könyörge Dávid ő szüvében, szép énekben így adgya előnkben, mi-is dísrjük Istent szükségünkben, minden életünkben.



PSALMUS XVI.

Nota: Nagy hála-adással, Ege.

ÖRiz meg engemet benned bizom
én édes Istenem, mondgyad oh én
lelkem az Istennek te vagy én Istenem,
semmi jót tenéked nem adhatok én é-
des Istenem.

Óltalmad alá végy, mett énnékem,
minden ráfáságom, ez Földön lakozó
szenteiddel vagy on nyájasságom, és a te
választot edényiddel én jó akaratom.

Rettenétes kénok meg-fokaful a bál-
ványozóknak, idegen Istennek áldozat-
tot kik tenni kívánnak, nem áldozom
vélek neveket is utálok azoknak.

Mert Isten énnékem életemben az én
erősségem, meg-elégíszem véle mert az
Isten nékem szép pohárom, te örized
Uram szárnyad alatt az én örökségem.

Szép

Szép helyre találtak az én nyilaim,
esnie Ur Isten, mert szép örökségem,
vagy énnékem te örök Ur Isten, kibem,
nagy örömmel mind örökké bizik az én
lelkem.

Ur Isten tégedet én dicsőrelek, a te ta-
nácsodért, kit énnékem adtál én szí-
vemben, a te sz: Lelkedért, ki által en-
gemet éjjel nappal tanítasz Fiadért.

Reád nézek URAM mindenkoron én
nagy szükségemben, én job kezem felől
állasz nékem én veszedelmemben, azért
nagy erőssen meg-maradok én igaz hi-
tőmben.

Az én szívem azért csak te beüed vi-
gad én Istenem, sőt az én lelkem is az-
ért örül és örvendez bennem, hogy biz-
vást nyughatik óltalmodban Uram az
én testem.

Mert meg-mented Uram rohadá-
stól

stól Sz: Fiadnak testét, és fel-támasztod koporsóból hamar ő életét, énnékem-is adod kegyelmedből az örök életet.

Engemet tanítasz az életnek utára-igédben, à te vig orzáddal vigaságot szöröztvén szivemben, és à te job kezetrakva vagyon mindenkor örömmel.

Ez képpen ajánlá önnön magát Isten őltalmában, Sz: Dávid Prophéta Soltár könyvnek tizen-hat részében, mi-is csak Istennek mi magunkat bizzuk szent kezébe.

M A S.

LAs hozzám U n I s t e n kegyelmes szemeiddel, nyomorúságimban vigasztaly szent Lelkeddel, sok boszszuságimat hogy el-szenvedheffem jó lelki békefféggel.

Az te szent nevedet kiért örökké áldom, mert gyarolágomat te látod nyil-

nyilván tudom, keferűségemben ha fokáig tartasz, felfegedet meg-bántom.

De idején kérlek Uram az te nevedért, lelkemben meg ne seřcs téged megbántásomért, és az én szivemnek gyarolásból eset keřerves firásért.

Óltalmam mindenkor mert bizony te csak vóltál, mind az ólta fogva hogy ez világra hoztál, sok nyomorúságokból meg-szabadítottál, és mellettem forgodtál.

Nincs most-is énnékem küvülled seřgitseřgem, mert sem jó barátim és semmi nemzetseřgim, nyomorúságimban ki-mellettem fogjon, hanem csak te Istenem.

Im ha nem nagy kén vólt ez világban vájodnom, nékem nyavalyáfnak gyakorlatlan budořnom, ilyen ártatlanúl

gonosz nyelvek miat, sok szidalmat
vallanom.

Siralomtól szőmem immár meg nem
száradhat, ortzám barátim közt vig
kedvet nem mutathat, mert mind hátra
hadtak, hanem csak egyedül szány en-
gem Uram Istenem.

Aldlak téged Uram ha velem ezt mi-
veled, hogy ellenséggemet szőmem lát-
tára vered, mind ez világ előtt töllek
rád szánt gonoszt ő fejekre téríted.

Az kiktől ok nélkül én ezeket szeny-
vedem, nyelvek nehézségét most feje-
men vífelem, de bizom te benned hogy
még mind ezeknek örömmel vögét-
érem.

Rövideden Uram nyavalyámat meg-
ércsed, én árva fejemet igazságodból
mencsed, ellenséggim ellen a prokátor-
ságot Sz: Fiadért fel-vegyed.

Akar

Akar mint titkollyam te tölled bána-
tímat, ha el-nem rőyrhetem te tölled
titkaimat, mert látod szívemet vezér-
lyed útamat, tudod gondolatomat.

Szüvem melly szomorú életem oly
nyomoru, az én tekintésem minden fe-
le sanyaru, én keserves lelkem testem-
ben gyötrődik, mert meg-emészti sok
boszszu.

Keserves bánattal én ezeket hogy
írák, szomorú könyvekkel leveletem
áztatám, el-fogyot fejemet szomorú
lelkemmel, az Úr Istenben bizám.

PSALMUS XXVI.

Nota: *Nagybánatban Dávid, Éc.*

Mikor Dávid vala keserűségben, Saul
Király előtt szám-kivetésben, fel-ki-
áltá Istenhöz ő szívében, könyörögvén si-
ralmas énekében.

Itély-meg te Uram Isten engemet, csak

te

te lássád az én igaz ügyemet, mert bűntelen kergetnek ökö engemet, hogy te benned vetem reménységemet.

Csak te réád bízom Uramat magamat, én szívemet bátor te megpróbálgad, nevésemet azonképpen meg-lássád, dolgaimat hogy csak te igazgassád.

Hátra vetem mert én minden dolgomat, szőmem előt tartom te jó vóltodat, és csak nézem te irgalmasságodat, ártatlanul járom az én utamat.

Alnokokkal nem tartom tanácsomat, sem gonoszokkal én társaságomat, sőt azoktól meg-vonszom én magamat, úgy őrlőgállak tégedet én Uramat.

Es mikor te Templomodba bé-megyek, keresztyének seregébe léjendek, tiszta kézzel ott én néked áldozok, szívem szerént szép dicsíretet mondok.

Lám mindenkor Uram róllad éneklők, csudaidrol nagy bizonytságot téfzek te népednek seregében őrvendek, dicsőséges háylekodba ugy megyek.

Felleges Ur Isten kérlek tégedet, gonoszok

noszokkal ne vedd-el életemet, gyilkosokkal ne végezd életemet, velek egygűt te ne bűntes engemet.

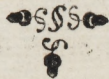
Ezek azok kik nem félnek tégedet, és semminek tarttyák te beszédedet, alnokságban mert nagyon őrvendeznek, és hamissan sok ajándékot vesznek.

Csak te benned bízom én Uram Isten, ártatlanul azért járok éltemben, ne hadgy engem szabadács-meg ügyembe, és könyörűly raytam nagy szűkségemben.

Igasságban vetem minden dolgomat, arra bilák tégedet mint Uramat, mindenkoron dicsírlek mint Uramat, és mindenkori hirdetem jó vóltodat.

Tűkőr gyanánt legyen ez mindeneknek, kik keresztyén nevet Földön vitelnek, életekben hogy ekképpen éllyenek, Szent Dávidtól az mint innen

értének.



SIRAL

S I R A L M A S

*Könyörgése Magyar Országának,
melly láttatik szereztetetnek az Mo-
hacsi veszedelem után.*

TEkints reánk immár nagy Úr Isten
az mennyegből, a te dicsősféges
templomodból, emlekezzél-meg im-
már az te árvaidról.

Miért hagyál-el minket ilyen igen
meg-romlanunk, mi nemzettségünkben
el-pusztulnunk, miért távozá Ur Isten
illy megszűze mi tőlünk.

Tudgyuk hogy vétkeztünk, mert té-
gédet nem tiszteltünk, mint Atyánkat
téged nem szerettünk, mint hatalmas
Urunkat tégedet nem feltünk.

Azért kel már tisztelőünk pogányo-
kat, gyilfokat, paráznakat, bálvány imá-
dókat, kiknek el-kel viselnünk kemény
igájokat.

El-

El-vővéd mi tőlünk orzaguokat Ki-
rályunkat, Földhöz vetéd az mi koro-
nánkat, színed elől-el-vetéd mi áldo-
zatinkat.

Meg-szűnék sok helyeken szent ne-
vednek dicsőretű, szép iffiaknak ékes é-
nekléfi, mert az bálvány imadástólled
ezt érdemli,

Közzölünk le-váगतál nagy sok gaz-
dag fő Urakat, virézeket erős férfiakat,
kiknek kővér testekkel el-hizlalál va-
dakat.

Közzölünk rabbá tévél, sok mennye-
ket özvegyeket, gyermekeket, gyenge
szép szüzeket, mind a mi bűneinkért fi-
zetéd ezeket.

Mind ezekből ismérjük bűneinknek
folyóságát, haragodnak rettenetes
vóltát, mert lárttyuk felfégednek már
bőszű-állását.

D d

El-tá-

El-távozik mi tőlünk jó nagy Isten
mi örömünk, niacszen immár semmi vi-
gasságunk, siralomra fordula, az mi
nyájaságunk.

De még-is nincs mit tennünk, csak te
hozzád kel-folyamnunk, mert jól lát-
tyuk hogy mind el-kel vesznünk, ha az
mi bűneinkből hozzád meg né térünk.

Emlekezzél-meg röllünk hogy mi
Földből teremptettünk, ördög miá bűn
alá vettettünk, mint az árnyék el-mulik
mi gyarló életünk.

De az te jó vóltodból kárhozatban
nem hagyattunk, és Sz: Fiad által meg-
váltattunk, bűntől örök haláltól már
meg-menekedtünk.

Támadgy-fel azért immár nagy Ur
Isten mi mellettünk, az te kezeidet
nyucs.-ki raytunk, és ne vés előled, kik
meg-nyomorodtunk.

Lá-

Láffak-meg a pogányok hogy mi re-
ánk gondot viselsz, kiker te szent igéd-
del legeltetesz, és noha megh-bántot-
tunk, te tölled el nem vetesz.

Mert látod el-hagyattunk, és csak te
reád maradtunk, nyavalyások tudatla-
nok vagyunk, és el-hagyot árváknak,
csak te vagy óltalmunk.

Dicsíreffel mennyegben, Szent Há-
romság edgy felségben, ki meg-vigasz-
talsz minket lelkünkben, noha gyötrő-
dünk mostan, itt á mi testünkben.

M A S S I R A L M A S

*Könyörgése Magyar Országának, az
Jeremias Prophéta Oratio-
jából.*

K Eserves szível Magyar Országban
mondhattuk magunkról, az nagy
siralmat kit Jeremias régen írt Sidóktól.

Emlekezzél-meg hatalmas Isten nyo-

D d 2

mo

moruságinkról, tekincs mi reánk, ály
boszszút immár, mi nagy romlásinkról.

Mert örökségünk tőlünk fordúla po-
gány nemzetsegre, mi lakó helyünk szál-
la mi róllunk idegen népekre.

Edes Anyánktól immár meg-váltunk
árvaságra juttunk, édes Atyánkkal mind
egyetemben özvegyé maradtunk.

Meg-szomjuhozván minden vizünket
drága pénzen iszszuk, nagy fáratlással
bé-gyűjtőt fánkat immár áron veszszük.

Mi ellenségekink éles szablyákat fejünk
felőt forgatnak, erős munkára fárad te-
stünknek, nyugodni nem hadnak.

Az Pogányságnak olly nagy rablásra
mi magunkat adtuk, hogy csak kenyérrel
mi éhségünket meg-elegíteljük.

Sírván mondhattuk felfejes Is TEN,
vétkei Atyánknak, kik mi közülünk ré-
gen el-múltak, mi reánk szállanak.

Kegyetlen szolgák nagy dühösséggel
raytúk uralkodnak, nem találhatunk már
reménységet szabadulásunknak.

Nagy félelemmel és rettegéssel pusztá-
ban

ban budosunk, eledelünket, mi életünket
kezünkben hordozzuk.

Testünknek bőre mint az kemencze el-
szárat, el-éget, az nagy éhségnek ő tűze
miat ugyan meg-sült veszet.

Aszfzonyi-állatok tisztaságokban meg-
gyaláztatának, az gyenge Szűzek sok vá-
rosokban széplőket vallanak.

Az Fejedelmek akasztó-fára fel-fügez-
tetének, és vén népeknek ő tekintetek
nem bocsúltatének.

Iffiu népekkel és Gyermekekkel gono-
szúl élének, kegyetlenséget, éktelensé-
get, köztünk mivelének.

Az mi szűvünknek minden öröme már
el-fogyatkozék, gyülekezetünk, nagy si-
ralomra fordula változék.

Es mi fejünknek szép ékessége közzü-
lünk ki-csék, jay mind örökké immár mi-
nénkünk, mert igen vétkeztünk.

Nagy bánat miat mi szívünk lelkünk,
igen keseredék, és a mi szemünk siralom
miat mind meg-setétedék.

Kereszttyéneknek lakó helyeket kik el-
pusztá-
D d 3

pufztittanak, vadak és rókák, hamis tanítók most immáron lakják.

Te pedig kegyes, irgalmas Isten, örökké meg-maradsz, te Országodban, birodalmodban örökké meg-állasz.

Miért örökké el-felekezzel mi róllunk Ur Isten, mire hadsz minket sok ideiglen ez veszedelemben.

Terics te hozzád és mi meg-térünk kegyelmes Ur Isten, újjécs-meg immár az mi napunkat mint régi időben.

Ez képpen íra Sz: Jeremias ő könyör-gésében, mikor az Isten meg-nyomorgatá Sidókat ínségben.

PSALMUS XXXVII.

Notája: *Neked mennyei, &c.*

Meg-nyomorúlt szegény Keresztyén ember, türy és szenvedgy hogy te Ihesz szent ember, ne kövesd az mit ez hitlen ember, és mit mivel az gonosz hamis ember.

Igen.

Igen hamar mert mind azok el-vel-znek, kik az Földön hamissan cseleke-znek, széna Fűnek módgya szerént meg-ásznak, mint az fának levelei el-húlnak.

Csak te bizzál erőssen az Istenben, és magadat tarcsad jámbor életben, Földön lakván ély jámbor kerestetbe, győ-nyörködgyél te csak az edgy Istenben.

Hogy meg-adgya értelmet te szivednek, te útadat ajánlad Istenednek, benne bizzál tarcsad gondviselődnék, és ő léfzen forgatója ügyédnek.

Az Ur Isten a te igazságodat ki-jelen-ti mint a napnak világát, meg-mutattya te ártatlanságodat, szintén úgy mint Délnek világosságát.

Ezért bizván szenvedgy várd az Ur-Istent, ne zugodgyál ha látod az hitel-lent, hogy jó szerencsével ő igen fel-ment, csalárdkodot az Istentől mesafze-ment.

D d 4

Lassu.

Lassúsággal meg-szűnnyel az harag-
tól, meg-óltalmazd magad dagalyos-
ságtól, haragodban minden gonosz
dolgokról, boszszuságból, az gonosz
társaságtól.

Sok gonoszok mert nagy hamar vesz-
nek, de Isten félők örökköfű lesznek,
csak edgy keves időt váry te még ének
az helyét sem látod az hitetlennek.

Törvény szerént a kik ez Földön él-
nek, együgyűvek és kik Istenben hisz-
nek, az Földön ők mind örökköfű lesz-
nek, és az nagy békefűgyben gyönyör-
ködnek.

Az hitetlen szívében azt gondollya,
hogy az igaz embert ő el-ronthattya,
és ő ellen fogait csikorgattya, de az
Isten őt neveri csufollya.

Réjá imé mert el-jő az ő napja, mel-
lyen Isten az hitelent meg-ronttja, az
igaz-

igaznak ő boszszuját meg-allya, szent
Igét azzal meg-bizonyittya.

Igen nagyon hitlen népek készülnek,
fegyverekkel ijokkal fel-öltöznek, és a
szegény igaz emberre mennek, igaz szí-
vű embereket üldöznek.

Noszsa mennyen ő szivőkben fegy-
verek, és el-törjék kezekben az ő iyok,
jobb ő kevéssé az igaz embernek, hogy
nem mint sok kénese az hitetlennek.

Végre ő hatalmokban meg-rontat-
nak, az igazak peniglen meg-tartatnak,
kik Istennek ísméretiben vadnak, az ő
örökségekben meg-maradnak.

Sok gonosz időkben nem szégyenül-
nek, nagy éhségben ezek meg-eléged-
nek a gonoszok penig hamar el-vesz-
nek, mint kövérseg a Fűstben le-cső-
pögnek.

Kölcsön veszen hitetlen meg-nem-
adja,

adgya, de az igaz anyomorúltat láttya, a kin vagyon szívének indulattya, melyből néki az övét mind ki-adgya.

Oh nagy Isten a kik tégedet áldnak, ez Földön-is öröksejben maradnak, de gonoszok kik téged szidalmaznak, gyökereftől tölled ki szakattatnak.

Nagy fok ügyök vagyon az igazaknak, de Istentől azok igazgattatnak, mert Istének nagy szerelmében vadnaka és mindenkor az ő kedvében járnak.

Történetből az igaz ha el-esik, az Istentől Földhöz nem verettetik, mert Istentől akkoron meg-áldatik, mikoron ő ördögtől mardostatik.

Róllam ennek én bizonyfágot vörtem, issiu voltam és immár meg-vénhöttem, az igaznak el-hagyását nem láttam, magzattyának sőt táplálását láttam.

Az

Az éltében irgalmasságban vagyon, mindékoron kölcsön adásban vagyon, az Istennek áldomásában vagyon, magzattya-is ő óltalmában vagyon.

Már meg-szünyyel te ember a gonosztól, ód-meg magad az Isten haragjától, cselekedgyél jól a te életedben, hogy lakhassál örökké mennyegben.

Az igazak Istentől szerettetnek, azért tőle soha nem feléytetnek, mind örökké tölle meg-örízternek, de hirtlenek maradéki el-vesznek.

Gyökereftől és mind ki szakattatnak, az igazak peniglen meg-tartatnak és Földöknek öröksejében laknak, mert Istentől örökké meg-áldatnak.

Nám az igaz az igazat gondollya, és nyelvével a mi igaz azt vallya, és szívében Isten törvén yét tarttya, álhataratos volját és meg-mutattya.

Ugy

Ugy lefeli az hamis az igazakat, és akarja meg-ölni az igazat, de az Isten nem hadgya az igazat és ki-menti kezéből az igazat.

Mikor igaz hamissan ítéltetik, az Istentől akkor nem kárhoztatik, sőt az igaz akkoron meg-áldatik, mikor az hamisságtól kárhoztatik.

Oh keresztyén az **UR ISTENT** megvárjad, az ő útát és te meg-óltalmazad, hogy Istennek segedelmét meg-lásd, és te magad ő kezében ajánlyad.

Réad gondol fel-magasztal tégedet, hogy te vegyed Földön örökségedet, és mind addig meg-tart **ISTEN** tégedet, hogy meg-lárod gonoszoknak vesztőket.

Az vakmerő gonosz embert jól látam ő hatalmát magasztalását láttam,

Cedrus

Cedrus fához ötet hasonlítottam, borostyánhoz hasonlatosnak mondtam.

Bátorfággal ő mellőle el-múltam, tehát ötet immár helyén nem láttam, meg-kerestem és helyét sem találtam, az igaznak pedig jó végét láttam.

Az gonoszok Istentől meg-rontatnak az igazak pedig len meg-tartatnak, az Istentől ők meg-szabadittatnak, mert Istentől örökké meg-áldatnak.

Tudgyad hogy ezt a Sz: Dávid Propféta, az ő Soltár könyvében el-bé-írta, harmintz heted részében bé-foglalta, mert élteben ő ezeket jól látta.

MAS.

JEREMIAS PROPHE-
tának siralmas panaszol-
kodása.

EMLEKEZZÉL MI TÖRTÉNÉK **URAM** mi raytunk, és tekincs-meg melly nagy szida-

szidalomban mi vagyunk, mert bűnünk-ért U R A M tölled ostromoztatunk, azért azért szűkség éyel nappal hozzád kiáltunk.

Örököseink édes házánk máfra fordúla, az mi házunk és jószágunk idegenre szálla, ígyünk jutá jay minékünk nagy árvaságra, mert Istenek nem akaránk térni utára.

Árvaságra nagy inségre miként maradtunk, mert nincs nekünk Földön házunk sem pedig Atyánk, így fogyot özvéységre maradt Anyánk, mert bűnünknek meg-haragut mennyei Atyánk.

Arra jutánk hogy még vizet-is pénzen veszünk, és a mi erdők fájában nagy ár-ron veszünk, egyéb fele szűkséget-is mindent szennyvedünk, mert edgy-máfra semmi gondot mi nem viselünk.

Tereh alat az rablásban nyakunk leszegék, semmi-némű nyugalom nem engetteték, mert semmi kegyesség közöttünk nem találtaték, azért hitlen népnek szive raytunk nem eslek.

Hitlen

Hitlen nép között kereszük mi kenyérünket, mert Földünkben nem segélyük a szegényeket, nyomorútlakról el-fordítjuk mi szemünket, azért Isten vere-ánk harag szömeket.

Atyáink-is vétkeztenek de már megholtak, mi-is követői voltunk álnoklágoknak, im mint vasék-meg beléje fogok fiaknak, mert ellene járánk Isten parancsolattyának.

Kik szolgák voltak közöttünk, most uralkodnak, mert szolgák lévén Istennek mi sem szolgálunk, minden Isteni tiszteletet mi meg-utálánk, azért nincsen ki által meg-szabadíttatnánk.

Im csak markunkban viseljük az mi lelkünket, nagy keferűséggel eizük mi kenyerünket, felelem és röttegés meg-emésztet minket, fegyver előt kitlenben menttyük fejünket.

Ehűg miat az mi testünk meg-fogyatkozék, mint égő kemence bőrünk meg-repedezet, az mi szívünk bánat miat meg-keferedet, lelkünk pedig bűnünk miat kétségben eset.

Az

Az mi Alfizony népeink meg- gyaláztatának, nagy sok Szűzek pogányoktól meg-rontatának, mert nem engedének Isten parancsolattjának, azért Isten küldé reánk sok pogányokat.

Fejedelmek mi közzülünk mind kifogyának, és a tanácsadó népek mind elfogyának, az köz népek edgy-más között vízfizát vonnak, jegye hogy majd vége leszén mi Országunknak.

Nagy haragja vagyon raytunk az Ur Istennek, természeti ellen élünk Sz: Igi-jének, és e' lene járunk minden ő szerzésének, ezzel adunk minden okot büntetésének.

Iffiu nép hitetlenektől inséget vallá, nincsen köztünk hogy ki edgyben férne azokkal mert lám mi-is vízfizát vonánk Atya-fiakkal, immár raytunk te ostorod nagy sok rabsággal.

El-távozt már mi tollunk az mi örö-münk, mert koronánélkül vagyon már a mi fejjünk, azért szűkség hogy szívünkben mi keseregjünk, szüntelenül az Istennek mi könyörögjünk.

Jay

Jay minékünk mert meg-bántók mi Istenünket, azért fogta keserűség mi szívünket, sötét homály bé-borítá mi fze-meinket, vadak rókák széllel lakják a mi Földünket.

Bizodalmunk vagyon benned felfejes Isten, mert meg-maradsz mind örökké igiretedben, ha gyötrődünk bűnünk szerint a mi testünkben, azért nem hadz elszakadnunk tőled lelkünkben.

Mire Uram mind örökké hogy el-hadz minket, illy nagy keserűséggel büntesz minket, kérünk téged ténies hozzád a mi szívünket, mert nem nyerjük nálad nélkülvöltségünket.

Vedd-el róllunk kérünk téged nagy haragodat, és úy jecs-meg már minékünk a mi napunkat, kegyelmes Ur Isten tars-meg mi házainkat, dicsírheisűk mind örökké szent felfegedet.

AZ ECCLESIANAK

Keresztinek okairól.

Szükség keresztényeknek tudakozni,

E s

I S T E N,

ISTENNEK dolgairól emlekezni, jó vól-
táról nem kel feletkezni, irgalmasságá-
ról kel értekezni.

Ennyi kegyességet édes Atyánknak,
tanullyuk meg okát sok ostorának, ves-
sünk véget már az sok gonoszságnak, ki-
ért ostorát érdemlyük Atyánknak.

Gyakor helyen meg-irták a Prophé-
ták, okat ennek minékünk megh-mon-
dották, hogy szereti az kit meg-vér azt
irtak, a kösséget is arra tanították.

Erről vagy a kit szeret hogy veri,
mert az Atya-is ugyan azont téfzi, az
melly fiát bizonyába szereti, azt többi-
vel gyakortab fenyegeti.

De nem veri arra hogy gyűlöljneje,
de hogy ötet hozzá tanítanája, és kezé-
höz mint fiát oktarnája, akarattyát hog-
ő néki tennéje.

Igen örzi Isten a mi lelkünket, mert
nem

nem akarja mi veszedelmünket, ez vi-
lággal együt el-veszésünket, azért lá-
togat ostromil bennünket.

Noha mostan igen nyomorgat min-
ket, azt akarja hogy ismerjük bűnünket,
könyörgéshez azzal intené minket,
mert el-seleytryük sokszor Istenünket.

Ő próbálni akar ezzei hitünkben,
hogy meg-lássa mint bizunk mi ő befe-
reménységünk vagy a nála többben,
a tűz által próbállyá meg éltünkben.

Sokszor Isten embereket büntetett,
tanúsáért sokát ostromoztatott, kivel
másnak ő azzal példát adott, hogy mi
térjünk mást azért verettettet.

Gyűlölte ő mind örökké azokat, az
nagy Isten beszéde utállókat, pogá-
nyoknak az mi édes házánkat, ezért adá
kezében országunkat.

Raytunk eset nagy sok nyomorusá-
got,

got, békefeggel szenvedgyük az sok
ostort, hidgyünk mi meg-jövendő ité-
letet, mikor Isten koronázza az hűtet.

Ezt regula mi szömmünkkel jól lát-
tyuk, az igaznak it nincs helye jól tud-
gyuk, az hamisnak elő-menetit láttjuk,
azért az Itilő birót el-várjuk.

Győzedelmek ott lészén igazaknak,
ez világon kik csak nyomorgattanak,
szégyenségek lészén az hamisnak, ez
világon kik csak uralkodtanak.

Oh melly nagy öröm volna az miné-
künk, hogy az Isten kegyes Atyánk mi-
nénkünk, ostoroz csak hogy hozzája ha-
jollyunk, nem azért hogy mi tölle el-
futamjunk.

Róllunk mert azt mondgya nagy sze-
relmében, ha ostorozlak ugy-mond ha-
ragomban, meg fel-vészlek irgalmassá-
gombá, részesítlek örök dicsőffégembé.

Illy

Illy szerelmét Istennek ha gondol-
nuk, amit gyűlöl bizonyára el-hadnók,
hitünket egyébbé soha nem vernők, id-
vőffégünk ki legyen ha ismernők.

ő mi reánk örökké nem haragszik,
azt véledé hogy immár csak feddődik,
idvőffégünkre bizony igyekezik, büne-
inkről többé nem emlekezik.

Segitféget adgyon ezt hogy hihef-
sük, ostorát hogy jóra magyarázhassuk,
kegyességet kérjük hogy hihefsük, ez
világon éltig őt szolgálhassuk.

Ez igékben Istennek ostorának, oka
vagyon minden nyomoruságnak, ke-
gyessége innen tetszik Atyánknak, kiért
dicsőffég legyen Sz: Fiának.

PSALMUS LII.

Notája: Szám-ki-vevésre, Esca.

SCARICA MAT:

B e 2

Dávid

DAVID Doég gonofságát hogy látá,
Saul Király előt arultatátát hallá,
magát semmiképpen meg nem tarthatá az
Doéget ilyen módon szolítá.

Oh te gonosz ember mit dicsekedel, te
gonofságodban mit kevéلكedel, éyel nap-
pal csak azon mesterkedel, Istenedről so-
ha nem emlekezel.

Gonosz nyelvedet te igen szereted,
mint a beretvát ugyan élested, hamis be-
szédeken szabadon hagyod, atyafiát min-
denkoron árulod.

Tisztességed vagyon hazugságodért,
méltóságot nyertél hízelkedésért, fokát
hazudsz az nagy jóvedelemért, de meg-
büntet Isten téged ezekért.

Gonoszt inkább szóktál jónál szeretni,
hazugságban akarsz csak gyönyörködni,
igasságod te nem akarsz követni, hazug
nyelvnek mert igen tudsz te hinni.

Csak veszedelmet szeretsz te nyelved-
del, ezzel rontasz engem mint éles törrel
Saul Uram előt hamis beszéddel, el-vesz-
teni igyekezel mindennel.

Az Isten el-ront téged mindenestől, és
ki-vonszon téged szép írot palotádból,
ki-vét hamissán kereset marhádból, ki-
szaggat téged élőknek Földéből.

Ezt mikoron az igazak meg-látták,
meg ijednek és raytad csudálkoznak, nagy
veszedelmedben végre csufolnak, róliad
akkor ők mind ekképpen szólnak.

Ez ember nem bizot volt az Istenben,
hanem csak az ő nagy gazdagtságában, ha-
talmas volt ez csak a csalárdtságban, azért
Isten el-vesztötte őt abban.

En peniglen az Istennek házában, ugy
állok mint szép zöld olay-fá abban, re-
ményem csak Isten jó voltában, min-
denkoron erőssen bizon abban.

Magasztalom az Istent mind örökké,
minden jót várok míg élek ő tőlle, meg-
segít jól hiszem ő szent Felsége, nem árt
nékem ellenség dühössége.

Ez éneket Dávid az ő könyvében, meg
írta mint meg-hallók ilyen rendben, mi-
kor feddig vala az Doég ellen, bányya
vala hogy ő járna fejére,

PSALMUS LV.

Nota: Mikoron Dávid Saul előt futna.

Mikoron Dávid nagy busultában, baráti miat volna bánatban, panaszkodván nagy haragjában, ilyen könnyörgésk kezdé ő magában.

Istenem Uram kérlek tégedet, fordítsad reám szent szemeidet, nagy szükségben ne hadgy engemet, mert megemészti nagy bánat szívemet.

Csak sívok, rivok nagy nyavalyámban, el-fogyatkoztam gondolatimban, meg-keseríttem nagy busultomban, ellenfelemre való haragomban.

Hogy ha énnékem szárnyam lőv volna, mint a Galamb el-repültem volna, hogy ha az Isten engedte volna, innét én régen el-futottam volna.

Akarok inkább pusztában laknom, vadon.

don erdőben széllel budosnom, hogy nem mint azok között lakoznom, kik igazságot nem hadnak szóllanom.

Eyel és mappal azon forgódnak engem mi módon meg-foghassanak, beszédem miat vadolhassanak, hogy fogfágomon ők vigadhassanak.

Látod jól Uram álnok sziveket, csak szömben való szép beszédeket, de zabolázd-meg az ő nyelveket, ne tapodgyák le hiremet nevemet.

Ugyan szömmel jól látom őket, én reám való gyűlölségeket fülemmel hallom, káromlásokat igazság ellen fel-támadásokat.

Egész ez váras rakva haraggal, edgy másra való nagy bosszúsággal, el-hirefedet az gazdagsággal, hozzá fogható nincsen álnoksággal.

Gyakorta köztök gyűlések vadnak,
E e s öze-

Özvegyek, árvák, nagy bősézszerűek,
Isten szavával ők nem gondolnak, mert
jószágokban fel-fuvalkodtanak.

Keserűségem ennyi nem volna, ha
ellenfejtől nyavalyám volna, bizony
könnyebben szenvedtem volna, maga-
mat attúl meg-ohattam volna.

En barátomnak a kik vélek volt, nagy
nyájasságom kivel egygűt volt, jó hi-
rem, nevem, tisztességem volt, fő el-
lenfejem most látom hogy az volt.

Csuda szerelmér én hozzám láttam,
kivel sokáig mind egygűt laktam, az
Istent véle egygűt szolgáltam, illy ál-
nokfágát soha nem gondoltam.

Keserű halál szállyon fejére ellenfe-
gemnek itéletre, álnokfágának bünte-
tésére, hitetlenfejemnek ki-jelentésére.

En pedig Uram hozzád kiáltok, reg-
gel is délbe estve könyörgök, meg-
szaba-

szabadulást te tölled várok, az ellen-
fejtől mert én igen felek.

Meg-szegették ezek esküveseker, ré-
gen el-hadták az ő hitőket, nem hiszem
imár edgy beszédeket, mert meg-pro-
báltam hitetlenfejeket.

Ezeknek szájak firosb az vaynál, fi-
kosb ajakok az fá-olaynál, élesb a nyelv-
vek az éles kardnál, szájakba nincsen-
egyéb álnokfágnál.

Te azért lelkem gondolatodat Isten-
ben vesséd bizodalmodat, róllad el-
véfzi minden terheder, és meg-halga-
tyare könyörgéfeidet.

Igaz vagy Uram itéletedben, az vér-
szópókat ő idejőkben, te meg nem ál-
dot szerencsésekben, hosszú életek
nem léssen ez Földön.

Az igazakat te mind meg-tartod, az
kegyefeket meg-óltalmazod, az szegé-

nyeket fel-magasztalod, a kevélyeket alá hajgálod.

Ha edgy kevéssé meg-keserítőd, az égő tűzben el-bé-taszitod, nagy hamarossággal onnét ki-vonszod, nagy tisztességre ismét fel-emeled.

Szent Dávid írta ezt a Soltár könyvében, ötven ötödik dicsőíretiben, melyből az hívek keserűségben, vigasztalásért szörzék így versekben.

PSALMUS LXIII.

SAulnak a Dávidhoz jó szerelme, hogy meg-szegék hozzája régi kedve, előtte futván edgy kietlenben, fejét nehezen menthette-meg tőle.

Csak ohaytozik szíván Istenéhez, mert nem bizhatik lám főből senkihöz, de hogy közel nincs szent seregéhez, azt bányá hogy nem juthat az igékhez.

Azért siralmas szóval im igen szól, Istenem Uram szolgálád imé hól szól, el-hitte hozzá

hozzá hogy itt nem aluszol, azért tégedet nem héában unszol.

Reménységemben hilak Uram Isten, reggeli órák rollad ál szivemben, testem is ohayt hozzád ez helyben, hól éltető viz nincs ez kietlenben.

Illendő-képpen ennek pusztasága, az szent igének ritkán halgatása, Juda Földének sirja jószága, méltán igédnek szivemben világa.

Csudámra vagyons szépsége házadnak, vayha ott vólnék hól téged szolgálnak, orvosság én lelkem faydalmának, az lenne öröm könyvező orczámnak.

Elészto néked nagy drága befzeded, mellyben dicsőílégedet ki-jelented, embernek szivét azzál emeled, szent biztárára mikor kényszerited.

Vélem vífelem ott-is izét annak, vala hól nekem nyugodalmat adnak, csak jókat töllem mindenűt hálnak, edességedben ajakim mozognak.

Sőt mind egész jövőendő élttemben, áldlak dicsírlek tégedet örömben, élet vagy azért

azért tiszteletedben, hozzád emelem kezeimet hitben.

Mint drágalátos illatu kenettel, és bizodalmas gyenge eledellel, úgy vidul lelkem életésséddel, mikor vigasztaltz Angyali örömmel.

Azért ajakim csak téged dicsírnék, szájam és nyelvem róllad énekelnek, ágyamban-is veled beszélgének, éyel és nappal téged emlegetnek.

Te vagy ki nékem váltástgot ígérhetz, ki engemet szent szárnyad alá reythetz, velem egyedül minden jót tehetz, előtem Uramsoha el-nem mehetz.

Te igiretedhöz mert támaszkodom, az én lelkemben csak te benned bizom, én árvaságom azzal táplálom, hogy jobb karodnak árnyékában nyugszom.

Ha kik lejendnek nékem ellenségim, halálos-képpen meg-dűhöt hohérim, veszélyben jutnak olyan emberim, mert léfszen tudom te óltalmod enyim.

Edgyen ketten mind fegyver miat vesznék, az ő restekbe vadak étki léfszenek, ró-
kák

kák és szarkák raytok ehetnek, ekképpen ők hitekben-is el-esnek.

Jó Istenemnek deszent Városában, hiszem bé-állok Királyságomban, örömem szentséges házában, meg-vidul lelkem ismég ez világban.

Ellenségemnek száját bé-peccsértled, hogy nagy kegyelmes hozzám meg jelen-ted, ezt látám hogy mind azért miveled, dicsíretemet gyakortá vennéd.

Ez szókot ama nagy buzgo Prophéta, kinek fő gondya Istenének útá, tanúságunkra minékünk adta, hatvan-harmadik Soltárban írta.

AZ ŐRDÖG ES BŰN Háborgatása ellen.

PSALMUS X.

Notája: *Ohmellyigen, &c.*

GREGOR: SZEG.

TEkincs reám Istenem nyavalyámban, légy gyámolom segítségem-

gon-

gondomban, mert nem tudok mit te-
nem busultomban.

Vallyon s-mikor veted reám szemei-
det, firalmimra ha fordítod Füleidet,
nem tűrhetem sanyaru kezeidet.

Az ellenfég fejemre törökődik, ere-
jében hatalmában bizakodik, sok tűrés-
fel én lelkem fogyatkozik.

Dicsekedik kérkedik kevélységben,
soha nem jut Isten-is ő szivében, mert
nem vallo' semmikárt életében.

Ebből vészzen bizodalmot bátorságot
nagy fokáig hogy el-tűrsz gonoszságot,
mert nem büntetesz hamar kegyetlenség-
get.

Fején vagyon áldomásod segítséged,
én fejemre hogy ülljön te segélled, az-
ért nem fél mert soha nem bünteted.

Az ő szája tellyes sok szidalommal,

szive

szive lelke gerjedez álnoksággal, nem
gondol ő semmit nagy haraggoddal.

Halálomra csikorgattya az ő fogát,
ál utakon titkon meg-vonta magát,
hogy nyakamba kericsse ő hálóját.

Mint a farkas juh után olalkodik,
bárány után az Oroslán sivalkodik,
mindenkor csak utánna leleskedik.

Az gazdagfág kevélységre kényszeríti,
az ő lelkét kárhozattól nem félti, hogy
Isten légy soha ő azt nem hiszi.

Te erődet hatalmadat ő nem tud-
gya, hogy irgalmas igaz vagy nem gon-
dollya, minden dőlégát csak szerencsé-
nek tarttya.

Induly azért Istenem óltalmomra,
illy későre tekincs reám te árvádra, vi-
gasztaly-meg ennyi sok firalomra.

Szent nevednek káromlását hogy
tűrheted, kevélységért miért hog' nem
büntet.

bünteted, türeleddel bűnökben keményited.

Minden dolgát jól hiszem hogy felrottad, nyavalyámat siralmimat felirtad, az büntetést utóira halasztattad.

Az bűn ellen mutasd-meg haragodat, büntetéssel jelens igazságodat, hogy rettegjék mindenek hatalmadat.

Hogy az árvák özvegyek Istene vagy szűkségemben szememmel had lássam-meg, szabadulást most azért nékem tegy.

Ezt Ur Isten nem kérem bosszúságból, csak kívánom térésed bűneiből, ne cámadgyon ellenem kevélységből.

Esmérje meg por hamu fereg vólatát soha többé ne hidgye-el ő magát, de szolgállyal alázatosan Urát.

Az Sz: Dávid így tanít könyörgeni,

az szomorú szívet meg vigasztalni, szokták tized Sóltárba énekelni.

Azon Psalmus.

Notája: *Dicsőílek tégedet. avagy:*

Dávid Királynak: Ec.

MEg-nyomorodván ellenségetől Szt Dávid Prophéta, hogy tegedelmet Földön magának fenkitől nem látá, keserves szível az Ur Istéhez ekképpen kiáltá.

Istenem **U R A M** miért én töllem ilyen nagy távol állasz, miért én töllem miként nyomorgok reýtekben állasz, ellenségetől hogy már engemet meg nem szabadítasz.

Csak kevélykedik én ellenségem és fel-fuvalkodik, raytam naponként kevélységből ő kegyetlenkedik, de meg-fogassék ő tanácsába kiről gondolkodik.

Hánnya ő magát mert helyén láttya szív akarattyát, fősvénységével untalan tölti telhetetlen hasát, Istent káromlyá semminek tarttya az Istennek szavát.

Az ő homlokát kevélységből ő nagy fel-

fel-emelte, és mindeneket magához képest csak semminek véle, nincsen az Isten gondolattyában szívéből ki-vette.

Elő-meneti vagyon ő néki minden dolgában, nem fél Istentől vakmerőképpen bizik ő magában, ő ellenségi vadnak ő nálla utállatossággal.

Lám azt gondollya az ő szívében kivel mit gondolok semmit nem félek, mert én mindenkor ekképpen maradok, egész életben nyomorúságot soha kárt nem vallok.

Sőt ő szája mindenkor rakva Istent cáromlással, ragalmazással minden rúttsággal szitokkal átokkal, fok csalárdtsággal fok hazugsággal minden álnoktsággal.

Tolvay-képpen ment mint edgy pusztaban ő álnok házában, az ártatlanon kegyetlenkedik ő nagy dágallyában, az szegényeken vadnak szemci nagy olalkodásban.

Álnokoskodik mint edgy Oroszlány ritkon barlangjában, csak olalkodik hogy szegény eszik ő szoros markába, kit megszaggallon mikor ctytendi az ő halójába.

Ronttya nyomodgya az szegényeket a Földre-le-vágja, Isten nem láttya az ő szívében lám ő azt gondollya, Isten ezeket hogy el-seledte és ingyen sem tudgya.

Istennem URAM kely-fel immáron mutasd-meg magadat, fel-magasztaljad te is ellenben az te hatalmadat, el-ne feleylesd a te nyomorúlt hiv szolgaidat.

Végre kezeden kérited ötet meg bünteted ötet, meg-óltalmazod a te szárnyad alatt a te szegényedet, és árvaidtól te meg nem vonzod nagy segedelmedet.

Senki nem állja-meg az szegénynek mert az ő boszszuját, és az árváknak senki nem fogja ez világon parittyát, reád maradtak azért meg-állod azoknak boszszuját.

Felfejes Isten törd-meg immáron hitetlenek jobb kezét, gonosz embernek te ne szenyved-el ő kegyetlenségét, mert ha keresed hamar el-vezted nem találod helyét.

Örökké való Királyunk Urunk csak te vagy minékünk az hitlen népek Földek-

F f

ről

ről vesznek kik rontóink nekünk, azok ellen légy te paíszunk óltalmazónk nekünk.

Csak te Ur Isten nyomorúltaknak vagy meg-halगतója, és igaz hitből az ő szíveknek vagy igazगतója, könyörgéseket csak az te füled azoknak meg-hallja.

Ítéletteddel sok nyomorúltat imár szabadítasz, ez Földön való kegyetleneket ítéltre vonszasz, hogy senki többé ne rőttegetsen csak te ellent állhatz.

Tudgyad ezeket Keresztýén ember, Sz. Dávid Prophéta, az ő könyvének tízed részében szépen bé-foglálta, nyomorúságban hogy az Istenhez nagy sürván kiálta.

M A S.

NAgy Ur Isten ne hadgy minket, ne akarjad vezésűnket, pogány kézre ne adgy minket, kik csufollyák szent nevedet.

Mi bűnünkért el-szenvedgyűk, mert bűnünkben ki nem tértünk, Felségedet nem ismérijük, azért téled büntettettünk.

Mi

Mi házunkban békefességgel, nem lakhatunk egyfességgel, környűl vőttek ellenfegek, el-pusztitnak tellyefességgel.

Prophétáknál vagy on írva, mint Felséged meg-mondotta, ha ki igédet halगतya és ha tereud igazítottja.

Annak útát te meg-tartod, ősvényét igazगतod, minden jóval látogatod, ellenfegőtől óltalmazod.

Es nagy erőt adz ő néki, futnak tőlle ellenfegi, száz közöttük el-kergeti, ezért bennök mind el-veti.

Ha pedig len nem halगतya, szent Igédet nem fogadgya, és ő útát nem jobbitya, ellenfegét reá hozza.

Es olly népet hoz ő reá, kinek nyelvét nem tudhatya, vizzik őtet nagy fogáságra, és ő eskik nagy rabfágra.

Ezenképpen most mi vagyunk, meg-fertezet a mi útunk, és ismérni nem akarjuk, azért nyilván el-pusztulunk.

De könyörgűnk nagy Ur Isten, néz mi reánk kegyelmesen, kik fertőzűnk nagy bűnőkben, s-nem jobbulunk életűnkben.

F f 2

Orfiza

Országukban tarcs-meg minket, vedd-
el róllunk ellenségekinket, és adgy nekünk
békefűget Sz: Fiadért eggyesűget.

Több segítőnk nincsen nekünk, hanem
csak te nagy Ur Isten, kik mi vagyunk
csak beszédben, óltalmazhatz te szép
rendben.

Dicsírteffél őrök Isten, Szent Fiaddal
egyetemben, vigasztaló Szent Lélekkel,
mind örökké dicsőfűgben.

PSALMUS XXXVIII.

Nota: Szám-kiserefre, &c.

GREGOR: SZEG.

NAgy bánatban Dávid mikoron vá-
la, bűneitől hogy meg-ijedet va-
la, Isten haragját fejen láttya vala, azért
hozzá igen könyörög vala.

Uram ne fedgy-meg engem hara-
godban, ne ostorozz erős busulásodbá,
ne itily-meg kemény igazságodbán,
mert nem lehet életem Országodbán.

Kezei-

Kezeidet én el-nem viselhetem, sok
ostoridat már nem szenvedhetem, mér-
ges nyilaiddal kesergettetem, ki miaz
ingyem mayd meg-emésztetem.

Czélúl vettél engem az ellenségnek,
kik mindenkor csak reám lövöldöznek,
sok nyilakkal annyira el-taglottak, sem-
mi épűget testemben nem hadtak.

Nincs szivemben senkihez reménű-
gem, csontaimban sohul nincs békeű-
gem, sok bűneim meg-emésztének en-
gem, ha kegyelmed elől nem vészen-
engem.

Alnokfágim fejem felyül haladtak,
minden tetemimet őszve rontották, és
szivemet igen el-busították, ez nyava-
lyát bűneim réám hozták.

En Istenem im melly nyomorúlt va-
gyok, éyel nappal buban bánatban va-
gyok, örvendetes napot immár nem-

F f 3

várok,

várok, azért mindenkoron szomorún járok.

Nines fenki gyógyítója sebeimnek, semmi orvosság nem kötöztetnek, jó barátim engem meggyűlöltének, minden atyámiai vőttenek.

Ezek nékem jómat kívánnak vala, de már mostan fejemre törnek vala, szemben szépet énnékem szólnak vala, de hát megül hálót vőttenek vala.

En ő nékik azért gonoszt nem szóltam, fenyegetéseket mind elhalgattam, mint edgy bárány senkinek nem ártottam, igazsághoz mindenkor támaszkodtam.

Sokan vélik hogy én szólani nem tudok, mert nyelvemmel senkit nem rágalmazok, bocszúállást az Istenre halasztok, igaz birót ő ellenek támasztok.

Segítségét én nem várok senkitől, hanem

hanem csak te tölled én Istenemtől, téged vetlek mindenkor én paisúl, azért én nem felek az ellenségtől.

Te felelsz meg Ur Isten én érettem tudod hogy igazságban törökedtem, noha mostan haragod érdemlettem, ólalmamat én tölled reménlettem.

Ha tántorodásom nékem történnék, az ellenségnek én csak csufja lennék, nagy sok káromlásra ok adattatnék, segély meg engem hogy ez ne történjék.

Az én ellenségim reám dühöttek, halálomra mert végezést végeztek, ha te elhadz engemet ők elvesztnek, az jóért énnékem gonoszt fizetnek.

Könyörgésem Uram meg-halga-szad, bűneimet énnékem meg bocsássad, háláadó voltomat hogy halhassad, ellenségtől lelkemet bocsássad.

Sies hamar az én segítségemre, az el-

Jenség mert fiet életemre, nagy foktörő vagyon veszedelmemre, azért figyelmezel fejedelmemre.

Sz: Dávid írta ezt a Soltárkönyvben, harmincznyolczadik dicsőretiben, mikoron bus vala az ő szívében, ezeket éneklé edgy jó kedvében.

PSALMUS XXVII.

Nota: Szánnya az Úr Isten, &c.

OH én két szemeim az Urra nézzetek, hogy kegyelmeshozzám mindékor el-hidgyetek, az ő nagy szerelmét hozzám nagy vóltát mindenkor hirdessetek.

Uram meg-ne gyűlöly engemet haragodban, ha immár bé-vettél nagy irgalmasságodban, kérlek el-ne fordíts orcádot én róllam, vigy-bé Sz: Országodban.

Meg-foglak téged az én igaz hitembé, reád támaszkodom erős reménységemvel, és el-nem erefztlek, a míg meg-nem halgatz az én lelki kezemvel.

Fel-inditlak téged nagy nyomorúságim-

gimval, az én bűneimnek szántalan fokfágával, mind addig kiáltok míg bé nem kötz engem irgalmassággoddal.

Oh menybéli Isten te vagy én reménységem, kinek hatalmában kezedben ellenfelegim, ott vagy te Úr Isten én nagy segitfelegem, a hól nincs reménységem.

Tanics-meg engemet te igaz utaidra, hadd lássak bé-mennem az te igazságodra, én ellenfelegimet gonosz szándékokra, ne bocsásd ő szájokra.

Ha te benned Uram nem reménlettem volna, az nagy bánat miá meg-eméfsztettem volna, az életnek Földén az te javaidat meg-nem láthattam volna.

Azért oh én lelkem ne bocsásd-el magadat, mit törőd szaggatod nagy bánatban magadat, meg-fogod majd látni az URNAK jó vóltát, csak ne hadd-el magadat.

Az kik nagy bánatban keserűségben vadnak, ítélet napjára igaz bírót várjanak, de addig magokat igen vigasztallják, mint Dávidtól meg-hallák.

Ffs M A S.

M A S.

Nota: *Mi Urunk Jésem Krisztus, Éc.*

Iővel légy velünk Ur Isten, segícs-meg minket igyünkben, adgy erőt az ellenfegen, ki reánk töt mint szüntelen, háborgat minket hitünkben.

Fel-fuvalkodot ellenünk, kevélykedik hogy bír velünk, valamig távol vagy tőlünk, veszt és ront, mert nem fél tőlünk, láttya hogy nincs erősségünk.

Bizik ő sokaságában, fegyverében, jó lovában, el-hitte azt ő magában, hogy nincsen már ez világban, ki meg-roncsa hatalmában.

Bátrán kergeti népedet, ostromozza hivedet, pusztította örökségedet, ostromollya sereggedet, nem féli büntetésedet.

Azért tenéked könyörgünk, támadgy-fel

fel most mi mellettünk, emeld-fel zászlódat köztünk, viadalmukban légy velünk, biztas hogy meg-ne rettennyünk.

Bátoricsad mi szivünket, igazgassad fegyverünket, tölünk el-ne vedd eszünket, egyengessed sereggedet, rentencsd-meg ellenfeginket.

Nékünk nincs annyi hatalmuk, hogy ő ellenek álhasfünk, te légy azért mi-őltalmuk, fegyverek ellen paisunk, erősségünk, diadalmunk.

Nem sokaság az mi erőnk egyedül vagy reménységünk, noha sokan nem lehetünk, ha te velünk vagy nem félünk, sokat kevesen meg-verünk.

Három-száz tizen-nyolcz vala Abrahamnak népe száma, őt Király ellen indula, el-éré, vélek meg-vivá, nagy győzelelemmel jára.

Erőtlen Jisraél népe, veres tengerre hogy

hogy ére, Pharahótól meg-rettené,
mikor tovább nem mehetné, alitá hogy
mint ott veszne.

Az tengert kettő szakasztád, őket
azon el-bocsátád, Pharahót mélysegre
hozád, az vizet reáboritád, népedet
meg-fzabaditád.

Amorhaufok hadára az égből fok kö
le-szálla, | Josue hogy parancsolá, az
Nap az égen meg-állá, miglen őket le-
vágatta.

Harmincz-edgy Királyt székiből, le-
veté dicsőffségéből, el-pusztitá népe-
alól, pogány népet hirtelenül az igi-
retnek Földéről.

Gedeonnak-is serege, ki hinné hogy
hadat verné, te hogy te löl segitfége,
erőffége, győzedelme szántalan népet
meg-veré.

Goliathnak magassága hat finginél
nagyob

nagyob vala, Dávid kised Gyerme-
k vala, bátrán véllé szemben szálla, mert
te benned bizik vala.

Goliath talpig fegyverben, Dávid
csak edgy köntöskében bot és parittyá
kezeben, győzedelme lön ezekben, és
edgy kicsiny kövecskében.

Sennacheribnek seregét, edgy An-
gyallal meg-öletéd, száz nyolczván-öt
ezer népét, edgy orában mind el-vesz-
téd, Királyságából le-veréd.

Gyenge vala Judit aszfzony, nem-
ügy termet hogy harczollyon, keze so-
ha nem volt kardon, de te bátoritád
azon, hogy bátrán kardhoz nyulhasson.

Holofernest meg-ragadá, nyakát csak
kétszer vágata, feje kezében marada,
szolgáló leánnak adá, Bethuliában ho-
zatá.

Gyakorta kevés nép által, nagy hada-
kat

kat le-vágattal, erőfőket le-tápodtal,
kevélyeknek torkán jártál, kegyetlene-
ket rontottál.

Ugy tégy ezekkel Ur Isten, mint Ma-
diannal régenten, ály boszszút az po-
gány népen, alázd-meg kevélysegekből,
roncsd-meg kegyetlenségeiben.

Ők vinak uralkodásért, praédaért ra-
gadományért, mi hitünkért, szent ne-
vedért, özvegyekért és árvákért, meg-
romlot édes hazánkért.

Ők keresik életünket, rabolják az
mi Földünket, mi óltalmazzuk fejünket,
tulaydon örökségünket, feleségünk,
gyermekünket.

Nem nézik Ők az véneket, le-vágják
az gyermekeket, meg-rontnak sok szép
Szűzeket, szánd-meg Ur Isten ezeket,
ne szenyved ez nagy vétkeidet.

Ály boszszút raytok népedért, meg-
nyome,

nyomorúlt hivedért, verd-meg őket.
Sz: Nevedért, Templomodnak romlá-
sáért, Sz: Fiadnak szidalmaért.

Ne mondgyák azt mi felőlünk, hogy
nékünk nincsen Istenünk, mutasd-meg
erődet bennünk, viaskodgyál együt
velünk, magasztald-fel kezed köztünk.

Hogy mindenek kik ezt hallják, győ-
zedelmedet csudálják, jó vóltodat
magasztallják, hatalmasságodat áld-
gyák, erődet meg-ne utállják.

Mi-is innen vízfőzra térvén, jó szeren-
csénken örülvén, adunk hálát fel-emel-
vén szemeinket, és dicsárvén téged
mind örökké, Amen.

M A S.

I Rgalmasságnak Istene, mindeneknek to-
remptője, jóknak vagy kegyes vezére,
gonoszoknak büntetője.

Kérünk és hozzád kiáltunk, és tölled
óltal-

óltalmat várunk, mert Sz: Fiadnak vérevel szépen meg-tisztítván vagyunk.

Noha most az én testemben, ként szenvedek életemben, nem hadz el-vesz nem bűnomben, azért vertél-meg è Földön.

Lás hozzám kegyelmes Isten, vigasztaly te Sz: Lelkedben, hogy az Kristusnak kedvéért, bizhassam idvősségemben.

Mert sanyarúság testemben vagyok, az én életemben, úgy hogy elmémet szüntelen csak nem eyti kisértetben.

Bűneimnek sokságát, sem testemnek gyárloságát, cselekedetnek rúttságát, ne nézzed faytalanlágát.

De Sz: Fiadnak kedvéért, à Kristusnak érdemeért, à te fogadafod szerént ne bűntés érdemem szerént.

Hogy az te isméretedre és à Keresztyén életre, népeknek idvősségekre, siethessék életemben.

Adgy egészéget testemben, és szent lelkét életemben, igédnek hirdetésében, foglallyam magam életben.

Mi hasznod gyótródésomban, és nagy kén-

kén-szenyvedésemben, ha szent nevedet ezekben meg-bántom keferűségben.

Ostorodnak súlyoságát, és haragodnak nagy vóltát, ismérem raytam csapását, az bűnért bosszú-állását.

Dehogy kétségben ne essem, sőt békévelszen vedhessem, Sz: Léleknek erejével erőfics engem Ur Isten.

Elégedgyél-meg immáron, szenyvedésemmel ez világon, hogy téged háladással dicsírhessélek életben.

Légyen néked nagy dicsíret, URAM Isten és tisztesség, Angyalok és az emberek magasztallyanak tégedet.

PSALMUS LXIX.

Notája: *Tudni hadra Isten, &c.*

Sies nagy Ur Isten én segítségemre, és légy figyelmes az én beszédemre, emlekezzél reá szent igiretedre, haysad füleidet én könyörgésemre.

Tiszta sziböl Uram foljamom te hoz-

G g

zad,

zád, nagy bizodalommal fohászkodom hozzád, szüntelen oh Atyám hiáltok te hozzád, kérlek kiáltásom fel-hasson te hozzád.

Ezen te Sz: Fiad meg-esküt minékünk, hogy te szent orczádot nem reytet el-töllünk, sőt az ő nevében a mit tölled kérünk, minden kétség nélkül meg-adod minékünk.

Parancsolta nekünk Sz: Mathe könyvében, hogy az légyen dóljunk mindennek előtte, hogy Sz: Országodat az ember keresse, az után a testi hogy minden meg-lenne.

Hűrből tisztá sziből azért arra kérek, engedd szent Igédből hogy ismérések, minden dólgaiban réged nézhesselek.

Az én életemet tarcs-meg szent nevedért, az te Sz: Fiadnak kedves szerelmeért,

meért, nagy halákat adok tenéked ezekért, ha meg-halgatz Uram engem jó voltodért.

Nem kérem a végre hoszszu életemet, hogy itt ez világban hiszlallyad testemet, és hogy öregbicsen hiremet, nevemet, sőt hogy dicsírhessém te Istenségedet.

Világi életem csak árnyék én-nékem mint az szép folyó viz el-múlik én töllem, de a te Országod örök lakó helyem, mellyben Jesus Kristus által helyeztetem.

Szent Fiad vállára rakád bűneimet, Ördög rabfágából meg-váltál engemet, érette Fiaddá fogadál engemet, Örökköffe tévél ő érte engemet.

Bizvást azért merek néked könyörögni, az én ajakimmal áldozatot tenni, mint kegyes Atyámmal te-veled szólni

lani, minden szűkségemet és megbe-
szélleni.

Az te népeidet Uram immár szánd-
meg, a te ostorodat tőlünk imár vond-
meg te nagy haragodat Sz: Atyám, eny-
hícsd meg gyűlekezetedet immáron,
épyicsd meg.

Rútságát bűnünknek Ur Isten ne néz-
zed, hanem Sz: Fiadnak hálálát tekin-
cséd, és áldozattyának szent érdemét,
nézzed, szegény fiaidat immár megse-
géllyed.

Az te jó vóltodért mint örökké áldúk
írgalmaffágodért és fel-magasztalunk,
hála-adatlanfágot távoztas tőlünk, úy
és tiszta szívet teremcs már mi beűnk.

Tiéd légyen Isten mindenben dicsőf-
ség, az te Sz: Fiaddal és minden tisztef-
ség Sz: Lélek Isteñel egyenlő Felfégben,
az Sz: Háromfágban mind örökké, Amen.

PSAL-

PSALMUS LXXX.

Nota: *Oh Ur Isten tekincs reánk, &c.*

Keresztyéneknek Istene, te vagy hi-
veknek őrzője, népeknek kegyes ve-
zére, mindeñek gondvitelője, jelencs ha-
talmasságodat, és tarcs-meg te juhaidat,
láthassuk óltalmadat.

Ur Isten tekincs-meg minket, bocsásd-
meg mi bűneinket, ad-meg lelki szűksé-
günket, Krisztus mi Idvőffégünket, miglen
haragszol Ur Isten, te szolgaidra illy erőf-
fen, halgass-meg minket hitben.

Síralmas nekünk kenyerünk, keserves
minden életünk, szomszédinkról boszon-
tatunk, ellenségiaktól rontatunk, terics-
meg minket Ur Isten, lás mi hozzánk ke-
gyelmessen, hogy el ne vesszűnk bűnben.

Jussön eszedben régenten, Atyánk
hogy vólna infégben, a pogányfágnak ke-
zében, Ægyptusbéli erőben, ki-hozád az
te népedet, el-sokasítod itt ez Földön,
meg-szaporitád őket.

Ur Isten a teharagod imé most mi re-
ánk

G g 3

ánk szállot, Országunk meg-pusztította, te szent Templomod el-romlot, téry hozzánk hatalmas Isten, könyörgünk néked keservefen, ne hadgy el-vesznünk bűnben.

Oltalmazd à te népedet, nyomorúlt keresztyényidet, fordíts ránk kegyelűgedet, hadd lássuk te szent színedet, Krisztus Jესusnak érdemét, kit nekünk adtál id-völlegre, tarscon-meg minket hitben.

Mutasd immár hatalmadat, Krisztust à te Sz: Fiadat, vedd-el róllunk haragodat, távoztasd az pogányokat, hogy szolgálhassunk tégedet, dicsírhessük te Nevedet, zarthassuk te szent Igédet.

Sz: Dávid à Sólár könyvben, keresztyéneknek képében könyörgést télszen, ek-képpen mi-is kövessük őt ebben, hogy Isten à pogányfágot róllunk el-vegye az fogfágot, és adgyon szabadságot.



AZ

AZ ANYA-SZENT- Edgyházról.

PSALMUS XII.

OH Ur Isten tekincs hozzánk, magas menyből néz mi réánk, és könyörűly te népeden, nyomorúlt keresztyéniden, mert el-fogytak az te szentid, meg-alut Földön az igaz hit, minden emberek fiai közt.

Nem hisznek te szent Igédnek, hamisság kell csak kedvőknek, à mit talált az ő fejek azzal tégedet tisztelnek, de hamisság az ő dőlgek, hazugság ő talál-mányok, nem kedvesek néked azok.

Veszezd-el Isten ezeket, roncs-meg ő tiszteleteket, kik kevélyen azt kiált-tyák, bátorfággal nekünk mondgyák, nincsen Istentek tinéktek, el-kell may-

G g 4 dan

dan mind vesznének, ki óltalmaz-meg titeket.

Azért így szól az Úr Isten, fel támadnom szükség nekem, hogy meg-roncsam ő Fejőket, meg-szabadicsam népemet, mert látom nyomorúságát, hallottam fohászkodását, meg-állom néki bősfszuját.

Nem hagyom az én ígémet, el-óltani szent nevemet, de meg-tartom én házamban, és választot templomombá, hogy meg-szentelje szentimet, gerjeze nekik szívőket, biztassa ő lelkeket.

Az ISTENNEK szent ígéje, tiszta minden ő beszéde, mint az próbáltatott ezüst, hétszer meg-öntetet ezüst, mert annak az ő ereje, vagyon az kifizetetekben, keresztnék viselésében.

Te vagy Úr Isten óltalmunk, hatalmas kegyes gyámolónk, a te hű tanítóidnak

idnak szőlődbé plántalóidnak, te vagy őrzője népednek, erős óltalma hiveidnek, paísa te szent Igédnek.

Azért néked mi most adunk, nagy halálkat és ezt mondgyuk, dicsírteffel Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben, vigasztaló szent Lélekkel, nekünk édes vendégünkkel, örökké nag' dicsőfleggel.

M A S.

Nota: Jóllehet nagy sokat szóltuk, &c.

MEnybéli nagy Isten hozzád kiáltunk, keferedet szível hozzád folyamunk, mert veszedelmünkben nincs hová lennünk.

Soha nem mondhattuk meg mi nyelvünkkel, meg sem gondolhattuk az mi szívünkkel, menyi veszedelem vagyon fejünkön.

Mint a bő ár-vizek ugyan áradnak, rettegés, félelem, fizetés raytunk, sem éyel sem nappal nincs békeflegünk.

G g 5

Csak

Csak keferűség már a mi életünk, semmi jószáginkból mi nem élhetünk, ne hadgy nagy Ur Isten kétségben esnünk.

Ugyan el-faradtunk a nagy bánatban, meg-epedtünk imár a kárvallásban, csak hogy még nem feksznék az koporsóban.

Rémelletlen azért minket rontattál, mi ellenséginkkel el-pusztitattál, mint a barányokat meg-szaggattál.

Nincsen imár nekünk semmi örömünk, nagy keferűséggel rakva életünk, nyomorúságinkban szólni sem merünk.

Meg-alázál Isten az Földhöz verél, minden vigasztólunk el-vével, gonosz bűneinkért az tűzben vetél.

Im fejet haytottunk Istenfégednek, igaz voltát lártjuk ítélednek, mi vagyunk okai bűntetésednek.

Könyörűly már raytunk kérünk Ur Isten, mert meg-emésztt minket az vesze-delem, tekéncs reánk azért légy segítség-gel.

Az te Sz: Fiadért János Krisztusért, adgy minden jót nekünk az mi Urunkért, ne jess-el örökké tölled bűnünkért. Ma-

Mutasd-meg immáron ez világ előtt, hogy nagy gondod vagon te seregedre, ugy mint az te magad szemed fényére.

Hozd-el az örömet és békeséget, az szegény kölségnek edgy csendeséget vedd-el immár rólunk az ellenséget.

Ne dicsekedheszék mi ellenségünk, ne mődgyák hogy nincsen nekünk Istenünk, kérünk mi Sz: Atyánk támadgy mi mel-lénk.

Dicsíretet azért mi néked mondunk, nagy hála-adással fel-magasztalunk, az szent Angyalokkal áldotnak mondunk.

Könyörgés.

HAlgasd-meg mostan mi könyörgé-sünket, fordicsad reánk kegyes szemeidet, jelencs-meg hozzánk a te sz: nevedet, és óltalmazdat.

Kérünk Ur Isten hogy légy segít-séggel, gondot viselvén a mi életünk-

ről, lelki és testi minden szükségünkről, és békeségünkről.

Ne nézzed a mi számtalan bűnünket, birjad lelkünket és a mi szívünket, csak te viseled mindé gondainkat, ne hadgy el bennünket.

Senki bűnünkől meg nem szabadulhat, senki lelkünkben meg nem vigaszthat, senki kívülled meg nem óltalmazhat, és meg nem nyugothat.

Mert te egyedül érettünk fáradtál, a mi bűneinkért csak te szomjuhozál, kegyetlen halált mikoron kostolál, és értünk áldozál.

Te vagy csak azért a mi óltalmazónk, te vagy mi meg-váltónk és meg-szabadítónk, te vagy életünk és edgy bizodalunk, minden jóságunk.

Dicsíret legyen Atya Ur Istennek, és
 ✠ Fiaának te Isten-ségednek, és egyetemben

ben mi vigasztalónknak, Szent Lélek
 ISTENNEK.

PSALMUS XLII.

Nota: *El-bé-megyünk nagy, &c.*

MInt kívánczik az Szarvas a kút-féjéhez, az én lelkem-is ugy az Ur Istenhez, te hozzád Ur Isten életnek kút-féjéhez.

Igen szomjuhoz az én lelkem az Ur Isthöz, mikor jutot életnek kút-féjéhez, és meg-jelenvén Istenek szerelméhez.

Kenyerim vóltak én-nékem könyhul-latásim, és éyel nappal az én ohaytásim, hól vagy on Istenem azt kérdik elléségim.

Lelkemnek ezt meg-emlitvén vetem írásban, mert én megyek csudállatos helyekben, Anyaszent-edgyházban, Istennek ő hazában.

Olly nagy vigasságos szóban és dicsíretben, Isteni vallásban és tiszteletben, lakozol zengésben, Angyali énekemben.

Síralmas és nagy szomorú vagy te én lelkem,

lelkem, mire vagy te nagy szomorú ennéken, mire hogy háborgat engemet oh én lelkem.

Csak bízzál nagy reménységgel az Ur Istenben, mert meg-benne bizom nagy reménységgel az én Istenemben, és én időzítőmben.

Háborodot-meg én lelkem én bűneimben, azért rólla emlekezem ezekben, Jordánnak Földéről igaz Sz: Keresztségreül.

Az alázatosságról Hermon kis hegyéről, úy törvényjövénküNK O törvényből, mélyfégi mélyfégek fok szentek beszédéből.

Szintén miért te ennyire hogy felejtél-el, mert járok én most nagy keserűséggel, mikor ellenségem üldöz kegyetleniséggel.

En csontaim hogy mikor mind megrontatnak, akkor ök engemet megkáromlanak, az én ellenségim kik engem háborgatnak.

Ezt mondgya az Dávid Király imádságában, és Istenhez való bizodalomban háborúságáról negyven két énekében.

M A S.

Notája: Drága dolog az, &c.

Iesus Krístus mi kegyelmes Hadnagyunk, könyörgéssel te elődben járulunk, kik ez siralomnak völgyén nyomorgunk, óltalmat, segítséged tölled várunk.

Bé-merültünk fok nyomoruságinkban, vagyunk éyel, nappal szomorúságban, számtalan fok-féle sanyaruságban, az ellenségnek vagyunk ő torkában.

Ellenségünk sanyargattya testünket, csufollya és káromlya Istenünket, gyalázzal illeti sz: nevedet, ne szenved-elekérünk Uram tégedet.

Réad hadtunk minden mi dőlgainkat, hiszszük hogy jól látod nyavalyainkat, ne had el-merülni kicsiny hajódat, parancsoly és csendesítés a habokat.

Ébredgy-

Ebredgy-fel URAM mert mayd el-
merülünk, veszedelmes habokban el-
süledünk, szűkséginkben te hozzád ese-
dezzünk, Jესus Kristus halgas-meg, té-
ged kérünk.

Kérünk Uram maradj-meg szállá-
sunkban, járy mi velünk népeiddel egy
úton, látod immár vagy on Nap-enyé-
szetkor, téry mi hozzánk, járy mi velünk
edgy úton.

Jarulunk te elődben bátorsággal, e-
lőtred éneklünk nagy vig orczával, e-
gész Keresztynség edgy szível szájal, e-
fedezünk előtred buzgosággal.

Ne hadgy kérünk eggyetlen egy Je-
fusunak, jussanak elődben imádságink,
tekincs reánk eggyetlen edgy szószó-
lónk, tekincs reánk hatalmas közben-
járónk.

Védelmezzed á te kicsiny bárkádat,
kiért

kiért halálra adád te magadat, sz: vére-
det érettünk ki-ontottad, ne had-el
merülni ha meg-váltottad.

Sőt erős kö-falalégy népeidnek, szá-
poriasák számokat hivednek, vezér-
lyed nyelveket hirdetődnek, kik neve-
dért gyakran boszszút szenyvednek.

Szent az Atya mindennek meg-tar-
tója, Sz: az Fiu mindennek meg-váltó-
ja, oh Sz: Lélek hives bátorítója, Szent,
Szent, Szent á te neved minden vallya.

PSALMUS XLVI.

ERős várunk nekünk az Isten, és fegy-
verünk ellenség ellen: meg-szabadít
veszedelemtől, kik ránk jönnek most min-
denfelől, az mi régi ellenségünk, hábor-
gat minket, erővel fegyverrel és csalárd-
sággal, és minden nagy hatalmassággal.

Nincsen nekünk semmi hatalmunk, ki-
vel néki ellene álljunk: viaskodik az U
érrettünk, kit az Isten bocsátot nekünk,
ha

ha kérdeed hogy ki legyen az, Jესus Krіstus az, Seregeknek Ura, kinél nincs több Isten, annál vagyon az győzedelem.

Ha ez világ mind ördög volna, és elnyelni minket akarná: azért tölle semmit ne féllünk, csak Krіstus óltalmában bizunk, no bátor dühösködgyék, no fénekedgyék, ez világnak Ura, nincs raytunk hatalma, Urunk Krіstus őtet meg-birta.

Meg-ál az Istennek Igéje, és nem állhat senki ellene, az nagy Isten vagyon mi-velünk, és Szent Lelke lakozik bennünk, ha testünk nekünk el-vész, ha marhánk el-vész, hírünk nevünk feleségünk gyerme-künk, a Menyország meg-marad nekünk.

PSALMUS LVII.

Notája: *Dávid Prophetának 88.*

Irgalmaz Ur Isten immáron énékem
irgalmaz Ur Isten immáron énékem,
mert te benned bizik URAM az én lel-
kem, és te benned nyugszik URAM az
én szívem.

Szár.

Szárnyad alá vetem az én reménse-
gim, mig el-múlnak töllem én ellense-
gim, és mig el-távoznak töllem én bü-
neim, csak te benned léfzen Uram én ö-
römöm.

Te hozzád kiáltok hatalmas Ur Isten,
mert nincsen én velem ki most jól te-
hessen, én ellenségimtől engem megh-
menthessen, és én dőlgaimban ki jóra-
vihessen.

Velem én Sz: Atyám nagy sok jókat
tőrtél, mert menyből énnékem őrizőt
küldöttél, én ellenségimtől meg-men-
tettél, és az én szívemben örömet ször-
zöttél.

Az hatalmas Isten nagy hatalmassá-
gát, én hozzám bocsátá ő nagy igazsá-
gát, és meg-mondhatatlan nagy hatal-
masságát, hozzám meg-jelenté nagy jó
akarattját.

Néke

Nékem ellenségit mind a kik valának, fene oroszlánok mind meg-rontának, és te velem lévén ők nem árthatának, mert el-vetted Uram erejét azoknak.

De ennek fölörte emberek között is, én reám támadtak sokan közöttök is, hamisságot szóltak ellenem azok is, de nem árthatának énnékem azok is.

Ezeknek ő nyilok és az ő fegyverek, de semmi nem egyéb hanem az ő nyelvek, vermet ástak nékem és ők belé estek, csalárdságok miatt önön magok veszték.

Azért téged Uram fel-magasztallak, te dicsőségedben hatalmasnak mondlak, mind ez világ előtt irgalmasnak vallak, és jó akaromnak én tégedet hila.

Kész most az én szívem néked énekelni, kész most jó voltodért nagy halálat-

adni,

adni, és mindenek előtt tégedet vallani, szent nevedet néked örökké dicfirni.

Kely-fel azért mostan én nagy dicsőségem, légy mindenben nékem most is segitsem, erőtlenségemben légy én erősségem, és veszedelmekben légy óltalmam nékem.

En fel-magasztalom irgalmasságodat, és mindenkor vallo

te igazságodat, mind az egész-Földön irgalmasságodat, mindenkor hirdetem a te jó voltodat.

Szent Dávid Prophéta az ő levelében, ő Soltár könyvének ötven-hat részében, könyörög Istennek keferűségében, ellensége előtt való rettegésben.

Egyetembé véle a mi szükségünkben, nyomorult voltunkban ez Földön lakunkban, dicfirjuk az Istent ő dicsőség-

H h

ben,

ben, a szent Angyalokkal énekellyünk menyben.

Könyörgés az ördög dühös- sege ellen.

Nota: Halgásd-meg Anyaszent, &c.

Halgásd-meg Jézus Krisztus, az meg-
szomorodot, és a meg-keseredet,
szegény juhaidat, halgásd-meg kegyel-
messen az te Szentedgházadat, ki meg-
nyomorodot.

Ne had édes Jézusunk nyomorúlt népe-
det, szent véreddel meg-váltod, kicsiny
seregedet, ne had el puztuhn az te örök-
ségedet, az Keresztyénséget.

Kit a Sátán sok-képpen most meg-kör-
nyékezet, sok fertelmes bűnökkel és igen
kísérget, sok sanyarúságokkal és méreggel
kísérget, szidalommal illet.

Mint a fivő Oroszlány torkát reánk tar-
tya, minden felől ellenünk táborát jár-
tattya, mind a széles világot reánk fel-in-
ditotta, és fel-támasztotta.

Vagyunk

Vagyunk miként a juhok az farkasok
közöt, ez világi népeknek dühösleggek kö-
zöt, vagyunk utálatosak minden embe-
rek közöt, kegyetlenek közöt.

Miként a meg-ölésre választot juhok,
bőcsültetünk halálra naponként ő ná-
lok, nincs semmi könyörülés sem kegyel-
ség ő nállak, nincsen irgalmaságok.

Nincsen azért szívünket hová függesz-
tenünk, és keserűségünkben kihez ohay-
tanunk, mert nincsen nállad nélkül senki
tőb reménységünk, és tőb bizodalunk.

Mert te vagy ki érettünk ez világra jö-
vél, te vagy ki nagy kénokat és halált szé-
vedél, kivel örökké való boldogságot ér-
demlél, és életet nyerél.

Csak tégedet ajánlá minékünk szent
Atyád, és hozzánk való kedvet jelent te
nállad, mi-képpen te magad-is paran-
csoltad minékünk hogy siessünk hozzád.

Sics lás hozzánk azért kegyelmes Iste-
nünk, ne vess-el színed előtt szerelmes je-
gyesünk, ne hadgy-el minket és ne felet-
kezzél el-róllunk, ne meny mész sze töl-
lunk.

H h a

Ma-

Maradgy-meg URAM velünk mert be-
estveledik, és immáron az nap-is maydan
el-nyugoszik, homályosság sötétség in-
gyen mayd következik, az bűn sokasodik.

Szántalan sok gonofság köztünk el-
sokasult, a te szent szereteted igen meg-
hidegült, és minden rendbéli nap tölled
el-idegenült, az bűnben el-merült.

Halgas-meg azért minket és mence-
meg ezektől, pokolbéli ördögnek nagy
dühösségétől, minden tévelygésektől és
eretneklégektől, kétségben eséstől.

Ne távozzék-el tőlünk az Sz: Lélek
Isten, légyen erős gyámolunk az mi éle-
tünkben, tartsa-meg sz: igédnek szerel-
mét mi szívünkben, lehessünk kedvében.

Ugyan ez vezérellyen minden igazsá-
ra, tartsa-meg szent nevednek erős val-
lásában, és vigasztaljon minket minden
háborúságban, és nyomorúságban.

Hogy mondgyunk dicsíretet a te szent
Atyádnak, ő véle egyetemben néked mi
Urunknak, mind örökkön örökké a szent
Lélek Istennek, mi vigasztalónknak.

M A S.

M A S.

PSALMUS CXXIV.

Nota: *Adgyunk hálát mindnyájan.*

AZ Jzraelnek népe régenten O tör-
vényben, az Ammon pogány nép-
nek eset vala inességében, de meg-segite
az Isten ő nagy szükségekben, és nem-
hagyá ügyökben.

Azért nagy hálát adván, ISTENNEK
éneklének ő szabadulásokért, ilyen-
módon örvendének, mondgya ezt most
az Izrael, az ő szent Istenének, mint ke-
gyelmes vezérének.

Hogy ha az nagy Ur Isten velünk nem-
lészzen vala, mondgya azt az Jzrael,
mindnyájan el-veszünk vala, hogy ha az
mi jó Istenünk köztünk nem lészzen vala,
bizony mind el-veszünk vala.

Mikor az hitlen népek réánk támad-

H h 3

tak

tak vala, ne talam elevenen minket,
mind bé-nyelnek vala, midőn az ő nagy
haragjok réánk fel-gerjet vala, könyen
meg-emésztnek vala.

Ar-viz képpen jó vala réánk az ő ere-
jek, nagy rettenetes vala haragos fe-
nyegések, már szintén el-borít vala az
ő kegyetleniségek, szertelen nagy dü-
hösségek.

Nem vala emberektől, sohonnan re-
ményűnk, hanem csak te egyedül, Isten
Ur Isten segítségűnk, áldot légy azért
mi Urunk, és kegyelmes Istenünk, eg-
gyetlen edgy vezérünk.

Hogy minket meg-mentettél az el-
senység torkától, az hiterlen népeknek
réánk csikorgó fogoktól, mint a mada-
rat meg-mentél, az ő nagy halójoktól
és sok álnok tanácsoktól.

Meg-rontád te Ur Isten törét az el-
len

lenségnek, meg szabadítója lől te nyo-
morúlt hiveidnek, mint meg-csufolod
azokat a kik ellened élnek, álnok taná-
csot végeznek.

Csak te vagy örök Isten az mi erős
gyámolunk, csak a te áldot neved min-
denűt az mi hatalmunk, Menynek Föld-
nek edgy Urának, mi csak tégedet val-
lunk, azért mind örökké áldunk.

Ezt a Sz: Dávid írta régen a Soltár-
könyvben, az ő dicsíretinek száz hu-
szon negyed részében, hogy az hivek ne
essenek kétségben ő ügyekben, mikor
forognak inségben.

CMAS.

Notája: *Halgasd-meg mostan, Etc.*

EMLEKEZZÉL-MEG Menybéli Isten,
Menynek és Földnek szent Terem-
ptője, irgalmaslágodról, mellyet téz va-
la régi időben Jzraél fiaival. Noha vét-

H h 4

kez-

keztünk Menybéli Isten, azért el-nem hadtál.

Te el-ki-hozád az te népedet az Egy-
ptumból, az Pharahónak ő nagy infegé-
ből, de el-feleyted te nagy jó téted, bál-
ványt imádának, Noha vétkezt.

Az veres tenger két-felé válék, az Jor-
dán vizét te meg-száraztád az te néped
előt, de el-feleyték te nagy jó téted, bál-
ványt imádának. Noha vétk.

Te el-ki-hozád az te népedet, az igi-
retnek nemes Földére le-telepítetted, de
el-feleyték te nagy jó téted, bálványt
imádának. Noha vétk.

Kérünk már téged Atya Ur Isten, em-
lekezzél-meg te Országodról, az mi Or-
szágunkról, ne had el-vezni pogány kéz
miat te örökségedet. Noha vétk.

Dicsíret néked Atya Ur Isten, és mi
Urunknak, te Sz: Fiadnak az János Kri-
stusnak, dicsíret legyen a te Sz: Léleknek
mind örökkön örökké, ki vagy állatban
edgy bizony Isten, könyörűly mi
raytunk.

M A S.

M A S.

Az Anyaszent-edgyháznak
Ellenségi ellen.

A Tya Isten tarcs meg minket, és szent
Igdében hitünket, roncs-meg mi
ellenféginket, és minden kegyetlene-
ket.

Kik az Krisztust háborgatni, és szent
székiből le-venni, akarják őtet rontani,
ő hiveiben kergetni.

Krisztus ki vagy Uraknak Ura, és Csá-
zároknak Császára, jelencsed Istenfé-
gedet, és roncs-meg ellenfégidet.

Tarcs-meg minden hivedet, te sze-
gény Keresztyénidet, hogy dicsírhes-
sünk tégedet, tarcs eggyeffégben né-
pedet.

Oh Sz: Lélek áldot Isten, vigasztaly
minket ez Földön, légy jelen mi szük-
ségünk.

H h s

tegyünkben, és minden keferűségünkben.

Nevely minket az igaz hitben, Krisztusnak istméretiben, vigy minket szent fzerelmekben, és hóttunk után örömben.

PRO PACE.

ADgy békefféget UR ISTEN, az mi földünkben ez Földön, mert nincsen nekünk több senki bay-vivánk, hadakozók, hanem csak te UR ISTEN.

Könyörgés.

NEz mi reánk UR Isten kegyelmessé, és könyörűly te népeden, mert maydan el-fogyunk ez Földön, ha te meg nem látz nagy UR Isten.

El áradtak UR ISTEN sok inségink, mint átenger veszedelmink, mint az vi-zek könyhullatásink, meg-fokasúltak nyavalyáink.

EL

El-pusztultak UR Isten te Templo-mod, el-ofzlottanak juhaid, meg-kevesedet te seregged, mayd el-fogy Uram tiszteleted.

Mind ezek most UR Isten vadnak raytunk, senki nem könyörűly raytunk, gyalázat szidalom mi raytunk, a te nevedért, rútoltatunk.

Aly boszszút már UR Isten szent nevedért viaskodgyál szent igédért, a hitetlen népeket ezért, verd-meg UR Isten te népedért.

Sok ideje UR Isten hogy versz minket, mire nem keferűlsz minket, miért szenyvedéd kissebsegedet, könyörgünk Uram verd-meg őket.

Szidalmazták UR Isten te nevedet, és csufollyák Szent Fiadat, el-pusztiták örösegedet, halgasd-meg Uram panaszunkat.

Tekincs

Tekincs reánk Ur Isten magas meny-
ből, lásd-meg ökerharagodból mens-
meg minket nyavalyáinkból, keferűs-
ges rabságinkból.

Hogy tégedet Ur Isten békefűgben,
dicsírhetsűnk mi szivűnkben, vallást te-
hetsűnk igaz hitben, áldot légy Ur Isten
magas menyben.

M A S.

Halgas-meg minket UR ISTEN, te-
kincs reánk Uram Isten, ne hadgy-
el minket insűgűnkben, halgas-meg
minket Uram Isten.

El-hatalmaztak mi raytunk, kik szől-
gák vóltak közöttűnk, azért néked hit-
ből könyörgűnk, halgas-meg minket
Uram Isten.

Aldgy-meg minket népeidet, óltal-

mazza

mazzad feregedet, fel-magatz-tallyuk
szent nevedet, halgas.

Mutasd-meg kegyessűgedet, lássuk
irgalmassűgodat, vedd-el mi róllunk
haragodat, halgas-meg.

Ne nézzed sok bűneinket, és meg ne
számlály öket, te Szent Fiadért segély
minket, halgas-meg.

Azt mondgyák a pogány népek, Iste-
ne nincsen ez népek, légy segítségűgel te
népednek, halgas.

Vedd hozzád imádsűginkat, vedd-
meg mi ellenesűgűnket, és meg-óldoz-
zad rabsűgunkat, halgas.

Dicsíret Atya Istennek, Fiunak Kri-
stus Jesusnak, és vigasztaló Sz: Lélek-
nek, dicsírűnk réged örök Isten, dicsí-
rűnk téged örök Isten.

SSS

M A S.

M A S.

Notája: *Emlekezzél-meg, Éc.*

HAlgasd-meg mostan felféges Isten, Menynek és Földnek szent terem-ptője mi könyörgésünket, és te viseltyed minden gondunkat, miképpen meg-fogtad. Mert téged vallunk kegyes A-tyánknak az Krisztus Jესusért.

Sok ellenséguink vadnak ellenünk, fel-féges Isten, lelki és testi mi nagy ellen-sé-günk, kik mind lelkünkben és mind te-stünkben igen kefergetnek: Ne hadgy te tölled hogy el-szakadgyunk ez árnyek vi-lágon.

Te vagy általmunk és bizodalmunk, felféges Isten légy mi gyámolunk ne végy kiseretben, de ségics minket minden idő-ben hogy meg ne gyaláztassunk: Mert té-ged vallunk kegyes Atyánknak.

Csak te egyedül nyilván jól tudod fel-féges Isten, a mi vóltunkat nagy gyar-lo-ságinkat, melly igen legyünk mi erőtle-nek minden dólgainkban. Ne hadgy.

Birjad

Birjad lelkünket és mi testünket felsé-ges Isten, tarcs-meg gonoszról minden ellenségtől, adgyad valhaslúk az igaz hi-tet hogy légyünk te Orizágod: Mert té-ged vall.

Az hitetlenek és kegyetlenek felféges Isten, semminek vélik az te szent igédet, azért üldözik te hivedet sok külömb-kü-lömb-képpen. Ne hadgy.

Nagy árvaságban és nyavalyában fel-féges Isten, nekünk ígérted hogy te min-ket nem hadsz, kérünk légy velünk és Sz: Lelkeddél szivünket vigasztallyad: Mert téged vallunk kegyes.

Sokszor mi lelkünk meg-keferedik fel-féges Isten, mert nincsen neki addig bá-torlaga, miglen te tölled nem segittetik mennyei segitséggel: Ne hadgy.

Bizván könyörgünk mostan te-néked felféges Isten, hogy te viseltyed minden gondainkat, jól tégy mi-velünk mint fia-iddal szükiségünknek idején: Mert téged vallunk kegyes Atyánknak az Krisztus Je-susért.

Dicsi-

Dicsíret néked felféges Isten, és mi Urunknak te szent Fiadnak az Jéhus Kríztusnak, dicsíret legyen az szent Léleknek mind örökkön örökké, ki vagy állatban edgy bizony Isten, könyörűly mi raytúk.

M A S.

Semmit ne bánkodgyál Kríztus szent serege, mert nem árthat néked senki gyűlölsége, noha ez világnak raytad dühössége, nem hágy téged szégyenben Kríztus ő felfége.

Királyi nemzet vagy noha te kicsiny vagy, az Atya Istennél bizony te kedves vagy, ő Sz: Fia által már te is Fiu vagy, minden dicsőféggben hidgyed hogy része vagy.

Hogy ha te igazán az Kríztusban bizol, hidgyed hogy lélekben Istennél meg-hizol, ha Kríst^o vérében igaz hittel íszol, hidgyed hogy örökké meg nem-fzomjuhozol.

Akar

Akar mint halálízlzon az ördög utánad, az ő tagjaiban dühösködgyék raytad, mint törrel fegyverrel sieffen utánad, ha Kríztusban bizol néked a semárthat.

Raytad semmit nem fog az pogány ellenség, noha nehéz néked a rettentesség, bátor koncra bányon a hitlen ellenség, fel-támaszt az Kríztus néked nagy reménység.

Oltalmazza Kríztus az ő Szentedgyházat, miként a jó Páfstor az ő juhockáját, valaki halgattya az Kríztus mondását, viseli mindenkor szorgalmatos gondgyát.

Sies most mi hozzánk Kríztus segély minket, az te szent igéddel, nevellyed hírünket, a te Sz: Lelkeddel birjad életünket, hogy minden dőlünkban dicsírhefsünk téged.

I i

Igaz

Igaz fogadalod és minden beszéded nyilván vagyon, immár minden dicsőfséged, ne hadd el pusztulni ez kicsiny fereget, kiért az keresztfán vállal nagy kénokat.

Ne nézzed Ur Isten ez világ vakfágát te nagy jó vóltodról hála-adatlóságát, az te igéd ellen illy nagy káromlását, nézzed a Krisztusnak ártatlan halálát.

Vedd-el már mi rólunk a fok ellenfegget, vedd-ki mi közülünk a fok gyűlölséget, esnek nagy szégyenben minden ellenfegünk, a kik meg-tagadgyák azte dicsőfséged.

Senkiben nem bizik az Anyaszentedgyház hanem csak te benned ki minket óltalmaz, és igazságoddal mindenkoron táplálsz, az te szent sebeiddel minket meg vigasztalsz.

Hálát adunk néked menybéli nagy Isten,

Isten, ki vagy edgy állatban és három személyben, ne hadgy minket rettegünk az keferűségben, halálunk oráján ne esünk kétfégben.

M A S.

*Ex Matth: cap: 5. De Oeto
Beatitudinibus.*

Nota: Felfeges Isten hozzád, Ete.

Követi vala népnek sokfága Krisztusnak csudáját, mert sok kórókat ő meg-gyogyit vala.

Mikoron azért Urunk a népnek sokfágát meg-látá, ottan fel-mene a Tábor hegyére.

Es ő le-ülvén az Apostalok menének hozzája, tanitván őket, im ezt mond-gya vala.

Bóldogok a kik lelki szegények, szü-

I i 2 ből

ből könyörögnek, mert a Menyország
adatik azoknak.

Bóldogok a kik kegyes emberek és
nem haborognak mert ők ez Földön ö-
rökfegyert birnak.

Bóldogok a kik firván bánkodnak, és
károkat valnak, mert ők Istentől meg-
vigasztaltatnak.

Bóldogok a kik az igasságot éhezik
szomjuzzák, mert ők Istentől meg-ele-
géttenek.

Bóldogok azok kik irgalmasok, má-
son könyörülnek, irgalmasságot mert
Istentől nyernek.

Bóldogok a kik tiszta szivűek, hitből
meg-tisztulnak, mert meg-esmervén-
az Istent ők láttyák.

Bóldogok az kik békefűt szerzők,
mert ők hivattatnak, az igaz hitben
Isten fiainak,

Ból-

Bóldogok az kik az igassáért üldö-
zést szenvednek, mert a Menyország
adatik ezeknek.

Bóldogok lesznek mikor Krisztusért
emberek gyűlölnék, meg-szidalmaz-
nak, közölők ki-űznek.

Akkoron azért örvendezzetek és ti
vigadgyatok, mert menyben lézen-
néktek jutalmotok.

Szent Mathe írta ez néhány ígét Kri-
stusnak általa, az ő könyvének ötödik
részében.

M A S.

SIRALMAS PANAZZA
az Ecclesiának.

Istenünkhez fohazkodván, könyörög-
jünk esedezvén, panaszunkat nagy o-
haytván befűzéllyük elő nagy firván.

Mert ez világon élünkben, vagyunk

I i ;

csak

csak nyomorúságban, az pogányok bir-
tokában, im maydan esünk markokban.

Lakó Földünkben immáron el-kerget-
tek már mindnyájan, szűleinket az fog-
ságban el-bé-vitték Országokkan.

Kétségben is sokan estek, ezt látván
el-ijedtenek, à te szent tudományodnak,
sokan ellene mondtak.

Mig felejtész-el Ur Isten, lás immár
hozzánk nagy Isten, könyörűly te népei-
den, ály boszszut ellenségeden.

Enged à te jó vóltodat, láthassuk nagy
hatalmadat, mindenűt à te nevedet, hir-
dethessük jótévedet.

Szent igédnek tanítását, ne vedd el
prædikállását, hirdettefled gazdaglágát,
Sz: Fiadnak igazlágát.

Nevely minket az életben nevednek is-
meretiben, ne hadgy minket à vaktágban,
az elebbi tévelygesben.

Deadgy igaz tanítókat, kik à te akara-
todat, hirdessék nagy jó kedvedet, bűnő-
sökhöz szerelmedet.

Ennyi nagy sok bánatimban, vigasz-
taly-

taly-meg sziveinkben csendesleget mi tzi-
vünkben, adgy mind egész életünkben.

Tanúlhaslunk szent igédet, halhaslunk
kegyessleget, igédből akaratomat, ért-
heisük te jó kedvedet.

Ezért örök tisztelességgel, tartozunk há-
la-adással, azokáért nagy felizóval, di-
csírünk edgy akarattal.

Hatalmas Atya Ur Isten, Meg-váltó
Fiu Ur Isten, az vigasztaló Ur Isten, lé-
gyen állatryában edgy Isten.

M A S.

Az Bálványozók ellen.

Felleges Isten Menynek Földnek
Ura, és embereknek kegyes vezére,
minden állatoknak kegyes taplálója és
éltetője.

Tégedet vallunk kegyelmes Atyánk-
nak, bűnös emberek mi óltalmazónk-
nak, Kristus Jesusért kegyes táplálónk-
nak, gondviselőnknek.

I i 4

Mostan

Mostan Ur Isten mi nagy nyavalyánkban, hozzád kiáltunk keserűségünkben, hogy ne hadgy minket illy nagy szűkségünkben, árvaságunkban.

Igiretedet tellyesics meg raytunk, hogy dicsírteffék szent neved közöttünk ne örüllyenek pogányok mi raytunk, te légy mi-velünk.

Roncs-meg Ur Isten az bálványozókat, kik hatalommal kergetik lelkünket, és kik csufollyák áte Sz: Fiadat, Kristus Urunkat.

Atya Istennek örökké dicsőffég, és á Kristusnak adásfék tisztességg, az Szent-Léleknek egyenlő méltóság, menyben dicsőffég.



M A S.

M A S.

OH mint keseregnek most az keresztyének, nincsen ő nékik semmi békeffégek, mert el-hatalmaztanak á fok hitetlenek.

Kik á Jესus Kristust el-nem szenyvedhetik, és az ő székiből őtet el-le-vetik, az ő érdemében hitőket nem vetik.

Egy-felől környűlünk á szent érdeme-fek, más-felől környűlünk idegen nemzetffég, kiknek az Kristusnak szolgai nevetffég.

Szidalmazták ezek á Kristusnak nevét, nem külömben tarttyák mint eretneket, á kik á Kristusban vetették hitőket.

Ne hadgy azért minket hatalmas Ur Isten, mert az te népednek nincsen segítffége, nincsen őltalmazója, nincsen fejedelme.

Hogy ezt meg-értheffé Kristusnak Egyháza, hogy csak te vagy néki kegyelmes Istene, és minden árváknak kegyes táplálója.

I i 5

Dicsír-

Dicsírteffei Atya mindenható Isten, és az te Sz: Fiad veled egyetemben, az szent Lélek Ur Isten örökkön örökké.



M A S.

NE hadgy el-esnem felféges Isten keferüségemben, te szent Fiadért légy segitféggel, ne essem kétféggben, mert minden felől látod Ur Isten vagyok kifestetben.

Az Irás rólad, felféges Isten, bizonyal azt mondgya, hogy valakinek te benned vagyon szive bizodalma, az olyan ember meg nem szégyenül mert te vagy óltalma.

Gyer-

Gyermekeféggemről fogván Ur Isten mind ez ideiglen, téged hittalak én segitféggül minden szűkeféggembé, mostan is nincsen több bizodalom sem mennyen sem Földön.

Bizony nem tudom kihez folyamjam egyébböz náladnál, mert nincs igazság és irgalmaság teremtet álatnál, szivem faydalmát senki nem tudgya, Uram, több náladnál.

Akár mint hányam vessen elmémet felféges Ur Isten, ha vigasztalást sohol nem lelek keferüségemben, hanem te benned felféges Isten te igiretedben.

Nincsen szivemnek több bizodalma Ur Isten náladnál, valamigh gyötrefz szabad légy velem csak ne haragudgyál, mint kegyes Arya-fiát dorgállya csak hogy meg ne utály.

Csak te egyedül vóltál Ur Isten én-

I i 6

nékem

nékem gyámolom, nagy fáydalomban és romlásomban az én vigasztalom, ne hadgy el esnem, meg-szegyenülnöm, kegyes óltalmazóm.

Az szegénységnek nagy kiserteri engemet szorongat, kárvallásimnak bá-nattyá izgat, betegség rántorgat, mind-azáltal csak te tölled várok Úr Isten óltalmat.

Irgalmaffágnak Úra Istene és erős kútfeje, kinek szemei az Földre néznek nyomorult szegényre, hozzád kiáltok légy segítségem minden szükségemben.

Melly nagy örömem és bizodalom nékem ezen vagyó, hogy igireted mint drága zálog én szivemben vagyom, Kristus Jესusért engem meg-halgatz azt bizonynyal tudom.

Azért könyörgök szent Felfegyednek mint jó Istenemnek, én teremtményemnek és

és meg-váltsomnak, szent Idvözítőmnek hogy légy kegyelmes te szent nevedért az én bűneimnek.

Tudom előtted úgy mint magamban bűnös ember vagyok, de Kristus Jესus szent haláláért nálad kedves vagyok, mert ő általa te fiad vagyok, örökösöd vagyok.

Jenesz meg hozzám Felfegyed Isten kegyelmességedet, és végheterlen kegyes Attyai te nagy szerelmedet, hogy tellyesícs-bé könyörgésemet szent igiretedben.

Add meg Úr Isten te szent Nevedért á mi tölled kérek, Szent Fiad által tellyes szivemből kiért most könyörgök, mert csak te benned bizom Úr Isten mig ez testben élek.

Születés után ezer öt százban és az hetven ötben, Pünköszt havának első hetében,

rében, szörzék ezt versekben, az nagy
Istennek könyörög igen keserűségben.

M A S.

Az Kegyetlenek ellen.

CSak te benned **U R A M** Isten vagyok
bizodalmunk, mert sem égen sem á
Földön nincs több segítségünk, azért hal-
gas-meg minket mert néked könyörgünk,
és tekincs-le magas menyből, könyörűly
mi raytunk.

Légy vezérünk kegyes Isten légy erős
hadnagyunk, légy kö-várunk légy pay-
sunk, légy minden óltalmunk, ne mond-
gyák azt a pogányok hogy nincsen Iste-
nünk, ne káromlyák boszszuságra szent
nevedet nekünk.

Óltalmaz-meg mostan minket min-
den ellenféltől, támadgy mellénk mert
igírted magad segítségűi szabads-meg
immáron az hitetlenféltől, dicsírhefsünk
mindenkoron téged igaz hitből.

Vedd-el róllunk kegyes Isten az nagy
fok

sok inséget, mert látod hogy mind Phara-
hok mostan a fő népek, lagyics hozzánk
mint a viafzt ő kemény sziveket, hogy le-
hefsünk mi ő vélek lélekben eggyeslék.

Ezt engedgyed Atya Isten a te Sz:Fiad-
ért, az Meg-váltó mi Urunkért az János
Kristusért, kit bocsáttál ez világra, halál-
ra bűnünkért, és meg-áldál mind örökké
minket ő ked veért.

M A S.

MEnnyei felségnek Ura és Istene, ki
vagy mindeneknek gondviselője,
és az embereknek kegyelmes Istene, szí-
veknek értője és meg-szentelője.

Országodban ülven vigyáz minde-
nekre, kik téged tisztelnek az emberi
testben, minden sziveket lácz noha la-
kol menybe, kezeidben tartod hiveket
hitőkben.

Reám-is Ur Isten vedd szent szemei-
det, hogy minden dolgomban dicsíje-
lek

lek téged, áldgyam, magasztalljam te
szent felségedet, kiért meg-nyerhessem
az örök életet.

Irgalmaffágodból job kezéd fejemre
terjed ki Ur Isten a meg-szentelésre,
felséged áldását vehessem fejemre, és
idősségemet te tisztességedre.

Csak te lagyítod meg az én kemény
szivem, miképpen a Nap-fény meg-me-
legít engem, úgy a te Sz: Lelked meg-
vigasztal engem, minden háboruból ki
igizgat engem.

Látogass-meg engem Királyi széked-
ből, és szentely-meg engem Isteni ked-
vedből, hogy én kárt ne vallyak az szép
örökségből, az mellyet igértél Krisztus
érdeméből.

Oh melly csudállatos Isten a te dol-
god, a te tanácsidban nincsen néked
ártsod, mind ez világ gondgyát csak e-
gyedül

gyedül bizod, embert te oda vész a ho-
vá akarod.

Raytam a Satánnak hatalma ne lé-
gyen, a te szent Angyalod én mellettem
légyen, valahól én járok engemet őriz-
zen, hozzám Istenem ily szerelmed lé-
gyen.

Jutalmát meg-adod mindennek idő-
vel, oly gondvifelő vagy hogy el-nem
feleited, bé-irod neveket mind az élő
könyvben, hogy kik mind tisztelték az
Földön élteken.

Nagy gondod volt Isten örökké hi-
vekre, engemet is iry-bé sz: élő köny-
vedbe, hogy mikoron jutok szined ele-
ibe, meg nem szegyenüllyek az meg-
ujult testben.

Csak te néked Isten légyen a dicsőf-
ség, Földi emberektől adassék tisztet-
ség, mert csak téged illet a ményei fel-
ség

lég örökkön örökké legyen nagy di-
csőség.

Te vagy csak egyedül óltalmunk ve-
zérünk, dühös ördög ellen nagy erös-
gyámolunk, akaratod ellen mi megh-
nem bántattunk, mert mi te szántásid
kapállásid vagyunk.

Oly nagy gondom erre mint kedved
lehessem, te sz: felfegyednek nevét hogy
tisztelylem, az emberi testben mig lé-
szén életem, addig kell keresnem az én
idvösségem.

Az saár és a viaz mikor le-tétetnek,
a Nap-fény egyaránt szolgál mind ket-
tőnek, az egyik meg-lagyl másik meg-
keményül, ember vedd eszedbe mert
példa hitedről.

Irván ezer öt száz és nyólczvan há-
romban, ez éneket szörzék Munkácsnak
várában, tiszta szível adák ezt vigasztal-
lásban.

lásban, nevét nem titkollya verseknek
fejében.

AZ KERESZTYENI jámbor életéről.

PSALMUS CXXVIII.

Boldogok azok kik Istent félik, az
igaz hűttel az kik őtet veszik, pa-
rancsolattya nékik teszik, kezek mun-
káját kik igazán érzik.

Kezek munkáját Isten meg-áldgya,
eledeleket meg-szaporittya, és életeket
meg-hosszszabittya, az igaz utra őket
igazgattya.

ő feleségek hozzájuk illendő, há-
zunkban leszen mint jó termő-szőlő,
fiai néki hűtben nevedednek, asztala
környül mint olay-fá veszők

Meg-áldgyon téged az kegyes Isten,
és

és öregbicsen az igaz hitben, hogy te-
valhassad idvősséged menyben, tége-
det vigyen örök dicsősségben.

Es hogy láthassad fiaidnak fiait, nem-
zetcségednek szaporodását, és békecsé-
gednek drága gyümölcsét, Kereszttyé-
neknek hitben éppülését.

Ez képpen áld-meg embert az Isten,
ki fele őtet minden időben, és a ki bizik
ő igiretiben, támaszfa lesz az ő éle-
tében.

Szent Dávid írta ezt a Sóltár köny-
vében, ékeessen mondgya száz huszon-
nyolcz részében, mert kellemetes há-
zaság Istenben, kit meg koronáz örök
dicsősségben.

PSALMUS CXXVII.

Nota: *Sívalmas énnékem, &c.*

Mindenek meg-hallják és jól tanul-
lyák, kik segedelmeiket Istentől nem
vár-

várják: Nincsen Isten nélkül segítség és
idvősség.

Valamely Városnak avagy háznak né-
pét, Ur Isten nem őrizi, hidgyed annak
vesztét. Nincsen:

Csak héában leszzen reggel fel-keléstek
néktek, kik erőssen Istenben nem hiszttek.
Nincsen:

Ez képpen történnék mindnyájan ti-
néktek, munkával, bánattal kik kenyeret
észtek. Nincsen:

Nagy könnyen az Isten ad mindent
azoknak, kik csak benne biznak néki kö-
nyörőgnek. Nincsen:

Mint a sebes nyilak hatalmas kezében,
erőssék az hivek Isten hatalmában. Nin-
csen Isten nélkül:

Bóldog a ki lelkét hittel erőssíti, min-
den ellenféget erőssen meg-győzi. Nin-
csen Isten nélkül:

Írta ezt Szent Dávid a Sóltár könyvé-
ben, száz huszon-hetedik ékes énekében.
Nincsen Isten nélkül segítség és idvősség.



K k

PSAL.

PSALMUS CXII.

Nota: *Bodog az olyan ember az Isten*

Boldog az olyan ember ő lelkében
 a ki az Istent hiszi beszédében, feli-
 tiszteli őtet igaz hűben, Szent Dávid
 mondgya ezt a Soltár könyben.

Ennek mindenkor nagy gyönyörű-
 sege, csak ő Urában kegyelmes beszéde,
 nincs rettegésben soha az ő szíve, mert
 mindenkoron bizik Istenében.

Noha várkezik tudatlanságából, el-
 élik gyakran erőtlenségéből, nem ma-
 rad fel- kel hamar az vétekből, az Úr
 Istennek nagy segédelméből.

Ennek ez Földön sok jofszága leszén,
 bőség gazdagság ő házána leszén, Isten
 áldása háza népe leszén, kevésből néki
 mindenkor sok leszén.

Dicsúrik őtet tellyes életében, örül-
 nek

nek néki előmenetiben, kára nem lézen
 hírében nevében, mellette lesznek nagy
 tisztettségben.

Igen táplállyá ő az szegényeket, je-
 lesben pedig az keresztyéneket, senki
 nem lártya az ő szükségeket, Isten áldá-
 sa kazdagitja őket.

Cselekedeti csak az Istentől fűg, kaz-
 dagaságában fel nem fuvalkodik, kárval-
 lasában ő nem boszorkodik, hiszi Isten-
 től hogy csak próbáltatik.

Támad réája sok fele kifirtet, sok ha-
 mis hír név sok gonosz izenet, de soha
 szíve attúl meg- nem ijed, Istenben bi-
 zot semmit nem retteghet.

Vigasztalása nagy vagyon szívének,
 mert erőssége nagy vagyon hűrinek,
 noha réája sokan irigykednek de szán-
 dékokban elő nem mehernek.

Sok nyomorúltak volt ő táplálója,
 k k z tud-

tudgya micsoda az ő hivatallya, hazanépére szorgalmatos gondgya, hogy szükségeket senki ne mondhasssa.

Fusztafágáról ő az Szentegyháznak, nagy szük voltárul az hűtanítóknak, fő gondot visel hogy maradékinak, menyegbe gyűicsön kéncset fiainak.

Az szegényeknek nagy gondgyát viseli, szomjuhozni nem hadgya éhezni, Istenek akar jó Sáfárra lenni, csak azért akar mindennel jól tenni.

Parancsolattyát Istennek hogy feli, véres veritékkel az kenyeret észí, marháját adgya igazán és vészí, azzál jólságát szaporáva télsí.

Isten beszéde nála nagy kazdagfág és kevés jólság nálla nagy sokafág, békével lakás nálla nagy Urafág, de nagy szegénység nálla nagy háborufág.

Keresztjéniségét hiába nem hánnya,
az

az kiben az hűt magát ki mutattya, heában való Keresztjének mondgya, kiben gyümölcsöt az hit nem mutattya.

Ihen meg-értyük Keresztjéniségünknek bizonyos jegyét mi időösségünknek, mert a szeretet pecséti hírünknek, az nagy irigység hitetlenségünknek.

Ezeket írta Szent Dávid könyvében, Száz és tizenkét szép dicsíretiben, hogy az Keresztjént meg-ismérd hitiből, kívül pediglen cselekedetiből.

A Z O N P S A L M U S.

Notája: *Mit bizig ez világ, &c.*

Boldog az firfiu ki feli az Istent, az ő parancsolattyában gyönyörködik, mint az jámbor fiu enged az Atyának, nem külömben ez is az nagy Ur Istennek.

Aldottak lésznek ez Földön ő fiai, az Isten bőviti az ő jólságokat, nem lészzen ő nekik valami szűkségek, miképpen az Isten nekik meg-igírte.

K k 3

Dicsí.

Dicsíret kardagság leszen ő házában, minden jóval őtet ízereti az Isten, az ő életében leszen fegyhetetlen, az ő igazsága örökké meg-marad.

Fénlik az illy ember ő jámborfágában, az több népek között mint az világosság bátorfágos minden cselekedetiben, irgalmas mindenhez és nagy békefágos.

Könyörűly ez illyen minden nyomorulton, minden-josfágából bőfeggel osztogat, tudván hogy az Isten őt tette szafára, hogy gondgyát vísellye az szűkölködőknek.

Minden beszédében vagyon nagy igazság, minden szólláfában Istennek Igije, mert ez neki minden nagy gyönyörűfége, senkit nem rágalmaz ő nem gyűlölködik.

Békefágos leszen az ő Istenében, nem rötteg semmit a hitetlenek közt, nem feli az ő nagy fenyegetéfcet, általma ő neki az örök Ur Isten.

Örök emlekezetben leszen az Istennél, ki az ő híveiről el-nem feletkezik, igireti szerént ő nekik meg-fizet, az ő jó voltából Krisztusnak által.

Nem

Nem fél ez valami gonosz izenettől, nem rötteg ez semmit mikor háborgatják, minden reménfége az edgy bizony ISTEN, ki őtet biztattya és meg-óttalmazza.

Bátor az ő szíve Istennek általa hogy kífirtetiben meg-ne botránkozzék, dicsekedgyék inkább az ő ellenfegin, világos öröögön testen és az poklon.

Istennek Sz: Lelke fénlik az emberben, dicsírtetik ez az igaz emberekben, megkoronáztatik az nagy Ur Istentől, és boldog leszen Istennek Országában.

PSALMUS C.

Nota: *Istenünkhez fohász kodván.*

Örüllyetek az Istenben, szolgáltatók őt örömben, valakik vadatok ez Földön, gyülllyetek vigan eleiben.

Mert csak ő az mi Istenünk, és ő teremptetti vagyunk, neki kedves népe vagyunk, mezejének nyájja vagyunk.

Templomában mind bé-gyülllyünk.

K k 4

dicsi-

dicsíretet néki mondgyuk, ot néki halálkat adgyunk, és csak ő szent nevét áldgyuk.

Mert kegyelmes az Ur Isten, meg-bocsáttya bűneinket, kegyelmének vége nincsen, jó-vóltában is vég nincsen.

Ezt meg-írta nagy örömben, Sz: Dávid az Soltár könyvben, adta ki századik részben, hogy dicsírjűk Istent szívében.

PSALMUS CXIII.

Keresztyének kik ez Földön lakoztok, neveteket az Istennek ádrátok, az ő nevét szüntelen ti áldgyátok, velle végre hogy ti uralkodgyatok.

Mint a világ az ő Nevét dicíirje, legyen áldot az ő neve azt kérje, ellenségekiet mi-nékűnk meg-törje, és bűnökiet nékiek el ne tőrje.

Nap kelettől fogván Nap nyugatiglan, az ő Nevét dicíirjűk mind addiglan,

lan, mert Neve néki vagyon halhatatlán, jóvóltából mi töllünk foghatatlan.

Az Isten uralkodik mindeneben, ez világó mind a pogány népeken, dicsősége vagyon néki Mennyegeben, örülünkkel nekűnk ezen szívűnkben.

Kicsoda oly hatalmas országában, mint az Krístus ki lakik magasságban, mindeneket néz ő nyavalyájában, és lelkének igen nagy faydalmában.

Fel-emele Földön az szegényeket, a ganeyban fertengő bűnösöket, hogy hatalmasa tehesse mind őket, kik ő bene helyhezretik sziveket.

Az meddűket az Ur Isten meg áldgya, magzatokkal őket bővön meg láttya, életeket nekik meg-szaporittya, mind örökké életekben ráplallya,

Mert Krístusnak meny-országban az tisztí, Földön mennyen alaválókat né-

zi, az kevélyeket fejenként meg-töri,
és világi bölcsességet szegyeníti.

Az érdemes szenteket ő utállja, az
kép-mutatókat is kárhozzattja, az fé-
telmes sziveket vigasztallja, menyor-
szágnak boldogságát nekik adgya.

Szent Dávid írta ezt a Sóltar könyv-
ben, énekének száz tizen három részébé,
Anyaszentegyház énekli dicfirtében,
az Istennek ő nagy dicfirtében.

M A S.

AZ mi Mesterünk minket arra int,
szüntelő vigyázzunk, kik Keresztyé-
nek vallyuk magunkat a mi életünkben.

Keresztyéneknek az ő életek szüntel-
len vigyázzon, lelkek függessztvén min-
denkor légyen a Jesus Krisztusban.

Az szent Mathénál Urunk azt mond-
gya szüntelen vigyázzunk, hogy eszte-
lenül ne találtaffunk halálunk oráján.

Mert

Mert tudharatlan a mi Urunknak az
ő el-jövése, miként lopónak az ő járata
és nagy okossága.

Mikoron tudná cselédős ember az
Ur el-jövéset, bizony vigyázná, és az ő
házát nem hadná meg-afni.

Azért minnyájan mi fel-övedzük az
mi agyekinkat, és kezeinkben minden-
kor légyen egő szövernékünk.

Hogy ne történnyék akképen nekünk
mint az őt bolond szűznek, kik olay nél-
kül viselik vala az ő lámpáfokat.

De cselekedgyünk mi azonképpen
mint az őt eszes szűz, kik lámpásokban
az ő utokban olayt viselnek.

Légyenek készen a mi lámpásink, és
meg igazitván, hogy bé-mehessünk az
vő legénnyel a menyeközben.

Hogy mi várhafluk az vő-legénynek

az

az ő el-jövését, az északának az ő közepin mikoron el-jövend.

Mert ha ugy leszünk mint az őt boldon szűz, olajunk nem lesz, migh az adoktól mi meg-jövendünk, az aytót bé zárják.

Aytó bé-zárván ha mi zörgetünk, minékünk azt mondgyák, bizony nem tudom hogy kik legyetek, ottan kirekedünk.

De kérjük ezen az mi Urunkat az Ű, Jesus Krístust hogy bé mehefsünk ő véle egygüt az lakodalomban.

Dicsíret néked Atya Ur Isten az te szíaddal, és egyetemben az Sz: Lélekek, örökkön örökké.



KÖZÖN-

KÖZÖNSEGES SZEP Isteni Dicsíretek.

OH melly igen rövid volt lám ez világ, szintén olyan az Egen mint egy csillág, kik bé-födöz ez után az nap világ.

Szorgalmatos az ember it ez világon marhát keres, kénscet gyűyt minden módon, azt sem tudgya, hogy ugy űl mint edgy ágon.

El-mulattya nagy sokszor az Istenét, nem gondolgya lelkének üdvösségét, öregbiti valamint csak az övét.

Usurával hamis hűttel, csalárdfággal mind el-veszi az másét álnokfággal, az Istennek nem gondol intefével.

Veritekkal fáratfággal nagy munkával, éyel nappal ugy futtya nagy gondokkal, azt tudgya hogy örökké él ez világon.

Nincsen mostan emberekben jó akarat, nincsen bizony immáron az szeretet, teste lelke csak az nagy fősvény élet.

Nem

Nem kell immár az jámbor Atyafi, utállatos az szegény Istenfelő, el-vette tet az jámbor bölcs tanító.

Az sok kényszerűségű hízlekedő, mostan kedves embereknel hazudozó, maydan el-fogy az jámbor Istenfelő.

Őrök Isten felette irgalmas vagy, im melly sokat el-szenyvedsz mert nagy jó vagy, el-vesztetnek Istene mert te nem vagy.

Most az világ mindenűt az nagy bűnben, szintén úgy ál az hajó mint az vízben, el-árad ott szántalan gonofzságban.

Az kik mondgyák magokat keresztyéneknek, mostan azok bűnökkel bővölködnék, mert csak nével engednek az ISTE-NEK.

Ritkán hallyák Istennek szent Igijét, meg-gyűlöttek már néki hirdetőket, mert bé-nyeltek azt vélik az szentleget.

Térv-meg azért te ember Istenedhöz, ragazkodgyal mindenben fellegethez, ne bizzái már illy igen ez világhoz.

Meg-csall hidgyed, törben eyt az kazdaglág,

daglág, el-kárhoztat bizonynyal ez csalárd világ, ha el-vetet az Istent ki igazlág.

Tekincsed-meg ez világnak állapartyát, meg-ismérjed mindenben álnoklágat, mint ha látnád főfvénynek álnoklágát.

Melly szántalan sok bölcsék előb vóltak, nagy gazdagok Császárok uralkottak, mond-meg nekem mind ezek hová lőttek.

Uraságok sok pénzek kazdaglágok, szép termetek nagy házak örök égek elrontattak idővel mind el-vesztek.

Mert olyyarén az ember mint az virág, és a fákon erdőben mint szép zöldágh, ma iffiuság hólvára immár áglág.

Azt jól látod hogy az víz melly gyorsan foly, az ki el-jő immár az vízsz a nem foly, honnan jő s-hová mégyen nem tudhatod.

Az ember-is mindenkor menten mégyen halálához mindenkor közelb mégyen, temetését nem tudgya holot léfzen.

Ez világnak illy hazug szépfegének,

ne hidgy immár te ember befzédének, te.
sted lelked ajánlyad csak Istennek.

Ez világon nagy kazdag léfz Istennél,
minden jóban élhez te felfégénél, vízf.
szát ne vony csak az ő befzédének.

Mind ezekre vezérlyen Atya Isten, és
ő velle meg-váltó Fiu Isten, és Sz: Lélek
szentelő bizony Isten.

PSALMUS LXXXVI.

AZ jó hitű ember szelid ez világon,
senkire nem támad bátor boszszut,
lásson, meg-elégzik azzal hogy az Ur-
ra fússon, ellenségi ellen és igyen szól-
lyon.

Figyelmezzél Uram kérlek ide hoz-
zám, mert ha te meg-tekinted nagy az
én nyavalyám, szegény fejem immár-
szintén meg-alázám, hogy ellenségim-
nek magamat le-haytám.

Az ártatlanságnak ellene nem vérek
tűré.

tűrefemmel inkább sok ideig élek, de te
reád nézvén maydan el-merülök, meg
szabaduláért miglen hozzád érek.

Azért te szolgáidnak fies óltalmára,
hogy az gonoszokkal ne jussak halálra,
csak tégedet várlak az én válttságomra,
és raytok érettem boszszuállásokra.

Engemet-is immár vidamics-megh
egyszer, hogy el-vegye földgyát a fay-
talan ember, hiveid romlását ne örül-
lye többször, kiért meg-éppitem én-
nagy sok ezerfzör.

Vigasztald-meg az te szolgádat Ur
Isten, mert lelkem emelem te hozzád
szüntelen, lám csak te vagy az jó ke-
gyelmes Ur Isten, mindennekhez az kik
vadnak igaz hitben,

Véghetetlen az te jó téted mi hoz-
zánk, menyből-is ez Földre szemeid mi
réánk, mikoron imádunk fies ide hoz-

zánk, hogy meg ne emészízen szantalan nyavalyánk.

Sok Istenek közül kiker ez világ néz, nincs senki hasonló hozzád ki csudát tév, temérdek sok népet mellyet egyedül birtsz, szent tiszteletedre csak te magadért hisz.

Azért engedelmes néked minden állat, valamelly te széles kezekben akadhat, de fellyeb az ember okos és fő állat, jó vóltodért téged mindenütt imádkozhat.

Mert csak te vagy felség ez széles világon, kinek mássa nincsen uralkodásodban, mindent arra vihetz hatalmaságodban, kiker egyedül birtsz szabad akaratan.

Uraidra oktas engemet Ur Isten, hogy éllyek ez Földön te ismérteiben, erőcs naponként az te felelmedben,

ben, hogy én szívem áldgion téged igaz hitben.

Dicsárlek is inkább szívemből örököké, mert jó vóltod látom hozzám mindentől, hálá légyen néked hogy lelkem megmentéd, és az én fejemet halálos inségből.

Sok faytalan népek imer réám omllanak, kik nagy erőszakkal réám támadnak, de hogy szent Nevedre semmit nem adanak, azért mint fejenként meggyaláztatának.

Mert kész vagy Ur Isten te az kegyetlenre, haylandó az jóra, mi segítségünkre, de sok rűrés után ha tériz bűntetésre, gonoszok el vesznek csak hamar végtére.

Te nagy jó vóltodból és fogadásodból, könyörűly én raytam az én nyavalyámban réizelted szolgadat te áldo-

másodban, tarcs-meg szolgálódnak fiá az halálban.

Hogy az kik gyűlölnék életemet, bánván, légyenek miattam mint meg- gyaláztatván, lássák-meg hogy engem szeretz Uram nyilván, keferűségemből Örömed támasztván.

Ezek a Dávidnak kevély népe ellen, buzgo imádsága ez Földön élteben, ita-bé nyolczvan hat szép dicsíretiben, hogy nyomorúságban tanullyuk mi ebben.

M A S.

Nota: Az Izraelnek népe, &c.

ADgyunk hálát minnyájan az Atya- Ur Istennek, és mondgyunk dicsíretet mi teremptő Istenünknek, ki egyben gyűytőt most minket, hogy Innepet- szentellyünk, és szent Igijével éllyük.

Kegyel-

Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur mindenekben, ki meg-jelentéd magad szent Igédben itt ez Földön és sok csuda rételidben, az te áldot fiaidban, mi kegyes idvőzi önkben.

Légykegyelmes mi nekünk az te áldotfiadért, az Ur Jesus Kristusért, mi szentféges Meg-váltonkért, és ne ály boszszut mi raytunk az nagy hitetlenségnek, fertelmes sok bűnéért.

De szentely-meg beűnket biry és segícs-meg minket, gerjezd fel mi lel- künket és az mi gyarló szívünket, hogy téged meg-ismérhefsünk, segítségül bihassunk, néked hálákat adhassunk.

Ennyi sok romlásokban és véronrá- fokban, az kegyetlen ördögnek ilyen nagy dühösségében, tarcs-meg az te táborodat, és te Szentedgy-házadat, az te gyarló fiaidat.

L I 2

Vilá-

Világosíts meg minket az Sz. Lélek Istennel, hogy mindeneket tündöklék beűnk az Evangelium, és erősíts meg Ur Isten az te aldot igéddel, minden tévelygések ellen.

Igazgassad elméjét és minden tanuságát, vezérlyed utát, nyelvét a miliki Pásztorunknak, és oktassad elméjüket, a te szent beszédednek, figyelmes halgatoinak.

Tarcs meg minden időben minket az igaz hitben, és igaz értelmében az szent Evangéliomnak, légyen fogantatos köztünk a te kegyes beszéded, és minden jóra intéсед.

Hogy sok népek te hozzád meg-térjenek bűnökből, és téged szolgállyanak az szivekből lelkekből, hogy mindenek imádgyanak, csak téged tiszteljenek, hogy örökké élhessenek.

M A S.

M A S.

ÖRÖK Atya Isten, kérlek téged a te szent Nevedért, halgass meg könyörgésem szerelmes Fiadért, és adgy meg énnekem az mit kérek az Krisztus Jესusért.

Gyakran esedeztem én te hozzád kegyes Atya Isten, reám tekintettél mindenkoron én nagy szükségemben, valamit kívántam, meghalgattál én könyörgésemben.

Olly nagy buzgo szívből most is kérlek téged én Istenem, kérlek meghalgass a te szent Fűled én esedezésem, három jeles dolgot kit kívánok engedgyed énnekem.

Igen kérlek ezen hogy egyiket ezt add meg énnekem, te akarodból szent Igédet engedgyed értenem, mellyből ez világon minden jóra vezérlyed életem.

Pokol az gonosz név utálatos minden embereknél, másikat azt kérem ez világon hogy adgyad lelkennek, hogy tisztességre en élhesselek te tisztességednek.

L I 4

Söt

Sőt az harmadikat én Istenem tölled azt kívánom, hogy az én lelkemnek csendességét meg adgyad énnékem az én életmemnek szükségére, mindent engedgy nekem.

Ez én kívánságom mellyet mostan néked meg-jelenek, rám ne haragudgyál, edgy kevesse még-is tölled kérlek, kit ha meg-nyerhetek ez világon boldog ember lések.

Feljegyzés Ur Isten ki titkoknak vagy bizonyos tudója, mindeneket te tudz ez világon éléb hogy nem volna, az én szívemnek is kívánságát te tudod mi volna.

Ennek meg-nyerését az Atyától hagyom az Fiura, bé-teljesítést Sz: Fiáért hagyom az Atyára, Sz: Lélek vezérlyen ez dologban engem minden jóra.

Csak azt cselekedgyed mind-az-által az mi néked tetszik, ha te szent nevednek tisztességére kívánságom eskik, és idvösségére én lelkemnek ha tudod hogy illik.

Istennek szent Neve dicsírtelessék örökön örökké, az ő szent Igéje tanúságul jöjjon

jöjjon népe közzé, benned való bizáts menyországban tegyen örökköslé.

M A S.

Az utolsó Itiletrül.

K Erlek és intlek mostan tégedet az nagy Istennek szent személlýére terempteret ember, hogy visely gondot idvösségedről, örök életedrül. Mert el-jő az nap, melly nap ez világot tűz miatt mint meg-égh.

Melly nagy felelem akkoron léssen, mikor az Kristus az Itiletre el-jövendő léssen, hogy mindeneket meg-hányon vessen, igazán itillyen. El-jő bizonyal az Isten Fia szép fényes felhőben.

Először penig az szent Angyalok az nagy szavu hangos trombitát égből meg-fuvallyák, kinek szavára minden

halot-

halot-

halottak hamar fel-támadnak: Mert el-jő az nap. &c.

Nem kell akkoron senki aránya, sem szép ruhája, sem gazdagsága, mert Föld meg rothasztja csak bődög lé. Isten az ki most meg-tér Krisztus Urunk mondgya: El-jő bizonynal az Isten.

Ezt nyilván hirdgyed hogy ez így lé-szen; mihezt az iget te meg értended; és Istent halgatod, szent Dávid által, szent Janos által Isten szavát hallod: Mert.

Elő hozatnak szám-tartó könyvek, kikből az Isten mindent meg-ítél mindenek láttára, az titok dolgok meg-jelentetnek bizony nyilván léznek. El-jő bizonynal az Isten.

Ott mi felellyek én bűnös ember ki-höz folyamjam és esedezzem az én bű-neimért, hól még az jó-is retteg és lap-pang Krisztus Urunk előtt. Mert el-jő.

Oh

Oh te felféges hatalmas nagy Ur, ki mindeneknek csak te vagy Ura, Kirá-lyok Királya, kérünk most téged hogy idvözicsed szegény bűnösleket: El-jő.

Emlekezzél meg kegyelmes Isten, hogy én érettem emberrőlöttél, ször-nyű ként szenvedtél, nagy fáradtságot, keserűséget én értem fel vöttél. Mert el-jő.

Kérlek én téged ne vész-el-tölled az végheretlen örökké-való nagy keserű képra, kérlek ne légyen héába értem az te szent halálad. El-jő biz:

Csak fohászkodom én édes Uram, mint Istenemhöz, kegyes Atyámhoz, édes meg-váltómhoz, hogy légy kegyelmes szegény juhodhoz, meg-térült bűnöshöz. Mert el-

Nám meg-bocsátád Magdalenának undok ferszelmes gonosz bűnösnek te.

L I 6

hoz-

hozzad tőrednek, és meg-bocsarál gonosz tolvaynak halála idején. El-jő biz:

Allás engemet az jók köziben, és válasz-el ki gonoszok közül felféges Ur Isten, hogy láss engemet jobb kezéd felől én édes Istenem. Mert el-jő:

Siralmas léssen, nyilván meg-hidgyed, számálhatatlan sok embereknek Itéletnek napja, de nagy vigasság és öröm léssen akkor az hiveknek. El-jő.

Ennek-okaért intlek tégedet Isten, képre ékesítettett oh emberi állat, fies és visely igen nagy gondot Itélet napjáról. Mert el-jő az nap:

Ne vedd csufságra és siketsegre az nagy Istennek fenyegetést áldot szent Igéjét, melyet néked most sok jámbor bizonyfágúl hirdet. El-jő bizonynyal az Isten.

M A S.

M A S.

EBredgyél fel világ bűneidből, ved eszedbe magad az nagy bűnből, melyet néked utólsó időről magyarázt Kríztus Jésus itélet napjáról.

Minden írárok immár be-töltének, à Prophéták valamit hirdettek, az szent Atyák az mit reménlettek, Urunk Jésus Kríztus által véghez vitettének.

Nemkésik már az ő el-jövése, közel vagy az ez világnak vége, minden dologoknak már el-jövése, Kríztus Jésus ez világra el-jő itélnie.

Ez világnak Istentelensége, az Uraknak nagy kegyetlensége, az kösségnek engedetlensége, jegye bizony hogy közel már Kríztus el-jövése.

Minden rendek vádnak bátorságban, gyönyörködnek csak az álnokságban, szere-

szeretet nincs az atyafiakban, és keves-
sen vadnak imár kik hisznek Krisztusban.

Esznek isznak nagy bátran lakoznak,
menyországra de nem gondolkoznak,
el-mulando dolgokban forgódnak, azt
sem tudják melly órában azokról meg-
válnak.

Süketsegre vesznek minden intést,
meg-verették minden jó rendelést, az
tanítók nem látnak épülest, szent Írás-
ból mikor térsznek idvösséges intést.

Adgyunk halat az Atya ISTENNEK,
mondgyuk dicsíret szent Fiának, vele
egyetemben szent Léleknek, mind ö-
rökkön örökké sz: Háromlágnak, Amen.

PSALMUS XCVIII.

MEnnyi seregeknek URA és szent
Istene, ki vóltál nagy időkben ez vi-
lágnak előtte, Földnek, Menynek, Ten-
gernek, fetétlég világosságg teremtésnek
előtte

előtte, nyomorúlt szegényeknek, és te
benned bizóknak, ki vóltál segítője

Egyedül felfegednek meg-marad mél-
toság, esztendőknék időknek nincs nállad
változása, és ezer Esztendőnek mint az
tegnapi napnak nállad olyan mulása, sok
Esztendőknék száma mint edgy szempil-
lantásnak olly hamar el-mulása.

Mi életünk mint árnyék nagy hirtelen
el-mulik, vagy mint embernek álma mely
hamar el-emészik, mint mezőkben ker-
tekben az szép harmatos virág noha reg-
gel virágzik, ha tekinted estvére leveles-
tül el-hervad, aszszu korová válik.

Romlandó életünknek ennyi veszély
fölsöt, haragod büntetésed minket szün-
telen rettent, titkon és nyilván való bü-
neink te előtled gyakran vádolnak min-
ket, nyughatatlan szívünknek sok-fele
gondolati, nyilván vadnak előtled.

Tölled való féltében ám meg-fonnyad
mi lelkünk, mint az felhő addiglan el-
mulik mi életünk, annélkül-is csak her-
ven esztendő ez világban engettetet mi-
nénkünk

nekünk jó egészségben a ki nyolczvan elz-
tendőt eme ritkan vagyon közölünk.

Kedvetlen vénfegnek is noha sok ny-
valója, iffiuságnak is hamar hervad ked-
ves virága, sok bu, bánat, fáydalnok, be-
tegegek ezembe szálnak tagainkra, te-
stünknek és lelkünknek soha nincs béke-
ség, nincs csendes nyugodalma.

Haragodnak fulyágát vallyon s-ki
szenyvedheti, hogy ha érdemünk szerént
kezdész Uram fizetni, mi rövid életünk-
nek tanács-meg édes Atyánk napjait meg
számlálni, szentfegben igazságban igaz
isméretedben tudgyunk téged tisztelni.

Az te nagy jó voltodból, fordics-el ha-
ragodat te szegény szolgaidról, és te szent
áldatoddal látogas-meg szívűnket ments
ki kelerűgből, hogy ez után örömmel
életünknek napjait mulassuk jó kedved-
ből.

Régi sok ohaytásunk már örökre for-
dallyon, bu bánat kelerűfeg szívűnkéből
ki tisztullyon, vidam orczával minden te
hozzád járulhaszon, tölted óltalmat vá-
rom,

rom, az Krístus széki előt, hogy az utólró
napon bátrán előt álhaszon.

Tekinté ez világnak rövid és csalárd
vóltát, Dávid Király régenten mikor ír-
ta az Soltárt, ki Magyarra fordítá szíve
szerént edgy baráttjának szava halálát,
inti hogy ez életben szentfegben, jámbor-
ságban foglallya minden dolgát.

M A S.

AZ én életemnek minden idejében,
ételem italom lesz valamelly hel-
lyen, vagy ülök vagy állok vagy ágyam-
ban fekszem, ez drágá szép szózat forog
én elmémben.

Jerrek-el híveim Atyámtúl áldottak,
az én országomban kit nékiek fundál-
tam, a ti szükségtekre szépen fel-állat-
tam, ezzel benneteket én fel-magasz-
taltam.

Nagy örömmel szükség mindennek
el-várni az Istennek fiat lteletre jöni,
akkor

akkor az hiveknek szívet öröm éri, mikor kezdi Krisztus illy szókat mondani.

Az én lako Földem melyben ti lakoztok, kiben beszédemnek őrzői voltatok, az én országom bámár uralkodgyatok, kik ez árnyék Földön bánatban életek.

De jay lesz bizonyly az hitetleneknek, kik az Ur Istentől kegyelmet nem nyernek, az ő életekben hozzája nem tértek, ily szókkal Krisztustól azok illetetnek.

Aryámtól átkoztak meñyetek el immár, az örökké-való nagy lángozó tűzre, örökkön örökké kinlodgyatok abbá fergektől legyetek örök gyötrelombé.

Parancsolatimnak őrzői nem lötök, kik ez árnyék Földön örömben életek, szükség azért immár hogy tűzben égjetez, hiveim jóával ne részesülljetez.

No azért immáron mi igen vigyázzunk,

zunk, sok vétkek álmából imár felserkennyünk, és olly vigasztalást az mennyegből várjunk, kinek ő szájából illyé szókat hallunk.

Dicsfirttel kérjük a mi Istenünket, hogy meg-szabadítsa ő az mi Ielkűnket, ez nehéz átokból ki mentsen bennünket, kegyelmes áldással látogasson minket, Amen.

M A S.

Gondolkodgyál ember a te bűneidről, Isten előtt való fertelmességedről, tudod hogy valaha számot ad azokról, miként a Prophéták szóltanak azokról.

Es erre főképpen gondod légyen néked, hogy légyen Istennel kedves te előtted, jóknak életeket mindenben kövessd, gonosz erkölcsöket soha ne szeressd.

RÖ-

Rövid idő múlván gonoszok el-vesz-
nek, mint mezei füvek Földre le-me-
czernek, régi jeles dolgok előtted le-
gyenek, Isten törvényéből a mellyek
történtek.

Nem vala hatalmas ez széles vilá-
gon, Nabugodonozor Babylloniában,
nem akará jární Istennek utában, Isten
változtatá barom ábrázatban.

Az ő szent igéjét mert káromlya va-
la, magát Isten gyanánt imádtattya va-
la, az hatalmas Isten úgy meg-verte va-
la, hét esztendei glen fűvet rágot vala.

Isten tisztességet nem bocsúlli vala,
Jerusalem várát meg-szállotta vala,
Ezechias Királyt benne lépte vala, egész
keresztyénység ezen remült vala.

Sennacherib ehez hasonlatos vala,
szántalan népében úgy el-bizot vala.

egész

egész Sidoságot el-rablotta vala, négy
koronás Királyt le-vágot vala.

Ezechiás Király imádkozik vala, Isten
törvényében igen bizik vala, az Istenek
népét bátorittra vala, kiért Isten őtet
meg-mentette vala.

De az Isten vélek ezt mivelte vala, ő
könyörgéseket meg-halgatta vala, szán-
talan pogány nép ellenek költ vala, ha-
talmával Isten el-vesztette vala.

Angyalát az Isten le-bocsátta vala,
a pogány táborra mikor jutot vala, száz
nyolczvan ezeren ott meg-hóltak vala,
Király Ninivébe haza szalad vala.

Templomban mikoron ő el-bé-ment
vala, bálvány Isteneknek imádkozik va-
la, önnön két fiátúl le-vágot vala,
Istennek haragja ezt mivelte vala.

Azért mind fejenként úgy lássunk
dolgunkra, hogy minden dolgaink for-

M m

dal.

dullyanak jóra, Istent ne gerjezzünk el-
lenünk haragra, hogy bé-vigyen min-
ket örök bódogságra.

Irigység fősvénység bizony ott nem
léssen, a hól az hiveknek lakó helyek
léssen, Istennel beszélnünk nekünk sza-
bad léssen, vigasság és öröm örökké ott
léssen.

Hogy kit az Úr Isten nekünk meg-en-
gedgyen, szükség hogy mindenkor arra
gondunk légyen, az ő Istensége bizony
velünk léssen, és igazgat minket örök-
kőn örökké.

M A S.

Mire bánkodik oh te én szívem, törd
magadat olyan igen, mi a testi jók-
ért, bizzál csak az Úr Istenben, ki uralko-
dig mennyegben.

Nem hágy tégedet az nagy Úr Isten,
edgya ő minden szükségedet, mind ez vi-
lág

lág övé, azért minden nyavalyádban, biz-
zál csak az Úr Istenben.

En Uram és én Istenem te vagy, sze-
gény szolgádat engemet ne hadgy, oh én
édes Atyám, én te szegény fiad vagyok,
senkiben bizni nem tudok.

Az gazdag bizik az ő kincsében, de én
bizom csak az Istenben, noha szegény va-
gyok, mert a ki ő benne bizik, soha meg-
nem csalogkozik.

Jllyes Prophétát vallyon s-ki tartá,
mikor sokáig első nem vala, az drága idő-
ben, edgy őz vegy Afzszonyhoz mene, ki
néki gondgyát viselé.

Edgy fá alat mikor alut vala, az An-
gyal hozzá jött vala, ételt hozot vala,
mellyel negyven nap meg-éré, míg fel-
mene Horeb hegyére.

Az Danielről sem felekezék, mikor
veremben bé-vetették, az az Oroslá-
nok, de néki eledelt küldé, szolgájától
Abakuktól.

Joseph Egyptusban el-adattaték, Ki-
rálytól fogva tartattaték, ő jámborfaga-
M m 2 ért,

ért, kit az Isten el-ki-vévé, Ægyptusban Urta tévé.

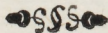
Nem hagyá az kegyelmes Ur Isten, az három iffiat hogy meg-égjen, tűzes kemenczében, de őket éppen meg-tartá, és onnat ki-szabaditá.

Oh Isten most-is ugyan azon vagy, régi hatalmad most-is olyan nagy, kérlek engem ne hadgy, adgy-meg lelki szükségemet, és áld-meg én életemet.

Nem kérlek tölled én gazdagfágot, az mi szükségem azt jól tudod, és mindeneket látz, de főképpen erre kérlek, Uram hogy én veled legyek.

Minden a mi ez világon vagy, ezűlt arany és egyéb marha, akar mi legyen az, csak edgy kevés ideig tart, és idővőseget nem adhat.

Nagy hálát adok Uram tenéked, hogy értenem adtad mind ezeket, az te szent igédből, adgy csak végig meg-maradást, és idővőseges ki-mulást.



PSAL-

PSALMUS VIII.

Nota: Nagybanatban Dávid, &c.

Melly hatalmas a mi Urunk az Isten, hire terjed a nagy Föld kerekségén, mert ki légyen jelenti Földön, mennyen, széki égben sámolya az Föld színen.

Erős hatalmát mindenűt jelenti, az eget Földet valaki meg-nézi, ha nem tudta már bizonynyal hiheti, hogy erős Isten vagy on meg-értheti.

Legnagyob mi-vólta tetczik az Egé, mert a széles Eg ereje az Földön, az vízekén minden teremteteken, éltet az Egh mind ennyi kerekfégen.

Hogy az csecsemő gyermekeket nézem, nagy bölcséfégedet inér ismérem, Anya csecsen mint neveled intézem, kicsinyből nagygyá mint téfzed itélem.

M m 3

Nem.

Nem mondhatta tehát az Istenelé, csak ezt nézze hogy sohul Isten nincs. minden állat csak ő fején lőtt légyen, csak történet a mi esik emberen.

Az Eget Földet az ember tekincse, hogy Isten vagyon inét-is ismérje, nem semmiből lőtt mind ez valamivé, nem magátul léssen kicsinyből bölcse.

Immár midőn a nagy égre tekintek, Napot Holdot Csillágokat meg-nézek, kezéd szennyét műveit el-szemlelek, az embert hogy tekintem így beszélek.

Az embert melly nagy tisztességre fogtad, mikor őtet teremptéd és alkot-tad, mi dolog hogy ugyan meg-koronáztad, mindenek felet Földön magasztaltad.

Isteni lelkét ő belé bocsáttál, melyet néki te magadból szakasztál, te

min-

mindenkor olly igen rá gondolál, minden dolgaiban te igazgatál.

Serény lelket és eszet belé adtál, mellyel egy-aránt ál az Angyalokkal, mellyel nagyobb minden-féle állarnál, teste szerént csak kisebb Angyaloknál.

Temérdeki sok jót ez mellel adtál, hogy élljen birjon enij javaiddal, győnyörködgyön minden gazdagfágokkal, summa szerént illyen nagy Urasággal.

Ezeket hogy látom igen csudálom, én Istenem te rólad azt vallom, nincsen olly Föld világ bizosfyal mondom, hól ne hinnék hogy Isten légy azt tartom.

Nyolczad énekben Szent Dávid azt mondá, teremptéstől az Istenet magasztalá, emberekről melly gondgya vólt ezt látá, mi állat az ember azon csudállá.

M m 4

MAS.

M A S.

OH Istennek népei, kik vadatok ő hívei, Ur Kristus tagjai, vadatok Isten fiai.

Kik nem tantorgottok, az üdvösség utában nem-is valogattok, Istennek mondásában.

Örömetek vagyon, mindenkor az Istenben, Ur Kristus által-való, szép fénlő hűtben.

Mert az Istennek lelke, vagyont ti szivetekbe, és az ő szent Igéje szüntelen elmétekben.

Nincsen semmi közzetek néktek az hamissággal, a Belial ördöggel, hamisságnak Attyával.

Nem féltetek a Mosesnek haragos törvényétől, nem féltetek ördögtől, sem utótló haláltól.

Mert

Mert vadatok az Istennek, nagy drága szerelmében, Abraham Istenének, nagy gondviselesében.

Csak légyen tinéktek, szüntelen vágyáztok, ez örök életnek javaira gondotok.

Mert semmi ez világi ha mind tiéd vólna-is, ha örök életedet el-veszted érette-is.

Imé lám jól látod, hogy maydan el kell mulnod, és ítélet napján, melly nagy számot kell adnod.

De hogy te semmiben, ott meg ne büntessél, még itt vagy az úton, jóra igyekezzél.

Ez néhány igéket hogy-ha te megtartandod, itt való életedben léssen vigasztalásod.

De az más életben léssen nagy szép

M m 5

váro-

városod, az edgy Isten előtt Ur Krisztus.
fallakásod.

Ott léssen te-néked örökké szép éle-
ted, meg-hirvathatatlan Corona el-
vételed.

PSALMUS XLIII.

Notája: *Vindex esto mihi Deus, &c.*

LAld-meg URAM én igyemet, melly
méltatlan bocsfuzat szenyvedek él-
temben.

Itily-meg igazán engem, és igazságom-
ban ály mellém Istenem.

Te vagy mindenben segitőm, hiszem
meg szabadit té kegyelmességed.

örülnek veszedelmemen, nem szányák
életem fene ellenfegim.

Mordályság és nagy álnokság szokot
mekeszege, fejemre töröknek.

Minden undokság ő beének, bővön ta-
laltatik, nincs jóra szándékok.

En penig Uram általad, erőt, bátorsá-
got, veszek dolgaiban.

Azért

Azért ne űzd-el előlled, mire tiltod
töllem, jó-vóltodat.

Miért hadfz-meg nyomorodnom, miért
az bánattúl hadfz-meg emészretnem.

De te igértél óltalmat, mutasd igazsá-
gát te igiretednek.

Igen kegyes tekinteted, világosics az-
ért színedet én raytam.

Semmin nincs nagyobb bánatom, mint
hogy templomodbá én nem foroghatok.

Csak álhatnék az szent hegyen, bátor
méltóságom nékem kiffébednék.

Előtted én meg-állanék, és áldoza-
tokkal, réged tisztelnélek.

Pénzem és semmi jószágom, tölled nem
keméllem, csak légy meg-teritőm.

Te benned én örvendezek, lántom,
szép hegedűm, néked meg-zenditőm.

Az te jó-vóltodért néked, hála-adó
szólgád, én örökké léfzek.

Oh oh én keserves lelkem, mire kétel-
kedel, Isten jó vóltában.

Demit zugodol ellene, miért nyugha-
tatlan vagy nagy firás miat.

Emle

Emlekezzél Istenednek régi dólga-
ról, és igiretiről.

Vigadgy és bizzál ő benne, mert ő ke-
letikor, szokot meg-segélni.

Szemeimmel még meg-látom, hogy
meg-engettetik, ház-amban lakásom.

Sok dicsíret énekléssel, akkor mind az
égig, ötlet magafzralom.

Igy könyörge az Sz: Dávid, mikor or-
szágából, ki-üzetet vólna.

Tanit szám-kivetettőket, kívánczoi
háza, Isten igijéhez.

M A S.

Világosságnak Sz: Atya ajándékok-
nak kegyes ofztója, menynek és az
Földnek hatalmas Ura, te Szentedgy-
házadnak gondviselője örök élete.

Ki szabadítál az kárhozartból, az Ső-
tétsegnak nagy hatalmasságából, és bé-
helyezettétél szent Országodba, örök-
ségével nagy kegyelmedbe dicsőifé-
gedben.

Haycs-

Haycs-le hozzánk szent Füleidet, és
halgassad-meg könyörgésünket, óltal-
mazd mostan igasságodat, mutasd-meg
Isteni nagy hatalmadat.

Öncsed reánk te Sz: Lelkedet, és tisz-
tícs-meg az mi sziveinket, vedd-el lel-
künknek homályosságát, és az mi lel-
künknek sok tévelygését, erőtlenségét.

Imérhefűnk téged igaz Istennek, és
valhassunk kegyes Atyánknak, marad-
hassunk meg hiven te jó kedvedben,
néked szolgálhassunk tellyes életünk-
ben, örökké, Amen.

M A S.

ADgy már csendességet, lelki békef-
séget menybéli Ur, budofo elmé-
met ódd butul élcemet kit sok kén fur.

Sok ideje hogy már lelkem nagy
szomjan vár mentiségére, őrizd ne-
hadgy

hadgyebred haragod, ne terjed vét-
ségére.

Nem kicsiny munkával Fiaid halála-
val váltottál meg, kinek érdemeért
most is szükségemet tellyesícs meg.

Irgalmad nagysága nem vétkem rut-
fága fellyeb való, benned olly végte-
len sok bűnöm ékrelen romlást váltó.

Jó. vóltod változást gazdagfágot
fogyást erefzthető, engem te szolgádat
mint régen sokakat téríthető.

Nem kell kételkednem sőt jót cse-
lekednem iged szerént, meg adod ked-
vesfien kit igirsz kegyessien hitöm sze-
rént.

Nyisd fel hát karodnak szentfeges
markodnak áldot zárját, ad meg éle-
temnek épséges fejemnek le-tört szár-
vát.

Röpül

Röpüllyek s-áldgyalak élven imád-
gyalak vétek-nélkül, kithalván ércse-
lek és te veled légyek buskén-nélkül.

TE DEUM LAUDAMUS,

Somma-szerént.

Notája: *Felfeges Isten hozzád, Ege.*

TEged UR Isten mi keresztyének di-
csírünk és áldunk, Atya és Fiu, Sz:
Léleknek vallunk.

Neked az tiszta és nagy hatalmu An-
gyalok szolgálnak, szüntelen való fel-
szóval kiáltnak.

Szent, Szent, Szent Isten, te seregek-
nek vagy Ura, Istene, tellyes az Meny,
s-Föld nagy Dicsőffegeddel.

Apostoloknak és Prophétáknak dicső
szent Serege, Martyromoknak dicsírnek
Seregi.

Téged ez Földön Keresztyéneknek szét
Gyülekezeti, Atya UR Istent mindenko-
ron dicsír.

Es

Es tiszteletes te Sz: Fiadat, az UR Jesus Krístuft, és vigasztaló Sz: Lélek UR Istent.

Te dicsőítségnek UR Jesus Kríftus vagy Örök Királlya, Atya Istennek egyetlen edgy Fia.

Óltalmazd-meg veszedelemtől a te népeidet, óltalmaz büntől mindenkoron minket.

Dicsírünk téged mennyei Atyánk a te Sz: Fiaddal, és mind örökké Szent Lélek Istennel.

REGGELI SZÉP Isteni Dicsőiretek.

Iesus Kríftus szép fenyves haynal, ki fel-
támadsz úy világgal, és meg-áldasz
minden jókkal.

Te vagy nekünk edgy reménységünk,
Isten előtt Prokátorunk, szép koronánk,
ékeességünk.

Vilá.

Világosíts a mi szívünket, ismérhes-
sünk-meg tégedet, tanulhassuk szent-
Ígédet.

Az ördögnek csalárdtságátúl, lelki,
testi nyavalyáktúl, őriz hamis tudomán-
yátúl.

Az Atyával és Szent Lélekkel, hogy
tégedet tiszta szível, mind örökké áld-
gyunk, Amen.

M A S.

Halát adunk néked mindenható ir-
galmas UR Isten, hogy ezel-múlt
éjjel meg-őriztél minket kegyelmese-
sen, és ez mai napot adtad érnünk nagy
jó egészségben.

Könyörgünk te néked óltalmaz-
mege ez napon-is minket, te Sz: Lelked
által igazgassd lelkünket, testünket,

N a hogy

hogy te kedved szerezni viselkedésük az
mi életünket.

Miként ez világot meg-nyújtod az
Naprakfényével, az mi szívünknek is
felfrissít és homályát vedd el, és vi-
lágosíts meg mi szívünket, az te Szent
Lelkeddel.

Ne hadgy-el rávoznunk Uram min-
ket, az te Sz: Igidőtől, szent igazságod-
nak meg-jelentet igaz ösvényétől, ne
hadgy-el szakadnunk semmi okkal az te
szent Igédőtől.

Adgy bizonnal hinnünk, hogy ré-
ám néz minden dologainkra, cselekedete-
inkre beszédünkre, és gondolatinkra
és illet napján elő állunk, mind az
szám-adásra.

Engedgy azt-is URAM hogy felhes-
sük te Istéfégedet, és senkit ne féltünk
olyan igen mint te felfégedet, hogy
semmi

semmi dologban meg ne bántsuk Atya-
kedvedet.

Valamihőz kezdünk ez világi csele-
kedetünkben, mindenkor ez legyen el-
végezet akarata szívünkben, hogy dicső-
íttessék az te neved a mi életünkben.

Azt-is meg-gondoljuk hogy hasz-
nálunk felebarátunknak, és miért-
hogy csak te vagy vezére az mi taná-
csinknak, adgy előmenetelt jó szeren-
csét az mi szándékainknak.

Kegyelmes Sz: Atyánk segély minket
fok fáradságainkban, ez életre való nyug-
hatatlan nagy fok gondainkban, ne
hadgy-el csüggednünk az mennyei jók-
nak dolgaiban.

De minden időben leg-először a te
Országodat, mi tellyes szívünkkel kö-
vethelessük te igazságodat, nagy bizon-
nyal várván ezek után a te áldásodat.

Oltalmazd Uram éyel nappal mi gyarló lelkünket, irgalmasságodból tarts meg Atyánk mi gyarló testünket, és az ördög ellen Sz: Lélekkel erősíts bennünket.

Látod minden felől az rőttegés meg emészt bennünket, mennyei veszedelem kesergeti a Keresztyéneket, csendesícs-el azért felelmünket és veszedelmünket.

Mit használ továbbá elötte az jó cselekedni, és minden naponként vigyázásban abban nem epülni, segits azért minket minden napon hogy nevedhesünk.

Vég oltalmazd-alá nem csak ez nap, de minden időben, légy te mi Hadnagunk, és vezérünk tellyes életünkben, mig meg-koronázod mi lelkünket az örök életben.

Te

Te meg-fszánál minket bűnösöket, veszet embereket, kit nem érdemlettük szent Fiadért hogy így szerez minket, és hogy ennyi fokkal ő érette szertté bennünket.

Azért míg bé-jutunk az örömmel, mellyre minket hittál, és az mi fejünkkel egygylészünk a Krisztus Jeshall, kit igaz Nap-fennyül hivednek te ajándékoztál.

Adgy minden időben igaz jámbor, lelki Páfztorokat, kik te szent Igéddelegetressék a te hivedet, te Sz: Lelked által vezereled a mi életünket.

Tödd foganatossá mi szivünkben az te Sz: Igédet, roncsad ez világon te az által az csalárd ördögöt, és szöröz magadaak nagy böfeggel mindenüt hivedet.

Adgy jó Fejedelmet jó Urakat jámbor

N n a

bor

bor tisztartókat, Istenfelő jámbor polgárokat, és igaz bírákat, Isteni erőddel igazgassd az ő tanácsokat.

Hogy nagy szívek szerént szerethessék a te szent nevedet, minden erejekkel szolgálhassák te szent felfegyedtet, és jó törvényekkel óltalmazd az te népeidet.

Irgalmaffágodból légy kegyelmes minden bűneinknek, az szegény rabokat szabadíts meg kik meg-epedtenek, minden nyomorúltat egyebet is a kik keseregnek.

Légy kegyelmes Atyok az árváknak, és az özvegyeknek, légy vigasztalója az kóroknak és az betegeknek, az utonjáróknak légy óltalmok és erős vezérek.

Hogy tölled ezeket meg-nyerhesűk, bocsásd meg bűnünket, az Krisztus
Jesús

Jesuskak szent neveért halgas-meg bűnünket, és az mit ígértél ő erőtte adgy meg-kérésünket.

M A S.

Dicsőírettel Atya Isten mennyegben a hálát adok felfegyednek mindenben, meg-tartottál mind testembe lelkembe, adtad érnem ez napot egészégben.

Tudom Uram nem az én jó vóltomért, hanem csak az te irgalmaffágodért, az Jesus Krisztusnak szent érdemeért, és Atyai hozzánk való kedvedért.

Meg óltalmaztál nagy veszedelmektől, hirtelen haláltól hitetlenségétől, nyavalyámban az kétségben eséstől, az ördögnek minden kifirtetétől.

Immár Uram könyörgők felfegyednek, ne nézd Uram álnökságát szívemnek, sem gonofságát cselekedetemnek, mert okot adtam nagy veszedelemnek.

Tekincs reám nagy irgalmaffágodért, bocsásd meg vétkeimet sz: fiadért, ne ves
N n 4 fzes

szes el az én nagy bűnömért, kegyelmez meg az Krisztus halálaért.

Óltalmaz meg ez mai napon engem, az meg mondot veszedelmektől engem, az Krisztus Jესusért halgas meg engem, a tesz: lelkedet adgyad énnékem.

Meg világosítván engem oktasson, és minden dolgaidban igazgasson, mind örökké én bennem meg- maradgyon, és haboruságimba vigasztalljon.

Leg először cselekedgyed ezt bennem, hogy sz: felségedet igen felhessém, minden javaidat én szerethessém, csak te benned Uram gyönyörködhessem.

Szent igidet nagy örömmel vehessém, kit meg-értvén szűvemben őrizhessem, és felebarátimat szerethessém, szent nevedet örökké dicshessém.

Ezeknek utánna meg-óltalmazzon, bálvány imádástól el-távoztasson, hamis tudományról engemet oijon, minden ellenességimtől szabadicsón.

Szívemnek gondolatit le nyomhasfam, nyelvemnek indulatit meg-bírhassam,

sam, szemeimnek indulatit ohasfam, ezektől gonoszra ne indithassam.

Immár Uram lelkemet néked adom, testemet-is velle őszve ajánlom, szükségemet érted Uram jól tudom, te vagy gondviselőm Uram azt vallom.

Dicsírtesse felféges Atya Isten, velle őszve te szent Fiu Ur Isten, és az vigasztaló szent Lélek Isten, mind hárman dicsőítség örökké, Amen.

E S T V E L I

Dicsíreték.

DRága fenyves menybē lakozó Isten, lelkünk fohászkodik hozzád szüntelen, könyörög hálát ad míg el ez testben.

Egek erősségét csak te forгатod, Napot, Hóldot raytok te igazgatod, a szép Csillágoknak ősvényét tudod.

Bölcsen mindeneknek folyását bi-

N a s

rod,

rod, segítségül nincsen melletted társod, sz: dicsőségedet másnak nem adod.

Rendeltél hat napot munkálkodásra, ezek melléje éyet nyugovásunkra, munkában fáradoztunk számárá.

Először Országod de hogy keressük, igen parancsoltad hog' el ne feleycsük, hetedik napot is néked szenteljük.

Csendessen békével minket megtartasz, munkánk után élt bővön szolgáltatsz, így szent Angyalokkal megöltalmaztatsz.

Ízfzonyu látástól, gonosz álmoktól ördögi hirtelen csalárdfágoktól, hirtelen haláltól, haborgatóktól.

Nagy szépen Angyalid környül forognak, mikor aluszunk-is reánk vigyáznak, seregenként tábort környülünk járnak.

Végzetetlen áldot igaz Szent Isten,
örök

örök halát adunk ezért szüntelen, tarts meg tisztelhefsünk segély szüntelen.

Szentféges kezekben minden dolgunkat, ajánlyuk Ur Isten visely gondunkat, te read bocsáttunk minden magunkat.

Egész életünket szenteld magadnak, testünket lelkünket hogy valhassanak, az örök életbe hozzád jussanak.

Dicsírteffél Atya Fiu Ur Isten, örökön örökké Szent Lélek Isten, tellyes Sz: Háromság edgy bizony Isten.

M A S.

Christus ki vagy Nap és világ, minket sötétségben ne hadgy, igaz világosságg te vagy, kárhozatra mennünk ne hadgy, kárhozatra mennünk ne hadgy.

Téged kérünk szent Ur Isten, óltal-

maz minket ez éyel, nyugodalmunk
benned legyen, az mi lelkünk el-ne-
veszsen, az mi:

Nehéz álom el-ne nyomjon, az el-
lenség meg-ne csallyon, testünk hozzá
ne hajoljon, és haragodban ne hoz-
zon, és harag:

Mi szemeink ha alusznak, szívünk re-
ád vigyázzanak, te hatalmadnak ereje,
légyen hiveknek őrzője, lég:

Ur Isten hozzád kiáltunk, légy ke-
gyelmes gondviselőnk, őrizz-meg el-
lenséginktől, őrdögnek csalardságától,
őrdögnek:

Parancsollyad Angyalidnak, hogy
minket meg őrizzenek, az mi gonosz
ellenesgünk, hogy távoly járjon mi töl-
lünk, hogy:

Emlekezzél-meg mi őrünk, jól tu-
dod melly gyarlók vagyunk, kiket vé-
red-

reddel meg-váltál, Ur Isten kérünk ne
hadgy-el, Ur Isten:

Dicsőőség legyen Atyának, ő Szene-
Fiának Kristusnak, Sz: Lélekkel, egye-
temben, örökkön örökké Amen, örök-
kön örökké, Amen.

ETELUTAN- való Dicsőret.

ADgyunk hálát az Urnak mert érdem-
li, mert minden gazdagágát velünk
közli.

Es mint bő irgalmu kegyelmes Atya,
fiát testben lélekben meg-áldgya.

Enekellyünk ennek edgy akarattal, di-
csőség Atya Isten szent Fiaddal.

Ki ételt adtál alkalmas időben, meg-
ruháztál mezitelenységünkben.

Adgyad hogy téged meg-ismérhessünk,
Sz: Fiad által tölled meg-nyerhetsük.

Hogy szent Igéd hirdetteflek közöt-
tünk, hogy éhel meg ne halljon az mi lel-
künk.

Há-

Hálát adunk ezekért mint Attyánknak, Jესus Krіstusnak mint Közben-járónknak.

Szent Lélek Istennel egyenlőképpen, ki minket vigasztaljon módgyuk, Amen.

UTON-JARO EMBER- nek Dicshirete.

V Ram Isten ki igirtél óltalmat, hivednek segítséges nyugodalmat, és utunkbá jó szerencsét jó halznót, mindennémű dolgunkban diadalmat.

Látod Uram én igyekezetemet, nem kívánom gonoszúl életemet, tudod Uram mindenben én szívemet, az mellé, kívánod igaz hitemet.

Sokat gondol ember ő életében, ki nem megyen ő tisztességre, de magamat hagyom szent fellegére, akaratom ő szent akarattyára.

Egy-

Egyptumból az Sidók ki jövének, mert Istennek igijének hívének, kik nem hűnek utokban el-veszének, az kik hűnek ígért Földön most élnek.

Enged Uram én-is úgy hiheffelek, utaimban soha nem téveledgyek, de szívemben mindenűt visellyelek, hogy ne legyen helye ellenségemnek.

Mint Abraham ő szolgájának utát, te Angyalod igazgattya járását, azonképpen visellyed én utamat, el-távoztasd ellenségem szándékját.

Az Tobias Angyala velem járjon, legyen, vőlgyen, és vizen igazgasson, azon járnak ők-is mert csak te szódon, semminémű emberi akaraton.

Eyel nappal környülem úgy forgodgyon, hogy az őrdög engemet meg ne csallyon, de szívembe mindenkor vi-

fel

fellyelek, hogy ne légyen helye ellen-
ségemnek.

Ha álmomban el-aluszom testem-
ben, vigyázzak mindenkoron én lel-
kemben, nyugodalmat te adgy az én
elmémbe, békefűgés gondolatot szí-
vembe.

Légyen néked URAM Isten dicsőfűg,
Földön mennyen minden igaz tisztel-
fűg, mert csak tized minden nagy hatal-
masság, foghatatlan kegyefűg irgal-
masság.

M A S.

Pusztában Sidókat vezérű jó Isten,
ki elűtűk mentél tűzes oszlop ké-
pében, igiret Földére vezérűlvén szé-
pen, kalauzok vűtál minden szeren-
cséjekben.

Te adál csillágot három szent Király-
nak,

nak, vezérű Angyalt iffű Tobiasnak,
Herodes elűt futó Szűz Mariának, te
vűtál vezére minden szárandóknak.

Könyűrgűk nekem-is hogy légy már
vezérem, mert im budosni ez nagy bu-
és szemérem, én Istenem ebben ne vesz-
szén-el vérem, őriz-meg gonoszűtű fel-
ségedet kérem.

Eppics-fel elmémet, az jó Bölce-
séggel, szememet peniglen hittel re-
ménűggel, budoso fejemet tűrűdel-
mesűggel, te adrad lelketem buzgo-
kűnyűrgűffel.

Jártomban kűltűmben hogy csak re-
ád nézzek, bumban, őrműmben reád
figyelmezsek, jó és gonosz szerenesűtű-
csűdeffén visellyek, soha semmi helyen
el.ne feleycselek.

Hogy budosűsom ideje tűlke urán,
és édes házamban tűrűjek isűműt vigan,
mind

mind azokat jó egészségben talállyam,
az kik szomorkodnak én töllem el-vál-
ván.

Feleics-el annak-is hálaadatlan-
gát, az ki erre veté engem régi rabját,
ember éllye vigan felőlem világát, csak
én bennem olcsa-meg nagy haboru
langját.

PSALM: 149.

Dicsőretet mondgyatok Istennek, az
Szenteknek gyűlekezetiben.



HA.

HALOT TEMETES-
korra-való valogator

Keresztyéni Enekek.

Könyörgés.

Hogy Isten Örök haláltúl

oltalmazzon,

Matthæus Philadelphus.

*Görög oratiojából
Vetetet.*

AZ mi életünknek közepette, haláltúl
környül vétetünk, kit mi kereszünk
segedelmül, ki minket vigasztallyon csak
tégedet Uram, ki mi bűneinkért igazán
most mi reánk meg-haragudtál: Szent ál-
dot Ur Isten: Szent erős Ur Isten: Szent
Idvözítő irgalmas Urunk, oh Örök Isten,
de ne hadgy minket bűneinkért gonosz-
szúl el-vesznünk, de mi halálunknak ide-
jén légy mi-nékünk nagy segedelmünk,
irgalmaz nekünk.

HA.S.

MAS.

Tudgyuk URAM Isten, hogy mind meg-*kel* halnunk, de hiszük hogy az örök életre ismét mind fel-támadunk, mert te vagy életünk, te benned halálunk, te vagy fel-támadásunk.

Soha szőm nem látta, fül és nem hallotta, embereknek szíve gondolattya, azt meg sem gondolhattya, mely nagy dicsőfféget az Ur Isten szerzet, az ötet szeretőknek.

El-törli az Isten könyhullatásinkat, és el-távoztattya mi töllünk mi keferű-fégűnket, mert bánat nem léssen, fájdalom sem léssen, csak nagy dicsőffég léssen.

Holot uralkodik az Atya UR ISTEN, az ő áldot dicső Sz: Fiával, a mi Urunk Kristussal, Sz: Lélek Istennel mind edgy hatalomban, mind örökkön örökké, AMEN.

MAS.

MAS.

Irték hozzám Kristus mondgya, kik meg vadtok mindenképpen, bűnök-kell látom terheltetvén, én meg mentlek szabaditlak, bűnötőknek terheitül, és minden gyarloságtúl.

Nállam minden nyugodalmat, fogsz találni hid-meg szómat, bizonyal nagy szép nyájasságot, jertek hozzám ne kéfsetek, sieffetek ne félljete, hiveim kérlek titeket.

Jarmom édes igám könyű, vedd-fel kérlek és légy tőrő, mindenben engemet követő, könnyen mindent el-vifel-hetsz, életedben el-szenvedhetsz, mert segitőd léfzek hidgy ezt.

Ez Földön mit cselekedtem, mindenképpen mit szenyvedtem, példa lé-szen néktek el-hittem, melly jó léssen

O o

ti

ti dolgotok, mindenekben ti szándék-
tok, Istentől ha fűgni fogtok.

Embereknek faratóságok, hanem volna nyavalyások, boldogság volna itt ő dolgok, de mert más-képpen nem lehet, hogy el-cseréld az sem lehet, tűrjed tehát te terhedet.

Egh Föld Tenger minden állat, azt mutattya nyilván látod, hogy tűrnöd kell itt emberi állat, nem tűrszé itt az Istenért, tűrnöd kell ott az ördögért, és kárhozat nagy kénnyaért.

Ma az ember iffiu és vigy, hólnap lásd-meg melly rút csigbik, kór-beteg az halálnak vendég, mint a szép mezőn az szép virág, így múlik-el ám ez világ, hamar minden nagy szomorúság.

Minden reszket az halál előtt, mert láttya hogy csak árnyék vólt, kíván jó Ienni jámbor nem vólt, edgyezt mond-
gya

gya más nem hadgya, lelkére nincs semmi gondgya, élete csak haja huja.

Es immár ő hogy nem élhet, kezd nagy sirást a mint lehet, Istennek adgyz magát meg-vénhőt, jay azt mondgya, én mit felem, az Ur Istent mint rettőgem, talám használ én azt hiszem.

Kazdagnak ő kazdagfága, szép iffiunak iffiusága, nem használ semmi kevélysége, ez világ hariéd volna, ezüst, arany minden volna, meg kell halnod hid-meg rólla.

Talám te bölcs azt gondolod, bölcseséged lesz gyámolod, hid-el hogy néked-is kell halnod, kérlek azért lásd dolgozhoz, meny mindgyarást Kristusodhoz, így fogsz jutni jutalmadhoz.

Azért imé mind ezeket, így meg-ért-vén Istenünket, szerezsetek az szent életet, Kristus Jesus szent beszédét, hal-

galsátok szent Igéjét, hogy vegyetek örökseget.

Artatlan legyen dolgotok, tiszta minden nyájasságtok, edgy-mással-valóközösségtok, adgy Istennek tisztelegget nagy szép kegyes engedelmet, vegyed illyen intésemet.

Ha mindenben itt testünknek, telnék kedve életünknek, meg-halna élete, lelkünknek, azért szállit keresztek, Isten reánk és terheket, hogy megtarcsion mind bennünket.

A' keresztnek iszonyué? sullyos volta keserűé? kérd pokol kénnya hogymi szű, ott mindenkor jay jay lészen, nagy kénnek vége nem lészen, csak fog-csikorgatás lészen.

De ti hivek örüllyetek, és Krisztusban szenyvedgyetek, mert menyországban lész helyetek, nincsen ember ki nyelvével,

vel, ki-mondhaffa beszédével, melly nagy dicsőség ott lészen.

Mert minékünk az jó Isten, mit megígért igéjében, meg-esküt arra szent-nevében, azt meg-állya és meg-áld-gya, szent fiában az Krisztusban, mint mi édes Meg-váltónkban.

Dicsírteffél Szent Háromság mind ezekben nagy igasság, mindenkor nálunk nagy méltóság, engedgyed nekünk szent, életet, egy-más közöt szeretetet, ez világ után örömet.

M A S.

MEg-szabadúltam már én az testi haláltúl, és meg-menekedtem minden nyavalyaimtúl, büntül az halaltúl ez csalárd világtúl, az örök kárhozattúl.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, és testemet hagyom ő anyának az Földnek, ez világon kedig az én feleimnek és az benne élőknek.

Az testi haláltúl megyek örök életre,
és meg-módhatatlan öröme, dicsőfégre,
kit kezdettől fogva az Krisztus meg-szer-
zet, az ő benne bizoknak.

Nincsen már hatalma én raytam az ör-
dögnek, ez csalárd világnak sem az ke-
gyetlen bűnnek, mert Krisztus el-rontá
ezeknek hatalmát, az ő szent halálával.

Az Atya Istennek vagyok én szerel-
mében, az szent Fiaért kedvében, kegyel-
mében, részese tött engem minden örök-
kében, az örök dicsőségben.

Dicsőség tenéked örök Atya Ur Isten,
és tisztesség néked meg-váltó Fiu Isten,
tellyes Sz: Háromság edgy bizony Isten-
ség, az örök dicsőségben.

M A S.

Notája: *Emlekezzünk mi Keresztj:*

FEjenként mi erről emlekezzünk,
hogy mi légyen vége életünknek, ez
világon meg nem maradhatunk, meny-
országba azért igyekezzünk.

Azt

Azt jól tudgyuk bizonyval meg kel-
hálnunk, ez világból minnyajan ki kell
mulnunk, de kétségben mi azért ne es-
sünk, mert Istenhez menyben fel-véte-
tünk.

Testünkben és lelkünkben vigyáz-
zunk, Krisztus mondgya mi el ne alud-
gyunk, kifizetben hogy mi ne járul-
lyunk, mert mikor jó azt mi nem tud-
hattuk.

Ezt így mondgya Krisztus Sz: Máthé-
nál, vélheterlen órában ő el-jő, min-
denkoron azért készek legyünk, ez vi-
lágból vigan el ki-muljunk.

Készécsük mi halálra magunkat, vi-
gyazásban, és imádkozásban, hozzá vé-
szi Krisztus mi lelkünket, szent Attyának
eleibe viszi.

Bé ajánlya az ő szent Attyának, dicse-
kedik az mi hű lelkünkkel, azok ezek

O o 4

kikért

kikért én meg holtam, szent véremmel
kiket meg-váltottam.

Lelkünk nekünk testünkben ki mulik,
Ur Istennel örökké nyugoszik, Krisztus
Jesus kezében tartatik, életre fenyef-
sen adatik.

Testünkben mi minnyájan fel-táma-
dunk, Ur Istenben nagy vigan nyugo-
szunk, beszédére térdet fejet haytunk,
és ő néki örökké udvarlunk.

Szebbek lészünk minden virágoknál,
és drágábbak minden aranyaknál, mi-
ként az Nap fénlik az mi testünk, Ur
Istennek színének előtte.

Az szentekkel dicfirjük az Ur Istent,
Angyalokkal Sz: Martyromokkal, min-
den nemzetbéli fok szentekkel, dicfirt-
ben ő néki ezt mondgyuk.

Szent Ur Isten, Sz: erős UR ISTEN,
foghatatlan áldot Sz: Ur Isten, dicfir-
tessél

ressél az te Sz: Fiaddal, Szent Lélekkel
örökkön örökké.

M A S.

Sz: Janosnak 17. része: Az örök életről.

AZ örök élet mi légyen, Jesus Urunk
nagy szépen meg-tanit a Sz: Janos
által, Irásának tizenhét részében.

Ez ugy mond az örök élet, hogy meg
ismérjenek téged élő örök Atya Istent,
s-kit el-bocsátral az Jesus Kristust.

Az örök élet azért ez, az nagy Istent
és az ő szent Fiát színről színre látni, az
mely látás ez Földön kezdetik.

Azok láttják pedig Istent, a kik hisz-
nek az ő Sz: Fiában, Ur Jesus Kristus-
ban mert ez az ő Atya akarattya.

Ez végre mondgya az Sz: Pál, mostan
láttuk a mi Istenünket, mint külső tő-
körben, de akkor ő színről színre látjuk.

Mert ember szemmel nem látta, sem hallotta sem gondolta, soha minémű nagy jókat, Isten szörzöt ötet szeretőknak.

Azért az örök életben, à mi testünk halhatatlan léssen, dicsősséges léssen, lelki léssen és örökké léssen.

Fénlik mint az szép fenyves nap, világozik mint a szép csillág, és a fenyves Angyal, à mi édes Atyánk Országában.

Ez reménységben voltanak, az Adámtól fogva mind eddiglen, minden Keresztyének, mi is azért ugyan ebben legyünk.

Dicsírteffel Atya Isten, Sz: Fiaddal Űr Jésus Kristussal, mind edgy hatalombá, Sz: Lélekkel mind örökké Amen.

SSS



M A S.

M A S.

Vigyázásra való inrás.

OH te meg halandó emberi nemzetiség, ez világban élted mely igé vesztesség, ha te néked nem kell Kristus edgy idősség.

Mit üzöd oly igen ez árnyék világot, mit követed testi szorgalmatosságot, miért nem hagyod el a fok csalardfágot.

Csak foglalatos vagy hivságos dolgokban, az fok részegségben és tobzódásokban, kölömb-kölömb-fele fok gonosságokban.

Tudod hogy az halál raytad uralkodik, nem tudod mely orán lelkedet ki veszik, valamiként éltél tudgyad megkérdezik.

Meg sem esmeredé te állapotodat, nagy

nagy vakmerősegre veted te magadat,
mit csudálsz tehát Istennek bocsíszuját.

Im az Úr Istennek raytad nagy osto-
ra, külső ellenségnak ő nyomorgatása,
hirtelen halálnak rettenetes volta.

Dög-halálnak mérge raytad látod
vagyon, mit tudsz benne ha ma lelked
el-ki-mullyon, Isten eleibe számadásra
álljon,

Még sem isméred meg te állapato-
dat, nagy vakmerősegre vetetted ma-
gadat, mit csudálsz tehát ISTENNEK
bocsíszuját.

Jay az te életed olyan mint az virág
nagy hamar meg-hervad meg-szárad és
meg-ász, illy hasznos ad néked ez ve-
szendő világ.

El-múlik mint árnyék ember az te,
napod, mint az füst az parah életed ha

látod,

látod, egy szőm-pillantásban hogy ha
élsz nem tudod.

Ebredgyél-fel immár magad vedd
eszedbe, hadd-el bűneidet ély jámbor
életbe, Isteni félelembe, hűrbe, remén-
ségbe.

Nagy örömmől készüly az Kristus
napjára, mikor el-jő hozzád az te halá-
lodra, vigan várjad őtet szabaduláso-
dra.

Mert minden infégből akkor ki ment
téged, ígirt bódogságot meg-adgya-
tenéked, ha ő benne léfszen hited re-
ményesged.

Halálod oráján hijad segítsegre, lel-
kedet ajánlyad hatalmas kezében, hid-
gyed téged viszen örök dicsőffégben.

Kérjük azért mi-is mi Idvőzítőnket,
halálunk idején el-ne hadgyon minket,
de adgya mi-nékünk örök életünket.

Dicsír-

Dicsőítesse! Atya mindenható Isten,
és a te szent Fiad veled egyetemben, és
Sz: Lélek-Ur Isten mind örökké, Amen.

M A S.

AZ Ur Istennek jó akarattyaából, szent
Igijének hallasából értettem én id-
vősegetől, kiből vig az én lelkem, nem
rőtteg semít az pokolbéli ördögtől, mint
ki meg-fosztatot minden erejétől.

Te ez világot igen szánád, szent hala-
loddal kit meg-váltál, az halált nekünk
hogy meg-rontád lelkünket meg-nyugo-
tad és szent Atyádnak kedvében juttád,
széles ez világon mint prädikáltád.

Az én testemből kik öltözöm, az föld-
nek ötet már ajánlom, az itiletre meg-
fel-vésem, kit meg épít az Isten, az én
szemeimmel és ötet meg-látom, ezen ál-
lapatban-is az kibem voltam.

Már közzületek én ki megyek, magas
Meny-országba fel-megyek, régi Atyák-
kaleggyüt-lészek, nagy vigaságban élek

és az itilésre ismég fel-támadok, ezen én
testemben ugyan ti veletek.

Vigan megyek Ur ISTEEN te hozzád,
mert én hitem néz csak te réád, meg-ne
utálljad az te szolgálád, kit igazgat szent
Fiad, ki által mi-nekünk, ajánlád te ma-
gad, és szent Országodnak, örök birodal-
mát.

Az én halálom csendesz álom, bűne-
imből szabadulásom, kikért meg-holt az
én Krisztusom, ő maga bizonyfágom lé-
szem, az utolsó napon támadalom, és iti-
let után örök vigaságom.

Mert el-mulandó mind ez világ, kibem
életünk mint az virág, kit ha meg sűt az
Nap el-hirvad, mindeneftől el-szárad, de
az igazság örökké meg-marad, mert csak
az Ur Krisztus örök világosságg.

Kérünk UR Isten mi tégedet, az tesia-
dat hogy bé-vigyed, szent Országodban
legyen veled, mert vallotta hitedet, kiért
ki-ontád az te szent véredet, és szörnyű
halálra adád szent testedet.

Légyen dicsőret az Atyának, vele egye-
tembe

rembeszent Fiának, az Izent Lelekkel mi Urunknak, kit az hivek imádnak, és az mennyei szent Angyalok szolgálják, kik az bódogságra minket haza várnak.

M A S.

Az halálról való emlékeztetés.

Ember emlékezzél a szomoru halálról, emlékezzél az halálnak rövid orájáról. Emlékezzél emberi állat ingyen mayd meg kell halnod.

Ember el-változik mint az mezei virág, hólval reggel meg-virágzik, estvére el-hervad. Emlékezzél:

Mezitelen jöttél az te Anyád méhéből, Földből lőttél Földe ismét ingyen mayd el-változol. Emlékezz:

Senki azt nem tudgya holot léfzen-halála, az oráját s-az idejét senki meg-nem tudhattya. Emlék:

Azért

Azért vigyázzatok mint az Krisztus meg-mondta, mert nem tudgyátok hogy ha reggel avagy estve léfzen. Emlékezz:

Az Krisztus az élet és ő az fel-támadás, az kik őtet hűttel várják meg-nem csatlakoznak. Emlék:

Azért szükség nekünk ezekről emlékeznünk, várjuk vigan halálunkra az Istennek szent Fiát. Emlékezzél emberi állat ingyen mayd meg-kell halnod.

M A S.

I. Cor: 18. *Az fel-támadásáról és
isteleire intetünk életünknek
meg-jobbitására.*

Emlekezzünk mi Keresztyén népek, hogy meghalljuk testünknek vétünknek, úgy életet viseljük életünknek, ki mulását várjuk lelkünknek.

P p

Az

Az szent Irás vigasztál bennünket, ne gyötörjük szüntelen testünket, ne firassuk úgy az halottakat, mint pogányok régen pogányokat.

Hidgyük Jესust érettünk hogy megholt, fel-támadot úgy-mint megmondta volt, azonképpen az bűnneki megholt, úy életre Krisztussal ez felkölt.

Mind Adamban mindyájan meg holtunk, a Krisztusban ugyan meg-éledünk, mert a Krisztus első támadásunk, ő utánna mi-is fel támadunk.

Krisztus le-szál magas meny-országból, Szent Atyának parancsolatryából, mint menyei jószágok az égből, dicfirtetik Angyalok szavából.

Kik Krisztusban hűt által nyugosznak, leg először azok fel támadnak, éleiben

vitet-

vitetnek Urunknak, nagy hirtelen mihelt el-ragattatnak.

Az Úr Krisztus országát ajánlya, Szent Atyának azt mikoron adgya, ellensegít hogy mind meg-birandgya, és hátalmasságát el-rontandgya.

Keresztyének mind fel-serkennyetek, meg-láffátok hogy ne vérkezzetek, Sz: írástra igen fiesfetek, hogy ne légyen hűt kívül életetek.

Ha viseltük Adámnak abrázattyát, Krisztusnak-is visellyük abrázattyát, az test és vér az Isten országát, nem birhatya semmi vigasságát.

Fel támadunk minnyájan iciletkor, és mi mind változtatunk akkor, az Istennél léfzünk mi mindenkor, ez igékre nézzünk mi mindenkor.

Ez igéket az nagy Szent Pál írta, hitedenek ellen támasztotta, tanuságra

mindennek ki-adta, kiből nekünk örömet támaszta.

Dicsírtessék az Atya Ur Isten, ő Igéje az Fiu Ur Isten, egyetemben Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság edgy bizony Ur Isten.

M A S.

Notája: *Jer temessék el az testet.*

AZ Istenek jó vóltáról, emlekezzünk mondásáról, rólunk gondviseléséről, ércsük mit mond halálunkról.

Az Efsaias Prophéta, mindeneknek irván hadta, hog' Isten őket nyugottya, kik meg-halnak hogy meg-tartya.

Mert isméglen fel-támasztya, erős hittel bizonyittyta, az hóltakat hogy felkölti, és országában bé-vízi.

Ezt csak téfzi hogy dicsírjük, jó vóltat

tát el ne feleicsük, de sőt inkább magasztallyuk, kik az fel-támadást várjuk.

Ezeket nyugodalomban, bé-küldi ágyas-hazában, és hadgya hogy nagy örömben, ot nyugodgyanak a Földben.

En hiveim mennyetek-bé, kaputokat zárjatok-bé, edgy keveffé tegyétek-bé, hogy haragom ne mennyen-bé.

De csak edgy kevés ideig, léfzték egy szempillantásig, a mig haragom elmulik, mind ott nyugodgyatok addig.

Mert az Urnak nagy haragja, mayd meg-indúl nagy ereje, és az Földön lakozókra, mayd szál kemény iteleti.

Kivel az ő ellenfegit, el-veszti hitelenségért, de meg-tartya az ő népét, benne-való bizodalomért.

Többé az Föld az ő vérét, el-nem-reyti az ő testét, de Isten az ő életét, isméglen meg-adgya lelket.

Nagy vigasság ez mi-nékünk, mikor Földben temettetünk, mert ismétleg, együt leszünk, Istennél mikoron leszünk.

Az mi meg-hólt aryánkfia, bizonyal Istennek fia, mit sirunk ha az ő háza, néki csendes nyugodalma.

Az mi dolgunk nyomorúság, az ő dolga csak vigasság, kérjük hogy örök igasság, légyen velünk szent Háromság.

Adgya nekünk ő Sz: Lelkét, halálunk után Országát, láthassuk nagy böldeg-ságát, örökkön örökké, Amen.

M A S.

Ugyan azon notára.

ADgy idvösséges ki-múlást, Ur Isten és el-nyugovást, testünk szerént jó meghalást, mind hóltig adgy igaz vallást.

Nincs itt nekünk maradandó várofunk, de jóvendőt kell kívánnunk, örök életet csak

csak várnunk, ez reménységben ki-mul-lyunk.

De Földön olyan életünk, miként az virág kit nézünk, el-változik mi életünk, koporsóban bé-tétetünk.

Rothadando test enyészik, Földé ismét el-változik, lelkünk Istenben el-nyugo-szik, mig ez világ el-végezik.

Ertelmünk nincs ebből nekünk, mikor végezük életünk, Kristustól azért intet-ünk, hogy mindenkor kézzek legyünk.

Azért tellyes készülettel, várjuk Kri-stust igaz hittel, hogy ki-mul-lyunk nagy örömmel, bé-mehesünk bölcs izűzekkel.

Senki magát el-ne bizza, lelkét Isten-nek ajánlya, nagy bizodalommal ajánlya, hogy Kristust ez testben láttya.

De nagy dicsőségek lesznek hiveknek az iriletben, hogy fel-támadnak ez test-ben, lesznek az örök életben.

Ezen testtel fel-támadunk, ezen kézzel lábbal állunk, Kristusnak akkor udvarlók, régi szenteket meg-látunk.

Semmi fáratlág testünkben, de mint az

P p 4

Nap

Nap fényes léfzen, nehézségünk ott nem léfzen, de nagy gyorsaságunk léfzen.

Istennek kegyelmes szava, hiveket akkor bé-hija, örökké-való Országra, az Angyali társaságra.

Istennél örökké léfzünk, testestül lelkestül élünk, mind örökké ott örülünk, kit most ki nem jelenthettyük.

Dicsírtesse! Atya Isten, te szent Fiad dal mennyegben, sz: Lélekkel egyetemben, örökkön örökké, Amen.

M A S.

Notája: *Emlekezünk mi kereszty.*

Tudgyuk azt hogy fejenként megkel halnunk, mi lelkünkkel testünk-ből ki-mulnunk, ez világból bizonynal meg-válnunk, Föld gyomrában tétetvén meg-romlunk.

Halál kénnya, soldgya mi bűnünknek, fokképpen kel lakolni testünknek, akarattya ez a nagy Istennek, mert elle-ne járánk törvényének.

Oka szerént Isten cselekedik, semmi hamis tölle nem tétetik, a mi testünk igazan rontatik, noha nekünk méltatlannak tetszik.

Mert Istennek végezet tanácsa, bűnös testnek országát nem adgya, meg kell annak ekképpen tisztulnia, az Istennek színét úgy látnia.

Arra légyen már nagy gondunk nekünk, idvösséget miképpen nyerhesünk, mert ha ő hozzá jól nem készülünk, nem jó véggel esik a mi dolgunk.

Süketsegre ne vegyük ezeket, ha veszni nem akarjuk lelkünket, ércsük meg az igaz készületet, az mint tanit az Szent Irás minket.

Az készület az poenitentia, mindenféle bűnnek el-hagyása, életünknek jobban változása, és szívünknek Krisztusban bizása.

Le kel vernünk a régi Adamot, el kel hadnunk minden gonoszságot, kel kö- vernünk az ártatlanságot, igazságot minden tisztaságot.

Bővölködjünk jó cselekedettel, szépek legyünk hittel, reménységgel ke- gyességgel egy más szeretettel, józán- sággal, mértékletességgel.

Ezt nevezi Urunk vigyázásnak, szent Pál pedig az jó vitézségnek, ki könyör- géssel nyerhetünk magunknak, helye- vagon itt az imádságnak.

Nem gondolnak fokban az intéssel más világra-való készülettel maga tar- toznak ez fizetéssel, még-is vadnak az- ért kemény szível.

Serkennyünk fel hát az bűn álmá- ból, világosuljunk meg az vakfágból, térjünk ki az ördög Országából, hogy ne elessünk ki az Menyországból.

Jőy

Jőy mi hozzánk Krisztus Sz: Lelked- del, vigasztaly-meg szent igireteddel, váltságodnak tellyes érdemével, hogy valhassunk téged igaz hittel.

Szent Atyáddal téged dicsírhefsünk, mert csak tölled vagon idvösségünk, Szent Országod közöllyed mi velünk, dicsőségben hogy veled élhefsünk.

M A S.

IER temessük el az testet, kirül ne lé- gyen kéttségünk, hogy az Itéletnek nap- ján, fel nem támadna igazán.

Föld és az Földből-való ő, Földi vi- szontag leendő, de Földből ísmég fel- támad, Urnak szavát mikor hallja.

Az ő lelke örökké él, az más világon Istennél, ki Sz: Fiának általa, őtet bűnből meg-váltotta.

Az ő nagy nyavalyasága, jutot immár boldogságra, ha viselte Krisztus igáját, az, halál néki nem árthat.

P p 6

Lel.

Lelke csendesflegben nyugszik, teste az Földben aluszik, honnan Itélet napjára, fel-támad nagy vigasságra.

Itt volt ő nagy felelemben, de ott léfzen csendesflegben, örökké-való örömben, és hatalmas fenyefflegben.

Jer hadgyuk őtet alunni, Krisztus Jeshu-bā nyugodni, és szorgalmatosfán vigyázzunk, mert nekünk-is meg-kell hálnunk.

Erre Krisztus adgyon erőf, ki vérevel minket ki-vőt, az veszedelmes pokolból, és az véghetetlen kénből.

Ő mi töllünk dicsírteffek, örökké magasztaltaffek, egyetemben az Atyával és Sz: Lélek Ur Istennel.

M A S.

Penitentia tartáfra-Saló intés.

EMLEKEZZÉL élő ember néked szól az hólt ember, ne csudálkozzál most én raytam, ki vagy én voltam, tegnapi napon én eleven voltam, most jól látod meg-hóltam.

Azt

Azt jól tudod meg kel hálnod, ez világból ki kel mulnod, nyavalyás léfzen az te dolgoz, míg élsz addiglan életed ha meg nem jobbitod világban, részetlen léfz boldogságban.

Hadgy béket az kevélyflegnek, tégedet igen intlek, tekincs magadat erőf-
lennek, gyarloságosfnak, ez mai napot ha néked engerték, hólnapot meg sem igirték.

Ne halaszszad napról napra téréfedet fokkára, mert az halálóak ő oráját senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen szóllittya, nagy hamar meg kel hálnia.

Nám jól tudod mint lőn dolga amaz iffiu magában, fel fuvalkodik ő dolgában, gazdagságában, kiket az Isten lelket meg-kéváná, hirtelen mert ő meghala.

Az gazdag-is ám mint jára, az mint Szent

Szent Lukács írja, temetére mert lőn pokolban, oly nagy kénokban, az szegény Lázár Isten országába, bé-mene nagy boldogságba.

Azért mostan keresztyének, ti kik ez Földön éltek, meg-térni bűnből fiesse-tek, és jól éllyetek, mert igen rövid élete embernek, mint Szent Job mond meg-ércsének.

Rövid embernek élete, kit aszfszonyi-állat szüle, tellyes nyavalyákkal ideje, minden ösvénye, mint mezőbéli virágnak szépsége, így mulik ember élete.

Mind az árnyék az felhőben, el-suyt szél a felleghben, így te ne bizzál életedben, jó szerencsédben, mert ha ma vóltál nagy jó egészségben, holnap lehecz beregségben.

Azért úgy ély ez világban, kész légy minden órában, bé szállanod az kopor-sóban,

sóban, vig légy Krisztusban, hogy mikor lelkedet kéri markában, adgy néki nagy bátorságban.

Dicsírtessél Attya Isten, Fiaddal az Krisztussal. és vigasztalo Szent Lélekkel, minden időben, adgy nekünk igaz hitet ez világban, mehecsünk Szent országodban.

M A S.

HAdgyátok-el hű Keresztyének faydalmát ti sziveteknek, senki ne sírassa halottját, mert vette ő nagy boldogságát.

Anyák szűnnyenek-meg sírástúl el-felkezzenek szókrúl, mert nem halál az ő halálok, de életben meg-újulások.

Ez-képpen az el-vetet magok, rothadással nevedekendők, és szépen fejeket vetendők, végre gyümölcsöt adandok.

Fogad-bé azért az holt testet, kebeledben Föld vegyed őtet, takargassad az ő tagait, mint az édes Anya magzatit.

Szent

Sz. Léleknek edénye volt ez, az Istennek személye volt ez, az Krisztus Jéhus lakor ebben, volt Isteni felelem ebben.

Földhiven tars a testet benned, mert mikor a Krisztus el-jövend, meg-kivánnya ottan ezt tölled, így léfzen bizonynal el-hidgyed.

Noha mostan ő rothadando, és idővel porrá leendő, de fel-támad Isten szavára, és Angyal trombita szóra.

Mostan az Ur Istent dicsírjük, az ő Nevét fel-magasztalljuk, ki három személyben edgy bizony Isten, dicsírtesseők öröké, Amen.

M A S.

Notája: *Oh te meg-halando.*

HAlando emberek kik most jelen-vadtok, ti vég orátokrúl úgy gondolkodgyatok, mert atyátok-sia halva jól láttgyatok.

Az halál fizetés történt most ő rayta, ez után kin esik csak az Isten jól tudgya, mert ő hatalmában életünk határa.

Rettenetességet indicson ez néktek, ha vakmerőképpen bűnben élendétek, kemény számadásra jut a ti ügyetek.

De mint fogtok számot adni az Istének, ha ellene jártok ő szent Igéjének. véget nem akartok verni bűnösöknek.

Magatokat kérlek el ne hitelessétek, Isten kegyelmérül meg-emlekezzetek, héában ne legyen arrúl reménységtek.

Az Krisztus halála sem használ mindének, sem érdemeseknek, sem bűnben-élőknek, használ csak az igaz hiv Keresztényeknek.

Ne bizzatok azért ember érdemébé, se ne maradgyatok szántalan bűnökbé, részesek úgy lésttek Isten kegyelmében.

Idvösségét minden igazán keresse, Krisztus érdemében bizodalmát vesse, hűtit szent étellel jól meg-ékeficse.

Ki végig meg-marad hitben az idvö-zül,

zöl, testi halálhoz-is jó rendel az készül,
Kristussal örökké menyországban örül.

Aldot légyen Atya, Fiu és Sz: Lélek,
minden állatoktól ő magasztaltassék,
dicsíret, tisztesség ő néki adassék.

M A S.

Ember emlekezzél utolsó napodrúl az
te haláloznak bizonyos vóltárúl a te
életednek kétséges vóltárúl.

Az Sz: Írást nézzed mint szól életed-
rül, bizonyossá tézzen te állapotodrúl, az
mit az Irás mond nincsen kétség arról.

Sz: Dávid Prophéta eletrül azt mond-
gya, olyan mint az árnyék az embernek
napja, mert hamar el-mulik azt minden
jól tudgya.

Ollyan mint az álom embernek élete,
és ollyan mint az Fű ki reggel virágzik,
de este hogy meg az tűzre bocsáttatik.

Sz: Job Patriarcha életéről azt mond-
gya, az embernek napja mint a béres nap-
ja, melly hamar ki telik és jutalmát várja.

Melly

Melly kicsiny az csep viz ollyan az mi
napunk, és melly kicsiny az más ollyan
mi életünk, mint bölcs irásából azt meg-
tanúlhattyuk.

Mint a Fűst az szélről hamar el-ol-
szik, és mint a köd napnak fenyjével vere-
tik, az mi életünk-is hamar végeztetik.

Mint azt futó követ az bölcs meg azt
mondgya, ollyan mi életünk mint hajó-
nak nyoma, mint madárnak nyoma, és a
nyilnak nyoma.

Ollyan mint a harmat embernek élete,
mely reggel a földnek színére le-esik, de
el-szárad ottan mihelt a Nap éri.

Micsoda az élet Sz: Jakab azt kérdi,
ollyan mint a parah melly kevéssé tetőzik,
és hamar el-mulik és semminek látózik.

Mit ragaszkodól hát az te életedhez,
mert nyilván te ember nem bizhatól a-
hoz, sem a Földön-való az világi jókhoz.

Nincsen néked ember maradando he-
lyed, nincsen maradando városod ez Föl-
dön, az mi várafunkat fejenként kerelsük.

Itt hágy ideiglen minket az Ur Isten,
hogy

hogy az Jéſus Kriſtuſt tanullyuk è Földön
dicsírjûk az Iſtent mindenkoron ebben.

Vigyáz azért ember az te életedben,
meg-ne győzzön téged ördög kiferítetben,
könyörögy Iſtennek hogy téged segicsen.

Tanuliyad naponként Iſtennek Igéjét,
hogy az Jéſus Kriſtuſt meg iſmérjed innét,
ennek beſzédéhez ſzabjad életedet.

Bátorſágos ember ki Kriſtuſt iſméri,
nem fél az ördögtől mert Kriſtus ſegíti,
nem fél az haláltól mert Kriſtus élete.

Hadd-el immár ember az nagy réſzeg-
ſéget, az nagy torkoſlágot melly rontya
ſzivedet, az nagy irigyſéget, és az nagy
róſſſéget.

De vigyáz te inkább az Urnak napjára,
mert nem tudod napját ſem oráját annak,
te azért mindenkor kész légy halálodra.

Hogy ha te azt téſzed, ez ſzókat meg-
hallod, jövetek-el immár birni az Orſzá-
got, mellyet én ti néktek régen ſzerzet-
tem volt.

Dicsíret Atyának és az ő Fiának, és az
vigáſztaló Sz: Lélek Iſtennek, tiſzteſég-
get tegyünk mind ſejenként ennek.

I Eſus Kriſtus Iſtennek Szent Fia, bűnös
népnek meg-valtója, kereszt-fán ki
haláloddal, Atyád kedvében jutatl.

Keserves kén-vallásodért, kegyel-
mez nékem halálodért, halállal bay-vi-
vásomban, biztatl lelkem ki-mulában.

Szememnek világoflaga, fülnek mi-
kor meg-fogy halláſa, nyelvnek el-jő
meg-halláſa, közelget ſzivnek el-rom-
láſa.

Bodólni ha kezd én elmém, el-ta-
voznak tüllefégedim, ne hadgy ne hagy
oh Kriſtuſom, ſegéiy utólſo orámon.

Ez életnek árnyékából, végy-ki ha-
lálnak nagy kényyából, ördögnek csa-
lárdſagátúl, olthalmaz alnokſagátúl.

Lelkemnek adgy jó ki-muláſt, kezed-
be adom azt nagy bizváſt, reſtemnek
Földbe nyugaváſt, el-jötödíg adgy
aluváſt.

Az te életed napján, állás engem
elődbe bátran, szoszolom légy akkor
nékem, az életet adgy-meg nékem.

Mint Igedben fel-fogattad, ésküvés-
fel bizonyítottad, bizony bizony mon-
dom néktek, igemben léssen életek.

Ha azt ti meg-tartandgyátok, nem-
foythat meg soha halálotok, és ha szin-
tén most meg-haltok, csak álom léssen
halálotok.

Az én hatalmas kezemmel, abból ki-
hozlak nagy örömmel, Országomban-
ti lakoztak, örökös lész maradástok.

Velem léssen örömetek, kit csak én
szerzettem ti-néktek, változik keserű-
ségtek, boldogság léssen tietek.

Enged nékünk mind ezeket, Ur Jésus
ki nyerted ezeket, bocsásd-meg mi bü-
meinket, adgyad hogy valhassuk ezeket.

Mikor halálunk oraján, el-jő lel-
künk.

künknek ki-mulása, Igéd támaszsa hi-
tünket, csak te vedd hozzánk lelkünket.

M A S.

Notája: *Emlekezzünk mi Kereszt:*

K Erefzryének kik Kristusban biztok,
hinnetek-kell hogy bűnért meg-hal-
tok, jövődöre ismég fel-támadtok, Isten
Fia szavát hogy halljátok.

Ez világnak el-kell végeztetni, a Kri-
stusnak ismég el-kell jőni, élőket és hólta-
kat itilni, mindenektől ízámot akar veüi.

Jövedele léssen dicsőségbe, Sz: Angya-
lok véle egyetemben, ő Királyi felleges
székiben, igaz léssen itillet tételben.

Nagy kegyelmes léssen a hivekhez, kik
halgatnak ő szent beszédéhez, rettenetes
az hitetlenekhez, kik biztanak hamis ér-
demekhez.

Szép beszéddel meg-áldgya az hiveket,
Menyországban részesíti őket, meg-át-
kozza az hitetleneket, örök tűzre veteti
mind őket.

Légyen azért felelem bennetek, az Kri-
stus-

Husban légyé nagy hitetek, atyafui szereztek legyetek, itéletre hittel készülnyetek.

Közel vagy on Itéletnek napja, bizonylan halálnak órája, senki annak idejét nem tudja, azért minden ő magát meg-ólija.

Int fejenként Krisztus hogy vigyázzunk, az Istenhez gyakran fohász kodgyunk, készületlen hogy ne találta sünk, de nagy bizvást mi elő álhas sünk.

Senki szívét az fay talansággal, meg ne nehezicse tobzodással, részegséggel, nagy sok zabálással, sem életnek szorgalmas gondgyával.

De foglalljuk magunkat józanágban, mértékletességgben vigyázásban úy életnek ártatlanágában, igaz hitnek hóltigh vállálásban.

Igaz hitben azért meg-maradgyunk, á Krisztusról mindékor vallást tegyünk, hog ő tölle szent áldomást vegyünk örök böl doglágot tölle vegyünk.

Nagy dicsíret adassék Atyának, Sz: Fiának mi Urunk Krisztusnak, egyetemben az vigasztalónak, dicsőfféges böl dog Háromlág nak.

MAS.

M A S.

Notája: *Hadgyátok-el hñ Kereszt:*

ISTEN hivei kik vadatok, Krisztusban igazán biztok, bizony nagy az ti vigaságatok, mert mennyegben ti jutalmotok.

Ez az ti vigasztalástokra, ha ti juttok testi halálra, hittel nézzetek á Jesusra, és érdemes áldozattyára.

Se mit az halál nem árt néktek, sem az ördög nem bír veletek, ha Krisztusban végig ti hisztek, bűnötökből és ha ki tértek.

Urunk Jesusban kik meg-halnak, igaz hitben csak el-alusznak, reménységbe azok nyugosznak, dicsőffégre mert fel-támadnak.

Siefsünk tehát mi meg térni, hitlenség töl-is el-szakadni, és hitünket Krisztusban verni, hozzá erőssen ragaszkodni.

Vefsünk-el minden kételkedést, nagy szertelé írást kefergést, ne káromlyuk mi az Ur Istét, hogy elvötte mi emberünket.

Inkáb ő néki hálát adgyunk, hogy halálból meg-szabadulunk, mert az által életre megyünk, dicsőffégre menendők vagyunk.

Q 93

Tar-

Tartozúk halál fizetéssel, csak hogy legyünk jó készülettel, igaz hittel, lelki erőmel, lészünk Jesus Idvőzítőnkkel.

Az kép-mutato Keresztyének, örök halált és poklot nyernek, de az hivek megmenekednek, örök életre bévitetnek.

Dicsíret legyen az Atyának, és Fiúnak Kristus Jesusnak, mi dicső fel-támadásunknak, mind örökké Uralkodónak.

M A S.

Notája: *Jer temesék-el az testet.*

Christusnak hiv Keresztyéni, illik ez néktek meg-tudni, az bűnért hogy meg-kell halni, halál által idvőzőlni.

Adámnak nagy vétke miat, halál szálla minnyájunkra, méltók valánk kárhozatra, örök pokolnak kényyára.

De kik a Krisztusban hiszünk, haláltúl semmit nem félyünk, sőt illy reménységben legyünk, halálból életre megyünk.

Nem szűkség hát bánkodnotok, holtakon firánkoznotok, pogány módra jaygatnotok, mint-ha hűt-nélkül vólnatok.

Mert az kik hűtben ki-mulnak, azok

Ker

Krisztusban nyugofznak, utolsó nap fel-támadnak, Krisztussal egyűt vigadnak.

Kik míg ez világon éltek, ez légyen dolgotok néktek, az bűnnek véget vessétek, és az Krisztusban hidgyétek.

Az bűnnök ellen állyatok, és szüntelen vigyázzatok, gyakorta imádkozzatok, kétfirtetben ne juslatok.

El-hadgyatok minden gonoszt, irigységet, ragalmazást, gyűlötséget haragtarást és nagy sok bálvány imádat.

Részegségtől tobzodástól, ez világi sok gondoktól, életnek nagy munkájától, oija magát minden attól.

Jozánságot kövessetek, mértékletessen éllyetek jámborfságot visellyetek, és irgalmásfok legyetek.

Ha ti ezekben maradtok, igaz hitben és ki-múltok, bizonnyal el-nem kárhoztok, de örök életet nyertek.

Várjuk mi idvőzítőnket, hidgyúk-megszabadit minket, és változtattya testünket dicsőségre viszen minket.

Dicsíret Atya Istennek, Krisztusnak Id-

Q 9 4

vőzi.

vöztönknél, egyetemben Sz: Leleknek,
Sz: Háromság edgy Istennek.

M A S.

Nota : *Jesus Kristus Istennek.*

Iesus Kristus Ur Istennek Fia, mindenek
ki vagy bírása, ez világnak meg-tarto-
ja, hivednek légy óltalma.

Ohaytással mikönyörgünk, kegyelmes
székedhez járulunk, segítséget tölled vá-
runk, az halálban légy óltalmunk.

Az te szörnyű halálodért, kereszt-fán
lőt kén-vallásodért, drága véred hullásá-
ért, ne vess-el tölled ezekért.

Nyavalyával mi életünk rakva vagyon
minden ősvényünk, előttünk forog halá-
lunk, ki ellen légy bizodalunk.

Nincsen ez ellen orvosság, te kivülled
semmi vigasság, vagyon csak nagy nyo-
morúság, szívünkbe te légy bátorfág.

Ez életnek árnyékából, mikor ki-mu-
lunk ez világból, akkor Atyai vóltodból
mellettünk légy menyországából.

Semminémű kifirtetünk, ne eslék két-
ségben efsünk, ördög ellen diadalmunk,
te légy mindenben óltalmunk.

Sies U R A M segítségre, legyen gondod
à mi lelkünkre, tekincs Kristus érdemére,
ne adgy ördög gyötrelmére.

Jő-vóltodat meg-ne vonnyad. Sz: Lel-
kedet vezérül adgyad, mi szívünket vi-
gasztallyad, örök élettel biztassad.

Diadalmunk ördög ellen, szofzolónk
légy mindenek ellen, hogy ne jussunk ki-
firtetben, tarcs-meg végig igaz hitben.

Ezt mi-velünk el-hitesled, mi szívünk-
ben el-pecsétellyed, hogy mikor lelkünk
ki-mulik, mindgyárt te hozzád vitetik.

Romlása mikor testünknek, vége kö-
zelget életünknek, nincs biztatója szí-
vünknek, légy óltalma hivednek.

Inak mikoron meg-nyulnak, izek erek
meg-szakadoznak, állunk kapczai rop-
ognak, és fogaink csikorognak.

Vérünk bennünk meg-aluszik, ér-
kenfég megszűze távozik, a lélek igen buz-
kodik, ördög ellen tufakodik.

Sies azért segítségre, faydalminknak
könnyebfegre, lelkünket örök életre, Sz:
Atyádnak vigyed. Amen.

Q 9 5

M A S.

M A S.

Szent Pál Apostolnak írása, lelkünknek vigasztalása, az halál ellen biztatása, okképpen vagy onmondása.

Az külső ember ha meg-romol, az belső ember el-nem bomol, nyavalyainkban el-nem romol, de naponként jobban meg-uyjul.

Nyomoruságinknak ideje, keveset tart raytunk ereje, de azoknak el-szenvedése, léfzen nekünk dicsőségünkre.

Most ez jelen-valókat láttyuk, csak az muládókat nem várjuk, de jövendőket mi reménlünk, az örök bódogságot várjuk.

Testünk nekünk ha meg-rontatik, lakó hely Istentől adatik, menyben kéznélkül építettik, örök életünk meg-adatik.

Sok fohászkodást azért tészünk, hogy menyei házat kívánuk, melyben Istentől helyhez tetünk, ha jó életben találtatuk.

Mert a testet az kit viselünk, nagy nyögéssel terhet szenvedgyük, az halál meg-romlot azt hiszük, életnek örökiségét vesszük.

Isten

Isten minket arra teremptet, az életre minket készítet, lelkével magának el-jedzet, szívünkben nagy örömet szerzet.

Tudgyuk hogy míg ez testben vagyuk, az Istentől távoly budosunk, örökké-valót most nem látunk, mert hittel jövendőt kívánunk.

Vagy on azért nagy bátorságuk, testünk-től el-válni kívánunk, Istenhez költözni akarunk, vélie egygűt örökké élünk.

Erre legyen mostan nagy gonduk, hogy Istenek kedvében légyünk, akár a testben it lakozzunk, akár a testből ki-költözzünk.

Mert mind az iteltre megyünk, Krisztus eleibe vitetünk, annak jutalmát el-kell vennünk, vagy jót vagy gonoszt cselekedtünk.

Minden ember jól meg-gondollya, mely nagy az Istenek haragja, az bűn ellé boszu-állása, azért életét meg-jobbicsa.

Az Krisztus nekünk bizodalmunk, jövendő haragról óltalmunk, csak legyen benne igaz hitünk, ki mellet legyen jó életünk.

Dicsír.

Dicsírteffel az Örök Isten, Atya, Fiú
Sz: Lélek Isten, három személyben edgy
Istenfég, adgyon Örök életet, Amen.

M A S.

Bűnnek az ō földgya az halál jól tud-
gyuk, ez világ melly csalárd azt-is
nyilván láttyuk, világ végén vagyunk,
gyakorta számlállyuk, de mi életünket
csak ritkán jobbittyuk.

Emlekezzünk azért az mi halálunkról,
vegyük példát immár ennyi meg-hóltak-
ról, akar csak közzülünk ki-múlt jámbor-
okról, szemünk előt-való hólt atyánk-
fiáról.

Rövid életünkéről nekünk emlekez-
nünk, mind eyel és nappal szükség érte-
keznünk, de főképpen mikor közzülünk
temetünk, az Ur adta volt ezt, ō vette-el
tőlünk.

Ennek példájával meg-írt tanítatunk,
kik előttünk halva koporsóban látunk,
hogy mi-is ez Földön meg-nem maradha-
tunk, az Ur adta:

Kévá-

Kévánatos vala élete közöttünk, ked-
ves kellemetes fokaknak közzülünk, de im
mely hirtelél költözék közzülünk. Az Ur:

Igy volt bizonyára az ō akarattyá, hogy
miferegünket ezzel látogassa, ez mai nap
tőlünk hogy őt ki szólicsa. Az Ur:

Nem szűkűg mi nekünk hát ötöt írat-
nunk, noha távozása vagyon mostan töl-
lünk, az ō példájával sőt inkább intetünk.
Az Ur:

Vélle egyűt maydan bizony mi-is lé-
szünk, mi nem mind örökké el-távozek
tőlünk, noha edgy kevesűg nem látratik
tőlünk. Az Ur:

Síralmas ne légyen hát el-távozása,
csak ideig-való tőlünk el-halása, mert ō
néki csendes nyugovása. Az Ur:

Példa és vigatűg nagy szép ez miné-
lünk, mikoron halottak temettetnek,
tőlünk, mert ezzel jelenttyük, hogy fel-
támadnak ōk. Az Ur.

Oh melly szépen ismét Földből fel-tá-
madunk, mikoron az Urtól mi meg-ízó-
littatunk, nagy örömmel mikor ō előtte
állunk. Az Ur:

Re-

Reméntelen s rövid ez Földön életünk, kit mi életünkben eszünkben vehetünk, eggyen lárttyuk mind el-temettettünk. Az Ur:

Az Földnek gyomrában bé-tetetik te. stünk, de Krisztus markában leszen az mi lelkünk, nem illik hát nekünk ezen kefergenünk. Az Ur:

Tudgyuk míg éltenek velünk nyájaskodtak, miképpen mi mostan ők is ettek ittak, noha edgy kevesfő tőlünk el-távoztak. Az Ur:

Légyen az nagy Urnak kegyes akaratya, ugy légyen mindenben a mint ő akarja, ez után közzülünk kit szolít ő tudgya. Az Ur:

Sőt inkább fejenként olly nagy buzgóssággal, az mi Istenünknek alázatoslással, tegyünk dicsíretet edgy szível edgy szóval. Az Ur:

Jövel Jesus Krisztus hiveknek Istene, jövel jövel hozzánk égek teremtmője, jövel és nekéssél seregek Istene, te hozzád kiáltunk tekincs népeidre.

Hatal-

Hatalmas kezekben ajánlyuk lelkünket, te adtad testünkben jól tudgyuk ezeket, è Földön élünkben te taplálattal miniket, halálunk oráján bátorics lelkünket.

M A S.

Sok rendbéli próbák vadnak raytunk ez életben, kiben noha gyönyörködünk mint a hal az vízben, azt sem tudgyuk hól akadunk az halálos törben.

Testünk rakva nyavalyákkal és keferűséggel, kit nem tudtúk mi szenvedni semmi békesfőggel, noha tudgyuk hogy nincs raytunk semmi történetrül.

Ez világnak csalárd vóltát ember megtekíncsed, sokat ígér meg nem adgya bizzonnyal meg-hidgyed, azért kérlek hogy magadat ember el-ne hidgyed.

Péláda lehet erről nekünk sokaknak halála, Alexander ez világnak nagyob részét bírta, jobb korában életének tőle elmarada.

Halhatatlan gazdagsága Croesus Királynak vólt, csalárd világ az embernek olly

olly fokot adott vólt, de lám végre más embernek fogfágában meg-hólt.

Atilla-is ez világnak igen örül vala, sok nemzetiség ez világon túlle retteg vala, örömenek első napján meg-fuladot vala.

Ne ígíjred te magadnak az hólnapi napot, csak hálát adgy az Istennek hogy érred ez napot, szent Jakabnak írásából azt meg-tanúlhatod.

Urafágban ifiufágod téged meg ne csallyon, azt nem várják mindenkoron hogy ember meg-adgyon, meg-sem gondold hogy az halál téged könnyen fogjon.

Sok házasság ifiufágban edgymásnak örülnek, hoszfszu napot ő magoknak szegények ígírnék, ehhez képest könyörgéssül talám meg-is fűnnek.

Parancsolat azonközben adatik Istenrül, ki hirtelen szeretőket el-választ edgy mástul, ki ohatna ilyen helyen magát siralomtul.

Az Anyák-is gyermekekkel faydalommal fűlik, ez világon vigyazással szegények nevelik, azt sem tudgyák ők szegények mi végre nevelik.

Tu-

Tudományok kiknek nincsen hamar meg-győzetnek, főképpen ha ő magzat-tyok fokaig győtrődnek, ez próbában úgy jaygatnak mint edgy hitetlenek.

Ha hitedben te Keresztyén tőkélletes vóltál, Isten ellen ilyen helyen te nem zugolodnál, sőt inkább csendes szível errül hálát adnál.

Az szent Jobnak hét gyermeke edgy napon meg-hala, hiszedé hogy mint jó Attya nem bánkodot vala, ez próbában az Istennek fejét ighen hayta.

Istene vólt ő el-vótte, áldot az ő neve, mint akarta mind úgy légyen, ki álhat el-lene, tenéked-is el-fzenvednek szintén igy kellene.

Ne sirassuk pogány módra az mi halot-tinkat, Sz: Pál mondgya ne ruticsuk az-zal vallásunkat, engesztellyük hálaadással inkább Istenünk.

Vigasztald meg kegyes Isten az keser-veseket, tarcs-meg végig igaz hitben a te hiveidet, ha te el-hadí Uram Isten ki se-gicsen minket.

R r

Szent

Szent UR Isten seregeknek győzhetet-
len Ura, szent Lelkoddal könnyebics-meg
ne jussunk gonoszra, de jussunk-bé Krisztus
által az te Országodba.

M A S.

MAr el-megyek az az örömben, Para-
dicsomnak kertében, léfzek Isten-
nek kedvében.

Immáron bé-tellyesedék, mit éltemben
sokszor hallék, hogy még halálnak fizet-
nék.

Keresztyén hitnek jutalmát, már el-ve-
szem diadalmát, az életnek koronáját.

Lelkem Abraham kebelében, testem-is
nyugszik az Földben, de vagyok illy re-
ményekben.

Onnét hogy meg fel-támadok, Krisztus-
sal együtt vigadok, azért lelkemnek így
szólok.

Sies az bódolg városban, az hová bé
vagyunk írva, az menyeknek Országában.

Drága szép lakó városunk, hól Istenel
együtt lakunk, Krisztus-is örökös társunk.

Ez

Ez városnak bódoltságát, tündöklését,
gazdagágát, sok írás mi-voltát.

Abban ugy-mond nem szűkűleges, Nap
és Hóld nem kellemetes, Isten benne fe-
nyesűleges.

Keferűség sem irigység, nincsen fánta-
ság betegség, nincsen ott nyomorúlt vén-
ség.

De minnyájan fel-támadunk, léfzünk
erős állapotban, Krisztus esztédője tayban.

Ott nincs továbba kevelység, nem ural-
kodik az éhség, szeretet léfz az ellenség.

Léfzünk hívek edgy seregben, mind e-
gyenlő dicsőűségben, szent Pál mondgya
leveleiben.

Gerjeded együtt szerelmünk, Iste-
nünkhez dicsíretünk, arrúl el-se felet-
kezzünk.

Archangyalok, Patriárchák, Apostolok
és Prophéták, meg-ismérnek Atyánk,
Anyánk.

De mind nagyobnak mondatik hogy
I S T E N velünk lakozik, kinek dicsőűség
adassék.

R r z

M A S.

MAS.

Sok nyomorúsággal élete embernek, rakva minden részre az ő idejének, kit bűnért haragjár jelentik is TENNEK.

Imé ő az embert szép ajándékával, felruházta vala halhatatlansággal, minden állatokon való Urasággal.

De hirtelenséggel lőn nagy változása, szép ékeességének iszonyu romlása, feje-delemfögből juta nagy rablágra.

Ezeknek oka lőn az haladatlanfág, kire embert vivé őrdögi csalárdfág, bűnért következik minden nyomorúság.

Raytunk im hól imár az bűnnek ő földgya, betegség kár-vallás az halálnak kénya, sok nyomorúságnak képtelen igája.

Jay azért csak imár ez Földön életünk, mert keves ideig tart gyönyörűségünk, hirtelen változik minden ekeességünk.

Virághoz hasonló élete embernek kit látunk szemünkkel melly hamar el-vésznek, reggel viragoznak majd tűzben vetetnek.

Sör

Sőt olyan mint árnyék ez Földön életünk, mert hamar el-múlik minden dicsőségünk, ma kevélyen járunk hólnap meghalhatunk.

Igen gyönyörködöl ember gazdagságban, mint ha mint örökké élne ez világban, nem tudod melly órán téfznek koporsóban.

Az te gyenge tested tudodé mi leszén, minden állatoknál utálatosb leszén, Kigyoknak bekáknak eledel leszén.

Ne igiry te magadnak hoszszu életet, és ne halogassd te meg térésedet, mert mikor nem várnád meg-kérik lelkedet.

Oijad igen magad testi bátorságtól, mint az Krístus tanit nehéz tobzodástól, el-ne vonattassál ez csalárd világtól.

Sok példákbl látod néked meg kell hálnod, de mikoron leszén idejét nem tudod, azért szűkféleg néked mindenkor vigyáznod.

Igen szép példában Krístus URUNK mondgya, hogy az halál olyan mint lopónak dölga, véletlen el-megyen málnak romlására.

R r 3

Reá

Reá gondgyok vagy az házi gazdák-
nak, jövése mikor történik lopónak, ak-
kor vigyázzanak hogy kárt ne vallyanak.

Tulaydonlaga ez láttyuk az halálnak,
hogy szintén akkor jő-el, mikor nem vár-
ják, azért szükség hogy mindenek vigyáz-
zanak.

Az felelő napra bizony nem vetheted,
melly orában szólit, bizony el-kell men-
ned, kárt vallasz hogy ha nem léfzen ké-
születed.

Hadgy békét azért te ember kevélység-
nek, vés véget idején minden hivednek,
hogy tisztán adhasd lelkedet Istennek.

Dicsírteffél Uram örökké mcnyegben,
ki edgy Istenfégben vagy három személy-
ben, halálunk oráján légy segítség,

AMEN.



LAY-

LAYSTROMA

Ez Enekes Könyvecskében

bé-foglaltatott Isteni Dicsíreteknek és
Enekeknek, mely az Alphabetum sze-
rönt a leveleknek számára
rendeltetett.

A.

A Solis ortus cardine,	pag. 23
Adgy Ur Isten sz: Lelket,	180
Adgy bék: sseget Ur Isten,	548
Adgyunk halál: minnyáján	594
Adgy már csendességet	623
Adgyunk halál: az Urnak	639
Adgy idössfeges ki-mulást,	668
Aldot az Izraelnek Ura Istene.	10
Aldot az Ur Isten örökké	427
Angelus ad pastores ait,	32
Ascendit Christus hodie, All.	154
Ascendens Christus in altum, All.	155
Aryának bölcsessége, bizony	94
Arya Ur Isten menybeli terempt.	432
Arya Isten tarcs-meg minket,	547
Autor ô nostræ Deus,	239
Aufer immensam, Deus	296
R r 4	42

LAYSTROM.

Az Arya Ur Isten, Adamot	19
Az keresztényességben igaz Vallás	15
Az Kristus menyben fel mene,	151
Az Kristus menben fel mene	158
Az én eletemnek minden idejében,	607
Az Izraelnek neperégente,	543
Az jó hitű ember szel: d ez	590
Az Istennek jó Goltáról	666
Az ki akar időződni, mindenk:	223
Az ki akar időződni, eleret	229
Az ki Getsi segedelmét az Istennek	376
Az kik biznak az Istenben,	382
Az ki az Istent meg-ismerheti,	399
Az mi Urunk Jesus Kristus,	99
Az melly embernek jó hitű vagyón	340
Az mi mesterünk minket arra	584
Az mi életünknek közepette,	645
Az örök élet mi legyen,	655
Az Pünköszt Innep napján,	160
Az Pünkösztnek jeles napján,	167
Az Sz: Leleknek kegyelme,	177
Az Sz: Dávid örökök enekében,	445
Az Ur Istent n agasz talom,	390
Az Ur Isten nekem edes raplálom	438
Az Ur Istennek jó akarattjából	669

LAYSTROM.

B.	
Bátor érted Uram Isten kárt	451
Benedictus Dominus Deus Israel,	9
Benned biztam Uram Isten,	366
Bóldog az olyan ember az Ist:	264
Bocsasd meg Ur Isten Iffiuság	334
Bóldog az olyan ember ez Gila:	338
Bóldog az olyan ember ő lelkében,	576
Bóldogok azok kik Isten felék,	573
Bóldog az firiu ki felé az Istent,	579
Buzgósából te fiaid kegyes	294
Bűnösök hozzád kiáltunk,	292
Bűnnek az ő soldgya az halál	694

C.	
Christus Jesus születek, Arya	50
Christus fel-támadá, ki értünk	127
Christus fel-támadá, mi bűnünket	123
Christus fel-támadá, ki értünk	119
Christus fel-támadá, nekünk	122
Christus fel-támadá igazságunkra,	125
Christust meg feszíték kegyetlen	131
Christus fel-támadá, mi bűnünket	133
Christus fel-támadá, mi bűnünket	139
Christus menyben fel-mene nekünk	148

LAYSTROM.

Christus menyben mafele mene	155
Christus ki vagy nap es vilag,	637
Christusnak hi keresztyeni	688
Chare Pater summi residens	238
Christus ad aethereas cum vellet	240
Conditor alme siderum,	4
Credo in unum Deum, Patrem	216
Csak te benned Uram Isten	568
Csudálatos nagy bölcsesség	109

D.

Dauidnak ő városában születek,	72
Dauid prophetának imádkozás.	387
Dauid Doég gonoszságát hogy	488
Dicsírsjed az Ur Istent Krisztus	21
Dies est lœtitiæ in ortu	26
Dicsíretes az gyermek, ki	27
Dicsíretet mondgyunk Atya	96
Dicsősség és dicsíred neked,	91
Dicsírd az Istent te hi keresztyén,	331
Dicsírlek téged én édes Istenem	416
Dicsírd az Istent mostan oh én	411
Dicsírem az Istent az én életemb.	393
Dicsírsjed áldgyad én lelkem,	421
Dicsírteffel Atya Isten mennyegb.	633
Drága dolog az Ur Istent dicsírni,	412

LAYSTROM.

Drága fenyves menyben lakozó	635
E.	

Ebredgyél-fel világ bűneidből,	603
El-be megyünk nagy örömmel,	265
Ember emlékezzél az szomorú	662
Ember emlékezzél utolsó nap.	680
Emlekezzünk mi hiűek Urunknak	111
Emlekezzünk ez napon Urunk	135
Emlekezzél Ur Isten hiűeidről,	258
Emlekezzél meg Ur Isten, az	276
Emlekezzél meg te gyarló ember	430
Emlekezzél mi történek Uram,	479
Emlekezzél meg menybeli Isten,	545
Emlekezzél elő ember neked,	674
Emlekezzünk mi keresztyen	663
Erős váruunk nekünk az Isten,	535
Ez nap nekünk dicsíretes nap,	52
Ez nap mi mind örüllünk,	68

F.

Felfeges Isten hozád kiáltunk,	290
Felfeges Isten neked jelentyünk,	449
Felfeges Isten menynek Földnek	561
Fesjenként mi erről emlékezzünk,	652
Festum nunc celebre,	159
Fit porta Christi per via,	49

LAYSTROM.

Fohasz kodom hozzád Uram,	302
G.	
Gondolkodgyál ember az	609
Gloria laus & honor	90
Grates nunc omnes reddamus	28
Gyakran nekünk kellene	245
Gyermek születek Bethl.	30
H.	
Háborúsága David Királyn.	325
Hadgyárok elhű kerecseny:	677
Halát adgyunk minnyáján az	28
Hálaadásokkal mi enekeltyünk	140
Hálaadásunkban töltödemlek:	428
Halát adunk te nekéd	434
Halát adunk nekéd mindenható	627
Halando emberek kik most	678
Halgas-meg minket nagy	181
Halgasd meg Atya Isten a mi	321
Halgasd meg Ur Isten mi beszéd:	329
Halgasd-meg mostan mi köny:	529
Halgas-meg minket Ur Isten	550
Halgasd meg Jesus Kristus	540
Halgasd meg mostan felsőes	552
Halalmas Isten könyörgünk	315
Haycs meg Ur Isten kegyes fűl:	304

LAYSTROM.

Herodes dühös ellenseg	87
Hiszünk mind egy Istenben	209
Hiszek egy Istenben mind:	217
Hostis Herodes impie	86
J.	
Jaruklyunk mi az Istennek	178
Idősz legyörök Isten,	194
Ier minnyáján örülltyünk	36
Ier mi dicfirjük áldgyuk és	38
Ier dicfirjük ez mai napon	54
Ier mi kerjük Sz: Lelket	183
Ier mi kerjük Sz: Lelket	185
Ier dicfirjük minnyáján Urunkat	192
Ier dicfirjük az Istennek Fiát	249
Ier emlékezzünk kerecseny né:	404
Ier örvendezzünk az Ur Istennek	397
Ierrek hozzá m Krisztus mond:	645
Ier temessük-el az testet	673
Iesus születek időösségünkre,	69
Iesus Kristus fel-támadá. All.	144
Iesus Kristus mi meg válnok,	145
Iesus Kristus egyedül időösség,	241
Iesus Kristus mi kegyelmes hadn.	533
Iesus Kristus szép fényes hajnal	626
Iesus Kristus Istennek Sz: Fiá,	683

LAYSTROM.

Iesus Kristus Ur Istennek Fia,	690
Im az magas menyből jövéök	32
Imádkunk mi téged Sz: Háromság,	181
In natali Domini casti gaudent	59
Iövel népeknék meg-Val: ója	2
Iövel Sz: Lelek Isten, tarscs	171
Iövel Sz: Lelek Ur Isten,	172
Iövel légy Velünk Ur Isten,	512
Irgalmaságnak Istene	517
Irgalmas Ur Isten immáron	536
Ita Dei vox est de coelo.	200
Istentünkhez fohászodván.	559
Isten hávai kik Vadrok,	687

K.

Kegyelmez meg nekünk nagy	299
Keresztények kik Sagyunk,	182
Keresztényeknek Istene te Sagy	523
Keresztények kik ez Földön	582
Keresztények kik Krisztusban	685
Kérlek és intlek mostan tégedet,	599
Keserőes fírel Magyar országban	469
Könyörögjünk az Istennek Sz:	174
Könyörgünk neked Istennek	313
Követi Gala népnek soksága	558
Kyrie eleyson. Qui passurus	114

LAYSTROM.

L:

Lás hozzáam Ur Isten kegyelmes	460
Lásd meg Uram en igyemet	620
Laus tibi Christe, qui pateris	96
Laus & perennis gloria,	198
Légy irgalmas Ur Isten minekünk.	345

M.

Magasztaltya az en lelkem,	7
Magnificat anima mea Dominum,	6
Magasztaltjuk Keresztények	186
Magasztallak en Istenem, mert	352
Már el megyek az örömben	700
Meg-bántunk Isten szántelen	325
Meg-halgassad az en Imádsf:	306
Meg nyomorult Szegény	472
Meg nyomorodván ellensf:	501
Meg szabadultam már en	651
Meg-teleysíte az Arya Isten	84
Mely hatalmas a mi Urunk	615
Mely igen jó az Ur Istent dicsírné	394
Menybeli nagy Isten hozzáad	527
Menynek es Földének kegyes	357
Menyesi felsegnek Ura es Istene	569
Menyesi seregeknek Ura	604
Mi Aryánk Arya Isten	197

LAYSTROM.

Mi Aryánk ki vagy mennyi:	231
Mi Aryánk ki vagy mennyi,	232
Mi házfánk az edgy Istenben	210
Mi kegyes Aryánk ki vallunk	236
Mikor ez széles világ kárh:	75
Mikoron Dávid Saul előt futná	379
Mikor Dávid Gala keserűségben	463
Mikoron Dávid nagy busultaban	490
Minnáján örüllünk há keresz:	60
Minden embereknek mi örömet	79
Minden nepek öröken	156
Mindenható Ur Isten mi bñös	261
Mindenkoron áldom az én	286
Mindenható Ur Isten szívének	281
Minden állat dicfir Ur Isten	423
Mindenek meg-hallják és	574
Mint kiárvák az a Szarvás	531
Mire bántodól oh te én szívem	612
Mittit ad virginem,	5
Mi Urunk Jesus Krisztusnak	317
Mondgyatok dicfíretet kereszti:	269
Mostan hozzád fel kiáltok,	284
Mostan Ur Isten hozzád kiáltunk,	333
N.	
Nagy bánatban Dávid mikoron	506

LAYSTROM.

Nagy hálát adgyunk az Arya	88
Nagy hála-adással magasztallak	406
Nagy öröme adatek én lelkemnek	360
Nagy Ur Isten ne hadgy minket	504
Natus est nobis Rex gloria,	82
Ne hadgy el esnem felseges Isten	456
Nekünk szívetök menyeyi Királyr	83
Néz mi reánk Ur Isten kegyelm:	548
Nobis est natus hodie,	48
Non aliena tuis venerabere,	199
Nocte Sacramentum Dominus,	260
Nunc angelorum gloria,	67
O.	
Oh én két szemeim ti az Úrra	510
Oh Jesus mi időzőz irónk,	146
Oh Izrael szerető népem	106
Oh Istennek nepek kik vadrok,	618
Oh lux beata Trinitas,	197
Oh melly igen rövid volt lám,	587
Oh menyeyi nagy boldogság,	343
Oh mi Sz. Aryánk kegyes	198
Oh mindenható Isten, ki az te	267
Oh mint keseregnek most az	563
Onszol minket Dávid Propheta	418
Oh te meg-bálandó emberi nemzai	657

LAYSTROM.

Oh Ur Isten tekincs hozzánk,	525
örök Isten figyelmezze az én	447
örök Atya Isten kerlek téged	597
örök és örövendez keresztyén,	117
örök mi szolgánk mikor azt	267
örök-meg engemet benned,	458
örökletek az Istenben, szolgálat	581

P.

Parvulus nobis nascitur,	50
Patris sapientia veritas	92
Puer natus in Bethlehem,	29
Pünköszt napja bérelvén,	165
Pünköszt nap a Sz. Lélek	169
Pusztában Sidókat vezetlő jó	642
Qui cunq; vult salvus esse,	219

R.

Régi Pünkösztnek idején,	168
Regen O Törvényben Mózesnek	347
Reionet in laudibus,	35

S.

Salve festa dies toto	116
Saulnak az Davidhoz jó szerelme	494
Segítségül hívlek ez menybeli	370
Semmi ből terempte az Ur	81
Semmi na bánkodgyál	554

LAYSTROM.

Sies nagy Ur Isten en segítségre:	519
Sok in segünkben hozzád	312
Sok nyomorúsággal eleste	702
Sok rendbeli próbák Vadnak	697
Spiritus Sancti gratia,	176
Surrexit Christus hodie, All.	143
Szabadics-meg es tarcas-meg	454
Számki vesetse David megyen	372
Szegény sejem Uramhoz ohajt	309
Sz: David Király bínei ellen	270
Sz: David Király háboruságában:	274
Sz: David Király háboruságában	456
Szent David Prophetá enklő	435
Sz: Esaiás így iri Krisztusnak	44
Sz: Háromság és csak egy	189
Sz: Pál Apostolnak írása	692
Szükség meg tudnunk idősségnek	202
Szükség keresztyéneknek tudak.	483

T.

Tanuly meg te az uton el menni	341
Te benned bizom Uram Istenem	365
Te Deum laudamus,	211
Téged Isten dicsírünk	213
Téged Ur Isten mi keresztyének	625
Tekincs reánk immár nagy Ur	466

L A Y S T R O M.

<i>Tekincs reám Istenem nyavaly:</i>	497
<i>Teljes ez széles világon</i>	24
<i>Teljes szíved örövendőjünk</i>	64
<i>Tudgyuk Uram Isten</i>	646
<i>Tudgyuk azt hogy fejenként</i>	670
V.	
<i>Valaki Krisztusnak & a csoráját</i>	255
<i>Vedd-ei Ur Isten róllunk</i>	297
<i>Veni Redemptor gentium,</i>	I
<i>Veni Sancte Spiritus,</i>	171
<i>Veni creator Spiritus,</i>	188
<i>Vexilla regis prodeunt,</i>	115
<i>Vigan énekellyünk Atya</i>	12
<i>Világosságnak SZ: Atya</i>	622
<i>Vita Sanctorum, decus</i>	147
<i>Ur Isten Selerek kereszt:</i>	74
<i>Ur Istennek SZ: Fia ez</i>	71
<i>Ur Isten irgalmaz nekem</i>	280
<i>Ur Isten áldgy-meg minket</i>	364
<i>Ur Isten kerünk az te szent neved:</i>	351
<i>Ur Isten légy most mi-Selünk</i>	441
<i>Uram benned még az en reméns:</i>	383
<i>Uram Isten ki igirtél óltalmat</i>	640

V E G E.



